

GRAD ZAGREB

**IZMJENE I DOPUNE
GENERALNOGA URBANISTIČKOG PLANA GRADA ZAGREBA**

KNJIGA IIA – OBRAZLOŽENJE PLANA

ZAVOD ZA PROSTORNO UREĐENJE
GRADA ZAGREBA

ZAGREB, 2013.

GRAD ZAGREB	
GENERALNI URBANISTIČKI PLAN GRADA ZAGREBA – IZMJENE I DOPUNE 2013.	
KNJIGA IIA – OBRAZLOŽENJE PLANA	
Odluka o izradi Izmjena i dopuna Generalnog urbanističkog plana grada Zagreba (Službeni glasnik Grada Zagreba br. 10/12)	Odluka o donošenju Izmjena i dopuna Generalnog urbanističkog plana grada Zagreba (Službeni glasnik Grada Zagreba br. 7/13)
Javna rasprava objavljena je: 12. prosinca 2012.	Javni uvid održan je od 20. prosinca 2012. do 3. siječnja 2013.
Nositelj izrade: Gradski ured za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet Republike Austrije 18, Zagreb	
Pečat Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet M.P.	Pročelnik Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet Davor Jelavić, dipl.oec. Odgovorna osoba za provođenje javne rasprave: Marijana Šironić, dipl.ing.arh.
Izradio: Zavod za prostorno uređenje Grada Zagreba Republike Austrije 18, Zagreb	
Pečat pravne osobe koja je izradila Plan: M.P.	Odgovorna osoba izrađivača Plana: v.d. ravnatelja Zavoda za prostorno uređenje Grada Zagreba Ivica Fanjek, dipl.ing.arh.
Pečat odgovornog voditelja izrade Izmjena i dopuna Plana: Jasna Magdić dipl.ing.arh. Ovlaštena arhitektica ZAVOD ZA PROSTORNO UREĐENJE GRADA ZAGREBA M.P.	Odgovorni voditelj izrade Izmjena i dopuna Plana: Jasna Magdić, dipl.ing.arh.
Stručni tim u izradi Izmjena i dopuna Plana: A 3434	
Mirela Bokulić Zubac, dipl.ing.arh. Marija Brković, bacc.oec. Maja Bubić, građ.teh. Martina Čavlović, dipl.iur. Ivica Fanjek, dipl.ing.arh. Boris Gregurić, dipl.ing.arh. Kristina Kiš-Bonačić, dipl.ing.arh. Mario Livaja, dipl.ing.naft.rud.	Ivan Lončarić, prof.geog. i pov. Dubravka – Petra Lubin, dipl.ing.arh. Jasna Magdić, dipl.ing.arh. Tomislav Mamić Višnja Marinković Nives Momar, dipl.ing.arh. Jasmina Nađ, dipl.ing.agr. Larisa Nukić
	Alen Pažur, mag.geog. Ana - Marija Rajčić, dipl.ing.arh. Lidija Sekol, dipl.ing.arh. Jasmina Širovec Vanić, dipl.ing.arh. Sabina Šabanović, dipl.ing.arh. Sanja Šerbetić Tunjić, dipl.ing.arh. Dubravko Širola, dipl.ing.prom. Dubravka Žic, dipl.ing.arh.
Pečat Gradske skupštine Grada Zagreba: M.P.	Predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba: Davor Bernardić, dipl.ing.fiz.
Istovjetnost ovih Izmjena i dopuna Plana s izvornikom ovjerava: Davor Jelavić, dipl.oec. Pročelnik Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet	Pečat nadležnog tijela: M.P.

Sadržaj

EUROPSKA POVELJA O GRADU

GENERALNI URBANISTIČKI PLAN I ODRŽIVI RAZVITAK GRADA

UVOD

I. OBRAZLOŽENJE

1. POLAZIŠTA

- 1.1. Položaj, značenje i posebnosti područja grada u odnosu na prostor i sustave Grada Zagreba i države
 - 1.1.1. Osnovni podaci o stanju u prostoru
 - 1.1.2. Prostorno razvojne i resursne značajke
 - 1.1.3. Obveze iz postojećih prostornih planova višeg reda
 - 1.1.4. Ocjena stanja, mogućnosti i ograničenja u odnosu na demografske i gospodarske podatke te prostorne pokazatelje

2. CILJEVI PROSTORNOG RAZVITKA I UREĐENJA

- 2.1. Ciljevi prostornog razvitka
 - 2.1.1. Značenje posebnih funkcija grada
 - 2.1.2. Ciljevi demografskog razvitka
 - 2.1.3. Odabir prostorne i gospodarske strukture
 - 2.1.4. Infrastrukturna opremljenost
 - 2.1.5. Očuvanje ekološke stabilnosti i vrijednih dijelova okoliša
- 2.2. Ciljevi prostornog uređenja grada
 - 2.2.1. Racionalno korištenje i zaštita prostora u donosu na postojeći i planirani broj stanovnika, gustoću stanovanja, obilježja izgrađene strukture, vrijednosti i posebnosti krajobraza, prirodnih i kulturno - povijesnih cjelina
 - 2.2.2. Unapređivanje uređenja naselja i komunalne infrastrukture

3. PLAN PROSTORNOG UREĐENJA

- 3.1. Temeljna organizacija prostora grada u odnosu na prostornu i gospodarsku strukturu grada
- 3.2. Organizacija, korištenje, namjena, uređenje i zaštita površina
 - 3.2.1. Prikaz gospodarskih djelatnosti
 - 3.2.2. Prikaz mreža društvenih djelatnosti
 - 3.2.3. Prikaz prometne i telekomunikacijske mreže i kretanja u gradu
 - 3.2.4. Prikaz komunalne i infrastrukturne mreže
 - 3.2.5. Uvjeti korištenja, uređenja i zaštite površina i građevina
 - 3.2.6. Područja primjene posebnih mjera uređenja i zaštite
 - 3.2.7. Način i uvjeti gradnje
 - 3.2.8. Studije
- 3.3. Sprečavanje nepovoljna utjecaja na okoliš
- 3.4. Procedure prostornog uređenja i izrada detaljnijih prostornih planova

LITERATURA I IZVORI

Kartogrami

- 1 POVIJESNI SLOJEVI
- 2 ZAGREB U ŠIRIM URBANIM SUSTAVIMA
- 3 GRANICE GRAĐEVINSKOG PODRUČJA I GRADSKIH ČETVRTI
- 4 URBANISTIČKI PLANOVI
- 5 BESPRAVNA GRADNJA
- 6 NISKOKONSOLIDIRANA PODRUČJA
- 7 URBANE JEDINICE
- 8 NAMJENA POVRŠINA
- 9 STANOVANJE
- 9a STANOVANJE
javni promet
- 10 GOSPODARSKE DJELATNOSTI
- 10a GOSPODARSKE DJELATNOSTI
glavne prometnice i javni promet
- 11 JAVNE I DRUŠTVENE DJELATNOSTI
- 11a JAVNE I DRUŠTVENE DJELATNOSTI
javni promet
- 12 ŠPORT, REKREACIJA, ZELENE I VODNE POVRŠINE
- 12a ŠPORT, REKREACIJA, ZELENE I VODNE POVRŠINE
šport, rekreacija i javni promet
- 12b ŠPORT I REKREACIJA
biciklističke staze i pješački potezi
- 12c ŠPORT I REKREACIJA
javni promet
- 13 PROMETNE MREŽE
integralni promet
- 13a PROMETNE MREŽE
osnovna ulična mreža
- 13b MINIMALNI POPREČNI PROFILI OSNOVNE ULIČNE MREŽE
načelni raspored površina
- 13c PROMETNE MREŽE
zona bez novih javnih garaža
- 13d PROMETNE MREŽE
šinski podsustavi
- 13e PROMETNE MREŽE
biciklističke staze

- 14 INFRASTRUKTURNE MREŽE
plinoopskrba
- 15 URBANA PRAVILA
- 16 ZAŠTITA KULTURNE BAŠTINE
- 17 ZAŠTITA PRIRODNE BAŠTINE
- 18 ZAŠTITA OD BUKE
- 19 POVRŠINE ZA GRADNJU
- 20 PROCEDURE

Kartografski prikazi

- 1. KORIŠTENJE I NAMJENA PROSTORA
- 2. MREŽA GOSPODARSKIH I DRUŠTVENIH DJELATNOSTI
- 3. PROMETNA I KOMUNALNA INFRASTRUKTURNA MREŽA
- 3a. Promet
- 3b. Energetski sustav, pošta i telekomunikacije
- 3c. Vodnogospodarski sustav i postupanje s otpadom
- 4. UVJETI ZA KORIŠTENJE, UREĐENJE I ZAŠTITU PROSTORA
- 4a. Urbana pravila
- 4b. Procedure urbano-prostornog uređenja
- 4c. Zaštićeni i evidentirani dijelovi prirode
- 4d. Nepokretna kulturna dobra

Elaborati:

- GENERALNI URBANISTIČKI PLAN GRADA ZAGREBA, KONZERVATORSKA PODLOGA, Opći i posebni uvjeti zaštite i očuvanja nepokretnih kulturnih dobara, zaštićene prirodne vrijednosti s mjerama zaštite, revizija 2010., dopuna 2012;
- NOVI RETKOVEC – PROPOZICIJE ZA GRADNJU I UREĐENJE PROSTORA, Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, siječanj 1999.
- Grafički prikaz: PLAN ZONA UGROŽENOSTI GRADA ZAGREBA, 1:25000; prilog su Generalnom urbanističkom planu grada Zagreba.

EUROPSKA POVELJA O GRADU

Europska povelja o gradu iz 1993. dio je programa o politici razvoja gradova CLRAE (Conference on Local and Regional Authorities of Europe - Konferencije o lokalnim i regionalnim organima vlasti u Europi).

Okvir Povelje

Europska povelja o gradu temelji se na radu Vijeća Europe o politici razvoja grada - inspiriranom Europskom kampanjom za preporod gradova koju je Vijeće Europe organiziralo od 1980. do 1982.

Ova kampanja, tijekom koje su državne vlasti i javnost u cijeloj Europi posvetili pažnju nekim ključnim pitanjima poboljšanja života u gradovima, usmjerila se na četiri glavna područja:

- poboljšanje fizičkog stanja gradskog okoliša;
- obnavljanje postojećega stambenog fonda;
- stvaranje društveno i kulturno povoljne atmosfere u gradovima;
- razvoj zajednice i sudjelovanje javnosti.

U skladu sa zadatkom ostvarivanja ljudskih prava što ga je preuzelo Vijeće Europe, prevladavaju kvalitativni, umjesto kvantitativnih vidova uređivanja grada; pa je moto Kampanje: "Bolji život u gradovima".

Iz Kampanje je zatim u Vijeću Europe izrastao program politike razvoja grada što ga je pripremio međuvladin Komitet (odnosno Komitet kojega sačinjavaju predstavnici državnih ministarstava odgovorni za probleme gradova).

Taj je program prenesen na Stalnu konferenciju o lokalnim i regionalnim tijelima uprave u Europi (CLRAE) pri Vijeću Europe, slijedeći logiku kakva je prevladavala u mnogim zemljama članicama, a prema kojoj odluke koje se odnose na gradske zajednice uglavnom donose lokalna gradska vodstva i logiku politike decentralizacije u drugim zemljama članicama, prema kojoj se lokalnoj hijerarhiji vlasti daje povećana odgovornost za pitanja uređivanja grada.

Razrađen je prihvatljiv program značajka kojega je organiziranje većeg broja konferencija i simpozija, priprema izvještaja i rezolucija koje se temelje na tim izvještajima i upućuju gradskim vlastima u Europi, a bave se različitim vidovima gradskog razvoja (zdravlje u gradovima, obnova industrijskih gradova, politika rješavanja problema nesigurnosti u gradovima, sprečavanja kriminala i zloupotrebe droga, arhitektonsko uređenje povijesnih gradova, samopomoć i razvoj zajednica u gradovima, itd.).

Ovi događaji, svrha kojih je bila poticanje razmjene iskustava i informacija između političara, stručnjaka i javnosti, zajedno s drugim djelatnostima Stalnog komiteta, vezanima uz lokalnu demokraciju, decentralizaciju i sudjelovanja (npr. Europska povelja o lokalnoj samoupravi), predstavljali su potreban okvir i podlogu za ovu povelju.

Svrha i stajališta Povelje

Sakupivši u jednom složenom tekstu niz načela dobrog upravljanja gradom na lokalnoj razini, svrha ove povelje je da:

- ponudi praktično sredstvo i priručnik za upravljanje gradom namijenjen lokalnim vlastima;
- osigura osnovne elemente za, eventualnu, buduću konvenciju o pravima u gradu;
- dade osnovu za program međunarodnih nagrada gradovima koji se pridržavaju načela iz Povelje;
- stvori "podsjetnicu" za Vijeće Europe o pitanjima koja se odnose na izgrađenu sredinu i djeluju istodobno kao sinteza zaključaka izvedenih iz rada Vijeća Europe, posebno njegove CLRAE, na gradskoj problematici.

U pogledu stajališta, Poveljom se provlači mnoštvo posebnih i jasnih niti.

Povelja ima čvrstu dimenziju lokalne vlasti i koncentrira se na specifične odgovornosti ove razine upravljanja u razvoju gradova.

U znatnoj se mjeri koncentrira na pitanja kvalitete uređivanja grada i kakvoće življenja, u skladu s općim zadatkom Vijeća Europe da zaštiti osnovne slobode i ljudska prava. U tom smislu, rad Vijeća Europe i njegove Stalne konferencije o lokalnim i regionalnim tijelima uprave u Europi na problematici gradova razlikuje se od rada drugih međunarodnih vladinih organizacija koje u svojim programima imaju komponente planiranja grada.

Ona ukazuje na niz univerzalnih načela što predstavljaju smjernice i što se mogu lako primjenjivati od jedne do druge europske zemlje u kojima su problemi gradova po svojoj naravi, ako ne i po opsegu, vrlo slični. Ova univerzalnost posebno je značajna utoliko što je Vijeće Europe organizacija koja, nakon demokratskih promjena u središnjoj i istočnoj Europi, obuhvaća sve veći broj zemalja članica. Gradovima u tim zemljama mogao bi biti dragocijen niz načela iz Povelje koja su proizašla iz iskustva gradova u zemljama s dužom demokratskom tradicijom.

Snažan činilac koji se provlači cijelom Poveljom je ideja suradnje i solidarnosti:

- između lokalnih vlasti u pojedinim zemaljama članicama, na osiguravanju poboljšavanja kakvoće života u gradskim područjima, shvaćajući dodatne prednosti, odgovornosti i mogućnosti koje su rezultat uključivanja zemalja središnje i istočne Europe;
- između državnih i lokalnih vlada koje, preuzimanjem političkih i financijskih obveza, osiguravaju i jačaju prijenos prava odlučivanja iz centra u gradove i njihove zajednice;
- između lokalnih vlada i njihovih zajednica u ispitivanju i postizanju boljeg razumijevanja različitih potreba gradskih područja i uključivanju lokalnih stanovnika u postupke donošenja odluka;
- što je značajno, između gradova u cijeloj Europi, nadilaženjem nacionalnih granica.

U Povelji je izraženo vjerovanje da građani imaju osnovna gradska prava: pravo na zaštitu od agresije, od zagađivanja, od teške i uznemiravajuće gradske sredine, pravo na demokratsku kontrolu svojih lokalnih zajednica, pravo na pristojno stanovanje, zdravlje, zadovoljavanje kulturnih potreba i kretanje.

Nadalje, Povelja ustrajava na tome da se takva prava primjenjuju na sve stanovnike gradova bez diskriminacije zbog njihove dobi, porijekla, rase, vjerovanja, društveno-ekonomskog ili političkog položaja, fizičkih ili psihičkih nedostataka.

Dakle, zaštita tih prava izradom odgovarajućih strategija odgovornost je lokalnih i regionalnih vlasti.

Europski grad

Razvoj i ideja grada

Grad ili gradsko područje uvijek su predstavljali idealno mjesto okupljanja, mjesto na kojemu je moguće ostvariti zajednicu i društveni život bez kojega je, prema riječima Thomasa Hobbesa, "život ružan, osiromašen, samotan, surov i kratak".

Gradovi i mjesta privlače ljude koji žele u njima živjeti, raditi, odlaziti u njih kao turisti ili zbog kulturne ponude. Tradicionalno, grad je bio područje u kojemu se koncentriraju značajna sredstva i mreže utjecaja.

Etimologija riječi "citta", "cité" i "ciudad" (koje ima korijen u latinskoj riječi "civitas") uključuje dva temeljna koncepta - materijalnu, arheološku, topografsku i urbanističku ideju prema kojoj je grad stjecište ljudskog okupljanja i, riječima iz Treccanijeve Talijanske

enciklopedije, "historijski i pravni fenomen koji je omogućio stvaranje oseburne temeljne jezgre života u društvu".

Grčka riječ "polis" jednako ukazuje na dva koncepta srednjovjekovnoga grada i to u njegovu teritorijalnom smislu, kao skupine građevina i prostora i, u pravnom smislu, kao politički organizirane zajednice ljudi u kojoj oni postižu zajedničke ciljeve.

Iste su ideje i u korijenu francuske riječi "cité" i španjolske riječi "ciudad", itd.

Danas se grad sve češće poistovjećuje s "gradskim područjem" (commune, municipio, Gemeinde, comune), kao "autonomnim područjem koje uključuje zajednicu stanovnika s određenim interesima", nastanjenim središtem "s organiziranim planiranjem gradnje, javnim uslugama i vlastitom administracijom".

Međutim, gradovi su složene cjeline. Oni se znatno razlikuju u pogledu urbanističkog uređenja i veličine. Njihov identitet, iako ima povijesne korijene, neprekidno se mijenja. S vremenom se većina gradova razvila u skladu s novim zahtjevima, idealima, načinom života, životnim standardom i novom kakvoćom života.

U nekim su slučajevima gradovi doživjeli promjene nabolje, zahvaljujući tome što su njihove uprave, političari i javnost bili osviješćeni i voljni surađivati ili na gore, kada to nije bio slučaj.

Usljed razvoja urbanizacije i širenja gradova javili su se novi problemi. U devetnaestom stoljeću, u doba industrijske revolucije, ljudi su se počeli masovno useljavati u gradove privučeni mogućnošću zapošljavanja i bogatstvom, misleći da siromaštvo ostavljaju za sobom.

Taj se proces nastavlja i danas u mnogim europskim zemljama. U drugima, posebice zadnjih godina, dolazi do decentralizacije, odnosno do obrnute migracije iz gradova prema predgrađima, ne samo potkraj tjedna već često i trajno, u potrazi za zdravijim i manje zagađenim okolišem, drugim poslom ili ugodnijom sredinom.

Srećom, mnogo je primjera gradova koji funkcioniraju dobro i pružaju svojim stanovnicima zadovoljavajuću kakvoću i način života, gradova u kojima je postignuta ravnoteža između gospodarskog razvoja i očuvanja visoke kvalitete okoliša, gdje je razina sudjelovanja, razvoja područja i zajednice visoka i gdje postoji osjećaj pripadnosti i ponosa zbog toga.

Međutim, mnogi gradovi nemaju tako dobru situaciju i odražavaju, kao pod povećalom, društvene teškoće i

bolnost prilagođavanja: propadanje gradskih jezgri, stvaranje sve većeg broja obespravljenosti stanovnika, propadanje povijesnih središta, preveliku gustoću prometa, buku i zagađivanje zraka i tla, nepostojanje pristupačnog smještaja dobre kvalitete, društvene i zdravstvene probleme, različite generacije i etničke skupine više ne poštuju svoje različitosti, nezaposlenost je visoka - posebice među mlađim ljudima, okolina je strana i otuđena, susjedstva su postala nesigurna zbog visoke razine kriminala i prekršaja, uglavnom vezanih uz droge.

Neki gradovi više ne udovoljavaju osnovnim zahtjevima za život u njima.

Grad i njegova okolica

Granice grada nikada nisu granice urbanog društva. Grad treba svoju okolicu radi djelatnosti koje su često veliki korisnici zemljišta, zračne luke, naselja za stanovnike grada i rekreacija na otvorenome.

I obmuto, regija treba grad zbog usluga koje on pruža (kulturnih, medicinskih, trgovačkih) i mogućnosti zapošljavanja.

Uprave gradova i prigradskih naselja koje su previše sebične uzrokuju:

- neravnotežu, npr. skupe komunalne usluge koje su teoretski na raspolaganju svima u gradskoj aglomeraciji uglavnom plaća grad koji je često siromašniji od okolnih prigradskih područja;
- niski troškovi uređivanja prigradskih područja sprečavaju grad da razvija svoje mogućnosti;
- grad troši prirodne izvore okolnih područja (energiju i vodu), a vraća im otpad i zagađuje ih.

Skladan razvoj grada i njegove okolice zahtijeva se i odražava u regionalnom planiranju, aktivnoj suradnji gradova i lokalnih vlasti s okolnim područjima i zajedničkom odlučivanju. Rezultat je iskorištavanje mogućnosti na obostrano zadovoljstvo, izbjegavanje nepotrebnog seljenja i racionalnija upotreba prirodnih izvora.

Lokalna demokracija

Javnost nije uvijek imala dostatne mogućnosti da postavlja zahtjeve preko postojećih institucija i prava na uključivanje u demokratske procese uređivanja grada.

Taj je nedostatak posebno ozbiljan utoliko što način na koji grad funkcionira uvjetuje djelotvornost obrane demokracije i prava. Ako gradovi dobro funkcioniraju, oni predstavljaju jamstvo za ljudska prava, a ako funkcioniraju loše, ta su prava ugrožena.

Osnova razvoja grada mora biti izravno sudjelovanje građana u lokalnoj vlasti koja sama ima najveću moguću autonomiju i financijsku neovisnost.

Raison d'être politike razvoja grada

Promjena nezadovoljavajućih gradskih uvjeta u uvjete koji postaju, u najvećoj mogućoj mjeri, zadovoljavajući za većinu ljudi, postiže se spajanjem odlučne lokalne političke volje i urbanističkih rješenja koja predlažu ekipe kvalificiranih stručnjaka.

Tako ujedinjen politički i stručni pristup predstavlja ono što nazivamo politikom razvoja grada.

Na gradski život utječe mnoštvo činilaca koje treba sveobuhvatno uzeti u obzir - to su gospodarstvo, tehnologija, društveno-kulturni činoci, pravni okvir. Stoga sve akcije koje se pokreću u gradovima zahtijevaju obradu, proučavanje, znanje i odgovornost.

Politika razvoja grada "bavi se ispitivanjem odnosa između sredstava, proizvoda i djelatnosti radi postizanja ciljeva i osiguravanja usluga, promicanja razvoja gradskog područja, udruga i pojedinaca u njemu, u okviru opće mogućnosti održivog razvoja" (René Parenteau).

Politika razvoja grada utječe na zajednicu kao cjelinu i na pojedince u mnogim vidovima njihova osobnog života. Ona je glavni javni čin djelovanja i usmjeravanja i stoga bi trebala biti plod neprekidne redovito obnavljane suradnje između izabranih predstavnika i javnosti. Ona je dio institucionalnoga demokratskog nasljeđa gradova.

Grad budućnosti

Želimo li da gradovi budućnosti budu podobni za život, prikladni, lijepi i zdravi moramo već danas donijeti određene odluke. Postojeći nezadovoljavajući uvjeti trebali bi predstavljati poticaj za promišljanje o tome kakva je danas naša ideja o gradu.

Takvo se promišljanje mora temeljiti na usklađivanju djelovanja svih zainteresiranih ljudi i strukovnih skupina: stanovnika grada, djelatnika uprave, političara, državnih službenika, stručnjaka koji rade u gradu - koordinacija koja bi bila suprotna mnogim postavkama iz Atenske povelje.

Idealan grad je onaj koji uspijeva uskladiti različite grane djelatnosti i djelatnosti koje se u njemu odvijaju (promet, život, rad i odmor), koji udovoljava načinu života i odražava stavove svojih stanovnika, gdje se vodi računa o svima koji ga koriste, koji rade ili trguju u njemu, koji ga posjećuju, koji traže zabavu, kulturne događaje, informacije, znanje, koji u njemu studiraju.

Grad također tako mora postići sklad između suvremenog razvoja i očuvanja povijesnog nasljeđa i, uključujući novo, a ne uništavajući staro, očuvati načelo održivog razvoja. Grad bez prošlosti je poput čovjeka bez pamćenja. Ljudi ostavljaju tragove življenja i rada i svoje osobne povijesti u gradovima kroz svoja susjedstva, zgrade, drveće, crkve, knjižnice. Oni predstavljaju zajedničku baštinu prošlosti,

omogućavajući ljudima da osjete trajnost svojih današnjih života i pripreme se za budućnost.

Gradovi moraju funkcionirati i njima se mora upravljati s uvjerenjem da se rješavanje gradskih problema ne može ograničiti isključivo na financijske mehanizme ili pitanja, niti na tradicionalna sredstva funkcionalnoga gradskog planiranja. Gradske uprave moraju nastojati koristiti metode koje se temelje na iskustvu državnih vlada, odnosno privatnih djelatnosti.

Suradnja među gradovima

Imajući u vidu stvarnu činjenicu da gradovi igraju temeljnu ulogu u regionalnom, nacionalnom, europskom i svjetskom razvoju, bitno je da se oni uključe u mreže suradnje i razmjene na regionalnim, nacionalnim i međunarodnim razinama povezivanjem, ugovorima, članstvom u međunarodnim udruženjima i nevladinim organizacijama.

Prava u gradovima

Osnovno je poštivanje, promicanje i širenje ljudskih prava za sve pojedince u gradovima, bez obzira na njihovu dob, porijeklo, rasu, vjeru, društveni, ekonomski ili politički položaj, fizički ili psihički nedostatak.

To uključuje, među ostalim, pravo na:

- osiguranje pogodnog, dobro odabranog i dobro osvijetljenog stambenog prostora i boravišta dostatne veličine, s potrebnim pogodnostima, po prihvatljivoj cijeni, koje udovoljava zahtjevima za sprečavanje onečišćavanja;
- preventivnu zdravstvenu zaštitu, osiguravanje zelenila, prostora, sunčeve svjetlosti, tišine, raslinja, ljepote;
- međusobno povezivanje različitih funkcija gradskog života;
- kulturne mogućnosti, objekte za sport i zabavu, društveni razvoj, slobodu kretanja, uključujući i skladnu ravnotežu svih korisnika javnih prometnica (javni prijevoz, osobni automobili, pješaci i biciklisti);
- osiguravanje zajedničkih objekata, mjere protiv siromaštva, posebno pomoć ugroženima;
- sigurnost, rad, dobrobit, mogućnosti za obuku i obrazovanje, kulturu i povijest.

Okoliš i priroda u gradovima

Prečesto su mnogobrojni današnji gradovi nakupine kamena, betona, čelika, stakla i asfalta, s, uglavnom, jednoličnim potezima trave ili pustare, ako uopće postoje, od kojih ima malo koristi.

Atmosfera i tlo zagađeni su otrovnim elementima i emisijama iz industrije, energana, prometa i privatnih kućanstava. Prirodni biljni i životinjski svijet potpuno je istjeran iz dijelova grada i stambene okolice.

Dakle, nikada ranije nije bilo tako neophodno utvrditi područja zaštite prirode i razviti upotrebu zelenila kao

čimbenika u planiranju otvorenih prostora i područja. Ono svakom gradu daje njegovu osobitost, zanimljivu dimenziju, ima odlučujući i prepoznatljiv utjecaj na ukupan lik grada bez kojega grad gubi dio svoje individualnosti.

Gradovi moraju imati "pluća" koja ljudima omogućavaju da pobjegnu od izgrađene sredine i osjete prirodu. Biljke i životinje dio su samorazvoja pojedinca i omogućavaju djeci, rođenoj u gradskim sredinama, da dođu u dodir s prirodom.

Lokalne vlasti treba da budu dobar čuvar prirodne baštine. Njihova je odgovornost da poboljšaju gospodarenje prirodnim izvorima, postignu kvalitetu okoliša, očuvaju prirodne sustave potičući čistu i zdravu lokalnu proizvodnju, prijevoz i potrošnju.

Prvenstveno treba imati na umu da se priroda i grad međusobno ne isključuju.

NAČELA EUROPSKE POVELJE O GRADU

Prijevoz i pokretljivost

1. Bitno je smanjiti putovanja, posebno osobnim automobilima
2. Kretanje se mora organizirati tako da se ne narušava ugodno življenje u gradu i da se istodobno omoguće različiti oblici putovanja
3. Neophodno je obnoviti ulogu ulice kao društvenog prostora
4. Potrebno je podržavati obrazovanje i obuku

Okoliš i priroda u gradovima

1. Državne su vlasti odgovorne da dosljedno i razborito održavaju i upravljaju prirodnim i energetske izvorima
2. Lokalne vlasti treba da usvoje mjere sprečavanja zagađivanja
3. Lokalna je vlast odgovorna za očuvanje prirode i zelenila
4. Očuvanje prirode činilac je razvoja pripadnosti zajednici i ponosa zbog toga

Prostorni oblik gradova

1. Gradska se središta moraju čuvati kao značajni simboli europskoga kulturnog i povijesnog nasljeđa
2. Osiguravanje otvorenih prostora u gradu i upravljanje njima sastavni su dio urbanističkog uređivanja
3. Arhitektonsko stvaralaštvo i razvoj igraju ključnu ulogu u kvaliteti urbanističkog lika gradova
4. Sve osobe imaju pravo na zdravu, sigurnu, smirenu, ugodnu i poticajnu životnu sredinu
5. Vitalnost grada ovisi o skladnim urbanim stambenim obrascima i o održavanju stambenog karaktera gradskog središta

Gradsko arhitektonsko nasljeđe

1. Zaštita gradova zahtijeva pažljivo pripremljen pravni okvir
2. Zaštita gradskog nasljeđa zahtijeva obaviještenost
3. Potrebni su odgovarajući i često izvorni financijski mehanizmi i suradnja
4. Posebno je značajno očuvanje i ponekad oživljavanje specijaliziranih obrta i tehnika
5. Urbanistička baština mora se uključiti u suvremeni život tako što će postati bitan činilac općih planova
6. Gospodarski razvoj često je moguće poticati obnovom gradske baštine

Stanovanje

1. Stanovnik grada ima pravo na osobnost svojega doma
2. Svaka osoba i obitelj imaju pravo na siguran i zdrav smještaj
3. Lokalna vlast treba u stanovanju osigurati raznolikost, mogućnost izbora i pokretljivost

4. Prava osoba i obitelji iz skupina osoba s posebnim potrebama ne mogu se očuvati isključivo djelovanjem tržišnih sila
5. Lokalna vlast treba osigurati stvaranje mogućnosti za kupovanje stana i sigurnost zakupa
6. Ponovno uređivanje starijih stambenih objekata ne smije biti na štetu postojećega društvenog tkiva

Sigurnost u gradu i sprečavanje kriminala

1. Dosljedna politika sigurnosti i sprečavanja kriminala mora se temeljiti na sprečavanju, provođenju zakona i međusobnoj podršci
2. Lokalna politika sigurnosti u gradu mora se temeljiti na najnovijim sveobuhvatnim statističkim podacima i informacijama
3. Sprečavanje kriminala uključuje sve članove zajednice
4. Djelotvorna politika sigurnosti u gradu ovisna je o bliskoj suradnji policije i lokalne zajednice
5. Potrebno je definirati i primjenjivati lokalnu politiku borbe protiv droga
6. Bitni su programi za sprečavanje recidiva i izrada alternativa uhićenju
7. Podrška žrtvama ključni je sastavni dio svake lokalne politike sigurnosti
8. Neophodno je shvatiti da je sprečavanje kriminala prioritetan zadatak, stoga se moraju povećati financijska sredstva

Osobe s povećanim potrebama i invalidne osobe u gradovima

1. Gradovi moraju biti projektirani tako da su sva mjesta dostupna svim građanima
2. Politički brige o osobama s povećanim potrebama i invalidnim osobama cilj treba biti njihovo uključivanje u društvo, a ne pretjerana zaštita
3. Najvažnija je suradnja sa i između specijaliziranih udruženja koja predstavljaju osobe s povećanim potrebama ili manjinske skupine
4. Važno je postići da kuće i radna mjesta budu na odgovarajući način prilagođeni zahtjevima osoba s povećanim potrebama i invalidnim osobama
5. Putovanje i prometne veze i javni prijevoz moraju biti na raspolaganju svim ljudima

Šport i odmor u urbanim područjima

1. Svi stanovnici grada imaju pravo sudjelovati u sportskim i rekreativnim aktivnostima
2. Sportski objekti treba da budu sigurni i dobro projektirani
3. Svi stanovnici grada imaju pravo na mogućnost razvijanja svojih sportskih sposobnosti do vrhunca svojih mogućnosti

Kultura u gradovima

1. Svi stanovnici grada imaju pravo na kulturu
2. Kulturni razvoj gradova pridonosi njihovu gospodarskom i društvenom razvoju

3. Kulturna je razmjena snažna spona ljudi različitih narodnosti, različitih vjera i naroda
4. Kulturni razvoj i istinska kulturna demokracija pretpostavljaju široku suradnju lokalnih vlasti i skupina u zajednici, dobrovoljnog i privatnog sektora
5. Kulturna višeznačnost traži mogućnost pokusa i poticaj inovativnosti
6. Skladno promicanje kulturnog turizma može biti korisno za lokalnu zajednicu

Višekulturno povezivanje u gradovima

1. Nediskriminacija je osnovni vid urbane politike
2. Lokalne vlasti treba da osiguraju djelotvorno sudjelovanje useljenika u lokalnom političkom životu
3. Kulturna i obrazovna politika u gradovima mora biti nediskriminacijska
4. Osiguravanje jednakih mogućnosti za zapošljavanje mora biti briga državnih vlasti
5. Višekulturno povezivanje pretpostavlja cjelovito društveno i fizičko povezivanje useljeničkih zajednica u gradsku sredinu

Zdravlje u gradovima

1. Gradski okoliš preduvjet je dobrom zdravlju svih građana
2. Pouzdana i stalna dobava dobara koja udovoljavaju osnovnim potrebama ljudi glavni je činilac osiguravanja dobrog zdravlja
3. Lokalne vlasti moraju poticati inicijative i sudjelovanje u zdravstvenim akcijama u zajednicama
4. Zdravlje u gradu, što je pitanje međunarodnog značenja, pretpostavlja usklađivanje djelatnosti na razini grada s međunarodnim programima

Sudjelovanje građana, gradska uprava i urbanističko planiranje

1. Sudjelovanje građana u lokalnom političkom životu njeguje se slobodnim i demokratskim pravom na izbor predstavnika
2. Sudjelovanje građana u lokalnom političkom životu mora biti učinkovito na svim razinama lokalnoga, političkog i administrativnog ustroja
3. Građani imaju pravo da ih se pita o svim važnijim potezima koji utječu na budućnost zajednice
4. Upravljanje gradom i njegovo planiranje moraju se temeljiti na svim mogućim obavijestima o značajkama i posebnim elementima grada
5. Lokalne političke odluke trebale bi se temeljiti na gradskom i regionalnom planiranju koje provode ekipe stručnjaka
6. Politički izbor, konačna faza u postupku donošenja odluke, treba biti životan i razumljiv
7. Lokalna uprava treba da osigura sudjelovanje mladih u lokalnom životu

Gospodarski razvoj u gradovima

1. Lokalna uprava treba svojim zajednicama osigurati gospodarski razvoj
2. Veza između gospodarskog i društvenog razvoja nerazdvojiva je
3. Grad je, gospodarski i društveno, dio svoga okoliša ili zaleđa
4. Gospodarski rast i razvoj ovise o tome je li infrastruktura dostatna za proizvodnju, potporu i povećavanje toga rasta
5. Suradnja privatnog i javnog sektora značajan je sastavni dio gradskoga gospodarskog rasta i razvoja.

Generalni urbanistički plan Zagreba i održivi razvitak grada

Na simboličkom prijelazu tisućljeća Zagreb i njegove upravljačke strukture pred izazovom su utvrđivanja cjelovite urbane strategije i modernizacije Zagreba.

Ne postoje razlozi za odgađanje toga izazova zbog nedostatka nacionalne strategije, jer su europski gradovi, kao temeljni razvojni akteri ovoga vremena, takve strategije razvili vodeći računa o razvojnim dobrima, utemeljenim na lokalnim platformama i izboru partnera u globalnom okolišu, dok su države stvarale temeljni, pravni, institucionalni i razvojni okvir za strategijske predložke i njihovu provedbu.

U još svježem ozračju konsenzusualne potpore Strategiji prostornog uređenja Hrvatske i njezinoj temeljnoj poruci o "prostoru kao temeljnom nacionalnom dobru" (Hrvatski državni sabor), može se, u planetarnoj zabrinutosti za prostor i okoliš, govoriti kako su upravo prostor i okoliš dobra s razine kojih se može djelovati na konstrukciju i formatiziranje ukupnoga zagrebačkog i hrvatskoga modernizacijskog predložka.

Ograničenost prostora i neograničenost znanja kao temeljnih razvojnih dobara, temelj su hrvatske modernizacije. Oslonac za to moguće je naći u novim modernizacijskim strategijama europskih gradova i država.

Novi se prostorni planovi Zagreba donose u okolnostima koje određuju:

- postojanje Strategije i Programa prostornog uređenja Republike Hrvatske koji određuju vrijednosni sustav na području prostornog uređenja, vrednujući prostor kao temeljni nacionalni resurs;
- fragmentarnost zakonske regulative, posebno Zakona o prostornom uređenju i provedbenih akata koji reguliraju izradu prostornih planova, ali ne i mjere i oblike njihove provedbe u novim vlasničkim uvjetima;
- privatni i svekoliki vlasnički legalitet, nakon donošenja Zakona o povratu imovine;
- neuređenost sustava koji bi osiguravao poštivanje vlasničkih prava, ali i provođenje javnih interesa u prostoru i mjera za njihovo usklađivanje;
- kompliciranost i birokratiziranost procedura utemeljenih na zakonskoj i podzakonskoj regulativi;
- nemogućnost da se u takvom sustavu oblikuje kvalitetni sustav urbanog planiranja, upravljanja i gospodarenja urbanim i prostornim uređivanjem Zagreba.

Budući da su dosadašnji pokušaji dograđivanja i poboljšavanja zakonskog sustava bili neuspješni, Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša priredio je, umjesto izoliranih prostornih i urbanističkih planova, prijedlog urbane strategije Zagreba s planskim i provedbenim mjerama, izučavajući hrvatsku tradiciju uređenja gradova i najbolje i Hrvatskoj najprimjerenije europske prakse, uzimajući u obzir nepostojanje nacionalne modernizacijske strategije, a posebno gospodarske strategije i strategije zaštite okoliša koje značajno utječu na prostorno uređenje.

Tako urbana strategija Zagreba - ZAGREB 2000+ kao sustav cjelovitih rješenja za urbano uređenje Zagreba na tradicijama njegove urbane kulture sadrži:

- već ranije izrađene, u lipnju 1999. prihvaćene dokumente:

- Prostorni plan Grada Zagreba - koncepcija,
- Generalni urbanistički plan Zagreba - koncepcija,
- Generalni urbanistički plan Sesveta - koncepcija,
- Izveštje o stanju okoliša i Program zaštite okoliša Zagreba,
- Demografsku studiju Grada Zagreba,
- niz pripremljenih radova suradnika i Zavoda tijekom zadnjih godina;

- nove dokumente:

- Grad Zagreb i Zagrebačka županija - Temeljna zajednička polazišta za planiranje prostora – na javnoj raspravi
- Prostorni plan Grada Zagreba – Prijedlog – na javnoj raspravi
- Generalni urbanistički plan Zagreba – Prijedlog,
- Generalni urbanistički plan Sesveta – Prijedlog,
- Sustav prostornog uređenja Hrvatske - Prijedlog temeljnih teza za Zakon o prostornom uređenju,
- Sustav urbanog uređenja Zagreba, temeljne teze za održivu urbanu reprodukciju Zagreba.

Ako su prostor i okoliš prema Strategiji prostornog uređenja Hrvatske temeljna nacionalna dobra, onda su ona dramatično ugrožena nepostojanjem strategije utemeljene na tim dobrima.

UVOD

Generalni urbanistički plan Zagreba je dokument prostornog uređenja i dio urbane strategije Zagreba kojim se utvrđuju temeljna organizacija prostora, zaštita prirodnih, kulturnih i povijesnih vrijednosti, korištenje i namjena gradskih površina, urbana pravila za prostorno uređivanje pojedinih gradskih cjelina, te procedure i sustav urbanog uređenja grada.

Plan sadrži ciljeve prostornog razvoja i uređenja, te plan prostornog uređenja s organizacijom gradskih prostora, namjenom, uređenjem i zaštitom površina, prikazom gospodarskih i društvenih djelatnosti, prometne, telekomunikacijske i mreže komunalne infrastrukture, mjere zaštite okoliša, način i uvjete gradnje i prostornog uređenja grada. Plan operacionalizira strateške odluke definirane na razini Prostornog plana Grada Zagreba i drugih strategijskih dokumenata Zagreba. PPGZ i GUP treba da funkcioniraju sinoptički, što je moguće, budući da su izrađeni istodobno.

Kao operativni dokument Generalni urbanistički plan Zagreba ima i oblik suvremene uređajne osnove.

Plan zato uz "plan namjene površina", sadrži cjelovitu definiciju urbanih pravila za gradski prostor Zagreba i za pojedine prostore i gradske cjeline jedinstvenih fizionomijskih osobina - urbane jedinice, nastale daljnjim raščlanjivanjem prostora gradskih četvrti kao temeljnih gradskih fizionomijskih cjelina i jedinica mjesne samouprave.

Urbane su jedinice elementi raščlanjivanja urbanog teritorija i izvorno pokazuju karakter i identitet prostora. Tako se mogu operativno predočiti prostorna i kontekstualna okruženja u kojima se nove intervencije i urbana pravila urbanog uređenja Zagreba mogu pojaviti. Uz to, time se od definiranja urbanih pravila za apstraktne gradske jedinice ili pojednostavljene predodžbe o "namjeni" pojedinih prostora prelazi na sustav topofilijskih prostornih jedinica koje uključuju ljude kao nositelje razvitka i promjena u kvaliteti življenja.

Da bi mogao funkcionirati u provedbi, Plan stratešku odrednicu urbane obnove grada tematizira kao konsolidaciju i obnovu cjeline grada, ali i nizom zahvata unutar tih urbanih jedinica.

Visokodiferencirana strukturiranost urbanog rješenja praćena je diferenciranim urbanim pravilima, primjerenim tradiciji i problemima prostornog uređenja pojedinih gradskih prostora.

Prema tome, karakter je Plana dvostruk - strategijski je na općoj razini, a provedbeni na razini urbanih pravila i procedura urbanog uređenja. Te su razine, naravno, međusobno povezane.

TEMATSKI OKVIRI

Opće tematsko područje Plana je urbana konsolidacija i urbana obnova grada, reurbanizacija koja se odnosi na cjelinu grada, kako na zapuštena, preskočena, podiskorištena i zanemarivana mjesta, tako i na povijesne urbane cjeline. Pritom se pod povijesnim urbanim cjelinama ne podrazumijevaju samo prostori Gradeca, Kaptola i Donjega grada već i urbana djela moderne arhitekture i urbanizma dvadesetog stoljeća.

Urbana konsolidacija i obnova grada ne znači, kao u GUP-u 1986., oblik prostornog uređenja ranije "preskočenoga" središnjeg dijela grada između željezničke pruge i Save, već obnovu temeljne zagrebačke posebitosti - obnovu urbane kulture i kulture urbanog uređenja grada, i konsolidaciju gradske strukture na cijelom gradskom području.

Izrada novoga Generalnog urbanističkog plana Zagreba u posve novom kontekstu glavnoga grada ne znači, dakle, samo izradu temeljnoga urbanističkog razvojnog i regulativnog dokumenta, već i temeljnog dokumenta i cjelovite urbane strategije Zagreba, a posebno strategije upravljanja i gospodarenja prostorom kao temeljnim gradskim dobrom.

Urbana strategija Zagreba kao sintetski izraz ciljeva i mjera razvitka grada posebno je važna s obzirom na novi kontekst Zagreba kao međunarodnog i nacionalnog središta, novu ulogu u mreži europskih metropola i potrebu uspostavljanja kontinuiteta njegove urbane kulture. Isto tako, zbog zakonski nereguliranog sustava reprodukcije grada na nacionalnoj razini, s obzirom na atraktivnost Zagreba za investiranje i prostorno uređenje, za Zagreb je određivanje urbane strategije posebno važno.

PODRUČJE OBUHVATA

Područje Zagreba obuhvaćeno Generalnim urbanističkim planom Zagreba veliko je oko 220 km², a nalazi se između medvedničke šume (prirodne granice) i obilaznice (artificijelne granice). Na tom je području 1999. živjelo oko 700.000 stanovnika.

TEMELJNI IZVORI

U nastojanju da se, usporedo s inventurom urbanog uređenja proteklog vremena, pripravi skala novih strategijskih temelja u novim razvojnim uvjetima hrvatske države i Zagreba, zadnjih je godina proveden niz istraživanja.

Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša izradio je, 1993., u suradnji s Ekonomskim institutom Zagreb, Osnovne smjernice budućeg

razvitka Grada Zagreba, na temelju kojih je Gradsko skupština Zagreba, 1994., prihvatila tzv. Temeljne odrednice razvitka Grada Zagreba. 1997. je na istoj razini usvojen Program Zagreb 2001. - funkcioniranje i razvitak.

Tijekom proteklih godina i na mnogim drugim razinama Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša i niz ravnopravno uključenih suradnika istraživali su ili planirali različite aspekte zagrebačke urbane strategije, sažete u dokumentima kao što su:

- izvješća o stanju u prostoru 1995. i 1998.
- programi mjera za unapređivanje stanja u prostoru 1995. i 1998. i analize za isti Program 2000. - 2002.

Tijekom pripreme za izradu Prostornog plana Grada Zagreba i generalnih urbanističkih planova Zagreba i Sesveta, izrađeno je nekoliko desetaka prostornih i drugih studija u kojima su istraživani raznoliki aspekti urbane strategije Zagreba. Oni su, 1995., objavljeni u knjizi "Govor o gradu", a na početku 2000. za javnost i struku napravljena je "inventura" svih radnji u pripremi i izradi prostornog i Generalnoga urbanističkog plana Zagreba i zagrebačke urbane strategije u knjizi: ZAGREB 2000+ - nova urbana strategija.

Uz to, u Gradskom su zavodu za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša izrađene sljedeće studije i programi:

- Demografski razvitak Grada Zagreba, 1998.;
- Izvješće o stanju okoliša i Program zaštite okoliša, 1999.

Treću grupu dokumenata, studija i priloga na razini države, koji su imali posebno značenje prigodom izrade Konceptije, a u pripremi kojih je sudjelovao Zavod ili su izrađeni prema njegovoj narudžbi, predstavljaju:

- O povijesnom i urbanom razvoju Zagreba, Nada Premerl, tekst uz izložbu Zagreb - star, lijep, živ - 1094.-1994. - izložba u povodu 900. obljetnice Zagrebačke nadbiskupije, Umjetnički paviljon, 1994.;
- Darja Radović Mahečić i Sanja Štok: Regulatorne osnove Zagreba 1850. do 1950., Zagreb, 1996.;
- Muzejska djelatnost u Zagrebu i njezine prostorne odrednice, Ivo Maroević, Zagreb 1999.
- Nacionalni program demografskog razvitka, Ministarstvo obnove i razvitka, Zagreb, 1996.;
- Strategija prostornog uređenja Hrvatske, Ministarstvo prostornog uređenja,

graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje, Zagreb, srpanj 1998.;

- Program prostornog uređenja Republike Hrvatske, Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje, Zagreb, srpanj 1998.;
- Prostorni, regionalni i demografski aspekti razvitka metropolskog područja Zagreba, dr.sc. Stanko Žuljić, Zagreb, 1997.;
- O pristupu procjenama i prognozama aktualnih demografskih kretanja u Gradu Zagrebu, prilog za izradu Prostornog plana Grada Zagreba i Generalnog urbanističkog plana, dr.sc. Stanko Žuljić, Zagreb 1998.;
- Gospodarstvo Grada Zagreba, Gradski ured za gospodarstvo, Zagreb, 1999.;
- Prometna studija Zagreba, MVA, 1999.;
- Tko je Zagreb - prinos sociološkoj analizi identiteta grada Zagreba, dr.sc. Ivan Rogić, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1997.;
- Novi društveni čimbenici u kontinuitetu promjena Generalnoga urbanističkog plana Zagreba - utjecaj društvenih promjena na ciljeve Prostornog plana Zagreba i Generalnoga urbanističkog plana Zagreba, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 1998.;
- Generalni urbanistički plan i Strategija razvitka Zagreba, dr.sc. Ivan Rogić, Zagreb, 1998.;
- RKT Župe Grada Zagreba (u kontekstu raščlanjivanja jedinica mjesne samouprave), Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Zagreb, 1998.;
- Redifiniranje koncepcije razvoja željezničkog čvora Zagreb, 1999.;
- Topografija integralnog sustava sportske infrastrukture grada Zagreba . osnovna programska i prostorna studija sustava sportskih građevina –Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, studeni 1999;

Četvrta su grupa pojedini temeljni europski dokumenti i planerski dokumenti gradova s kojima je ostvarena suradnja tijekom izrade plana:

- Europska povelja o gradu, Stalna konferencija lokalnih i regionalnih vlasti Europe Vijeća Europe, Strasbourg, 1993.;
- The European City - Sustaining Urban Quality, Part 1 - 2, A working Conference,

Ministry of Environment and Energy, Spatial Planning Department, Copenhagen 1995.;

- Plano Estrategico De Lisboa, Comuna Municipal de Lisboa, Lisabon 1992. (prevedeno);
- Municipal Plan for Copenhagen, Proposal for revision, Copenhagen, 1991.;
- Structure Plan for Stockholm, Stockholm, 1992.;
- Lisboa - The Atlantic Capital of Europe, Comuna Municipal de Lisboa, Lisabon 1993.;Lisboa - Plano Director Municipal, Comuna Municipal de Lisboa, Lisabon 1994., Unitary development plan, City of London, 1994.;
- STEP - Stadtentwicklungs plan für Wien, Stadtplanung Wien, 1994.;
- 5 sur 5, Plan de Mandat, 1995. - 2001. Documents Thematiques des 55 Communes du Grand Lyon, Lyon 1995.
- Berlin, Postdamer Platz, Drees & Sommer + Stadt Berlin, Berlin, 1995.;
- Paris - Seine - Rive Gauche, Paris 1996.
- München - Sozialgerechte Bodennutzung, Landeshauptstadt München - Kommunalreferat, München 1998.
- Strategie für Wien, Eine Initiative der Wiener Stadregierung, Wien 1999.
- "Best of European Cities" (Beč, Berlin, München, Hamburg, Amsterdam, Zürich, London) - kontakti, izložbe i medijske prezentacije, kojoj se temeljem suradnje Gradskog zavoda za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša s bečkim i minhenskim uredima za planiranje 1999. pridružio i Zagreb
- Declaration on Intelligent Mobilty in Urban Regions, Conference Urban 21, Berlin 2000. (autori: Beč, Berlin, Budimpešta, Ljubljana, Prag i Zagreb)

Petu grupu izvora za formuliranje plana i nove urbane strategije Zagreba dali su izravni kontakti s nekoliko europskih gradova, među kojima se posebno izdvajaju Beč, München, Lisabon, Amsterdam, Pariz i Lyon, proučavanje njihova sustava planiranja, zakonskih sustava, urbane strategije i sve razvijenijih kontakata s građanima u svim postupcima planiranja razvitka grada.

Šestu grupu čine rezultati međunarodnih seminara "Okviri metropole", s temeljnim razvojnim problemima Zagreba, organizirani u suradnji s europskom i

svjetskom stručnom elitom i mladim hrvatskim arhitektima (u obliku radionica) s temama:

- Željeznička pruga kroz grad,
- Urbana pravila,
- Prostori između - Sava,
- Male promjene - urbani razvitak i lokalni okoliš.

Rezultati Seminara objavljeni su u dvije knjige i CD-zapisu 1997. i 1998.

Sedmo, izradu Plana obilježava i usvajanje nove digitalne tehnologije u planiranju.

Nakon detaljnog uvida u stručne i tehnološke mogućnosti tvrtke Geofoto, uz potporu Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, sada Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja i Gradskog poglavarstva Grada Zagreba, prema narudžbi Državne geodetske uprave i Gradskog zavoda za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, tvrtka "Geofoto" izradila je digitalni orto – foto, sliku-kartu Zagreba u mjerilu 1:5000.

U crno-bijeloj varijanti i u boji digitalni orto-foto oblikovan je u obliku CD zapisa, a u crno-bijeloj varijanti ispis je prezentiran u obliku atlasa.

Važno je što su u izradi Plana surađivali gradski uredi, zavodi i trgovačka društva, te ministarstva, zavodi i uprave na razini Hrvatske.

Prostorni plan Grada Zagreba i generalni urbanistički planovi Zagreba i Sesveta izrađeni su tako da, osim udovoljavanja odrednicama Zakona o prostornom uređenju i gradnji i odgovarajućim podzakonskim dokumentima: Pravilniku o sadržaju, mjerilima kartografskih prikaza, obaveznim prostornim pokazateljima i standardu elaborata prostornih planova i Uredbi o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornih planova, koncipiraju novu Strategiju razvitka Zagreba, temeljenu na reprodukciji prostora kao ključnog gradskog dobra. Zato planovi predlažu i odgovarajuće mjere u nadležnosti Zagreba u pogledu:

- institucionalne organiziranosti za provođenje planova;
- sustava gospodarenja gradskim prostorom;
- sustava Partnerstava u ostvarivanju tzv. "gradskih projekata";
- načina suradnje i komuniciranja s urbanom javnošću.

Prijedlozi planova imaju cilj uskladiti planske odredbe i provedbu planova sa ciljem modernizacije i održivog razvitka Zagreba.

I. OBRAZLOŽENJE

Koncepcija i sam Generalni urbanistički plan Zagreba izrađeni su s više slojevitih ciljeva, ali jednim posebnim: izraditi plan ali i predložiti sustav reprodukcije grada, urbanu strategiju Zagreba koja će uskladiti tradicije grada i nove tehnološke i civilizacijske izazove novog tisućljeća i Zagrebu osigurati mjesto u sustavu europskih gradova i nacionalnih središta. To je projekt sustavnih promjena, kolektivnih napora i udruživanja individualnih težnji stručnjaka i građana i gradskih upravnih struktura.

Zaostajajući desetljećima u svojoj, prema europskim prosudbama, primjerenoj središnjosti, Zagreb ne smije odgađati usmjerenja ka najvišim ciljevima urbanog uređenja - onima za potrebe svakodnevnoga života vlastitih građana, te funkcionalnoj i simboličkoj ulozi hrvatskog središta i središta Hrvatske.

Civilizacijski, kulturni i svekoliki urbani inventar na kojima Zagreb može graditi novu strategiju nove modernizacije nije skroman. Već je prva - građanska - modernizacija¹ (kraj 19. i početak 20. stoljeća) promotrena u svojoj teritorijalnoj, iako ograničenošću mogućnosti zakočenoj ekspanziji i urbanoj strukturi, odlučno nagovijestila i teritorijalna i funkcionalna svojstva današnjega Zagreba. O tome svjedoči prisutnost i modernost baštine toga vremena u današnjem Zagrebu. O njevoj prognostičkoj hrabrosti i dometima možda najbolje svjedoči smještaj zagrebačkoga željezničkog čvora potkraj stoljeća. Željeznička pruga i Glavni i Zapadni kolodvor na pustim poljima tadašnjega Zagreba, već su tada odredili vele/gradski format Zagreba.

Svjedočeći o tome, međunarodni urbanistički seminar "Okviri metropole" 1995., nasuprot upornom stajalištu o "željezničkoj pruzi kao zapreci razvoju grada", vraćajući metaforički urbanu strategiju Zagreba tim korijenima, govori o "životu uz prugu".

Druga modernizacija, iako samo u fragmentima (kulturna, manjim dijelom gospodarska i znanstvena izvrsnost), to je samo potvrdila, unatoč drugačijoj vrsti zakočenosti koja je, unutar bivšega državno-pravnog poretka, obilježila Zagreb.

Otkud potječe ta otpornost i gdje su potencijali Zagreba u suverenoj hrvatskoj državi?

One su u zagrebačkim "strukturama dugog trajanja", u njegovu stoljećima sustavno potvrđivanom važnom geoprometnom položaju i istodobnoj pripadnosti srednjoeuropskom i mediteranskom kulturnom ozračju.

Prijedlog Generalnoga urbanističkog plana Zagreba i urbane strategije Zagreba prilog je novoj valorizaciji prostora i okoliša kao temeljnih gradskih dobara na temeljima prihvaćene Koncepcije Prostornog plana Grada Zagreba, Programa zaštite okoliša Zagreba i Koncepcije Generalnoga urbanističkog plana Zagreba (Gradska skupština Grada Zagreba 1999.). On se temelji na govoru o Zagrebu iz pozicija urbane tradicije, urbanih potencijala i aspiracija i predlaganju sustava i mjera za njihovo nastavljanje i ostvarivanje.

Strukturalni karakter Plana

Temelj planskih odredbi, tragom ključnog planskog cilja konsolidacije urbanog prostora Zagreba čini raščlanjivanje gradskog prostora, prema stupnju konsolidiranosti, u tri grupe:

- visokokonsolidirani predjeli,
- konsolidirani predjeli,
- niskokonsolidirani predjeli grada.

Ta je podjela dosljedno provedena u svim instrumentima Plana. Uz Plan namjene površina to su još:

- raščlanjivanje prostora prema stupnju konsolidiranosti i osobitostima prostora u sustav "urbanih jedinica" za koje se utvrđuju urbana pravila;
- prethodni je instrument u vezi s prosudbom o povijesnim i prirodnim vrijednostima Gradskog zavoda za zaštitu i obnovu spomenika kulture i prirode;
- raščlanjivanje prostora prema kriteriju konsolidiranosti, radi utvrđivanja daljnjih procedura prostornog uređenja.

Tu, strukturalnu kompleksnost nasuprot plošnoj prirodi ranijih planova podržavaju i planske odredbe:

- za temeljne prometne i infrastrukturne sustave;
- za prostore čija se daljnja urbana reprodukcija i urbano uređenje planiraju na način provođenja tzv. gradskih projekata gdje se očekuje partnerstvo Grada i privatnog sektora.

Gradski su projekti instrumenti reprodukcije grada. Bitna pretpostavka za takve projekte je da Grad, investiranjem u javne programe (ulica, trg, park, javni promet, javna građevina), poboljšava i čini vrednijim gradski okoliš. U pravilu se može reći da su to veći projekti rezultat kojih je promjena mjerila i vrijednosti postojećega grada (parcelacija, ulična mreža, tipologija, funkcija...) i da su to projekti vezani uz projekte gradske infrastrukture, posebno infrastrukture *održivog kretanja* (javnog prometa). Veličina obuhvata gradskih projekata ovisi o parcelama koje koriste taj javni projekt.

Uloga Grada, odnosno gradskih službi i mješovitih poduzeća koja realiziraju projekt jest da pritom dobit od povećane vrijednosti gradskog prostora pravedno raspodijeli svima koji su sudjelovali u toj promjeni vrijednosti, odnosno da ostvarenu dobit reinvestira u nove vrijednosti grada.

Tako vođeni gradski projekti omogućuju Gradu da investira u domenu javnog (u grad), koristeći se sredstvima od povećavanja vrijednosti gradskog zemljišta, a ne isključivo trošenjem sredstava iz gradskog proračuna.

Da bi se to i ostvarilo, nužna je legislativna i organizacijska priprema države i Grada za takve projekte.

Tako definiran sustav gradskih projekata višestruko je važan, među ostalim i zato jer dosadašnju plošnu ili "točkastu" praksu urbanog uređivanja pretvara u sustav urbano – arhitektonskih projekata koji će se razvijati na temelju odgovarajućih programa upisanih u normativu samoga Plana.

1. POLAZIŠTA

Strategijski identitet Zagreba

Dinamičnost razvitka Zagreba povijesna je činjenica, dominantna i u vremenima koja su Zagrebu i Hrvatskoj bila nesklaona.

Na prijelomu tisućljeća Zagreb se nalazi u novom razdoblju razvitka. Na početku 20. stoljeća trebalo je graditi i potvrđivati urbanu osnovu grada i afirmirati njegov položaj političke i kulture metropole Hrvatske. Tu su se mogle tek nazirati konture budućega velikog grada. Gospodarski razvoj u širem europskom prostoru omogućio je Zagrebu da, u godinama između dva svjetska rata, uz određena politička ograničenja, konačno potvrdi svoj položaj kao primarno polarizacijsko razvojno težište hrvatskog naroda. Time su stvorene pretpostavke i osigurana je nužna gospodarska osnova za budući urbani razvitak. Nakon Drugoga svjetskog rata, u uvjetima danoga političkog i gospodarskog sustava, došlo je do realne, iako donekle neselektivne, koncentracije urbanih funkcija - političkih i gospodarskih, pa tu započinje prerastanje Zagreba iz tradicionalnog središta manjega srednjoeuropskog naroda u velegrad. Taj proces traje čitavih pola stoljeća, a nakon proglašenja hrvatske državne nezavisnosti dobiva dodatno političko značenje i razvojne poticaje.

Zagreb je velegrad u nastajanju. To se dijelom odnosi na njegove ukupne gradske funkcije, a posebno na urbanističke dionice razvitka - i to u smislu konsolidiranja unutar novoga urbanog okvira grada i koncipiranja optimalnih putova urbane obnove.

I u političkim uvjetima koji mu nisu bili skloni, razvitak grada temeljen je na čimbenicima geoprometnog položaja, njegovoj središnjosti i pratećoj aglomeraciji i sinergijskom djelovanju funkcija i njihovoj kvaliteti, a dijelom na subjektivnim čimbenicima ustrajnog nastojanja na nacionalnoj emancipaciji koja se simbolički očitovala inicijativama i ostvarenjima kojima se Zagreb sustavno potvrđivao kao središte Hrvatske i hrvatskoga nacionalnog bića. Postojeća gospodarska struktura nije bila sposobna alimentirati rastućem gradu potrebnu komunalnu i drugu urbanu infrastrukturu, što je uzrokovalo poremećaje komunalne i urbanističke strukture grada i njegovu trajniju unutrašnju urbanu nekonsolidiranost. U interesu maksimalnog pojednostavlivanja masovne gradnje i uz ograničene materijalne mogućnosti težište, se stavilo na Novi Zagreb na druga rubna područja, čime je odgođena urbana obnova postojećega grada, posebno Trnja.

Na razvitak Zagreba također su nepovoljno utjecale prečeste promjene njegova teritorijalno-administrativna ustroja, u pravilu, nepodudarne s realnim i urbano-funkcionalnim granicama i gradskim utjecajima.

Konačne ocjene o ukupnim učincima, kako onima spontanima tako i onima proizašlima iz političkih i planersko-urbanističkih utjecaja na urbani i demografski rast Zagreba, u razdoblju u kojem je on iz tradicionalnoga srednjoeuropskoga grada prerastao u gradsku aglomeraciju, bit će objektivnije nakon što se konsolidira urbana struktura Zagreba i postigne viša razina suglasnosti o teritorijalnom okviru i sadržaju regionalnog zajedništva unutar zagrebačke aglomeracije (Zagrebačke županije).

Nacionalne obveze Zagreba nisu samo zadane obvezujućim dokumentima nacionalnog reda, već i prirodnom obvezom nacionalnog središta za razvitak ukupnog društva i hrvatskog prostora. Prema tome, za razliku od dosadašnjih temeljnih dokumenata prostornog uređenja, novi su Prostorni plan Grada Zagreba i Generalni urbanistički plan Zagreba obvezni predložiti urbano uređenje Zagreba, vodeći računa o međuzavisnosti razvitka Zagreba i ukupnoga hrvatskog prostora, mjesta Zagreba u europskom sustavu gradova, ali i međuzavisnosti svih sastavnica razvitka i njihovu obzirnu odnosu. Prostorni poredak i uređenje odnosa nacionalnog prostora i Zagreba nije zato moguće bez osmišljavanja sveobuhvatne gospodarske, socijalne i demografske strategije, bez definiranja odnosa prema drugim gradovima i cjelokupnom hrvatskom prostoru, za što su ovdje dane određene hipoteze.

Kao novo nacionalno središte Zagreb mora ustrajno usklađivati razvojne aspiracije i s drugim, a osobito s bližim europskim gradovima i metropolama, imajući u vidu svoje temeljne geostrategijske potencijale i njihovu sustavnu valorizaciju.

Ujedinjeni razvojnim programima i Zagreb i drugi hrvatski gradovi u tome imaju važniju ulogu i više izgleda.

Prema tome, hrvatska nacionalna strategija, u odmjeravanju sa strategijski stabiliziranim europskim sustavima, vodeći računa o osobitosti zemljopisne figure Hrvatske, mora, uz nacionalnu i pojedinačne gradske strategije, biti strategija "mreže gradova" ujedinjenih zajedničkim ciljevima i specifičnim aspiracijama pojedinih gradskih skupina i prostora.

Razvojno profiliranje Zagreba i njegovih "regionalnih" konfiguracija mora se zato valorizirati dinamički u prostoru i vremenu, prakticirajući raznolike oblike koaliranja na zajedničkim razvojnim programima na razini zainteresiranih županija i gradova i Zagreba, koji mogu biti poticajni za ukupni nacionalni razvitak.

Nastavljanjem urbane kulture na podlozi strategijskoga geoprometnog položaja, bogatoga povijesnog i prirodnog nasljeđa, gospodarstvenih i znanstvenih potencijala Zagreb može uskladiti sve sastavnice razvitka grada u cjelovitu i usklađenu strategiju razvitka.

Nalazeći se prečesto u povijesti u tako proturječnoj situaciji, odgovori nositelja razvitka grada na takve izazove bili su slični - visokom urbanom kulturom i sustavnom nadogradnjom na postojeće vrijednosti, nadoknaditi materijalna i druga ograničenja.

Takav odabir podrazumijeva stvaranje pozitivnog ozračja za "govor o gradu", za urbani razvitak koji će se temeljiti na visokom stupnju suglasnosti svih aktera i čimbenika razvitka Zagreba i na jasnom prezentiranju ponude partnerstva Zagreba nacionalnim i međunarodnim partnerima.

Promjena konteksta

U Hrvatskoj je od 1990. generiran niz novih okolnosti koje nisu zakonski oblikovane kao cjelovit sustav prostornog uređivanja.

Te nove okolnosti su:

- vraćanje građevinskog zemljišta vlasnicima 1996., s kontekstualnim relegitimiranjem privatnog vlasništva već u vremenu od 1990. do 1996.;
- izostajanje utvrđivanja sustava zakonskih instrumenata kojima je, uz poštivanje vlasničkih prava, moguće transformirati vlasničku geometriju / parcelaciju zemljišta u urbanu parcelaciju;
- nepostojanje zakonskih instrumenata socijalizacije dobiti na zemljištu koju vlasnik ostvaruje povećavanjem njegove vrijednosti prenamjenom ili komunalnim opremanjem iz, u pravilu, proračunskih sredstava;
- nepostojanje učinkovitog sustava ostvarivanja javnih interesa predviđenih u prostornim planovima.

U toj "proceduralnoj praznini" detaljniji se prostorni planovi nisu mogli provoditi jer nije postojao instrumentarij za promjenu vlasničkih odnosa i vlasničke geometrije, a izrada je planova samo dodatno poticala špekulaciju gradskim zemljištem, tako da je njegova vrijednost rasla kako komunalnim opremanjem tako već i samom naznakom namjere izrade planova.

Izmjene i dopune temeljnih gradskih planova, Prostornog plana Grada Zagreba i generalnih urbanističkih planova Zagreba i Sesveta bila je pod stalnim pritiskom vlasnika zemljišta za prenamjenom u građevinsko, pa i u slučajevima kad se radilo o šumama, vodozaštitnim područjima, prometnim i infrastrukturnim koridorima i dr. Bespravna gradnja, kako socijalna na rubovima grada tako i na njegovim najvrednijim predjelima, bujala je izvan planskih zona za građenje ili se prekoračivalo gabarite predviđene planovima ili dozvolama, jer je legitimacija vlasništva bila jača od urbanističko – regulativne komponente.

Zakon o prostornom uređenju iz 1994. i verzija iz 1998. zapravo utvrđuju samo sustav izrade prostornih planova.

Planiranje u tim okolnostima privatnog vlasništva nad zemljištem i povećavanj vrijednosti tog zemljišta bez zakonskih je instrumenata za provedbu planova bilo samo neuspješan pokušaj regulacije procesa u prostoru.

Točnije, zadržan je sustav planiranja iz razdoblja "društvenog vlasništva" nad zemljištem, ali u posve novom vlasničkom okruženju i sustavu reprodukcije grada.

Promjeni konteksta Plan odgovara na dva načina:

- prijedlogom ukupnog sustava prostornog uređivanja grada, što uključuje planiranje, zakonsku i gradsku provedbenu regulativu;
- strukturalnom polivalentnošću zakonskih instrumenata, u kojima se jasno prepoznaju urbani identiteti pojedinih prostora, vremenski identiteti, akteri i regulacijski sustav prostornog uređenja.

1.1. Položaj, značenje i posebnosti područja grada u odnosu na prostor i sustave Grada Zagreba i države

Prema istraživanjima što su izrađena za potrebe Generalnoga urbanističkog plana osobito su važni sljedeći teritorijalni obzori Zagreba:

Zagreb je kao središnji hrvatski grad odgovoran ne samo za unutrašnji gradski razvitak već i za razvitak u cjelini društva kojemu je on središte. To znači da Zagreb nije obvezatan skrbiti o razvitku samo zbog unutrašnjih potreba i motiva već i zbog posljedica koje bi daljnja centralizacija mogla izazvati na hrvatskom teritoriju.

Strategija prostornog uređenja Hrvatske naznačila je oblike veza na nacionalnoj i državnoj razini. Definiranje Zagreba kao hrvatskoga središnjeg grada znači da oblici razvojne ekspanzije, napose oni koji počivaju na prerazdiobi stanovništva, moraju biti provjereni s obzirom na njihove nepovoljne učinke u nacionalnim integracijskim procesima. Strategijski identitet Zagreba organski je dio nacionalne strategije razvitka. Zato posljedice promjena koje on izaziva moraju biti dvostruko valorizirane: kao promjene u gradskom okolišu i kao promjene koje utječu na procese nacionalne integracije.

Zagreb u budućnosti mora, prije svega, voditi aktivnu demografsku politiku, kooperirajući sa svim hrvatskim krajevima, županijama i gradovima.

No ne smije se dopustiti da Zagreb "proguta" veći dio hrvatskog stanovništva. Da bi se razriješilo ovo proturječje potrebni su cjeloviti nacionalni, regionalni i gradski programi.

Oblikovanje razvitka na naznačenoj razini prirodno upućuje Zagreb prema kooperaciji s dvije posebne skupine gradova u hrvatskom društvu: sa skupinom većih i srednjih gradova, posebno Splitom, Rijekom i Osijekom, i sa skupinom gradova s metropolskom legitimacijom (simboličkom ili povijesnom). Suradnja sa skupinom većih srednjih gradova nužna je zbog toga što je ta skupina gradova stvarno uporište novom modernizacijskom procesu. Suradnja s gradovima s metropolskom legitimacijom omogućuje da se novi razvojni akteri rasporede po hrvatskom teritoriju bolje i poticajnije, napose s obzirom na novi raspored skupina / pokretača nove modernizacijske mijene.

Sljedeća je razina planiranje regije na razvojnom koridoru Rijeka - Zagreb - Varaždin - srednjoeuropska središta. Taj je razvojni koridor nužan za ukupnu razvojnu stabilnost i akceleraciju hrvatskog društva. Budući da je na tom pravcu Zagreb prirodno upućen u razvojnu kooperaciju s više drugih hrvatskih središta, napose s Rijekom i Varaždinom, osnovano je razvijati strategijski identitet Zagreba u sastavu posebne skupine gradova - partnera u kojoj svaki član skupine oblikuje vlastite odgovornosti za razvojnu kakvoću spomenutog pravca. Pristupačnost regionalnim dobrima, koje se bitno poboljšava tehničkim opremanjem koridora (more, granica, itd.), utječe na prerazdiobu dnevnih i tjednih putovanja gradske populacije, a time, posredno, i na učvršćivanje drukčijih teritorijalnih tradicija i novih razvojnih silnica.

Važan prostor razvojnog interesa izvan samoga grada zagrebačka je okolica, posebno prostor Zagrebačke županije, a izričito njeni gradići na dostupnim lokacijama uz prometne pravce. Sadašnji sustav planiranja, koji ne uvažava interesnu povezanost Zagreba i njegove regije, nije održiv i upućuje na neodgodivo formiranje nekog oblika zajedničkog sustava strategijskog promišljanja, odlučivanja i kooperacije tih zajednica.

Promijenjeni strategijski identitet Zagreba nalaže da se razvije kooperacijski odnos u kojemu svi akteri imaju jasno naznačene strategijske identitete. Na razvojnoj podlozi što je osnažuje takav odnos, regija je područje ne razvojne ekspanzije već razvojne suradnje, a time i područje na kojem počinje aktivna obrana Zagreba od izazova nekontrolirana rasta.

Zbog administrativno - teritorijalne figure Grada Zagreba kooperacija sa Zagrebačkom županijom posebno je važna. Ona je na planerskoj razini razvijena tijekom izrade Prostornog plana Grada Zagreba i Prostornog plana Zagrebačke županije utvrđivanjem temeljnih zajedničkih polazišta za planiranje.

1.1.1. OSNOVNI PODACI O STANJU U PROSTORU

Zagreb leži na području dodira panonskoga, peripanonskog i perialpskog prostora, odnosno na pravcu veza između panonskoga, mediteranskog, alpskog i središnjega europskog prostora.

Postanak i razvoj grada usko je vezan uz dva prirodna elementa: Medvednicu i rijeku Savu. Vrijednost položaja Zagreba istakle su važne ceste iz Panonske nizine prema moru s jedne strane, te iz srednje Europe prema njezinom jugoistoku i dalje Bliskom Istoku, s druge strane. Upravo to križanje daje značajnu vrijednost položaju grada.

Važnost geografskog položaja grada izražava se još snažnije gradnjom cestovnih veza prema sjevernom jadranskom Primorju, no tek gradnja željeznice, koja Zagreb čini značajnim željezničkim čvorom, potiče ubrzani razvoj i definitivno ističe njegov geografski položaj. U novije se vrijeme Zagreb povezuje s važnim svjetskim središtima gradnjom i funkcioniranjem zagrebačke zračne luke Pleso.

Gubitkom strateške funkcije gradske jezgre grad se razvija izvan zidina, no jače se veže uz prigorje Medvednice, a, prema jugu, odnosno željezničkoj pruzi i Savi, širenje je polaganije. Prigradska naselja na padinama dopiru do 300 m.n.m., kote na kojima se mijenja karakter Medvednice i šire se i prema istoku i prema zapadu. Unutar ovoga dijela glavnina je postojećih i planiranih gradskih parkova i park - šuma, javnih gradskih, sveučilišnih, znanstvenih i kulturnih institucija, te raspon stambenih područja od izrazito gradskih predjela vila do ruralnih ambijenata, od područja potpune opremljenosti do arhitektonskih i infrastrukturnih *slumova*. (Prostorni plan Grada Zagreba, 2000.). Jače naseljavanje područja prema jugu počinje sredinom pedesetih godina stvaranjem velikoga stambenog područja Novog Zagreba na dotad isključivo poljoprivrednim površinama.

U Zagrebu je, usprkos nepovoljnim uvjetima i u ratnim i poratnim godinama, održan kontinuitet gradnje, održavanja i unapređivanja objekata komunalno - prometne infrastrukture i provedene su komunalne akcije u substandardnim gradskim prostorima. Gradski se prostori sustavno uređuju opremanjem komunalnom urbanom opremom i obnavljaju se gradske ulice i trgovci.

Sredstva su usmjerena u pripremu i opremanje građevinskog zemljišta za stambenu gradnju (u Malešnici, Jarunu, Laništu, Vrbiku, Vrbanima, Dubravi - Istok i Dubravi - Poljanice, maksimirskim Ravnicama, Horvaćanskoj - Selskoj i drugdje), što pridonosi racionalnoj gradnji i konsolidaciji, dovršetku dijela gradskih prostora.

Velik problem predstavlja gradnja izvan područja koja su planovima predviđena za građenje.

Grad gradi i održava objekte kulture te provodi zahvate na spomeničkim objektima i objektima koji čuvaju hrvatsko spomeničko nasljeđe. Programom revitalizacije, obnove i očuvanja kulturne i prirodne baštine unapređuje se stanje u prostoru i to povijesne cjeline Gornjega grada i Kaptola, najstarije aglomeracije Zagreba, te urbanih prostora 19. i 20. stoljeća, Donjega grada, a posebno središnjega gradskog prostora s nizom parkovnih trgova "Zelene potkove". Posebna je pozornost posvećena programima zaštite i obnove prirode, te skrbi za okoliš.

Premda je Zagreb u dvadesetom stoljeću doživio nezapamćen rast, često u nepovoljnim uvjetima (planska privreda s težištem na industrijskom razvitku, centralizirani sustav upravljanja, rat...), javne potrebe u prostoru bile su uglavnom primjereno zadovoljene. No, danas je stanje pogoršano - mnoge škole još uvijek nemaju športske dvorane, a nastava se provodi u smjenama, standard zdravstvenih ustanova nije uvijek zadovoljavajući, športski sadržaji nisu ravnomjerno raspoređeni na prostoru Zagreba, a izrazit je nedostatak nekih objekata socijalne zaštite (domovi umirovljenika, neodgovarajući raspored dječjih ustanova na gradskom području). Dugogodišnja nemogućnost gradnje novih vjerskih objekata ostavila je gotovo sva planski građena nova naselja bez župnih centara. Znanost i visoko školstvo pokazuju izrazitu neujednačenost standarda među pojedinim ustanovama. Kulturne su djelatnosti koncentrirane uglavnom u užem gradskom središtu, što otežava njihovu dostupnost velikom broju gradskog stanovništva.

Stanje i procesi u prostoru prema prostornim cjelinama

Prema prostornim cjelinama koje je u Zagrebu bilo moguće raščlaniti stanje je sljedeće:

Podsljemenska zona

1. Zapadni i središnji dio

Podsljemenski je prostor dio grada sjeverno od Ilice, Vlaške i Maksimirske, u kojem se obronci Medvednice spuštaju prema jugu u obliku brežuljaka i hrptova okomitih na smjer pružanja Medvednice. Bogato razvedeni i plastično oblikovani obronci su najslikovitiji dio grada i najvredniji su najatraktivniji položaji koje ima Zagreb. Veći dio podbrežja nije izgrađen i obrastao je šumom koja se s Medvednice kontinuirano proteže do samoga gradskog središta (park - šuma Jelenovac, Tuškanac, Dotrščina, Maksimir).

Gradnja (niska, stambena) na tim brežuljcima prisutna je već od 13. i 14. stoljeća kao skupine prigrorskih sela (Isce, Šestine, Mikulići...), a od 19. stoljeća javljaju se ljetnikovci - aristokratske vile s poljoprivrednim posjedom. Regulatornim osnovama iz druge polovice 19. stoljeća gradska se jezgra komunikacijama povezuje sa starim selima, zaseocima i raštrkanim ljetnikovcima na podbrežju. S početka ovog stoljeća datira masovnija gradnja stambenih vila, često radova najuglednijih hrvatskih arhitekata.

Tijekom stoljeća može se pratiti vlastiti život medvedničkog prigorja koje je, prije svega, ostalo pejzažnom slikom, sa znalački i diskretno uklopljenom gradnjom koju su koristili i seosko stanovništvo i civilna i crkvena aristokracija.

Postojeće pejzažno i graditeljsko tkivo ostalo je relativno harmonično sve do sedamdesetih godina ovog stoljeća, kad se javljaju pojedinačni graditeljski ekscesi (kolektivna stambena izgradnja na Sv. Duhu, Bijeniku, Ksaveru, Dobrom dolu) koji mjerilom i intenzitetom prometa više odgovaraju novozagrebačkim "praznim ledinama" nego podsljemenskom krajoliku (način građenja kojega primjenjuju velike građevinske tvrtke).

To je dijelom posljedica planerskih pretpostavki (GUP 1971., detaljni planovi) koje su odraz društveno - političkog trenutka i shvaćanja grada kao pretežno tehnološkog mehanizma, zanemarujući prirodne i graditeljske datosti prostora, a dijelomice su rezultat profitersko - zakonodavnih manipulacija (građenjem suprotno dokumentaciji, uz povećavanje visine i BRP-a).

Stoga je, radi zaštite i unapređivanja okoliša, GUP-om iz 1986. podsljemensko područje izdvojeno kao posebno vrijedno, te su detaljno definirani načini zaštite, uređivanja i korištenja tog predjela kao cjeline, a posebno park- šuma, parkova i pejzažnih i zaštitnih zelenih površina. Pored već zaštićenih predjela GUP je utvrdio osobito vrijedna područja i objekte prirode: park-šume, značajne krajolike i spomenike prirode. GUP-om se, nadalje, kao osobito vrijedna područja i objekti utvrđuju središnji dio podsljemenskog područja, prostor groblja Mirogoj, pojedini objekti stare industrijske arhitekture (proizvodni objekti stare Ciglane, objekti u sklopu Zagrebačke pivovare) središta naselja Isce, Šestine i Mikulići, groblja Šestine i Gračani, izletišta Šumski dvor, Šestinski lagvić i Okrugljak.

Pretpostavke GUP-a bile su i dopuna ulične mreže i komunalno opremanje podsljemenske zone, uz čuvanje pejzažnih cjelina, vizura i prodora zelenila prema gradskom središtu.

Novu gradnju GUP iz 1986. definira kao niske objekte, obiteljske i višestambene, odnosno poslovne, visine najviše tri etaže, podrum i potkrovlje.

Planerske su pretpostavke često u realizaciji rezultirale slikom prostora koja nije primjerena prostornom okruženju. Najčešće su to tlocrtno i visinski preveliki objekti smješteni na malim parcelama. Nije se pridonijelo komunalnoj opremljenosti područja: sagrađene su kuće, a parcele nisu ostale uređene i nema zelenila, pristupne ceste nisu dovršene i preuske su te se umjesto poboljšavanja uvjeta stanovanja pojedina područja dodatno opteretilo problemima (Zelenjak, Pantovčak - Zelengaj).

Devedesetih je godina, političkim promjenama i privatizacijom, podsljemensko područje dobilo dodatno na atraktivnosti pa se, koristeći GUP-ove maksimalne parametre u svim segmentima (postotak izgrađenosti, visina BRP-a), javljaju zahtjevi za gradnjom većih kompleksa gotovo "kolektivne" stambene gradnje, ne vodeći pri tome računa o tzv. "lokalnim uvjetima", tj. prostornom kontekstu koji je također sastavnica GUP-a. GUP je, naime, odredio maksimalne parametre, vodeći računa o lokalnim uvjetima. Planerske su pretpostavke fleksibilne kako bi se omogućila različitost pristupa u detaljnim urbanističko - arhitektonskim rješenjima (veći tlocrtni gabariti uz manje visine ili obrnuto), a u graditeljskoj je praksi, radi skupog zemljišta i pripreme, te profiterstva, prisutan gotovo isključivo maksimum koji je u realizaciji često prelaziv.

Zahtjevi za građenje odnose se najčešće na stambene građevine. Od javnih građevina (škole, vrtići, ugostiteljski objekti i slično) ništa nije realizirano i, premda postoje detaljni planovi koji unutar podsljemenske zone određuju

površine za javne sadržaje, ništa se nije realiziralo, niti se tražilo, već se, naprotiv, tražila prenamijena javnih namjena u stambene.

Novoizgrađena infrastruktura je minimalna (npr. uređivanje ulice Zelengaj, plinovod u Mlinovima). Primjerice, u kompleksu Pantovčak - Zelengaj sagrađene su kuće, uređeno je parkiralište i javna rasvjeta uz Pantovčak i Zelengaj, ali uređivanje planiranog parka i parcela nije niti započeto. Uočava se nedostatak instrumentarija koji bi mogao osigurati planiranu dimenziju ulica u podsljemenskoj zoni. Naime budući da se radi o privatnim parcelama, vlasnici, usprkos odrednicama urbanističke dokumentacije, grade ograde u koridorima planiranih ulica koji su vlasnički njihovi.

Javljaju se i zahtjevi za gradnjom elitnih poslovnih objekata pojedinih tvrtki, što nije prihvatljivo s aspekta prometnog opterećivanja i programskih veličina.

U zadnje se vrijeme u podsljemenskom prostoru od objekata javnog korištenja grade jedino vjerski objekti.

Izmjene GUP-a pokazale su da su isključivo tražene prenamijene zelenih i javnih površina u mješovitu namjenu (stambenu), odnosno traži se prenamijena svih GUP- om definiranih nestambenih površina u stambene, a nikad u zelenilo. Stalno je prisutan privatni interes nauštrb javnome (ulice, prateći sadržaji - primjerice u sklopu kompleksa Pantovčak - Zelengaj trebao bi se graditi manji opskrbeni centar, a umjesto toga traži se prenamijena u stambenu gradnju, traži se prenamijena zona namijenjenih za dječje ustanove također u stambenu i sl.).

Takav pristup rezultira prevelikom brojem stanova, a, s tim u vezi, javlja se i problem s parkiranjem (čak se i ono malo garaža nastoji prenamijeniti u prateće sadržaje stanovanja - Zelengaj) i devastacijom pejzaža. GUP-om iz 1986. određeno je da se u podsljemenskoj zoni parkiranje rješava na parcelama, no, s obzirom na povećani BRP, parkiranje se često smještava uz ulicu, što ne odgovara niti konfiguraciji terena niti vrijednostima pejzaža i nije u skladu s tradicionalnim načinom uređivanja parcele (ograda, predvrt, objekt, vrt). Uvođenjem većeg broja stanova u podsljemenskoj su zoni smanjeni i standardi stanovanja (manja stambena površina po stanovniku, minimalni udio zelenila na parceli, izbetonirani "vrtovi").

Udio bespravne gradnje neznan je po opsegu, ali znatan prema šteti u prostoru bilo da se radi o bespravno sagrađenom glavnom objektu, garažama i pomoćnim objektima ili o preinakama (dogradnjama, nadogradnjama) građevina bez ovjerene dokumentacije.

Javljaju se pojedinačni zahtjevi za postavljanjem kioska na privatnim parcelama, no to nije prihvatljivo jer treba očuvati kvalitetu vrta, a manje trgovine dnevne opskrbe smještavati u prizemlje glavnog objekta na parceli ili u za to planovima predviđenim opskrbnim centrima.

2. Istočni dio

Istočni dio podsljemenskog prostora odnosi se na područje omeđeno ulicama Srebrnjak, Petrova, Maksimirska i Oporovečka sa zapadne i južne strane, a na sjeveru obuhvaća naselja Markuševac i Čučerje.

Zadnjih je godina ovaj prostor, s gotovo isključivo obiteljskom individualnom stambenom gradnjom, bio osobito atraktivno područje za gradnju višestambenih građevina sa stanovima za tržište.

Izmjenom i dopunom GUP-a grada Zagreba 1996. diferencirano je, prema pojedinim oblicima intervencije, reducirana moguća bruto - razvijena površina građevine, a povećana je obavezna minimalna parcela. Time su se, gledano od centra prema istoku, a osobito prema sjeveru, trebale povećati građevinske parcele, a smanjiti kuće, uz nastojanje da se vrati obiteljskoj tipologiji gradnje.

Pojedinačne ekscerne građevine predimenzioniranih gabarita ili neprimjerenoga oblikovanja nisu sagrađene u skladu s Planom.

Bespravna gradnja izvan GUP-ovih zona za gradnju evidentna je u prostoru jugoistočno od Miroševca (u zoni pejzažnog i zaštitnog zelenila), istočno od Dankovečke i Sunebove ulice (zona rezervata za budući razvoj), te na području Branovca i Oporovca - tipično za rubna područja grada.

Uočljiv je porast zanimanja za gradnju pojedinih objekata javne namjene - dječjih ustanova, domova umirovljenika, vjerskih objekata i uređivanje pratećih sadržaja uz stanovanje.

Groblje Miroševac, drugo po veličini gradsko groblje, trebalo bi estetski i oblikovno obnoviti. Nepostojanje čvrste fizičke granice groblja dovelo je gotovo do penetracije stanovanja u prostor groblja. Neuređeni okoliš i nekvalitetna gradnja u kontaktu s grobljem pridonosi nedostatku dostojanstva mjesta. Nužan je minimalni zahvat određivanja omeđenja, grobne opne s fiksnim ulazima, obogaćivanje prostora groblja dodavanjem grupacija visokog zelenila, hortikulturnim opremanjem neposredne kontaktne zone i uređivanjem prilaznih prometnih površina.

Povijesno središte Zagreba

Donji je grad najizrazitije zagrebačko područje urbaniteta - prostor na kojem se isprepliću najvažnija društvena, funkcionalna, oblikovna i simbolička obilježja Zagreba, prostor čije urbano, socijalno i gospodarsko značenje višestruko prelazi njegovu veličinu.

Uz Donji grad povijesno gradsko središte čine još i Gornji grad i Kaptol, spomeničke cjeline najviše kategorije. Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture donio je, 22. srpnja 1986., rješenje kojim se utvrđuje da "povijesna urbana cjelina grada Zagreba" ima svojstvo spomenika kulture. Osim cjeline, zaštićen je i čitav niz pojedinačnih građevina - svjetovnih i crkvenih.

Na ovom se prostoru nalaze gotovo sva simbolička mjesta Zagreba, mjesta na kojima se građani identificiraju s gradom.

Premda gospodarski najatraktivnije, gradsko je središte bilo, zbog dugogodišnjeg neodržavanja građevina, parkova, ulica i uopće prostora u cjelini, izrazito zapušteno, a zbog rastućeg opsega prometa i neposojanja nužnih mjera sanacije i ekološki ugroženo.

Uvažavajući vrijednosti i specifičnosti prostora u Generalnom je urbanističkom planu iz 1986. posebna pažnja posvećena uređenju povijesnog središta kojem je određen poseban oblik intervencije: *zaštita, održavanje, uređenje, revitalizacija i dogradnja povijesnih cjelina*. Pored posebno zaštićenih objekata prirode te zaštićenih povijesnih i spomeničkih područja, cjelina i zasebnih objekata, GUP-om se osobito vrijednim u gradskom središtu utvrđuju i svi drvoredi, Trg Francuske Republike, prostor između Ilice, Austrijske i Reljkovićeve ulice, Rooseveltov trg, Svačićev trg, Trg Petra Krešimira, Opatovina, park Grič, Trg Josipa Langa, Trg hrvatskih velikana, park između Šubićeve, Zvonimirove i Ulice Crvenog križa, povijesna plinska rasvjeta, klupe, fontane, natpisi, trafo-stanica na Rooseveltovu trgu.

Cilj Generalnoga urbanističkog plana iz 1986. bio je da se područje gradskog središta i posebno vrijedni objekti, parkovi i komunalna infrastruktura sačuvaju, zaštite i uredi kao cjelina.

Planirano je zadržavanje postojeće sadržajne mješovitosti uz isključivanje onih namjena koje nisu u skladu s mogućnostima i vrijednostima prostora i koje traže intenzivan promet vozilima te gradnju garaža na rubnim dijelovima, kapaciteta primjerenih zaštititi prostora.

Ciljevi i smjernice GUP-a primijenjeni su u izradi Prijedloga provedbenoga urbanističkog plana Donji grad (1989.) i Provedbenoga urbanističkog plana uređenja i revitalizacije Gornjega grada i Kaptola (1991.).

Donjogradski prostor koji povijesno i "dnevno" doživljava stalne transformacije, što ga čini posebnim u odnosu na druge gradske prostore, zahtijevao je elastičniji i otvoreniji pristup planiranju, ne nudeći dovršenu "plansku sliku", nego ciljeve do kojih se dolazi "različitim planskim slikama".

U proteklom je razdoblju ova planska pretpostavka rezultirala aktiviranjem dijela donjogradskih dvorišta, osobito u najužem gradskom središtu, uređenjem velikog broja novih lokala najrazličitijih namjena. Zahtjevi za uređivanjem lokala se, osim u dvorištima, sve više javljaju i u podrumima ili visokim prizemljima uličnih zgrada, što najčešće izaziva negativne posljedice prigodom probijanja ulaza na pročeljima i smještajem ulaznih stuba na pločnik.

Premda se predviđalo rušenje nekvalitetne dvorišne gradnje i uređenje neizgrađenih površina, taj se dio Plana nije ostvario niti u jednom jedinom slučaju. Svi se zahtjevi odnose na uređenje ili zamjenu postojećih građevina, a u nekim slučajevima i na dodatnu novu gradnju poslovne ili stambene namjene u unutrašnjosti blokova.

U manjem su opsegu prisutni zahtjevi za adaptacijama tavana u stambeni prostor, pri čemu se uglavnom poštuju planske pretpostavke prema kojima se adaptacije tavana mogu odobriti samo od slučaja do slučaja i to uz detaljne propozicije za svaku pojedinu kuću za koju postoje konzervatorski uvjeti adaptacije tavana.

Također je značajan pritisak poslovnoga - uredskog prostora za širenjem u gradskom središtu.

Nastavljeni su uređenje i obnova građevinskog fonda što je započeto još za vrijeme Univerzijade, iako se, osim malobrojnih primjera obnove pojedinih palača i kaptolskih kurija, uglavnom radi o parcijalnim zahvatima uređenja pročelja.

Osobito je značajan nastavak uređivanja javnih površina i pješačke zone u gradskom središtu (Vlaška, Jurišićeva, Draškovićeve, Bogovićeve, Gajeve, Kaptol, prostor ispred Glavnog kolodvora).

Idejna su rješenja za navedene zahvate verificirana preko arhitektonsko - urbanističkih natječaja (interpolacija Petrinjska 9, Medvedgradska 3, uređenje plohe Starčevićeva trga, uređenje Kaptola).

Osim navedenoga, pripremljena je urbanistička dokumentacija i za niz drugih intervencija u gradskom središtu, od kojih su značajniji UUP za Muzičku akademiju na Vranicanijevoj poljani, UUP za vraćanje drvoreda u Draškovićevu, prijedlog za uređenje Petretićeva trga, prijedlozi za uređenje Markova, Rooseveltova i Langova trga, prostora ispred Vinogradske bolnice, prostora oko spomenika Augustu Šenoi i drugo.

Malo je učinjeno u uređenju gradskih zelenih površina. Osim održavanja pojedinačnih zelenih površina u središtu grada, s iznimkom zelene površine uz Tuškanovu, nije uređen niti jedan novi park, a postojeće, nekad kvalitetne, zelene površine propadaju (padine Strossmayerova šetališta, Rokova perivoja). Velika zelena površina između Ilice, Austrijske i Reljkovićeve ulice također već više od deset godina čeka na uređenje.

I nadalje je prisutan neriješen problem prometa i "agresija" osobnih vozila na gradsko središte.

Uvođenje zona umirenog prometa (Kaptol, Masarykova, Teslina), te gradnja javnih garaža unijeli su izvjesna, no ne i dovoljna poboljšanja, jer promet i nadalje ostaje jedan od glavnih problema u središtu grada.

Stoga je potrebno uvesti niz primarno regulacijskih mjera: ukloniti tranzitni promet, ukidnuti rezervirana parkirališta kojih u zadnje vrijeme ima sve više, uvesti naplatu parkiranja na svim parkirališnim prostorima u središtu grada i drugo, te, naravno, poboljšati javni gradski prijevoz, čime će se prisutnost automobila u središtu grada svesti na mjeru održivosti, primjerenu vrijednosti i zaštititi prostora.

Južni, nizinski dio Maksimira, sjeverno od željezničke pruge, istočni je dio donjogradske jezgre te ga karakteriziraju isti problemi i procesi. To su pretežito pojedinačne interpolacije te uređenja lokala bilo u uličnim ili u dvorišnim prizemljima.

Rekonstrukcija naselja Ravnice nastavlja se dalje uz otvaranje prema Branimirovoj ulici i formiranje njene sjeverne fasade. Prostor Peščenica - sjever područje je intenzivne urbane transformacije iz substandardnoga stambenog i industrijskog u udobno stambeno - poslovno okruženje. Za taj je prostor izrađen regulacijski plan.

Prostor Dubrave, produživanjem Oporovečke i Branimirove ulice do Sesveta, potpuno mijenja prometne tokove i opterećenja. Realizacijom glavnih gradskih prometnica (uključujući i Čulinečku) tranzitni se promet uklanja iz ulice Dubrava koja postaje standardna urbana arterija. Istodobno teče i završetak gradnje novih naselja Poljanice i Južna Dubrava - istok.

Područje između željezničke pruge i Save

Tijekom proteklog razdoblja nova je gradnja bila prvenstveno usmjerena na područje središta Trešnjevke - dio, Srednjaka, pretežno kao interpolacije, te prostora Španskog, Stenjevca i Malešnice, pretežno kao dijela završetka gradnje novih naselja prema urbanističkim planovima iz ranijih razdoblja.

Na području Trešnjevke značajniji se graditeljski zahvati planiraju na prostorima bivših vojarni u Selskoj cesti i na križanju Zagrebačke ceste i Ljubljanske avenije.

Na području Stenjevca i Malešnice uređeni su javni prostori, trgovci i parkovi, a izraženo je veliko zanimanje za gradnju uz Ljubljansku aveniju, što je jednim dijelom i realizirano, te se postojeća prometnica pretvara u gradsku aveniju s objektima različitih poslovnih i trgovačkih sadržaja.

S obzirom na intenzitet i vrstu zahtjeva i realizacija koje su ostvarene u proteklom razdoblju, primijećen je nedostatak jasnijih odrednica i pravila za novu gradnju, a posebno na područjima na kojima se grade zamjenski objekti i interpolacije. Taj se nedostatak prvenstveno odnosi na definiranje moguće gradnje na parceli te na postojeću uličnu mrežu koja je, u pravilu, nesposobna da prihvati znatno povećanu količinu nove gradnje kakva se zahtijeva, te osiguravanje optimalnoga javnog interesa nužnog zbog višestrukog povećavanja broja stanovnika. Nedostaci zakonskih odrednica uočeni su i u mogućnosti racionalnog korištenja zemljišta, odnosno njegova organiziranja kao građevinskog zemljišta bilo za stambenu ili neku drugu gradnju. Ta nemogućnost organizacije prostora osobito se očituje u industrijskoj zoni Jankomir i na drugim neizgrađenim područjima (poljoprivredno zemljište) planiranima za novu gradnju. Očito je da je nužno što hitnije postaviti zakonski instrumentarij koji će omogućiti preoblikovanje poljoprivrednih u građevinske parcele kao osnovni uvjet racionalnog i funkcionalno optimalnog korištenja prostora.

Na prostoru Trnja uz neartikulirane, zatečene, bespravne i nedovršene dijelove postoje dovršeni prostori novih naselja (Savica, Sigečica), izvedeni detalji reprezentativnoga grada (ideja centralne osi), fragmenti CIAM - ovskog urbanizma (potez između Ulice Lavoslava Ružičke i Ulice grada Vukovara), te novo naselje izraslo na zatečenoj matrici (Vrbik). Trnjanski prostor danas predstavlja fragmentirani grad s kontinuitetom diskontinuiteta.

Realizacije u prostoru Trnja, nažalost, vrlo često nisu u suglasju s planerskim intencijama i najčešće su rezultat zemljišnih, a ne urbanističkih pogodnosti.

Za trnjanski prostor u vremenu nove slobodne investitorske inicijative karakteristična su dva procesa:

- gradnja na parcelama građana, na kojima su, u pravilu, obiteljski objekti niskog standarda, i na parcelama koje su planovima predviđene za interpolaciju novih objekata. Nova gradnja su objekti za tržište (objekti veći od obiteljskih), koji vrlo često drastično prelaze zadane urbanističke parametre (npr. na Kanalu), a nije osiguran odgovarajući parkirališni prostor niti su zadovoljeni estetski kriteriji za gradnju u gradu;
- gradnja na uređenom gradskom zemljištu uz reprezentativne gradske ulice (npr. uz Ulicu grada Vukovara) drugi je veliki interes investitora.

Zahtjevi za gradnjom i vrlo često gradnja na hortikulturno uređenim dijelovima parcela postojećih građevina, bez ikakvog ili vrlo skromnog ulaganja u sferi javnoga (bilo da se radi o uređivanju novih javnih prostora ili o gradnji novih objekata javnog standarda) karakteristični su za noviju urbanu transformaciju Trnja.

Istodobno ne postoji nikakav interes za ozbiljnijim ulaganjem u zapuštene i neuređene dijelove Trnja. To je direktan rezultat neadekvatne rentne valorizacije prostora prigodom određivanja troškova pripreme gradskog zemljišta, što ima negativne posljedice ne samo na području Trnja. Pogušćuju se prostori gustoća kojih je već dosegla optimum, čime im se smanjuje vrijednost.

Novi investitorski zahvati ne otvaraju nove poteze na Trnju koji bi obogatili ponudu Grada i uredili nove gradske javne prostore, već "zagušuju" postojeći grad. Na taj se način grad prema prostoru ponaša "entropijski", uništavajući vlastitu supstancu, umjesto da je umnožava i time postaje bogatiji (doslovno i prostorno).

Za Trnje je karakteristično da se u novije vrijeme nije uspjela urediti niti jedna nova javna površina. Čak se i ulice na Trnju "uređuju" bez proširivanja, na postojećim parcelama, bez zadovoljavanja minimalnih prometnih zahtjeva. Nadgradnja ulice koja je karakteristična za zagrebačko prostorno nasljeđe (drvored, travnjak, odmorišta, uređeno javno parkiralište uz ulicu i sl.) ne postoji. Svjedoci smo uređivanja ulica u najnovije vrijeme koje svojim ukupnim gabaritom ne prelaze 9 m, uz naznaku da su to konačni profili ulica, dok se u Lenucijevu doba konjskih zaprega donjogradsku ulicu dimenzioniralo u širini od 22 m.

Provedbeni urbanistički planovi, izrađeni za ovo područje u razdoblju od 1977. do 1990., pokazali su se neprovedivima i to zbog toga što su svojim rigidnim određivanjem onemogućavali procese koji bi bili u duhu intencija planova, no, formalno im nisu udovoljavali. To se posebno odnosi na rigidnost parcelacije predložene planovima koja se vrlo rijetko poklapala sa stvarnim vlasničkim odnosima, bez zakonske mogućnosti njihova usklađivanja.

Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša izradio je, tijekom 1993. i 1994., Prijedlog regulacijskog plana za Trnje kojim se ovaj prostor tretira fleksibilno i omogućuje postojanje dogovaranja kao kategorije prostornog uređenja. Taj je prijedlog regulacijskog plana spadao, prema onda važećoj nomenklaturi, u tzv. druge planove koji su se pokazali vrlo korisnima za složenije urbane organizme kao što je to zagrebačko Trnje, a koji su, nažalost, 1998., Zakonom o prostornom uređenju, ukinuti. Taj materijal poštuje i preuzima provjerene i afirmirane stavove o uređenju prostora i uvažava postojeće stanje, pri čemu ga ne preuzima doslovce, već afirmira ono što je "gradsko" u njegovu potencijalu.

Prostor Peščenice, između željezničke pruge i Slavonske avenije (Volovčica, Borongaj), doživljava potpunu rekonstrukciju pojedinačnim interpolacijama na postojećim ili ujedinjenim parcelama, uređenje poslovnih prostora i prometnu regulaciju.

Problem predstavljaju guste aglomeracije objekata substandardnih po veličini i kvaliteti. To je osobito izraženo na Ferenščici gdje je potpuno zaustavljena provedba planova kojima se predviđalo uklanjanje velikog broja individualnih objekata radi gradnje višekatnih stambeno - poslovnih objekata.

Na prostoru južno od Slavonske avenije, koji je GUP-om pretežito namijenjen za radne zone, proces pretvorbe društvenog vlasništva unio je velike promjene. Brojna poduzeća tek su sad pristupila sređivanju stanja svojih nekretnina i legalizaciji objekata koje su sagradili ranije.

Učestala dijeljenja većih poduzeća u dva ili više manjih zahtijevala su zakonsku i fizičku provedbu razgraničenja radi daljnje nesmetanog poslovanja.

Izmjenom i dopunom GUP-a grada Zagreba iz 1992., zonom mješovite namjene obuhvaćena su naselja Kozari, Kozari bok, Kozari putovi, Bogdani, Struge i Žitnjak kao zone sanacije (bez širenja) zbog ugroženog okoliša. Radi se o naseljima koja su penetrirala u radne zone i razvila se u okolišu nepodobnom za stanovanje. Međutim, s obzirom na opseg gradnje te socio- psihoiloške faktore, smatralo se da pred tim fenomenom nije moguće i dalje zatvarati oči. Ovom izmjenom GUP-a omogućavala se legalizacija i rekonstrukcija objekata, ali tek pošto se prethodno izradi detaljna geodetsko - katstarska podloga postojećeg stanja. Stanje se, nažalost, pogoršava dolaskom velikog broja izbjeglica i prognanika u ove gradske prostore, tako da se nekontrolirana stambena gradnja širi u zone zaštitnog zelenila i u prostor rezerviran za koridor željeznice.

Probuđeno poduzetništvo evidentno je i u izrazitom interesu za gradnjom benzinskih crpki, autosalona, većih poslovnih i trgovačkih centara, poglavito uz Slavonsku aveniju. Inzistiranjem na kvalitetnim arhitektonskim rješenjima objekata postupno se tvori nova, atraktivna slika ulaza u grad.

Na prostoru istočnog ulaza u Zagreb vrlo je izraženo zanimanje za gradnju skladišta i hala s pretežito skladišnim sadržajima. Smatrajući skladišta sadržajnim i oblikovnim osiromašenjem prostora kao ograničenog resursa, rješavanje potreba skladištenja upućuje se u prostor Robnih terminala, dok se u radnim zonama preferiraju proizvodni, poslovni i trgovački sadržaji.

Bespravne gradnje nije pošteđen ni jugoistočni rubni gradski prostor. Najizrazitije se to manifestira na području VII. Retkovca i Vrinica gdje je sagrađeno naselje sa stotinjak obiteljskih stambenih kuća unutar zone koja je GUP-om grada Zagreba namijenjena rezervatu za budući razvoj.

Područje od Save do obilaznice

Gradnja Novoga Zagreba počela je polovicom pedesetih na temelju planova i urbanističke dokumentacije rađene na osnovi stroge zonske podijeljenosti prostora i snažne, tada pravladavajuće dominacije i važnosti prometnog segmenta plana. Takva gradnja i planiranje ostavilo nam je u nasljeđe "grad" s oko 120.000 stanovnika, većim dijelom u obliku stambenih "naselja" orijentiranih prema samima sebi, bez koherentnosti i zajedništva cijelokupnog prostora, te bez kontakta sa Zagrebom, bez obzira na to što su prometni koridori dovedeni do "savršenstva". Manjak radnih mjesta i kulturnih okupljališta dovelo je područje Novog Zagreba do pojma "prekosavskih spavaonica" i opasnosti da se prostor getoizira kao što se dogodilo u velikom broju europskih gradova sa sličnom strukturom gradnje i sličnim problemima.

Neki dopunski sadržaji koji su nastali na tom području danas se prilagođuju novim potrebama i preuzimaju urbane funkcije. To se posebno odnosi na prostor ZV koji se transformira u važno gospodarsko i gradsko središte.

Gradnja na neizgrađenim prostorima što se nekad (i ne tako davno) smatralo prednošću (zbog cijene, formiranja novih "zdravih" stambenih jedinica te drugih socioloških i političkih razloga) dovela je grad u situaciju da mora uložiti velik napor u organizacijskom i materijalnom pogledu kako bi se ispravile barem najlošije strane tako uređenog prostora. To se posebno odnosi na nisku građevinsku kvalitetu.

S druge strane, posebna vrijednost Novog Zagreba je u zelenilu koje je, tijekom 30 godina, naraslo u respektabilan fond i za koje će tek buduća valorizacija pokazati pravu vrijednost, najveću vrijednost ovoga urbanog prostora. Sva su stambena naselja Novog Zagreba bila planirana s velikim zelenim površinama, vrlo često grupiranima u jedinstvenu veliku parkovnu površinu kao park naselja (Travno, Sopot, Zapruđe, Siget, Dugave i dr.). Osim glavnoga parka pojedinog naselja, zelenilom su bogati i prostori između stambenih objekata.

Treba napomenuti da je i briga za održavanje tih površina na zavidnoj razini. Sada se u punom bogatstvu pokazuju i kvalitetna rješenja parkova i zelenila koji su pratili gradnju.

Dubrovačka avenija također poprima sliku gradske avenije, osobito upotpunjavanjem sadržaja. Tramvaj je unio posebnu živost u ovu aveniju, iako je njegova učinkovitost u povezivanju ovog područja sa središtem grada upitna.

Privatizacija, nova stambena politika i sustav održavanja zgrada i urbane suprastrukture problemi su o kojima treba voditi računa i svesti sve relacije u pravne odnose kako se već započeta degradacija i nebriga ne bi nastavile.

Uzimajući sve te elemente u obzir, treba napomenuti da prostor Novog Zagreba zaslužuje pažnju zbog toga što je taj dio grada cjelovit urbanistički predložak svojega vremena, a postojanjem još neiskorištenih prostornih mogućnosti, te velikim stambenim fondom, značajan poligon za reurbanizaciju novim sadržajima, uz čuvanje temeljne vrijednosti - zelenila unutar naselja.

Područje Novog Zagreba nastalo je na osnovi planskoga urbanističkog dokumenta, a i sva pojedinačna stambena naselja koja su se u tom vremenu gradila rađena su na osnovi detaljnih urbanističkih planova na "društvenom zemljištu" što su dobiveni ili na javnom natječaju ili direktnom narudžbom. Naselja su konzekventno izvedena prema projektnim predlošcima. Nisu uočljiva bitna odstupanja tijekom realizacije, tako da svako naselje pojedinačno ima svoji prepoznatljiv izraz. Možda začuđuje činjenica da središte – središnji potez Novog Zagreba nije do danas izgrađeno (čak niti započeto, izuzevši zgrade INE koja je, u danom trenutku, naprosto iskrsnula na toj lokaciji).

Usprkos brojnim javnim i pozivnim natječajima i različitim studijama rađenima za to područje, taj središnji gradski prostor Novog Zagreba niti danas nije planski potpuno definiran, što onemogućuje značajniju aktivnost na tom području. Uzrok tome treba, u jednom dijelu, tražiti i u aktiviranju objekata i prostora Zagrebačkog velesajma u neposrednoj blizini koji je svojom ponudom poslovnih i trgovačkih sadržaja nadomjestio taj nedostatak te, u stvari, znao iskoristiti svoj fond zgrada i svoju poziciju. Otvaranje njegovih sadržaja cjelodnevnom i cjelogodišnjem

poslovanju svi su pozdravili kao pokušaj inkorporiranja toga inače zatvorenog prostora u gradsko tkivo i kao najjednostavniju i najjeftiniju zamjenu za nepostojeće gradsko središte.

Zadnjim GUP-om grada Zagreba iz osamdesetih odustalo se od širenja i gradnje novih stambenih naselja, imajući pri tome u vidu upravo tu mogućnost upotpunjavanja postojećih naselja, dopunjavanje novim sadržajima, radnim i trgovačkim prostorima, te prenamjenom stambenih (prizemnih) prostora u ulične poslovne prostore. Za realizaciju toga programa potrebno je napraviti prostorne studije mogućnosti pojedinih naselja i poteza, uz obavezu detaljniju razradu Dubrovačke avenije kao glavne prometnice i najatraktivnijega urbanog i komercijalnog poteza u Novom Zagrebu i Avenije V. Holjevca od Sigeta do obilaznice kao važnoga južnog ulaza u grad na potezu Zračna luka – središte grada. I već dosadašnjim analizama uočeno je da su te mogućnosti velike i najjednostavnije, bez bitnog ulaganja u neophodnu komunalnu infrastrukturu. Prostor središnje zone uz Aveniju V. Holjevca posebno je značajan i tu treba uložiti napor da se dođe do konačnoga zadovoljavajućeg rješenja. Početak urbanog uređenja središnjeg prostora Novog Zagreba trebao bi započeti gradnjom novog Muzeja suvremene umjetnosti.

Postojeća stara naselja (Jakuševac, Hreljić, Remetinec, Botinec, Sv. Klara i dr.) također su se znatno proširila i samo su dijelom uspjela sačuvati svoju osobitost i kvalitetu obiteljskog stanovanja. Bespravna gradnja u tom je razdoblju zahvatila velika područja, osobito na već ranije napadnutom području u Buričevu naselju, gdje je okupirala prostor između okolnih naselja Sv. Klare i Otočca.

Zasad nema stambene gradnje u višestambenim objektima, ali se nadomjestak vidi u gradnji većih objekata sa po desetak i više stanova na područjima niske individualne gradnje: Kajzerica, Trokut, Hreljić.

Bespravna gradnja

Bespravna se gradnja objašnjava na različite načine, od bijega pred neposrednom ratnom opasnošću u sigurnost neugrozivoga grada do neodgovarajućih mehanizama sprečavanja takvog ponašanja u prostoru. No niti jedno objašnjenje ne umanjuje štete koje takvo ponašanje nanosi prostoru.

Bespravna je gradnja karakteristična za Zagreb u tri oblika:

- u obliku špekulantske gradnje, posebno na podsljemenskom području;
- u obliku gradnje vlasnika na vlastitim zemljišnim česticama, uvjetovano nepostojanjem kompenzacijskih instrumenata i općenito instrumenata "ograničavanja" vlasništva;
- u obliku masovne bespravne gradnje uvjetovane ranije urbanizacijom i industrijalizacijom Zagreba, a u novije vrijeme dolaskom u grad dijela prognanika i izbjeglica.

Bespravna gradnja svih tipova ima još dvije karakteristike:

- gradnju u zonama predviđenima za drugu namjenu;
- gradnju u zonama u kojima je gradnja dopuštena, ali nepoštivanjem procedure prostornog uređenja (lokacijska i građevinska dozvola) ili nepoštivanjem parametara gradnje što su utvrđeni u prostornim planovima i lokacijskim i građevinskim dozvolama.

Pojedinačna bespravna gradnja susreće se posvuda u gradu. Namjena tih građevina većinom je stambena, za tržište, a rjeđe se radi o kućama za vlastite potrebe bespravnih graditelja. Građevine su, uglavnom, većih gabarita nego je to predviđeno planovima, gradi se protivno konzervatorskim propozicijama ili u zaštitnom zelenilu. Sve se ove inačice javljaju kako u podsljemenskoj zoni tako i u drugim dijelovima grada.

Bespravna gradnja postoji i u središnjem području grada iako u nešto manjim količinama i drugim oblicima nego na rubnim dijelovima. Uglavnom su to pojedinačne parcele - građevine, a ne bespravna gradnja čitavih zona. Namjena takvih bespravnih građevina je, u pravilu, stambena, za tržište, a rjeđe za vlastite potrebe investitora. U pravilu se bespravna gradnja odnosi na "probijanje" planovima i dozvolama zadanih gabarita - u tlocrtu, a osobito u visini.

Sve češća je gradnja u zelenilu ili u drugim zonama u kojima nije planirana stambena gradnja, no postoje pojedinačni ekscesi.

Maksimalna dopuštena visina stambenih građevina u najvećem dijelu podsljemenskog predjela iznosi prizemlje i kat, s mogućnošću gradnje podruma i potkrovlja, a u manjem, najsjevernijem dijelu, prizemlje s podrumom i potkrovljem. Česta je gradnja jedne etaže više od dopuštene, osobito na strmim terenima, dok su ekstremni slučajevi gradnje šesterokatnica i sedmorokatnica iznimka (Graščica, Gračani).

Dio bespravne gradnje u ovom dijelu grada koji je unutar zone zaštite ili u kontaktnoj zoni zaštite odnosi se i na različite intervencije na zaštićenim građevinama koje nisu u skladu s propozicijama zaštite.

Značajan je oblik bespravna gradnja u skupinama. Većinom nastaje na rubnim gradsko, područjima, u zaštitnom zelenilu i tampon-zonama među pojedinim tradicionalnim naseljima. Poseban je problem gradnja na vodonosniku, bez odgovarajućeg sustava odvodnje koji bi štutio to područje od vitalne važnosti za vodoopskrbu čitavoga gradskog područja.

Praćenjem stanja u prostoru evidentni su primjeri masovnije bespravne gradnje na rubnim područjima (Kozari bok, Kozari put, Žitnjak, Bogdani, Struga, sagrađeni u radnoj zoni Žitnjak i Buričevu naselje sagrađeno u zaštitnom zelenilu). Radi se, u pravilu, o substandardnim kućama i parcelama bez elementarnoga komunalnog standarda.

Opseg i težina problema bespravne gradnje s prostornoga, gospodarskog i socio-psihološkog stajališta ukazuju na to da ga nije moguće riješiti samo uklanjanjem nelegalnih građevina, niti raznim zabranama, što bi se moglo učiniti uglavnom s onom u najvrednijim gradskim prostorima. Grad bi mogao pružiti odgovor u vidu komunalno opremljenih gradilišta uz cijenu prilagođenu mogućnostima stanovništva i s inspeksijskom službom kojoj bi na raspolaganju stajali učinkovitiji mehanizmi za sprečavanje bespravne gradnje u samom početku gradnje.

U skladu sa zaključcima Gradske skupštine Grada Zagreba, s prijedlozima mjera za učinkovitije sprečavanje i suzbijanje bespravne gradnje, a na temelju nalaza građevinske inspekcije, donesena je, u srpnju 1998., izmjena i dopuna GUP-a Zagreba. Cilj je bio da se, sanira postojeća bespravna gradnja na gradskim rubovima, omogućiti legalizacija sagrađenih objekata te da se nakon uređenja međusobnih odnosa, osigura odgovarajući komunalni standard. Izmjena se odnosila na prostore područja Dubrave, Peščenice i Novog Zagreba, a obuhvatila je veće skupine objekata uz šira područja ulice Vrinice, I. Sunekov odvojak, Lelijsku, Dubljevičku, Novoselečki put, Varošku, Branovečinu, Lektrščicu, Horvatu te naselja Buričevu naselje, Resnik, Peruševac, Žitnjak, Bogdani, Struge, Savica i Kozari putevi.

U roku što ga je propisalo Gradsko poglavarstvo zabilježen je velik broj zahtjeva za izdavanje lokacijskih dozvola za legalizaciju kuća. Međutim, zahtjevi za izdavanje građevinskih dozvola čine mali postotak u odnosu na lokacijske, iako su daljnjim mjerama unesena znatna olakšanja i financijska rasterećenja za graditelje (smanjena visina komunalnog doprinosa, mogućnost obročne otplate, mogućnost privremenog priključka na komunalnu infrastrukturu, itd.).

U novije je vrijeme vidljiva daljnja bespravna gradnja, s tim da se vraća "tradicionalnom" načinu gradnje - pojedinačnim intervencijama na cijelom gradskom prostoru - od podsljemenske zone do gradskih rubova.

Unatoč stalnim nastojanjima da se bespravna gradnja legalizira izmjenom prostornih planova, posve je očito da se ona ne može rješavati na račun prostora i njegove planske prenamjene.

U makromjerilu ona se utemeljuje na privlačnosti Zagreba, uz sporedno slabljenje razvojnog autoriteta i sposobnosti drugih hrvatskih gradova i naselja.

U zagrebačkom je zato interesu pomaganje, uključujući materijalno, obnove razvojne sposobnosti tih središta. Grad treba dati svoj doprinos povratku prognanika i izbjeglica.

Potrebno je razviti socijalne programe gradnje na gradskom zemljištu, no prostori koje je Zavod u tu svrhu predložio nisu, unatoč niskoj tržišnoj cijeni, otkupljivani.

Također je, a to se osobito odnosi na špekuliranje zemljištem i građenjem, potrebno razviti kontrolne mehanizme, a odgovarajuću inspekciju vratiti u gradsku nadležnost.

Urbana strategija Zagreba, a to se posebno odnosi na sustav pravnih i gospodarskih mjera u prostorno-urbanom uređenju, također je doprinos suzbijanju bespravne gradnje, preuzimanjem u uređenom sustavu prostornog uređenja brige za sve gradske prostore i građane različitih potreba i mogućnosti u pogledu stambenog i radnog zbrinjavanja.

STANJE I STUPANJ ZADOVOLJENOSTI U PROSTORU ZA POTREBE KOMUNALNE INFRASTRUKTURE

Od komunalne infrastrukture na gradskom su području izgrađene tehnološke cjeline kao dijelovi sljedećih sustava:

Odvodnja otpadnih voda

Oko 80% stanovništva priključeno je na sustav gradske kanalizacije. Osnovni je problem uz postojanje područja bez kanalizacije, visoka razina usporenih voda, te, općenito, starost postojeće mreže. Proces sanacije je spor i nezadovoljavajući. Sustav je samo djelomično izgrađen jer se vode upuštaju u Savu bez prethodnog tretmana.

Vodoopskrba

Oko 90% stanovništva priključeno je na gradski sustav vodoopskrbe. Glavni problem sustava predstavlja evidentan raskorak između načina korištenja prostora i provođenja zaštite te osiguravanja potrebnih količina vode.

Elektroenergetska mreža

Spada u kategoriju infrastrukturnih sustava koji u potpunosti opskrbljuju sve korisnike, uz napomenu da na nekim gradskim područjima (posebice na sjeveru) napon u mreži ne odgovara potrebama i standardu.

Mreža opskrbe plinom

Čitavo je gradsko područje pokriveno različitim intenzitetom gradnje mreže prirodnog plina. Zbog širenja plinoopskrbne mreže potrebne su neke bitne rekonstrukcije plinovoda (Čulinečka...) Plinsku mjerno - redukcijsku stanicu Zagreb - jug treba povezati s postojećim visokotlačnim sustavom. Nejednolika potrošnja plina tijekom dana uvjetuje osiguravanje skladišta plina za grad.

Toplinske mreže

Iz dva proizvodna kapaciteta TE-To i EL-TO te iz niza posebnih malih toplana zagrijava se oko 80.000 stanova i zadovoljava se potreba za parom u industriji i drugim objektima. Premda se postavlja pitanje rentabilnosti sustava, činjenica da CTS opskrbljuje toplinom četvrtinu građana čini nužnom svestranu analizu kako bi se CTS-u odredilo pravo mjesto u održivom korištenju energije za gradsko područje.

Telekomunikacijska mreža

S obzirom na broj tf. priključaka (oko 400.000) i povećani broj lokacije komutacijskih čvorišta često se javlja problem pronalazanja lokacije i problem pronalazanja trasa za DTK u odnosu na osjetljivost tf. instalacija spram drugih komunalnih vodova.

Od vodoprivrednih sustava značajnih za prostorno uređenje navodimo Sustav obrane grada od poplave rijeke Save i Sustav obrane od pritoka Save - brdskih potoka Medvednice.

Sustav obrane grada od poplave rijeke Save

Sustav obrane Zagreba od poplave rijeke Save u potpunosti je završen i u funkciji, no potrebno je dovršiti Odteretni kanal Odra kako se voda ne bi distribuirala u Odransko polje već u Savu kod Strelečkog.

Sustav obrane od brdskih potoka Medvednice

Sustav se temelji na kontroli otjecanja i regulacije vodnih valova brdskih potoka retencijama i akumulacijama. Od planiranih 37 retencija sagrađena je, otprilike, polovica.

STANJE I STUPANJ ZADOVOLJENOSTI U PROSTORU ZA POTREBE PROMETA I KRETANJA

U razdoblju od 1986. do 1999. poduzet je niz mjera u prometnom gradskom sustavu, i to gradnjom infrastrukture, regulacijom prometa i proširivanjem usluga.

Rekonstrukcija i gradnja prometne infrastrukture

Prigodom gradnje ulica osnovnoga prometnog sustava i dogradnje kraćih uličnih spojeva vodilo se računa o tome da to pridonosi maksimiranju protočnosti prometne mreže i, posebno, da se time pospješuje odvijanje javnog prijevoza. Rekonstruirane su postojeće i građene nove ulice (Jarunska, ulica Bundek, Oporovečka, Branimirova, Miramarska, Bliznečka-jug). Dio ulica važnih za funkcioniranje ulične mreže sagrađen je u zonama intenzivne stambene gradnje (Poljanice-Dubrava, Borovje-Peščenica, Središće-Novog Zagreba, Malešnica-Susedgrad). Dio sagrađenih ulica i dalje je u fragmentima i nije povezan s ostalom uličnom mrežom (Ulica Antuna Šoljana u Španskom, Koledinečka u Dubravi, Prisavje u Borovju...). U Novom je Zagrebu, produženjem ulice Bundek, ostvaren ulični kontinuitet paralelan s Avenijom Dubrovnik na sjevernoj strani, no južno od Avenije Dubrovnik, sve do obilazne autoceste, ne postoji neprekinuta ulična veza smjera istok-zapad.

Gradska cestovna obilaznica kompletirana je dogradnjom dionice Ivanja Reka-Popovec, no nije na cijeloj dužini sagrađena s istim poprečnim profilom. Pretežno je sagrađena kao autocesta, osim na dionici Zaprešić-Jankomir i Ivanja Reka-Popovec, gdje se promet odvija po istom kolniku u oba smjera, što nepovoljno utječe na sigurnost u prometu.

Sagrađena su tri cestovna podvoznjaka ispod željezničke pruge (na Selskoj, Zagrebačkoj i Vrapčanskoj), tako su na pruži Sesvete-Podsused važniji ulični prijelazi, osim Čulinečke, denivelirani i promet se odvija bez zastoja.

Sagrađene su dvije ulične denivelacije i to Slavonska-Savska i Slavonska-Bliznečka.

Na obodu i unutar središnjega gradskog prostora sagrađene su četiri podzemne javne garaže (Starčevićev trg, Petrinjska, Smičklasova, Kaptol centar), jedna podzemno-nadzemna garaža (Martićeva ulica), jedna je garaža napravljena rekonstrukcijom automehaničarske radionice (Palmotićeva ulica), a u dvorištu Ilice 45 postavljeno je dvoetažno montažno parkiralište. Ukupni kapacitet tih sedam objekata je oko 2300 parkirališno-garažnih mjesta. Gradnja garaže ispod Starčevićeva trga omogućila je uklanjanje parkiranih vozila s frekventnoga pješačkog prostora između Glavnog kolodvora i Trga bana Josipa Jelačića (zapadni pješački hodnik Tomislavova, Strossmayerova i Trga Nikole Šubića Zrinskoga pripao je pješacima.)

Sve veći broj osobnih automobila, a dijelom i pretvaranje postojećih garaža u skladišta i poslovne prostore, potencira problem parkiranja u pojedinim naseljima, u kojima je broj parkirališta dimenzioniran na niži stupanj motorizacije. Rastu pritisci da postojeće zelene površine pretvore u parkirališta.

Javni prijevoz

Za unapređivanje javnog prijevoza važno je 1992. ostvareno uvođenje javnog prijevoza na postojećoj dvokolosječnoj pruži od Savskog Marofa do Dugog Sela. 1998. prosječno je dnevno u oba smjera na toj liniji prevezeno 45 000 putnika. Uveden je i jedinstven tarifni sustav s tramvajskim i autobusnim linijama ZET-a. Danas unutar urbanog područja od Podsuseda do Sesveta, postoji deset stajališta i sva imaju neposredan kontakt s autobusnim linijama, a tri i s tramvajskom mrežom. Prosječna putna brzina je više od 40 km/h, što je vrlo značajno u usporedbi s relativno sporim tramvajskim prijevozom.

Parkirališta za *park and ride* uz željeznička stajališta (za automobile i bicikle) nisu sustavno građena. Svrhovitost gradnje takvih objekata raste od središta prema periferiji, uključivši i područje Zagrebačke županije.

Mreža tramvajskog prometa proširena je u tri smjera:

- Selskom od Savske do Horvaćanske i dalje Horvaćanskom na zapad do Ulice hrvatskog sokola;
- produženom Bliznečkom od Slavonske do Radničke ceste i
- ulicom Dubrava od Mandlove do Dubca (nije u funkciji).

Rekonstruirani su i proširivani autobusni terminali u Dubravi, na Glavnom kolodvoru i Sesvetama.

Autobusni i tramvajski vozni park obnavljani su dijelom suvremenim i kvalitetnim vozilima, a djelomično su nabavljena rabljena vozila.

Prosječna putna brzina na tramvajskoj mreži je niska (oko 15 km/h), a na autobusnoj mreži znatnije varira, ovisno o području (općenito je u središnjim gradskim dijelovima niža, a na periferiji veća i kreće se do 27 km/h).

Mreža biciklističkih staza

Na temelju plana biciklističkih staza iz GUP-a 1986. i drugih studija formirana je mreža biciklističkih staza ukupne dužine oko 50 km (od Planom zacrtanih 160 km), od kojih sedam km unutar rekreacijske zone Jarun. Dio biciklističkih staza nastao je obilježavanjem na postojećim, dovoljno širokim pješačkim hodnicima, a dio su novosagrađene biciklističke staze u sklopu rekonstrukcije postojećih i gradnje novih ulica. Mreža biciklističkih staza nije međusobno dovoljno povezana, a cijelo središnje gradsko područje koje je vrlo atraktivno za bicikliste kao i podsljemensko područje su bez biciklističkih staza. Na potencijalno zanimljivim smjerovima prema Velikoj Gorici i Samoboru nedostaju biciklističke staze.

Sudionici u prometu s posebnim potrebama

Javnoprometne su površine sustavno prilagođavane za nesmetano kretanje hendikepiranih osoba. U središnjem gradskom prostoru na mjestima za prelaženje pješaka preko kolnika rubnjaci su pretežito spušteni i pješački su hodnici izvedeni s blagim nagibom. Isto se provodi sustavno na svim rekonstruiranim i novosagrađenim ulicama. Radi lakšeg kretanja slabovidnih i slijepih osoba na sedam je semaforiziranih raskrižja ugrađen uređaj koji zvučno interpretira signalni pojam na semaforu. U javni su prijevoz uvedeni niskopodni autobusi. Nabavljena su posebno prilagođena vozila za prijevoz osoba u invalidskim kolicima. Prijevoz funkcionira prema telefonskom pozivu, a organiziran je u sklopu ZET-a. Prilagodbe za lakše kretanje hendikepiranih osoba napravljene su i na terminalima dalekog prometa (Željeznički i Autobusni kolodvor i Zračna luka).

Procijenjeni stupanj motorizacije za 2000. iznosi oko 300 osobnih motornih vozila na 1.000 stanovnika. Takav stupanj motorizacije očekivan je 2015., a očekivati je i nadalje znatno povećavanje broja motornih vozila u gradu, sa svim popratnim problemima.

Zato je važno obuhvati novi koncept unapređivanja prometa ili, točnije, održive mobilnosti u gradu.

Takva shvaćanja mobilnosti daju prioritet razvitku javnog prometa i naglašeno skrbe o skupinama građana s posebnim potrebama, osobni se promet ograničava prostorno i vremenski, posebno u gradskom središtu, a osobito se potiče promet koji je obziran prema okolišu. Stoga su prioritetni problemi prometa i mobilnosti u gradu sljedeći:

- za javni prijevoz (tramvaj, autobus) nisu osigurane dovoljne prednosti u odnosu na motorna vozila, zbog čega dolazi do nemogućnosti održavanja reda vožnje i do zastoja u prometu, osobito na području uže gradske jezgre i u prometnim špicama;
- kapaciteti javnog gradskoga prijevoza (tramvaja, autobusa) saturirani su posebno u prometnim špicama;
- ulična mreža na mnogim mjestima nije dovoljno gusta i povezana, što uzrokuje obilazne vožnje i zastoje na pojedinim uličnim potezima;
- mreža biciklističkih staza u gradu je prekratka i nije povezana, a promet biciklima u središtu grada te prema Sesvetama, Velikoj Gorici i drugim gradićima i gradskim naseljima u Zagrebu praktički je onemogućen;
- središte grada je još uvijek zatrpano parkiranim vozilima, a veliki je broj nelegalno parkiranih vozila;
- izvan povijesnog središta i na terminalima javnog prijevoza i uz stajališta željeznice nedostaju parkirališta za mogućnost učinkovitoga "park and ride" sustava, što bi smanjilo promet, zagušenje i onečišćavanje u gradskom središtu.

STANJE I STUPANJ ZADOVOLJENOSTI U PROSTORU ZA OBRAZOVNE, ZNANSTVENE, SOCIJALNE, KULTURNE, ZDRAVSTVENE, ŠPORTSKE I VJERSKE POTREBE

Predškolski odgoj

U sustavu predškolskog odgoja su 52 dječja vrtića na čak 168 lokacija, kojima je osnivač i vlasnik Grad, i 17 privatnih predškolskih ustanova, pretežno u vlasništvu vjerskih zajednica (ukupno 185 lokacija). U cjelodnevni je program predškolskog odgoja upisano ukupno 24.936 djece jasličke i vrtićke dobi. U godini prije polaska u osnovnu školu organizira se program "male škole" u koji se, prosječno, uključuje još oko 2.000 djece.

Smještajni kapaciteti ne zadovoljavaju potrebe. Zbog promjene strukture stanovništva na pojedinim gradskim područjima postoje "liste čekanja", a na drugim područjima ima slobodnih mjesta. Taj se problem rješava prijevozom djece najstarijih dobnih skupina u slobodne prostore, a za mlađu se djecu privremeno koriste preuređeni nenamjenski prostori. Posebno je kritično stanje na području gradskih četvrti Gornja Dubrava, Donja Dubrava, Stenjevec (Malešnica, Špansko), Trešnjevka - jug (Jarun) i Novi Zagreb - zapad (Botinec i Odra). U starim gradskim četvrtima, zbog mogućeg povrata imovine, dolaze u pitanje pojedini prostori koji se sada koriste za rad predškolskih ustanova.

Osnovno školstvo

U školskoj godini 1997./98. u 94 redovne osnovne škole nastavu su polazila 62.402 učenika. Uz osnovne škole u gradu djeluju i četiri osnovne glazbene škole koje polazi 1.146 učenika, jedna plesna osnovna škola sa 2.051 učenikom, tri osnovne škole s posebnim uvjetima obrazovanja sa 466 učenika s većim teškoćama u razvoju, te četiri privatne osnovne škole sa 181 učenikom.

Postojeći prostorni standard osnovnoga školstva ne zadovoljava sadašnje potrebe. Većina je školskih objekata sagrađena od 1961. do 1980., a samo je 14 objekata novijeg datuma što su sagrađeni od 1981. do 1995. Druge školske zgrade datiraju iz prve polovice ovog stoljeća, a pet ih je sagrađeno potkraj prošlog stoljeća. Neke se škole, zbog dotrajalosti i nefunkcionalnosti, ne mogu adaptirati. Neodgodivim se nameće potreba pronalaženja prostora za OŠ "Dragutina Kušlana" (Kušlanova 52) koja odgojno-obrazovni rad ne ostvaruje u vlastitom školskom objektu već u prostorijama III. gimnazije. Šesnaest osnovnih škola nema športsku dvoranu.

Srednje školstvo

Na području GUP- a Zagreba nalazi se 57 javnih srednjih škola sa 45.740 učenika. U srednje su školstvo uključene i dvije srednje plesne škole sa 127 učenika, pet glazbenih srednjih škola sa 686 učenika, jedna posebna ustanovu za djecu s teškoćama u razvoju sa 489 učenika, te pet privatnih srednjih škola s ukupno 303 učenika. U 15 učeničkih domova smješteno je 2.445 učenika.

Broj škola i prostorni kapaciteti srednjih škola ne zadovoljavaju potrebe za srednjoškolskim obrazovanjem zagrebačkih učenika koji završavaju osnovnu školu i onih koji dolaze u Zagreb na daljnje školovanje. Nedostatak prostora rješava se povećavanjem broja učenika u razrednim odjelima. Dvanaest srednjih škola, s oko 8.000 učenika, nema športsku dvoranu. Dio škola koje rade na istoj lokaciji nastavu tjelesne i zdravstvene kulture provode zajedničkim korištenjem športske dvorane i nisu iskazane u navedenim broječanim podacima.

Znanost i visoko školstvo

Na Sveučilištu u Zagrebu koje ujedinjuje 34 fakulteta, viših škola i akademija, godišnje studira više od 50.000 studenata. Analizom postojećeg sustava Sveučilišta uočava se neujednačenost standarda među pojedinim fakultetima, manjak prostora, a nastava se na pojedinim fakultetima odvija na 5-10 različitih lokacija.

Kao sveučilišno središte, s velikom koncentracijom znanstvenih kadrova, Zagreb se razvija u znanstveno-istraživačko središte velike važnosti, osobito na području fundamentalnih znanosti i primijenjenih istraživanja. Znanstveno-istraživačke organizacije su javni instituti u vlasništvu države (u Zagrebu ih je 21), instituti na fakultetima ili znanstvene jedinice u okviru poduzeća.

Kultura

Sve djelatnosti koje Grad Zagreb financira preko mreže kulturnih ustanova (bibliotečna, glazbena, kazališna, muzejska i likovna djelatnost) imaju svoje zakonom utvrđene zadaće. Svi objekti kulture, osim knjižnica i centara kulture, smješteni su u užem gradskom središtu. Ta činjenica u velikoj mjeri otežava osiguravanje prostora za, eventualno, proširivanje ili povećavanje kapaciteta. U gradu postoji 10 kazališta, 22 muzeja, 32 zbirke, šest galerija i 45 knjižnica.

Šport

Javne potrebe u športu realiziraju se provođenjem programa tjelesne i zdravstvene kulture djece i mladeži, djelovanjem športskih saveza i udruga, treningom, organizacijom i provođenjem sustava domaćih i međunarodnih natjecanja, športsko-rekreacijskim aktivnostima građana, te tjelesnom kulturom i športskim aktivnostima invalida i drugih osoba oštećena zdravlja. U vlasništvu Grada nalazi se 151 športski objekt (radi se o objektima kojima upravljaju udruge s područja športa). Raspored športskih objekata ne odgovara potrebama stanovništva, a poseban je problem nedostatak određenih zatvorenih športskih objekata - specifičnih dvorana i bazena i nekompletnost športske infrastrukture za značajnija natjecanja.

Integralni sustav športske infrastrukture (ISSI - aktivni odmor, igra, športska rekreacija, šport učeničke i studentske populacije te natjecateljski šport) značajni su faktori kvalitete života, ali i generatori urbane obnove. Znatni priljev stanovnika, povećan fond slobodnog vremena, novi trendovi u njegovu korištenju i drugi faktori stvaraju nove potrebe i traže nova rješenja.

Piramida ISSI-a sastavljena je od osnovne (javno gradsko zelenilo, perivoji i parkovi, masiv Medvednice i priobalje Save, dječja i športska igrališta u vrtićima i osnovnim školama i igrališta u gradskim četvrtima), srednje (srednjoškolska i fakultetska igrališta, dvorane i plivališta, športski centri i igrališta gradskih četvrti lokalnih športskih društava te igrališta, dvorane, plivališta itd. gradskih centara i športskih društava gradskog značenja) i vrhunske razine (igrališta, dvorane, plivališta, skijališta, veslačke staze, športski aerodromi i sl. u državnim športskim centrima i športskim ili trgovačkim društvima koja se bave profesionalnim športom, te športski centri povijesnoga, kulturnog i spomeničkog značenja za identitet i tradiciju zagrebačkog športa).

Zdravstvo

Primarna zdravstvena zaštita obuhvaća 11 domova zdravlja s pripadajućim ambulancama (obično na više lokacija), a za stacionarnu zdravstvenu zaštitu na gradskom području postoje: jedan klinički bolnički centar, tri kliničke bolnice i šest klinika - sve u vlasništvu države, a u vlasništvu Grada Zagreba jedna opća bolnica, šest specijalnih bolnica, pet poliklinika. U privatnom su vlasništvu 42 ordinacije opće medicine, 273 stomatološke ordinacije i 101 specijalistička ordinacija.

Zdravstvene su ustanove većinom smještene u starim i nenamjenskim prostorima i nemaju odgovarajuću prateću komunalnu infrastrukturu (nedostatak parkirališnih mjesta za korisnike zdravstvenih usluga, arhitektonske barijere koje onemogućavaju nesmetan pristup invalidnim osobama). U gradskim četvrtima Peščenica - Žitnjak (Borongaj) i Podsused - Vrapče potrebna je gradnja dodatnih zdravstvenih sadržaja.

Socijalna skrb

Sve ustanove socijalne skrbi u Zagrebu državno su vlasništvo u nadležnosti Ministarstva rada i socijalne skrbi. Na gradskom području djeluje deset domova umirovljenika, četiri doma za djecu i mladež, jedna ustanova za resocijalizaciju djece i mladeži, šest ustanova za rehabilitaciju, te Zavod za socijalno zdravstvenu zaštitu odraslih osoba. Domovi za odrasle osobe i domovi za djecu osnivaju se u skladu s potrebama koje za određeno područje utvrdi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Zakon o socijalnoj skrbi omogućuje gradu osnivanje socijalnih ustanova, pa je stoga potrebno predvidjeti gradnju novih domova umirovljenika, posebice u novim dijelovima.

Vjerski objekti

Unutar granica GUP-a 70 je župa, nemaju sve izgrađenu župnu crkvu, pa se bogoslužja obavljaju u neprimjerenim prostorima - stambenim objektima preuređenima za tu namjenu. Bez ikakvoga vjerskog objekta su župe Sopot, Središće, Sesvetska Sopnica, Veliko Polje, Trnjanska Savica i Pantovčak. U gradnji je šest župnih crkava (Sloboština, Utrine, Stenjevec II. - Medpotoki, Vukomerec, Miramarska, Trnovčica), te crkve Sveta Mati Slobode - Jarun, Sv. Leopolda Mandića - Dubrava i samostan dominikanaca sa crkvom Bl. Augustina Kažotića - Volovčica. U budućnosti se planira osnivanje novih župa unutar kojih je potrebno predvidjeti prostore za gradnju vjerskih objekata.

Drugi sadržaji javnog interesa

Objekti ove namjene koncentrirani su u urbanoj jezgri Zagreba, no ima ih i u drugim dijelovima grada. Od toga su pojedini sadržaji smješteni u zasebnim građevinama, kao što su tijela državne (ministarstva, državne uprave...) i

lokalne uprave (županija, bivši područni uredi...), a neki se nalaze u dijelovima građevina s više različitih namjena - poslovnih, stambenih, kulturnih itd.

Stanje u prostoru kao odraz nacionalne regulative i novih aktera prostornog uređenja

Opseg i dugotrajnost parcijalnih rješenja u sustavu prostornog uređenja i prostorno - urbanističkog planiranja u Hrvatskoj dosegao je kritičnu točku.

Već deset godina još uvijek se, kao i desetljećima ranije, vode rasprave o urbanističkim planovima kao temeljnim instrumentima urbanog reda u gradu i usmjeravanja njegova razvitka. U tim je raspravama simptomatično osporavanje odluke o postupku prema tzv. provedbenim urbanističkim planovima, najtipičnijem instrumentu prostornog uređenja iz razdoblja tzv. društvenog vlasništva nad zemljištem, koji su ukinuti 1995., nekoliko mjeseci prije državne denacionalizacijske odluke 1996. U stvari, radi se o 65 odluka o donošenju provedbenih urbanističkih planova, ali i 31 odluci o izradi njihovih izmjena i dopuna, ali čak 98 odluka o njihovoj izradi. U ranijem sustavu "općinske" reprodukcije prostora dvije zadnje grupe bile su oblik korištenja zakonske mogućnosti utvrđivanja urbanističkih uvjeta bez stvarne izrade provedbenoga urbanističkog plana u tijeku njihove tobožnje izrade.

Na tu je odluku utjecala i odluka o izmjeni Generalnog urbanističkog plana 1995., provedena zbog neprimjerene interpretacije Generalnoga urbanističkog plana u primjeni koje su tzv. lokalni uvjeti gradnje interpretirani isključivo u korist gabaritnih maksimuma. Na takvoj su interpretaciji bili utemeljeni i provedbeni urbanistički planovi koji (25 planova), nakon izmjene GUP-a 1995., nisu bili u skladu s tim planom.

Naime, tom su planskom promjenom reducirani volumeni gradnje u podsljemenskom području (na jedan podrum, prizemlje, kat i potkrovlje), na starozagrebački u "ljetnikovačkoj gradnji", dakle s ukidanjem jednoga kata i nemogućnosti izigravanja Plana gradnjom nebrojenih "podrumskih etaža" na strmim terenima. Uz sve primjedbe, vezane uz ujednačavanje gradnje i nemogućnost kreacije, kasnije iskustvo o prečestim iščašenjima te kreacije, tretiranjem iznimke kao pravila, takve su se mjere pokazale opravdanima, a još bi vidljiviji bio njihov učinak uz veću kontrolu koja bi iz sjevernog područja uklonila višekatnice sagrađene logikom vlasničkih parcela i vlasničkih kriterija.

Nepoznato je kako je stavljanje tih planova van snage učinjeno nakon nedvosmislenoga tumačenja nadležnog državnog resora, kako iz tih, u mnogim elementima korisnih planova, nije moguće zadržati pojedine kvalitetnije dionice, posebno uličnu mrežu, lokacije i parcele za javne objekte, rješenja infrastrukture i sl.

Nova vlasnička stvarnost poslije 1996. nije, dakle, došla u sukob s nepostojanjem PUP-ova, kako se to zna tvrditi, nego s novim vrijednosnim sustavom i stvarnošću i s pretpostavkom da je, kao i u ranijem sustavu društvenog vlasništva nad zemljištem, prostor moguće kontrolirati izradom urbanističkih planova bez instrumenata provedbe, prvenstveno pravnih (urbana komasacija) i sustava gospodarenja prostorom.

Takva odluka traži poznavanje zakona, te namjera i prakse prije 1990. koje su nastojale da se, u skladu s tadašnjim vlasničkim odnosima, politikom općina i stručnim očekivanjima, Zagreb homogeno "pokrije" PUP-ovima.

Takvim, starim sustavom izrade urbanističkih planova, rađenim na podržavljenom zemljištu, nije moguće uređivati grad u novim složenijim odnosima.

Zato je cilj ove faze urbanog planiranja Zagreba unapređivanje sustava reprodukcije grada, koja će uskladiti tradicije grada i nove vlasničke, akterske i gospodarske realitete.

Novi ambijent, uz niz drugih velikih promjena, koje i poziciju planiranja usmjeravaju drugim rješenjima, obilježava povećani broj aktera koji ostvaruju raznolike oblike udruživanja prava, obveze i odnosi koji se moraju urediti u prethodnim, znatno složenijim procedurama od urbanističkog plana. Ti su akteri vlasnici, poduzetnici, posrednici, promotori i graditelji, ekonomisti koji procjenjuju oportunističku ulaganja u promjenjivim uvjetima necjelovite regulative i tržišta, arhitekti u novom odnosu prema investitorima, gradska izvršna vlast, stručne i upravne organizacije, te sve značajniji drugostupanjski pravorijek u kojem dominiraju akteri koji su trebali stvoriti sustav, a kako to nisu učinili, arbitriraju često suprotno stratezijskim određenjima prema prostoru.

Interesi svih aktera legitimno su različiti, pa se usklađivanja mogu postići samo utvrđivanjima "pravila igre" svih aktera, na način koji će razumijevanjem cjeline proizvesti sustav urbanog i prostornog uređivanja, utemeljen na temeljito prosuđenoj stvarnosti i objektivizaciji interesnih uloga svih aktera.

Temeljni oblik (kriterij) takvoga djelotvornog, prihvatljivog i demokratskog sustava je u fiksiranju procedura koje će uzimati u obzir sve moguće situacije i sve aktere i javni interes uređivanja djelatnosti i zaštite i uređivanja grada usklađivanjem privatnih i javnih interesa.

Novi sintetičniji uvid na urbani razvitak Zagreba, u uvjetima neuređenosti nacionalne regulative, pokušaj je osiguravanja dijaloga svih aktera u traženju najboljih rješenja, ali oslanjanjem na neka opća mjesta hrvatske tradicije i novijih rješenja pravila za sudjelovanje aktera urbanog uređivanja u Europi.

Ako je ranije (provedbeni) urbanistički plan bio početak, kao iskaz provedbe političke namjere na tzv. društvenom vlasništvu, danas on na privatnom i mješovitom vlasništvu može biti tek izraz već ranije postignutog usklađivanja privatnih i javnih interesa, u obostrano korisnom partnerskom odnosu interesnih aktera, uz demokratsku kontrolu javnosti.

O uvjerljivosti takovog puta govore slikovito relativni kontinuitet i vrijednosna utemeljenost gradskih planova iz sredine osamdesetih i diskontinuitet njihove primjene.

Vrijednosni sustav na kojem su temeljena rješenja u tim planovima bio je uvjetovan lokalnim i globalnim okruženjem u kojem su planovi rađeni sredinom osamdesetih. Vrijednost planova bila je u prostornom ograničavanju širenja grada na prostore preko gradske obilaznice, zaštita Medvednice i vodonosnika, šuma i poljoprivrednih površina i cjelovita valorizacija zagrebačke "povijesne i prirodne cjeline" na tako ograničenoj "gradskoj parceli". To je važan korak prema redefiniciji Zagreba na njegovim izvornim, a ne nametnutim i urbanoj kulturi grada nekompatibilnim tehničkim kodovima.

To je urbano uređenje usmjerilo na urbanu obnovu i konsolidaciju postojećeg grada, "preskočenog" u stalnom širenju na nove neizgrađene površine.

Kad je do urbane obnove ipak došlo u znaku temeljne poruke urbanističkog plana iz osamdesetih usmjerenog prekidu širenja grada, ona se odvijala u znaku nove, dominirajuće vlasničke logike maksimaliziranja korištenja zemljišta na podlozi promjena političkog statusa Hrvatske i ratnih i poratnih događanja koja su u Zagrebu stvorila dodatnu potražnju za prostorom, fragmentarne nacionalne regulative koja je vjerovala kako se vlasnička osviještenost, pa i bahatost, može kontrolirati urbanističkim planovima, velikih gradskih ulaganja posebno u infrastrukturu koja su dodatno podigla vrijednost zemljišta u područjima urbane obnove i podsljemenskom području, političkog ambijenta koji je nakon razdoblja investicijskih ograničenja, neselektivno svako ulaganje vrednovao korisnim, neuređenosti gradske regulative gospodarenja zemljištem koja je najvećim dijelom poticala iz neuređenosti zakonske regulative i neučinkovite kontrole prostornog uređenja.

Tako su urbanistički planovi s porukama o urbanoj obnovi grada, u uvjetima neuređene nacionalne regulative, na što se ukazivalo u brojnim kontaktima s resorima prostornog uređenja na državnoj razini i gradska ulaganja, stvaranjem mogućnosti lake dobiti, pomogle stvaranju nereda i nadvladavanju jednog dijela aktera u urbanom uređenju grada.

Rekonstrukcija novijeg razdoblja razvitka Zagreba otkriva bogatu scenu likova uređenja grada u svakoj dionici aktera; gradnja postaje interes ne samo graditeljskih tvrtki već i profesija dosad nezamislivih u likovima graditelja.

S vremenom su likovi na toj urbanouređivačkoj, točnije graditeljskoj sceni, pomakli sve interese na vlasničko područje, na kvalitetnije lokacije i na njihovo preopterećivanje.

U ranijem vremenu obilježenom društvenim vlasništvom nad zemljištem, konflikt urbanističkih planova grada i razvitka Zagreba pozicioniran je unutar samih planova koji su se, izuzevši bespravne gradnje, dosljedno provodili u skladu s tadašnjim zakonima.

Konflikt novih planova koji su opterećeni takve vrste unutrašnjih konflikata unutar samih planova posve je drugog tipa.

Tu se radi o konfliktu planskih namjera i realnih procesa prostornog uređenja obilježenih nedostatnošću nacionalne regulative u uvjetima legitimiranja države na drugim vrijednosnim i vlasničkim temeljima.

Nedostatak zakonski utemeljenog cjelovitoga sustava prostornog uređenja i gospodarenja gradskim prostorom u tim novim uvjetima legitimiranog privatnog vlasništva nad zemljištem, tržišnim odnosima, pa i špekulativnim odnosima u korištenju zemljišta, uvjetovao je nekontrolirano uređenje i trošenje prostora neprikladnom gradnjom na zagrebačkom sjeveru, bespravnom, pretežno u jugoistočnim i južnim dijelovima grada i preintenzivnom gradnjom, npr. u središnjem dijelu Trešnjevke i dijelu Trnja, te špekulaciju zemljištem, s nadređivanjem vlasničkih prava planskim ili traženju njihova neprihvatljiva partnerstva.

Samo izradom planova nije, dakle, moguće u neuređenom sustavu prostornog uređivanja, usklađivati vlasničke i javne interese.

Zato se izrada urbanističkih planova, s instrumentima u obliku urbanih pravila u gradskom planu i u novijim detaljnim urbanističkim planovima što su izrađeni nakon 1996., ubrzo nakon ukidanja provedbenih urbanističkih planova, pokazala neučinkovitom, posebno zbog nedostatka odgovarajućih rješenja kojima se regulira vlasničko i korisničko područje. U javnim raspravama građani su ultimativno zahtijevali izjednačavanje vlasničkih prava s pravom na građenje, dok je cijena zemljišta rasla usporedo s izradom planova, ostavljajući "bezvrijednima" zemljišta predviđena za park šume, parkove, rekreaciju ili ih je činila "vrednijima" bespravnom gradnjom.

U takvom ambijentu "neusklađenih" vlasničkih prava i rješenja u urbanističkim planovima, urbanistička se djelatnost našla pred tisućama neselektivnih zahtjeva za prenamjenom zemljišta u građevinska.

Država je, legitimirajući s pravom, nakon desetljeća društvenoga, privatno vlasništvo, ekstremno suprotno ranijem ponašanju, zanemarila javne potrebe kako u zakonu tako i u praksi.

Ta je stvarnost obilježila i izradu novoga Generalnog urbanističkog plana i izazvala definitivno osporavanje postojećeg fragmentarno definiranog sustava prostornog uređenja.

Novi Prostorni plan Grada Zagreba i Generalni urbanistički plan moglo se formulirati, u skladu sa Zakonom o prostornom uređenju, kao sustav pravila za prostorno i urbano uređenje grada.

U nedostatnosti zakonskih i drugih rješenja ukupnog sustava prostornog uređenja, posebno u dijelu provedbe u novim uvjetima vlasništva, za zadaću je međutim uzeto formuliranje prijedloga ukupnog sustava prostorno - urbane reprodukcije grada, temeljenog na prostoru kao najvrednijem gradskom dobru.

Prijedlog za utvrđivanje takvog sustava hrvatske regulative iznesen je u Prijedlogu Prostornog plana Grada Zagreba.

1.1.2. Prostorno razvojne i resursne značajke

1.1.2.1. GEOPROMETNI POLOŽAJ GRADA

Važan prometno-geografski položaj daje Zagrebu posebno mjesto u sustavu europskih metropola i velikih gradova, i u hrvatskom prostoru. Ta se vrijednost danas ogleda u mjestu u sustavu europske prometne mreže. Vrednovanje prometno-geografskog položaja, kao razvojnog resursa Zagreba, nužno je kako bi bilo moguće odrediti valjanost pojedinih projekata, te njihov utjecaj na gospodarski i ukupni razvitak.

Zagreb je u razdoblju utvrđivanja funkcija koje ga određuju u mreži europskih metropola, s obzirom na to da se on u toj mreži kao nacionalna metropola javlja tek od 1990. Većina mogućih elemenata, što će postepeno formirati taj identitet i ulogu, nalazi se u sklopu njegovih prostorno-razvojnih i resursnih značajki i u načinu njihove interpretacije u tim integracijama u sklopu nekih temeljnih principa strategije urbanog razvitka, prostornog uređenja i zaštite baštine i okoliša koji su afirmirani u Europi i svijetu. No, upravo prostorno-razvojne i resursne značajke zagrebačkog prostora i očuvanje posebitosti jamstvo su brzog i lakšeg uklapanja u mrežu europskih metropola, kojima je Zagreb funkcionalno i fizionomijski povijesno pripadao.

Uloga Zagreba kao središta hrvatske države, iako također nova, nužno se razvija brže zbog intervencija države i međunarodnih aktera u razvoj institucija koje podržavaju tu ulogu, stavljajući Zagreb u poziciju državnoga upravnog središta. Ta je uloga prvenstveno uloga integracije hrvatskoga nacionalnog prostora i bitnog čimbenika njegova ravnomjernijeg razvitka.

Važna je uloga grada Zagreba kao "središta regije", shvaćajući regiju kao fleksibilan prostor određen intenzitetom međuodnosa. Iz toga prostora Zagreb je dobivao dio potrebnih prirodnih resursa (crpilište), hrane, stanovništva koje dnevno migrira u grad na rad, radi školovanja i sl. U tom prostoru Zagreb najintenzivnije ostvaruje potrebe za boravkom u prirodi, rekreacijom, sekundarnim stanovanjem. U tom su prostoru neki važni infrastrukturni objekti, npr. Zračna luka. Funkcionalnu povezanost pokazuje i intenzitet dnevnih migracija, procesa suburbanizacije i stvaranje određenoga manjeg broja satelitskih naselja u zagrebačkoj okolici. Tim procesima Zagreb podupire i poboljšava osobnu i obiteljsku perspektivu stanovnika tih područja, pridonoseći stabilnosti naseljenosti. Prema tome, dio prostorno razvojnih potencijala i potreba Zagreb će i dalje nužno ostvarivati izvan svoga administrativnog teritorija, što nameće koordinirano planiranje s tim prostorom.

1.1.2.2. OSOBITOSTI PROSTORA

Prostor gusto urbanizirane zone Zagreba unutar granica obuhvata Generalnoga urbanističkog plana, površine 220 km², uključuje dijelove prirodnih cjelina medvedničkog prigorja i ravnice rijeke Save.

Prigorje Medvednice je posebno vrijedan dio kompleksa medvedničkog reljefa i grada zbog pejzažnih vrijednosti, južnih ekspozicija, potočnih dolina i poteza očuvanih šuma koji se u kontinuitetu spuštaju s Medvednice do grada i osnova su njegova zelenila.

Aluvijalna ravnica u gradskom prostoru najprostranija je prirodna cjelina obilježena tokom Save, donedavno, prepreka u prostornom razvoju naseljenosti, a danas, kad joj se grad postepeno približava, riječni tok postaje vrijedan element u gradskom tkivu. Zahvaljujući alpsko-periglacialnom postanku Save i pluvionivalnom režimu, njeni debeli šljunčani slojevi (od 5 - 100 m debljine) obiluju kvalitetenom podzemnom vodom, formirajući prostrani vodonosnik nad kojim su, na većem dijelu, sagrađene gradske strukture. Povoljan matični supstrat, klimatske, reljefne i vegetacijske prilike rezultirali su u dolini Save razvojem tala boljih bonitetnih razreda, također većim dijelom pod gradnjom. (PPGZ, 2000.)

U reljefnom smislu Zagreb je smješten na brežuljkastim predjelima medvedničkog prigorja, s nadmorskom visinom 150-300 mnm i na ravničarskim predjelima doline rijeke Save, s prosječnom visinom 110 i 125 mnm.

Na prostoru Medvednice rašireni su unakrsno isprepleteni rasjedi. Uz poprečne rasjede nastale su uske doline, položene sjever / jug, s dubokim i strmim stranama. Najizraženiji se uzdužni rasjed proteže od Šestina do Markuševca i dalje prema sjeveroistoku, predstavljajući submontanu udolinu. U geomorfološkom smislu to je prostor strmih padina (20%), s jakom površinskom erozijom.

Visinske razlike na području izgrađenog dijela Savske ravnice su neznatne i predstavljaju zaravnjeno područje, na kojem su se gradnjom infrastrukture izgubile autohtone karakteristike.

U neotektonskom smislu i seizmičnosti terena Zagreb se nalazi u zapadnom dijelu panonskog bazena, unutar dvije strukturno-tektonske jedinice:

- a) savska potolina i
- b) područje žumberačko-medvedničkog sustava.

Te su jedinice mlađega porijekla, s tektonskom aktivnošću u dodirnoj zoni savsko-dravske potoline i žumberačko - medvedničkoga - kalničkoga kraja.

Nestabilnosti terena vezane su uz glinovite lapore koji uz pijesak ili ilovine zauzimaju najveću gradsku površinu. Na zapadnom su dijelu grada rašireni vapneni lapori, a na jugoistočnom aluvijalni pijesak i šljunak.

1.1.2.3. KLIMA

Zagrebačku klinu određuju opći klimatski faktori:

- geografska širina - prema geografskom smještaju područje grada Zagreba spada u umjerene širine u kojima su razvijena sva četiri godišnja doba;
- udaljenost od mora; relativna blizina mora utječe na to da je srednja godišnja temperatura za gotovo tri stupnja viša od vrijednosti za spomenute geografske širine;
- utjecaj reljefa u lokalnom smislu, odnosno položaj na južnim padinama Zagrebačke gore utječe na temperaturni raspored i smjer strujanja vjetrova. Utjecaj rijeke Save u termičkom pogledu ograničen je na najbližu okolicu, a pridonosi i stvaranju magle u gradu;
- razlika u karakteru tla u samom gradu i okolici (utjecaj izgrađenosti).

Središnji dio grada predstavlja otok više temperature, dok je istočni dio grada u sva četiri godišnja doba hladniji od zapadnoga.

Karakteristike klimatskih elemenata područja grada Zagreba

Temperatura

Srednja godišnja temperatura iznosi 11,2⁰C. Najviša prosječna temperatura zraka u Zagrebu je u srpnju (21,3⁰C) ponekad s tendencijom zakašnjenja i pojava najviših srednjih temperatura u kolovozu, a najniža u siječnju (0,5⁰C).

Ekstremne temperatura zraka osobito su važne s biološkog stajališta, jer najviše utječu na čovjekovu djelatnost. Najvišu apsolutnu maksimalnu temperaturu ima nizinski dio (Zagreb-Botinec 41,0⁰C), gdje je zabilježena i apsolutna minimalna temperatura (-28,5⁰C). Iz toga proizlazi da nizinski dio, reprezentant kojega je stanica Botinec, ima i najveću apsolutnu amplitudu temperature (69,5⁰C), dok su u sjevernim brežuljkastim dijelovima i u središnjem dijelu grada temperaturni ekstremi manji.

Padaline

Godišnja količina oborina iznosi 900mm. Godišnji hod pokazuje dva maksimuma: jedan u rano ljeto (kontinentalni utjecaj), drugi u jesen (maritimni utjecaj). Općenito, količina se padalina smanjuje od zapada prema istoku, a najmanja količina padalina je zabilježena u veljači.

Gradsko područje Zagreba ima manje od 40 dana sa snježnim pokrivačem, a prostori južno od grada više od 40 dana. Maksimalna visina snijega je u gradu i nizinskim predjelima 50-80 cm (na Medvednici 90 dana sa snijegom, maksimalna visina snijega više od 100cm).

Vlaga

Vlaga zraka na gradskom se području Zagreba kreće u prosjeku 60-70%.

Vjetar

Dominantna strujanja zraka na zagrebačkom su području iz smjerova NE i WSW.

Insolacija

Prosječno godišnje trajanje sijanja sunca kreće se u vrijednostima do 1808 sati (stanica Zagreb-Maksimir).

Naoblaka

Maksimum naoblake u prosincu povezan je s najvećom ciklonalnom aktivnošću, a minimum je u kolovozu. Prostorno ne postoje znatnije razlike u godišnjem hodu naoblake, osim što se od prosinca do veljače vedrinom izdvaja Medvednica. Dnevni hod naoblake pokazuje da se u jesen i zimi naoblaka smanjuje prema kraju dana, a proljeće i ljeto imaju jasno izražen popodnevni maksimum.

1.1.2.4. PRIRODNI RESURSI

Na temelju prirodnih cjelina na kojima je smješten Zagreb prirodne resurse grada čine:

Šume

Za niže prostore Medvednice karakteristična je zajednica hrasta kitanjaka i običnoga graba u sastavu kojeg se nalaze i neke vrste ilirskog flornog elementa, što ih svrstava u najbogatije u Europi; zatim i šume kitnjaka i običnog kestena.

Za širi nizinski pojas karakteristične su šume hrasta lužnjaka, poljskog jasena i johe, optimalni razvoj kojih uvjetuje i visina podzemnih voda. Radi melioracijskih zahvata i crpljenja vode ove su šume izložene sušenju.

Vlasnička struktura šuma na prostoru grada Zagreba je mješovita. Privatne šume s velikim brojem vlasnika sudjeluju sa gotovo 50% površine, što, u uvjetima nesrazmjerno visoke cijene građevinskog zemljišta, otežava provedbu uzgojnošumskih radova, te ugrožava i njihove općekorisne ekološke i društvene funkcije.

Tlo

Pedološki sloj oblikuju automorfna i hidromorfna tla koja su raširena sukladno postanku (pobrežja, nizinsko područje, brežuljkasto područje). Karakteristike tala razvijenih iz ovih jedinica određuju i karakteristične kultivirane krajobrazne unutar grada te dinamičnost i različitost pejzaža. Općenito, te površine imaju težište u ekološkim i krajobraznim vrijednostima te se razlikuju površine voćnjaka, vinograda i livada sjevernog dijela grada na pobrežju i površine vrtova i oranica kao temeljno obilježje ravničarskoga područja.

Poljodjelske površine, uz šume u urbanom gradskom prostoru, čine ekološki neprocjenjiv, biološki raznolik i krajobrazno prepoznatljiv dio grada koji je nužno štiti kao neizgrađene gradske prostore i racionalno koristiti.

Vode

Vode grada Zagreba su rijeka Sava, potoci, podzemne vode i stajačice.

Medvednički su izvori skromnog kapaciteta, ali su mnogobrojni, što omogućuje opskrbu vodom manjih naselja i što ih svrstava u gradski vodoopskrbni sustav. Glavnina ih izvire na Medvednici, iznad 750 mm i u pošumljenim područjima, bez opasnosti od erozije.

Medvednički potoci koji teku njenim južnim padinama i u donjem toku ulaze u gradsko tkivo (u tom su dijelu natkriveni i predstavljaju sastavni dio gradske kanalizacije) su:

- potoci zapadnog područja: Dolje, Dubravica, Medpotoki, Vrapčak, Kustošak, Črnomerec;
- potoci središnjeg područja: Kunišćak, Jelenovec, Kraljevec, Gračanski i Remetski potok;
- potoci istočnog područja: Bliznec, Štefanovec, Čučerska Reka.

Rijeka Sava s pritokama najznačajnija je za grad Zagreb u pogledu opskrbe pitkom vodom iz njenih šljunčanih slojeva. Na prostoru savske ravnice smještena su crpilišta podzemne vode. Osnovne karakteristike nizinskog toka Save kroz grad su bujičnost, varijabilnost vodostaja i protjecanja.

Stajačice obuhvaćaju meandre ispunjene vodom, maksimirska jezera i šljunčare ispunjene vodom. Koriste se za različite oblike rekreacije (Jarun, Bundeč, Savica).

Mineralne sirovine

Mineralne su sirovine u gradu Zagrebu pozicionirane na prostorima inkompatibilnima s njihovim korištenjem s obzirom na to da se rezerve mineralnih sirovina nalaze u prostorima zaštite prirode, odnosno zaštite voda.

Biološka raznolikost

Biološka je raznolikost sveukupnost živih organizama koja obuhvaća raznolikost unutar vrsta, među vrstama i ekosustavima na određenom području. Područje grada Zagreba odlikuje se za urbane prostore relativno velikom biološkom raznolikošću.

Prisutnost različitih ekosustava uvjetuje bogatstvo živog svijeta. Na gradskom području postoje mnogi ekosustavi. Od vodenih ekosustava zastupljeni su: rijeka Sava sa svojim pritocima i rijetkim zamočvarenim rukavcima, izvori i potoci, jezera, šljunčare, bare, podzemne vode, šljunčani i pjeskoviti sprudovi, poplavne šume i plavljene livade. Od kopnenih

ekosustava zastupljene se: šume, šumske krčevine i čistine, poljoprivredne površine (oranice, travnjaci, voćnjaci, povrtnjaci, vinogradi), gradske zelene površine (od okućnica do javnih gradskih parkova).

Raznolikost unutar vrsta odnosi se na genetičku raznolikost između jedinki iste vrste. Osim na vrste iz prirode, to se odnosi i na uzgojene vrste (npr. brojne sorte voćaka, žitarica, domaćih životinja, itd.).

Na području grada Zagreba postoji, iako istraživanja nisu cjelovita, velika raznolikost između vrsta. Tako je do sada zabilježeno oko 1.500 vrsta biljaka ne računajući alge, gljive, lišajeve i mahovine (što čini 37,5% flore Hrvatske). Mnoge zanimljive i ugrožene biljne vrste s različitih staništa grada Zagreba zaštićene su Zakonom o zaštiti prirode (proljetnice, kockavica, širokolisna veprina i dr.). U vodenim ekosustavima istraživane su različite skupine beskralješnjaka, a od kralješnjaka samo ribe. Od kopnene faune zadovoljavajuće su istražene samo ptice kojih je zabilježeno 182 vrste. Druge skupine gotovo da nisu istraživane.

1.1.2.5. ZAŠTIĆENI I DRUGI OSOBITO VRIJEDNI DIJELOVI PRIRODE

U osobito vrijedne dijelove prirode spadaju obje prirodne cjeline na kojima je smješten Zagreb: Medvednica, medvedničko prigorje i ravnica rijeke Save. Budući glavni državni planerski dokumenti prepoznaju i afirmiraju potrebu održivog, to jest obzirnog razvitka, te je cjeline, zbog načina korištenja njihovih znatnih dijelova, nužno štiti na prikladan način kako bi se dobio dobrobit koju oni pružaju osigurala i budućim naraštajima.

Obuhvatom najveća prirodna cjelina u gradskom prostoru je aluvijalna ravnica rijeke Save, s pripadajućim rukavcima, pritocima, obalama i inundacijama.

Posebnu vrijednost za grad i život u njemu imaju područje Medvednice i očuvani kompleksi šuma koji dopiru do u samo tkivo grada, te, uz svoju nezaobilaznu estetsku funkciju, znatno poboljšavaju klimatsku situaciju u gradskom prostoru.

Posebno zaštićeni dijelovi prirode na području Zagreba su:

- Medvednica;
- posebni rezervati šumske vegetacije;
- spomenici prirode (geomorfološki, rijetki primjerci);
- spomenici parkovne arhitekture (Botanički vrt, parkovi, pojedinačna stabla).

U osobito vrijedne dijelove prirode na području Zagreba spadaju:

- istočni dio Medvednice;
- posebni rezervati (botanički rezervat);
- park-šume;
- zaštićeni krajolici;
- spomenici prirode (geomorfološki);
- spomenici parkovne arhitekture (parkovi, pojedinačna stabla).

1.1.2.6. SPOMENIČKA BAŠTINA

Zahvaljujući povoljnom položaju, bogatstvu i raznolikosti prirodne sredine zagrebački je prostor obilježen trajnom privlačnošću i naseljenošću od prapovijesti do danas. To je rezultiralo materijalnim svjedočanstvima u vidu arheoloških nalaza, očuvanih povijesnih cjelina, reprezentativnih građevina, industrijskih objekata, detalja komunalne opreme, objekata narodnoga graditeljstva i u nematerijalnim tragovima poput kolektivne memorije i ukupne gradske kulture.

Prostor Zagreba tretira se kao kompleksna spomenička cjelina. Ta se cjelina sastoji od složene mreže tragova nastalih po čitavom gradskom prostoru u raznim vremenskim razdobljima. Dosad su zaštićeni tek neki od tih spomenika (detaljni navod sadašnjeg i planiranog stanja prikazan je u posebnom elaboratu o spomeničkoj baštini, koji je sastavni dio Plana).

U Planu to znači afirmaciju konteksta, lokalnih uvjeta prostornog uređenja za svaku intervenciju u prostoru.

1.1.2.7. DRUGI RESURSI

Stanovništvo Zagreba ističe se u okvirima Hrvatske iznimno visokim stupnjem obrazovanja. U situaciji strukturnih promjena gospodarstva stanovništvo će se lakše prilagoditi promjenama izazvanima ovim mijenama. Ljudi čine Zagreb središtem izvrsnosti u smislu znanja i sposobnosti za modernizaciju.

Dosegnuta razina tehnološkog razvitka gospodarstva, koncentracija i raznolikost gospodarskih aktivnosti predstavlja ključan resurs i snažan poticaj gospodarskim aktivnostima. Osim što u njemu živi veliki broj visokoobrazovanih ljudi, Zagreb je mjesto koncentracije stručnosti u tehničkom smislu. Postojeće gospodarske strukture su obrazovale sposobno lokalno stanovništvo i istodobno privlačile i zadržale u gradu kvalitetne industrijske i obrtničke radnike iz svih krajeva Hrvatske i izvan nje. Ova skupina predstavlja bazu tehnički osposobljenih ljudi koji će moći pratiti napredak neprekidno se prilagođavajući novim tehnološkim uvjetima proizvodnje. Na taj je način Zagreb središte izvrsnosti u proizvodnom smislu.

Stupanj razvoja društvenih djelatnosti u Zagrebu je važan čimbenik u određivanju razvitka i identiteta grada. Osobnost Zagreba generira se tijekom čitave njegove povijesti. Dio te osobnosti predstavljaju njegove kulturne i obrazovne ustanove koje su nastajale tijekom povijesti i koje su, ujedno, čimbenik u određivanju nacionalnog identiteta. Društvene djelatnosti predstavljaju važan razvojni resurs grada.

1.1.3. Obveze iz postojećih prostornih planova

Strategija prostornog uređenja RH

Strategija prostornog uređenja Republike Hrvatske (Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje, Zagreb, srpanj 1997; dalje: Strategija), uzimajući u obzir suvremene razvojne predloške glede prostora i okoliša, utvrđene na svjetskim razinama, kao temelj za novu modernizaciju Hrvatske, utvrđuje tzv. održivi ili obzirni razvitak. Time se u nacionalnom prostoru delegitimiraju razvojne strategije koje ne vode obzira o mogućim socijalnim, ekološkim i drugim štetama, određujući, u tradiciji temeljnih demokratskih načela, ograničenost prava jednog aspekta ili razvojnog aktera pravima drugih.

Promatra li se zato Generalni urbanistički plan u konvencionalnom institucionalnom okviru, on je tek dokument tehničkog reda urbanog uređenja u zadanim gradskim granicama. Odmjeren iz perspektive obzirnog razvitka, on je središnji dokument urbane strategije.

Unutar te odrednice Zagreb želi biti inicijatorom nacionalne prostorne integracije i strategijske kooperacije Zagreba i svih drugih čimbenika nacionalnog razvitka, usklađujući ga na temelju saznanja o zatečenom stanju nesklada prostornih vrijednosti i resursa, demografskog stanja i strategijskih potreba zaštite prostora, okoliša i suverenosti Hrvatske.

Program prostornog uređenja RH

Programom prostornog uređenja Republike Hrvatske, (Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje, Zagreb, svibanj 1999; dalje: Program) kojeg je 7. svibnja 1999. donio Hrvatski državni sabor, utvrđuju se mjere i aktivnosti za provođenje Strategije, s kojom čini zajednički dokument prostornog uređenja na razini Države.

Program osobito ističe ulogu Zagreba kao najveće aglomeracije i glavnoga grada Republike Hrvatske koji snažano utječe na čitav prostor Hrvatske i na njegov razvitak.

Određenja Programa usmjerena su urbanoj obnovi Zagreba, umjesto njegova prostornog širenja i demografskom uravnoteženju razvitka Hrvatske i Zagreba u cilju skladnijega razvitka povijesno utemeljenog tkiva - mreže hrvatskih gradova.

Program naglašava obvezu zaštite okoliša te prirodne i graditeljske baštine.

Unutar velikih državnih sustava infrastrukture Programom se na teritoriju Zagreba predviđa gradnja vodnih stuba s energetskim korištenjem (HE Podsused, HE Prečko, HE Drenje), rekonstrukcija TE-TO Zagreb, gradnja TS 400/220/110 kV Žerjavinec, dogradnja 400 kV (zatvaranje prstena) i 110 kV mreže na užem i širem gradskom području, te dijelovi pojedinih autocesta i poluautocesta.

Program nalaže strogu štednju prostora tako da se prostori za građenje, posebno za stanovanje, moraju uskladiti s demografskim stanjem i potrebama.

Krajobrazna osnova Hrvatske

Studija KRAJOLIK - Sadržajna i metodska podloga krajobrazne osnove Hrvatske (Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje s Agronomskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, rujna 1999; dalje: Krajolik), predstavlja početak rada na Krajobraznoj osnovi, dugoročnom projektu koji treba omogućiti odgovarajuće uvažavanje obilježja i vrijednosti krajolika u izradi dokumenata prostornog uređenja.

U nastojanju da se prostor koristi na održiv način, potrebno je osigurati da preobrazbe prostora budu usklađene s posebnostima pojedinih prostora, odnosno krajolika. Da bi se to postiglo, treba vrednovati prirodne i ljudskom rukom stvorene osobitosti prostora. Radi toga je u Strategiji prostornog uređenja Republike Hrvatske zaključeno da će se uspostaviti Krajobrazna osnova Hrvatske kao prostornoplanska osnova integralne zaštite prirodnih i stvorenih vrijednosti prostora i identiteta krajolika. Stoga se najprije pristupilo izradi Sadržajne i metode podloge Krajobrazne

osnove Hrvatske. Krajobrazna osnova treba poslužiti kao osnova za vrednovanje krajolika sa stajališta ravnoteže između prirodnih, kulturno - povijesnih i gospodarskih značajki, te pružiti pregled krajobraznih cjelina zajedničkih obilježja, njihovo vrednovanje, ocjenu ugroženosti i preporuku zaštite i korištenja pomoću smjernica. Sastavnice krajobrazne osnove su:

1. identifikacija (prepoznavanje) krajolika,
2. vrednovanje krajolika,
3. ocjena osjetljivosti, odnosno ugroženosti,
4. preporuke namjene / korištenja.

Krajobraznu će se osnovu, kad jednom bude donesena, zbog stalnih promjena kojima su izloženi krajolici te zbog novih spoznaja o obilježjima i vrijednostima krajolika, biti potrebno kontinuirano ažurirati i pratiti stanje u prostoru.

Prostorni plan Grada Zagreba

Usporedo s radom na GUP-u grada Zagreba izrađen je Prijedlog Prostornog plana Grada Zagreba. Ostvarena koordinacija izrade obaju planova omogućila je živu interakciju obaju dokumenata.

Temeljna zadaća Prostornog plana je da odredi cjelovit sustav upravljanja i gospodarenja prostorom kao temeljnim i ograničenim nacionalnim dobrom, uključujući i svekoliki okoliš. Tako koncipiran plan, slijedeći odrednice Strategije i Programa prostornog uređenja Republike Hrvatske, usmjerava Generalni urbanistički plan Zagreba tako da se osigura:

- urbana konsolidacija grada;
- profilacija i očuvanje identiteta Zagreba kao hrvatskoga nacionalnog središta;
- zaustavljanje širenja područja za građenje nauštrb neizgrađenima;
- briga za obzirni, odnosno održivi razvitak gradskog prostora.

U izradi trenutno važećih PPGZ-a i GUP-a grada Zagreba područje zahvata GUP-a predstavljalo je u obuhvatu PPGZ prazninu, što je u provedbi dovelo do određenih teškoća. Novi PPGZ tretira prostor zahvata GUP-a do mjerila i mjere za koju je nadležan kao županijski plan.

Ocjena postojećeg GUP-a grada Zagreba

Izvornik važećega Generalnoga urbanističkog plana Zagreba i njegovoga Prostornog plana izrađeni su sredinom osamdesetih. Plan je anticipirao nove vrijednosne predloške i, uz sustavne dorade, poslužio je kao svojevrsni tranzicijski dokument u posve novim uvjetima nakon 1990.

Plan je, uz izmjene iz 1990., 1991., 1992., 1993., 1995., 1996. i 1998. usmjeravao prostorno uređenje Zagreba do danas. To je bilo moguće zahvaljujući nekim radikalnim rješenjima u Planu. Najznačajnije su razlike u odnosu na ranije zagrebačke planove:

- sužavanje planskih granica urbanog dijela Zagreba sa ranijih 440 na 220 km², na prostor između medvedničke šume i zagrebačke obilaznice;
- afirmacija principa "dovršetka" i "urbane obnove grada", umjesto njegova širenja na prirodno- ekološki vrijedne prostore Zagreba (vodonosnik, šume, poljoprivredne površine), posebno u južnom dijelu, popraćeno sustavnim zapuštanjem povijesnog i općenito postojećega grada;
- zaštita dotad nevaloriziranih vrijednih prirodnih i povijesnih dijelova Zagreba;
- afirmacija javnih gradskih prostora koji su se fomirali kao prostori urbaniteta, umjesto planskog pretpostavljanja novih gradskih središta na neuređenim i socijalno neprihvaćenim prostorima;
- potpora razvitku javnoga gradskog prometa, a posebno redefinicija uloge kvalitetno prostorno pozicioniranog željezničkog čvora u korištenju za javni gradski i prigradski prijevoz, te afirmacija biciklističkog i pješačkog prometa;

- utvrđivanje stanja i mjera zaštite okoliša na i danas najvažnijim područjima njegove ugroženosti - podzemlje s pitkom vodom, zbrinjavanje otpada, uklanjanja i ograničenja rada i širenja neprikladnih industrijskih pogona.

Vrijednost Plana bila je u radikalnom sužavanju granica urbanog teritorija (prostor između Medvednice i obilaznice) na dvostruko manji u odnosu na prethodni plan iz 1971. Time su zaštićeni savski vodonosnik i Medvednica, slikovita i ekološki posebno važna gradska park - šuma.

Urbano uređivanje vraćeno je u prostore između željezničke pruge i Save, u područje "preskočeno" u ranijem širenju grada. Preopćenita urbana pravila za taj prostor omogućila su, međutim preintenzivnu gradnju, (iako su je neka "sidra" mogla ograničiti, poput obveze stvarnog zadovoljavanja Planom predviđenog broja parkirališnih mjesta).

Urbana aglomeracija Zagreba cjelovito je sagledana i razvojno profilirana u granicama ranijih četrnaest općina. Ranijim planovima bivša "sekundarna središta Zagreba" (Samobor, Sesvete, Velika Gorica, Zaprešić) u novom su planu profilirana kao gradovi s temeljnim ciljem sustavnog unapređivanja njihovih gradskih fizionomija. U tom je dijelu Plan značajno utjecao na novu valorizaciju prostora i razvitak tih gradića, koji su danas, s izuzetkom Sesveta, nažalost svi izvan upravno - teritorijalnog okvira Zagreba.

Vrijednost je Plana i prva temeljita evidencija i valorizacija povijesnog i prirodnog nasljeđa na tako ograničenom gradskom teritoriju, zatim registracija ekološki najugroženijih područja (cementara u Podsusedu, kamenolomi na Medvednici), te određivanje dinamike i načina njihove sanacije.

Zapriječen je razvitak ekološki nepodobne industrije, posebno industrijske zone Žitnjak. Uvođenjem kategorije mješovite namjene ekološki podoban rad približen je stanovanju.

Savski je prostor planom izrazitije vrednovan kao eko - park, no nedostajale su pojedinosti i smjernice za preobrazbu tog prostora.

Novi Zagreb valoriziran je kao specifičan dokument jednog vremena i urbanističkog pokreta svjetskih razmjera. Namijenjena mu je izrazitija urbana afirmacija koja se posebno očituje u sustavnom opremanju Avenije Dubrovnik kao središnjega novozaagrebačkog prostora.

Urbana pravila za podsljemensko područje u prvo su vrijeme primjene Plana omogućila prevelike gabarite tzv. "urbanih vila" (no u okruženju u kojem su se u tom prostoru već počeli podizati neboderi). Provedbeni urbanistički planovi izrađeni po narudžbi bivših općina predviđali su gradnju maksimalnih GUP-om dopuštenih gabarita. To je i glavni razlog izmjene Generalnog urbanističkog plana 1995., koji gabarite svodi u okvire tradicionalne obiteljske kuće.

Treba upozoriti na praksu koja je, usprkos planom predviđenih "lokalnih uvjeta gradnje", nužnih u tako heterogenom prostoru, u svakom žalbenom postupku presuđivala u korist maksimuma, odričući tako mogućnost tumačenja kvalitativnih odrednica Plana i priznajući samo kvantitativne.

Značajni planski potezi u važećem planu omogućili su u praksi djelomičnu urbanu obnovu i konsolidaciju postojećeg grada, "preskočenog" u sustavnom širenju na nove neizgrađene površine. No u nedostatku cjelovitog sustava gospodarenja gradskim prostorom, tj zbog nepostojanja regulative za uređenje odnosa privatnog i javnog sektora i neuređenih tržišnih odnosa u području korištenja zemljišta u novim uvjetima legitimiranog privatnog vlasništva nad zemljištem došlo je do nedovoljno regulirane gradnje.

Plan je omogućio poboljšanje zagrebačke prometne, komunalne telekomunikacijske i energetske infrastrukture, ne samo definiranjem samih sustava i njihovih prostornih potreba, već zbog sužavanja gradskog teritorija njenom racionalizacijom.

U Planu je težište na razvitku javnoga gradskog prometa, a posebno na redefiniciji uloge kvalitetno prostorno pozicioniranog željezničkog čvora kao dijela javnoga gradskog i prigradskog prometa.

Najočitija manjkavost Plana jest nevaloriziranje velikih neizgrađenih prostora opremljenih gradskom infrastrukturom kao što su prostori na Žitnjaku (željeznička pruga, Radnička cesta), prostori uz obilaznicu i drugi. Jednom je to bio rezultat odupiranja pritiscima da se ta područja "potroše" za niskostandardnu stambenu gradnju (koja se tu ipak pojavila kao bespravna gradnja), a drugi put ti prostori nisu valorizirani ili nisu odgovarajuće definirani zbog nedovoljnog poznavanja i zbog okolnosti u kojima su bile važnije neke druge strategijske namjere.

Dok je gradski urbanistički plan vrijednosno, no ne i sustavom urbanih pravila, pridao posebnu pozornost izgrađenim, ali urbanistički nekonsolidiranim područjima između željezničke pruge i Save (osobito u središnjem dijelu), "gradskim rubovima" u južnim i istočnim prostorima grada uz željezničke pruge na istočnom dijelu grada i uz obilaznicu nije pružena odgovarajuća pažnja. U ovim urbanistički nedovoljno vrednovanim područjima širila se znatna bespravna gradnja.

Radi se o strategijski važnim gradskim prostorima uz velike sustave infrastrukture (željeznička pruga prema Sesvetama, istočna željeznička obilaznica, Radnička cesta, obilazni autoput) na kojima je moguće, pogotovo s obzirom na daljnje planove poboljšanja te infrastrukture (novi čvorovi na obilaznici, Domovinski most) osigurati prostore za strategijske gradske projekte koji trebaju velike površine i imaju visoke ekološke kriterije, kao što su tehnološki parkovi, Zagreb - EXPO znanstveno - sveučilišni, športsko-rekreacijski sadržaji i drugi.

Iako je Plan zadovoljavao sve standarde dokumenata tog tipa, nisu ga pratile mjere cjelovite urbane strategije - pravne, gospodarske, terminske, kontrolne i druge.

Prema tome, temeljna otvorena pitanja važećeg GUP-a u užem smislu su:

- nevaloriziranost rubnih gradskih zona, a osobito prostora uz obilaznicu;
- nedefiniranost urbanih pravila i neraščlanjenost glavnoga razvojnog prostora, tzv. prostora urbane obnove između željezničke pruge i Save;
- nedefiniranost prometnog sustava, ne toliko u definiranju ulične i druge koridorske mreže ili prometnih sustava, koliko u nevaloriziranosti temeljnog kriterija kretanja gradom, problema mobilnosti;
- Planu, uz prostornu, nedostaju još dvije dimenzije: vremenska - terminska i instrumentalno - provedbena, te sustav kontrole urbanih promjena.

Nacionalna regulativa i novi akteri prostornog uređenja

Opseg i dugotrajnost parcijalnih rješenja u sustavu prostornog uređenja i prostorno - urbanističkog planiranja u Hrvatskoj dosegao je kritičnu točku.

Već deset godina još uvijek se, kao i desetljećima ranije, vode rasprave o urbanističkim planovima kao temeljnim instrumentima urbanog reda u gradu i usmjeravanja njegova razvitka. U tim je raspravama simptomatično osporavanje odluke o postupku prema tzv. provedbenim urbanističkim planovima, najtipičnijem instrumentu prostornog uređenja iz razdoblja tzv. društvenog vlasništva nad zemljištem, koji su ukinuti 1995., nekoliko mjeseci prije državne denacionalizacijske odluke 1996. U stvari, radi se o 65 odluka o donošenju provedbenih urbanističkih planova, i o 31 odluci o izradi njihovih izmjena i dopuna, ali čak i o 98 odluka o njihovoj izradi. U ranijem sustavu "općinske" reprodukcije prostora dvije zadnje grupe bile su oblik korištenja zakonske mogućnosti utvrđivanja urbanističkih uvjeta bez stvarne izrade provedbenog urbanističkog plana, u tijeku njihove tobožnje izrade.

Na tu je odluku utjecala i Odluka o izmjeni Generalnoga urbanističkog plana 1995., provedena zbog neprimjerene interpretacije Generalnog urbanističkog plana u primjeni koje su se tzv. lokalni uvjeti gradnje, interpretirani isključivo u korist gabaritnih maksimuma. Na takvoj su interpretaciji bili utemeljeni i provedbeni urbanistički planovi, koji nisu (25 planova) nakon izmjene GUP-a 1995., bili u skladu s tim planom.

Naime, tom su planskom promjenom reducirani volumeni gradnje u podsljemenskom području (na jedan podrum, prizemlje, kat i potkrovlje), na starozagrebački u "ljetnikovačkoj gradnji", dakle, ukidanjem jednoga kata i nemogućnosti izigravanja Plana gradnjom nebrojenih "podrumskih etaža" na strmim terenima. Uz sve primjedbe, vezane uz ujednačavanje gradnje i nemogućnost kreacije, kasnije iskustvo o prečestim iščašenjima te kreacije, tretiranjem iznimke kao pravila, takve su se mjere pokazale opravdanim, a još bi vidljiviji bio njihov učinak uz veću kontrolu koja bi iz sjevernog područja uklonila višekatnice sagrađene logikom vlasničkih parcela i vlasničkih kriterija.

Nepoznato je kako je stavljanje tih planova iva snage učinjeno nakon nedvosmislenog tumačenja nadležnoga državnog resora, kako iz tih, u mnogim elementima korisnih planova, nije moguće zadržati pojedine kvalitetnije dionice, posebno uličnu mrežu, lokacije i parcele za javne objekte, rješenja infrastrukture i sl.

Nova vlasnička stvarnost poslije 1996. nije, dakle, došla u sukob s nepostojanjem PUP-ova, kako se to zna tvrditi, nego s novim vrijednosnim sustavom i stvarnošću, i s pretpostavkom da je, kao i u ranijem sustavu društvenog vlasništva nad zemljištem, prostor moguće kontrolirati izradom urbanističkih planova bez instrumenata provedbe, prvenstveno pravnih (urbana komasacija), i sustava gospodarenja prostorom.

Takva odluka traži poznavanje zakona, te namjera i prakse prije 1990. koje su nastojale da se, u skladu s tadašnjim vlasničkim odnosima, politikom općina i stručnim očekivanjima, Zagreb homogeno "pokrije" PUP-ovima.

Takvim, starim sustavom izrade urbanističkih planova, rađenim na podržavljenom zemljištu, nije moguće je uređivati grad u novim složenijim odnosima.

Zato je cilj ove faze urbanog planiranja Zagreba unapređivanje sustava reprodukcije grada koja će uskladiti tradicije grada i nove vlasničke, akterske i gospodarske realitete.

Novi ambijent, uz niz drugih velikih promjena koje i poziciju planiranja usmjeravaju drugim rješenjima, obilježava povećani broj aktera, koji ostvaruju raznolike oblike udruživanja prava, obveze i odnosi koji se moraju urediti u prethodnim, znatno složenijim procedurama od urbanističkog plana. Ti su akteri vlasnici, poduzetnici, posrednici, promotori i graditelji, ekonomisti koji procjenjuju oportunitet ulaganja u promjenjivim uvjetima necjelovite regulative i tržišta, arhitekti u novom odnosu prema investitorima, gradska izvršna vlast, stručne i upravne organizacije, te sve značajniji drugostupanjski pravorijek, u kojem dominiraju akteri koji su trebali stvoriti sustav, a kako to nisu učinili arbitriraju često suprotno strategijskim određenjima prema prostoru.

Interesi svih aktera legitimno su različiti, pa se usklađenja mogu postići samo utvrđivanjima "pravila igre" svih aktera, na način koji će razumijevanjem cjeline proizvesti sustav urbanog i prostornog uređenja, utemeljen na temeljito prosuđenoj stvarnosti i objektivizaciji interesnih uloga svih aktera.

Temeljni oblik (kriterij) takvoga djelotvornog, prihvatljivog i demokratskog sustava je u fiksiranju procedura koje će uzimati u obzir sve moguće situacije i sve aktere i javni interes uređenja djelatnosti i zaštite i uređenja grada usklađivanjem privatnih i javnih interesa.

Novi sintetičniji uvid na urbani razvitak Zagreba, u uvjetima neuređenosti nacionalne regulative, pokušaj je osiguranja dijaloga svih aktera u traženju najboljih rješenja, ali oslanjanjem na neka opća mjesta hrvatske tradicije i novijih rješenja pravila za sudjelovanje aktera urbanog uređenja u Europi.

Ako je ranije (provedbeni) urbanistički plan bio početak, kao iskaz provedbe političke namjere na tzv. društvenom vlasništvu, danas on na privatnom i mješovitom vlasništvu može biti tek izraz već ranije postignutog usklađivanja privatnih i javnih interesa, u obostrano korisnom partnerskom odnosu interesnih aktera, uz demokratsku kontrolu javnosti.

O uvjerljivosti takovoga puta govore slikovito relativni kontinuitet i vrijednosna utemeljenost gradskih planova iz sredine osamdesetih i diskontinuitet njihove primjene.

Vrijednosni sustav na kojem su temeljena rješenja u tim planovima bio je uvjetovan lokalnim i globalnim okruženjem u kojem su planovi rađeni sredinom osamdesetih. Vrijednost tih planova Zagreba bila je u prostornom ograničavanju širenja grada na prostore preko gradske obilaznice, zaštita Medvednice i vodonosnika, šuma i poljoprivrednih površina i cjelovita valorizacija zagrebačke "povijesne i prirodne cjeline" na tako ograničenoj "gradskoj parceli". To je važan korak prema redefiniciji Zagreba na njegovim izvornim, a ne nametnutim i urbanoj kulturi grada nekompatibilnim tehničkim kodovima.

To je urbano uređenje usmjerilo na urbanu obnovu i konsolidaciju postojećeg grada, "preskočenog" u stalnom širenju na nove neizgrađene površine.

Kad je do urbane obnove ipak došlo u znaku temeljne poruke urbanističkog plana iz osamdesetih, usmjerenog prekidu širenja grada, ona se odvijala u znaku nove, dominirajuće vlasničke logike maksimaliziranja korištenja zemljišta na podlozi promjena političkog statusa Hrvatske i ratnih i poratnih događanja koja su u Zagrebu stvorila dodatnu potražnju za prostorom, fragmentarne nacionalne regulative koja je vjerovala kako se vlasnička osviještenost, pa i bahatost, može kontrolirati urbanističkim planovima, velikih gradskih ulaganja posebno u infrastrukturu koja su dodatno podigla vrijednost zemljišta u područjima urbane obnove i podsljemenskom području, političkog ambijenta koji je nakon razdoblja investicijskih ograničenja, neselektivno svako ulaganje vrednovao korisnim, neuređenosti gradske regulative gospodarenja zemljištem koja je najvećim dijelom poticala iz neuređenosti zakonske regulative i neučinkovite kontrole prostornog uređenja.

Tako su urbanistički planovi s porukama o urbanoj obnovi grada, u uvjetima neuređene nacionalne regulative, na što se ukazivalo u brojnim kontaktima s resorima prostornog uređenja na državnoj razini, i gradska ulaganja, stvaranjem mogućnosti lake dobiti, pomogle stvaranju nereda i nadvladavanju jednog dijela aktera u urbanom uređenju grada.

Rekonstrukcija novijeg razdoblja razvitka Zagreba otkriva bogatu scenu likova uređenja grada u svakoj dionici aktera; gradnja postaje interes ne samo graditeljskih tvrtki već i profesija dosad nezamislivih u likovima graditelja.

S vremenom su likovi na toj urbanouređivačkoj, točnije graditeljskoj sceni, pomakli sve interese na vlasničko područje, na kvalitetnije lokacije i na njihovo preopterećivanje.

U ranijem vremenu, obilježenom društvenim vlasništvom nad zemljištem, konflikt urbanističkih planova grada i razvitka Zagreba pozicioniran je unutar samih planova koji su se, izuzevši bespravnu gradnju, dosljedno provodili u skladu s tadašnjim zakonima.

Konflikt novih planova koji su odtereceni takve vrste unutrašnjih konflikata unutar samih planova posve je drugoga tipa.

Tu se radi o konfliktu planskih namjera i realnih procesa prostornog uređenja obilježenih nedostatnošću nacionalne regulative u uvjetima legitimiranja države na drugim vrijednosnim i vlasničkim temeljima.

Nedostatak zakonski utemeljenoga cjelovitog sustava prostornog uređenja i gospodarenja gradskim prostorom u tim novim uvjetima legitimiranog privatnog vlasništva nad zemljištem, tržišnim odnosima, pa i špekulativnim odnosima u korištenju zemljišta, uvjetovao je nekontrolirano uređenje i trošenje prostora neprikladnom gradnjom na zagrebačkom sjeveru, bespravnom, pretežno u jugoistočnim i južnim dijelovima grada i preintenzivnom gradnjom, npr. u središnjem dijelu Trešnjevke i dijelu Trnja, te špekulaciju zemljištem, s nadređivanjem vlasničkih prava planskim ili traženju njihova neprihvatljivog partnerstva.

Samo izradom planova nije, dakle, moguće u neuređenom sustavu prostornog uređivanja, usklađivati vlasničke i javne interese.

Zato se izrada urbanističkih planova, s instrumentima u obliku urbanih pravila u gradskom planu i u novijim detaljnim urbanističkim planovima što su izrađeni nakon 1996., ubrzo nakon ukidanja provedbenih urbanističkih planova, pokazala neučinkovito, posebno zbog nedostatka odgovarajućih rješenja kojima se regulira vlasničko i korisničko područje. U javnim raspravama građani su ultimativno zahtijevali izjednačavanje vlasničkih prava s pravom na građenje, dok je cijena zemljišta rasla usporedno s izradom planova, ostavljajući "bezvrijednima" zemljišta predviđena za park-šume, parkove, rekreaciju ili ih je činila "vrednijima" bespravnom gradnjom.

U takvom ambijentu "neusklađenih" vlasničkih prava i rješenja u urbanističkim planovima, urbanistička se djelatnost našla pred tisućama neselektivnih zahtjeva za prenamjenom zemljišta u građevinska.

Država je, legitimirajući s pravom, nakon desetljeća društvenoga, privatno vlasništvo, ekstremno suprotno ranijem ponašanju, zanemarila javne potrebe, kako u zakonu tako i u praksi.

Ta je stvarnost obilježila i izradu novoga Generalnog urbanističkog plana i izazvala definitivno osporavanje postojećeg fragmentarno definiranog sustava prostornog uređenja.

Novi Prostorni plan Grada Zagreba i Generalni urbanistički plan moglo se formulirati, u skladu sa Zakonom o prostornom uređenju, kao sustav pravila za prostorno i urbano uređenje grada.

U nedostatnosti zakonskih i drugih rješenja ukupnog sustava prostornog uređenja, posebno u dijelu provedbe u novim uvjetima vlasništva, za zadaću je međutim uzeto formuliranje prijedloga ukupnog sustava prostorno - urbane reprodukcije grada, temeljenog na prostoru kao najvrednijem gradskom dobru.

Prijedlog za utvrđivanje takvog sustava hrvatske regulative iznesen je u Prijedlogu Prostornog plana Grada Zagreba.

1.1.4. Ocjena stanja, mogućnosti i ograničenja razvoja u odnosu na demografske i gospodarske podatke, te prostorne pokazatelje

OCJENA STANJA, MOGUĆNOSTI I OGRANIČENJA RAZVITKA U ODNOSU NA DEMOGRAFSKE PODATKE

Razvoj stanovništva u ovom radu daje se kako na ukupnom upravno-teritorijalnom području Grada Zagreba tako i po posebnim područjima u kojima se odvijaju specifična demografska kretanja (gradsko naselje Zagreb te Zagreb-Istok ili sesvetsko područje i Zagreb-Jug – naselja ispod obilaznice). Analiza također obuhvaća kretanje osnovnih demografskih pokazatelja po gradskim četvrtima i naseljima, radi dobivanja spoznaje o potrebi potpunijeg usmjeravanja pojedinih gradskih dijelova.

Osvrt na demografski rast u razdoblju 1857.-1991.

Značajniji demografski, prostorni i cjelokupni razvoj Zagreba, ranije ograničavan spletom političkih događanja, počinje tek polovicom 19. stoljeća. Pouzdanu demografsku retrospekciju omogućuju nam podaci dosadašnjih petnaest popisa stanovništva objavljenih u razdoblju 1857.-2001.

Nakon koncentracije prve stotine tisuća stanovnika na današnjem gradskom prostoru, na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće (1900.) demografski rast do 1921. nije predstavljao poseban komunalni i urbani problem. U razdoblju 1921.-1931. broj stanovnika Zagreba raste godišnje po visokoj stopi od 4,4, odnosno u tadašnjim granicama po čak 5,5 posto. Bilo je to razdoblje prvoga eksplozivnog demografskog rasta. Otada, tijekom cijeloga 20. stoljeća, Zagreb se trajno razvija pod pritiskom veće ili manje imigracije koju dijelom nije bio u stanju planski dočekati odnosno pratiti istodobnim prostornim, komunalnim i ukupnim urbanim razvitkom. Događa se velika socijalna diferencijacija doseljenog stanovništva jer svi nisu mogli brzo na zadovoljavajući način riješiti svoj ekonomsko-socijalni status. To se u prvom redu odnosi na problem stanovanja i komunalnog standarda. Zagrebački urbanizam našao se pred velikim problemima posljedice koje se vuku i do danas.

Jedna od pratećih pojava i posljedica doseljavanja, lako uočljiva u prostoru, je bespravna gradnja koja egzistira s povremenim jačim rastom tijekom cijeloga 20. stoljeća (Trnje, Stara Peščenica, Kozari bok, Kozari putevi, Kajzerica, Trokut, Donja i dio Gornje Dubrave, Petruševac), dobivajući na dinamici i u zadnje vrijeme (Kozari putevi, Burićevo "naselje" u Svetoj Klari, Horvatova uz Velikogoričku prugu, Blato, dio Gornje Dubrave ispod groblja Miroševac te dio naselja ispod zaobilaznice).

Bespravna gradnja siromašnijih slojeva stanovništva najintenzivnije se širila na gradskim prostorima, u blizini industrijskih pogona, te na perifernim područjima naselja Zagreb. Nadzor te gradnje u proteklom razdoblju nikada nije dosljedno uspostavljen zbog prihvaćanja politike razvoja velikih gradova i rasta doseljavanja prema njima. Sam Grad nije imao snage u cjelini sanirati te posljedice razvoja, budući da je rast stanovništva angažirao financijska sredstva Grada u planski razvoj drugih stambenih naselja te za razvoj širega okolnog područja (Zaprešić, Velika Gorica i dr.). I pored donošenja različitih urbanističkih, odnosno regulacijskih planova sanacije prostora i povremene revitalizacije tih gradskih dijelova, osobito u zadnje vrijeme, većim udjelom u tome privatnog kapitala, neka područja bespravne gradnje još uvelike predstavljaju "preskočeni grad".

Otuda nastojanja i očekivanja da se procesi doseljavanja prekinu ili barem uspore, a zone ranije bespravne izgradnje saniraju, sprječavajući njihovo daljnje nastajanje, planskim usmjeravanjem razvoja cjelokupnoga gradskog područja a istodobno stvaranjem osnovnih uvjeta stambenog smještaja, sigurnosti i zaštite osobnog vlasništva svih građana. To je i cilj najnovijih aktivnosti Gradskog poglavarstva na saniranju bespravne gradnje. U tijeku je analiza i valorizacija zona bespravne gradnje, s mjerama koje će se na tom planu poduzeti kako radi sanacije tih prostora tako i u cilju zaštite od daljnjih širenja.

Demografska ekspanzija Zagreba trajala je više od jednog stoljeća i presudno je utjecala na prostornu strukturiranost grada i ukupan razvoj. U pogledu intenziteta demografskog rasta bilo je određenih oscilacija, a kao udarna razdoblja izdvajaju se 1890.-1931. i 1948.-1991. U prvom razdoblju dovršeno je oblikovanje Donjega grada, a u drugom je pokrenuta i uglavnom dovršena gradnja Novog Zagreba. Sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog stoljeća

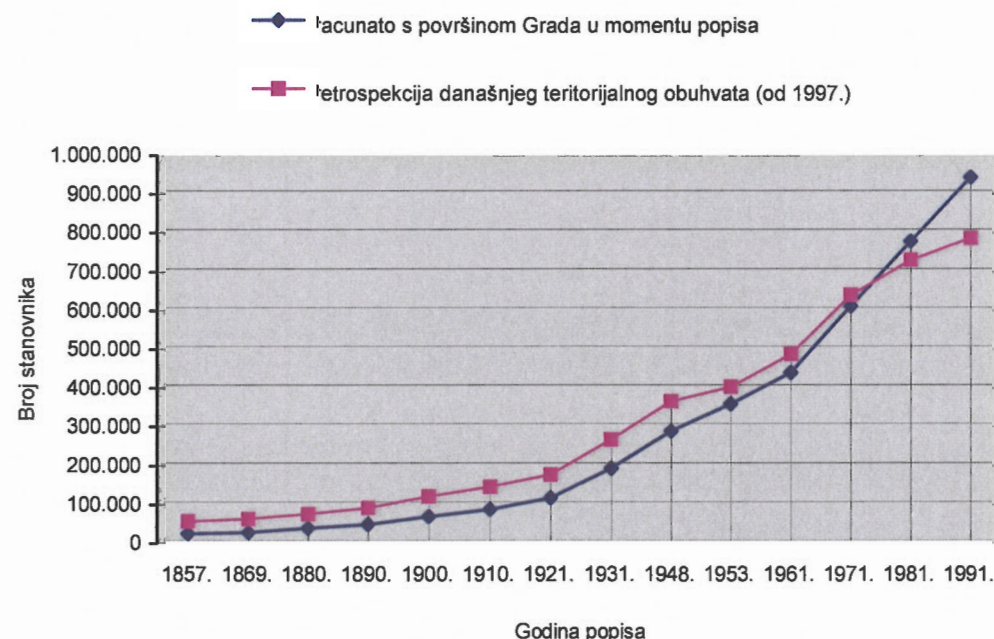
direktno je podržavana gradnja, a time i rast stanovništva današnjega okolnog gradskog prostora – Zaprešića, Velike Gorice i Samobora, tim više što su ovi današnji srednji gradovi oko Zagreba tada bili (općine) u upravno-političkom sastavu Zagreba, odnosno tadašnje Gradske zajednice općina Zagreb.

Ukratko, rezimirajući razvoj stanovništva u proteklom razdoblju, svedeno na suvremeni teritorijalni okvir arada kakav je on razgraničen od 1997., broj stanovnika Zagreba u razdoblju 1890.-1931. povećavao se prosječno godišnje za 2,80 posto, u razdoblju 1948.-1961. za 2,28%, a 1961.-1991. za 1,65% godišnje. Kasnije ćemo vidjeti da se stopa rasta stanovništva u proteklih 10 godina znatno smanjuje.

Retrospekcija kretanja stanovništva temeljena na današnjem teritorijalnom obuhvatu Zagreba, daje prilično objektivnu ocjenu jer se radi o dovoljno povezanoj funkcionalnoj urbanoj cjelini, s izuzetkom ruralnog dijela južnog Zagreba i sjevero-istočnog sesvetskog područja.

Proizlazi da je stanovništvo Grada Zagreba poraslo 16 puta u promatranom razdoblju i to od 48.339 u 1857., na 777.826 u 1991. To je zavidan porast, ali je nešto manji ako se uzmu u obzir samo podaci o rastu prisutnog stanovništva na ovom području, tj. primjenom nove metodologije o stanovništvu koja se u Hrvatskoj primjenjuje u novije vrijeme, odnosno od popisa 2001. godine. Metodološko obrazloženje podataka popisa stanovništva kod nas daje se u sljedećem tekstu, iz čega je jasno da podaci ranijih popisa nisu direktno usporedivi s podacima popisa iz 2001.

Slika 1. Kretanje ukupnog broja stanovnika Zagreba u razdoblju 1857.-1991.

Kretanje stanovništva Grada Zagreba u razdoblju 1991.- 2001.

Kako je nakon svakog popisa stanovništva cilj analiza promjene u broju, prostornom rasporedu i sastavu stanovništva, ovdje je riječ, u prvom redu, o promjenama ukupnog stanovništva na prostoru Grada Zagreba i njegova metropolitanskog okruženja u proteklom desetogodišnjem razdoblju na temelju prvih rezultata popisa 2001. te o ispravnosti korištenja usporedivih podataka iz popisa 1991. Riječ je o ukupnoj međupopisnoj promjeni i ulozi u tome prirodnog kretanja i migracije, zapravo neto-migracijskog salda, odnosno razlike doseljenih i odseljenih osoba.

Prije svega, treba imati u vidu da su metodologija, definicije i popisna obilježja stanovništva kod nas tek u novije vrijeme, odnosno u popisu iz 2001., usklađeni s preporukama za popise stanovništva i stanova Ekonomske komisije UN-a za Europu i Statističkog ureda Europske unije - EUROSTAT. Time je osigurana međunarodna usporedivost naših podataka.

Naime, podaci svih popisa u Hrvatskoj poslije Drugog svjetskog rata do 2001. odnosili su se na ukupno stalno stanovništvo, tj. na stanovništvo stalno nastanjeno na području Hrvatske, bez obzira je li se u momentu popisa nalazilo u mjestu stalnoga stanovanja ili je iz njega bilo odsutno. Prema toj definiciji stalnim stanovništvom smatrali su se svi stanovnici jednog naselja koji su u tom mjestu imali *de jure* prijavljeno stalno mjesto boravka, bez obzira na to što su iz njega u trenutku popisa mogli biti i odsutni. Tako se ukupno stanovništvo sastojalo od dva kontigenta: "stanovništva u zemlji" i "stanovništva u inozemstvu".

Grad Zagreb je prema popisu iz 1991., u današnjem prostornom obuhvatu imao ukupno 777.826 stanovnika, od čega 739.414 u zemlji i 38.412 u inozemstvu. Stoga, podaci o ukupnom broju stanovnika iz popisa 2001. nisu izravno usporedivi s podacima popisa 1991., kao i ranijih popisa, budući da su tek u najnovijem popisu primijenjeni spomenuti međunarodni standardi za izračun ukupnog broja stanovnika.

Naime, prema međunarodnim standardima ukupan broj stanovnika nekog naselja uključuje sve osobe koje u tom naselju *de facto* stanuju, a isključuje osobe koje su iz tog naselja privremeno odsutne. Uvažavajući koncepciju *de facto* prisutnog stanovništva, u ukupan broj stanovnika više nisu uključene osobe na radu u inozemstvu, zajedno s članovima obitelji koji tamo borave, niti drugo stanovništvo odsutno iz zemlje duže od godinu dana, a od prisutnog stanovništva u stanovništvo u naselju ne ubraja se ono prisutno ovdje manje od godinu dana, ni strano vojno i diplomatsko osoblje te strani građani koji privremeno borave u zemlji, npr. turisti i slično. U skladu s tom definicijom u ukupan broj stanovnika za svaku pojedinu godinu također se ne uključuju živorođeni i umrli hrvatski državljani u inozemstvu.

Budući da Državni zavod za statistiku nije izradio usporedne podatke popisa 2001. i 1991., uz primjenu nove metodologije, u ovom radu daju se procjene uporednih podataka i analiza promjena u kretanju stanovništva primjenom novousvojene definicije ukupnog broja stanovnika prema međunarodnoj metodologiji. Ovo smatramo važnim kako se u službenoj i široj javnosti ne bi koristilo neadekvatnim odnosno neusporedivim podacima o kretanju zagrebačkog stanovništva. Usporedni podaci polaze od prvih rezultata popisa stanovništva iz 2001. u Hrvatskoj po naseljima, a odnose se na područje Grada Zagreba i Zagrebačke županije.

Ukupan broj stanovnika naselja popisa prema stanju utvrđenom popisom 31. ožujka 2001. na području Grada Zagreba iznosi 770.058 osoba. (Radi se o prvim popisnim rezultatima, dok će konačni biti objavljeni na početku 2002.).

To je, prema međunarodnoj definiciji, stanovništvo koje ima "uobičajno mjesto stanovanja" u naseljima na području Zagreba ("place of usual residence"), a prisutno je ovdje duže od 12 mjeseci. U ovaj su broj uključene i osobe odsutne manje od godinu dana, izbjeglice na ovom području, nomadi i slične osobe, djelatnici naših diplomatskih službi i članovi njihovih obitelji, građani koji dnevno prelaze državnu granicu radi posla, ali se vraćaju (dnevni međunarodni migranti) i slični.

Tablica 1. Promjena broja stanovnika Zagreba u razdoblju 1991.-2001., usporedba sa zagrebačkim okruženjem i Republikom Hrvatskom

	Ukupan broj stanovnika naselja		Međupopisna promjena		Prosje. god. stopa rasta 1991./2001.
	popisa		Apsolutna	Relativna (%)	
	1991.	2001.			
1. GRAD ZAGREB	740.893	770.058	29.165	3,9	0,39
1.1. Zagreb u užem smislu (grad- naselje Zagreb)	674.953	682.598	7.645	1.1	0,10
1.2. Zagreb - Istok	48.900	62.242	13.342.	27,3	2,42
1.3. Zagreb - Jug	17.040	25.218	8.178	48,0	4,00
2. ZAGREBAČKA ŽUPANIJA	264.917	304.186	39.269	14,8	1,41
3. UKUPAN ŠIRI ZAGREBAČKI PROSTOR (1+2)	1.005.810	1.074.244	68.434	6,8	0,68
4. REPUBLIKA HRVATSKA	4.512.205	4.381.352	-130.853	-2,9	-0,30

Izvor: Knjige popisa stanovništva 1991., Dokumentacija 911, Zagreb, svibanj 1996., i Popis stanovništva, kućanstava i stanova, 31. ožujka 2001.- Prvi rezultati po naseljima, Statistička izvješća 1137, Zagreb, svibanj 2001. Državni zavod za statistiku.

Obrađeno: Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Zagreb, srpanj 2001.

Od naših bi državljana u inozemstvu u stanovništvo ovdje trebali biti uključeni oni koji privremeno rade u drugim zemljama i drugi, a odsutni su do godinu dana. Međutim, u prvim rezultatima popisa ovaj dio popisano u inozemstvu nije uključen što se očekuje da će biti obrađeno do objave konačnih rezultata, a neznatno će utjecati na te rezultate.

Dakle, prema prihvaćenoj međunarodnoj metodologiji, a radi međunarodnih usporedbi, za razliku od dosadašnjih popisa u stanovništvo naselja popisa nije uključena najveća kategorija stanovništva koja *de facto* i nije u zemlji, a odnosi se na stanovništvo u inozemstvu duže od godinu dana, od čega je prema službenim evidencijama glavnina naših radnika u inozemstvu sa članovima svojih obitelji. No, to ne znači da o tom dijelu hrvatskog stanovništva ne treba voditi računa, održavanje različitih veza s domovinom te animiranjem na povratak. Njih se 31. ožujka 2001. procjenjuje na oko 57.000, što je u odnosu na 1991. više za 48,3% ili za oko 19.000 osoba. Uz činjenicu da se sve te osobe u inozemstvu, odsutne duže od godinu dana, prema međunarodnim kriterijima više ne smatraju hrvatskim državljanima, evidentno je da su emigracijske stope stanovništva iz Hrvatske, ali i sa zagrebačkog područja 90-ih godina povećane pod utjecajem ratnih zbivanja. Uz ratna zbivanja, na to je u značajnoj mjeri utjecala gospodarska kriza u ratnim i poratnim godinama, a koja još uvijek traje. Pri tome Grad Zagreb u Hrvatskoj ima, relativno, najveći udio stanovnika u inozemstvu (13,2%) od svih drugih županija, što je rezultat njegova udjela u ukupnom stanovništvu Hrvatske.

Na intenziviranje procesa iseljavanja zadnjih godina iz Hrvatske, pa i iz Zagreba (uključujući izbjeglice iz BiH koje su se na početku rata doselile u Zagreb, prijavile prebivalište, a zatim je dio njih otišao u treće zemlje), utjecali su, u prvom redu, ekonomski razlozi (teškoće u nalaženju zaposlenja ili gubitak zaposlenja, odnosno mogućnost nalaženja povoljnijeg zaposlenja u inozemstvu).

Tek nakon toga dolaze politički razlozi iseljavanja koje uglavnom navodi stanovništvo srpske nacionalnosti (za vrijeme i nakon rata), motivirano neprihvatanjem novostvorene hrvatske države. Na kraju, tu spadaju i psihološki razlozi za iseljavanje kao što je strah za osobnu i obiteljsku sigurnost, pretežito u godinama rata u Hrvatskoj (1991.-1995.), što se na zagrebačkom području odrazilo manjim dijelom, jer nije bilo obuhvaćeno neposrednim ratnim zbivanjima. Nakon

završetka rata iz Zagreba iseljavaju uglavnom mladi u potrazi za prvim zaposlenjem ili stručnim usavršavanjem u inozemstvu te oni mlađe i srednje dobi koji ostaju bez zaposlenja, a ne nalaze načina da se ovdje dalje upošljavaju.

Treba reći da Zagreb, kao i svi veliki gradovi, ima relativno, veći udio privremeno prisutnog stanovništva (oko 35.000), uglavnom učenika i studenata s drugih područja Hrvatske te još uvijek dio prognanika (oko 4.200). No ove se kategorije stanovništva prema statističkoj metodologiji ne ubrajaju u ukupno stanovništvo na području popisa, tj. nisu u skupini od 770.058 osoba, što ne znači da i o tom dijelu stanovništva Grad na neki način ne treba voditi računa.

Prema tome, nakon demografske ekspanzije Zagreba koja je trajala čitavo jedno stoljeće, došlo je do usporavanja rasta stanovništva. U razdoblju 1991. do 2001. ukupno stanovništvo prisutno na području Grada Zagreba, prema prvim popisnim rezultatima usporedivim sa 1991., povećano je za 3,9%, odnosno za oko 30.000 osoba ili po prosječnoj godišnjoj stopi od 0,39. Pri tome je uže gradsko područje (podrazumjevajući tu ukupno naselje Zagreb) poraslo za 7.645 osoba ili tek oko 1%, dokle je južno područje Zagreba poraslo čak za 48% ili prosječno godišnje za oko 4%, a istočni dio grada za više od 13.000 stanovnika ili 27,3%, odnosno po godišnjoj stopi od 2,42.

Dotle je stanovništvo okolnoga zagrebačkog prostora (Zagrebačka županija) raslo znatno brže (14,8%), odnosno oko 39.000 i broji ukupno oko 304.000 stanovnika.

Tako danas širi zagrebački prostor, zajedno sa Zagrebom, čini aglomeraciju od oko 1.075.000 de facto prisutnog stanovništva. Dakle, očekivana milijunska koncentracija na prostoru Zagreba samo je razmještena na širi prostor zagrebačke aglomeracije, ne slučajno, već u velikoj mjeri pod snažnim utjecajem obližnjega "velikog" grada. Istodobno, stanovništvo Republike Hrvatske smanjeno je prema prvim popisnim rezultatima za 2,9% ili za oko 130.000 u odnosu na 1991., uz pad prirodnog prirasta i negativni migracijski saldo.

Premda je porast zagrebačkog stanovništva u promatranom razdoblju bio znatno sporiji od ranijega, a Zagreb u državi više ne prednjači po rastu populacije, ipak se još uvijek nalazi među malobrojnim područjima u Hrvatskoj koja imaju pozitivna demografska kretanja. Dapače, njegov je udio u ukupno prisutnom stanovništvu Hrvatske na početku novoga tisućljeća čak u porastu, radi činjenice što je dio županija, pod utjecajem ratnih posljedica, znatno smanjio stanovništvo.

Gustoća naseljenosti u Gradu Zagrebu 2001. iznosi 1.203 stanovnika po km², u odnosu na vanjski dio zagrebačke aglomeracije (Zagrebačku županiju) gdje iznosi 99,5, odnosno Republiku Hrvatsku sa 77,5 stanovnika po kilometru četvornom. U okviru ocjene rasta stanovništva prisutnog na području Grada Zagreba različita je dinamika njegova kretanja u pojedinim gradskim četvrtima (Tablica 2).

Tablica 2. Demografski pokazatelji Grada Zagreba u gradskim četvrtima u razdoblju 1991.-2001.

GRAD ZAGREB GRADSKE ČETVRTI	UKUPAN BROJ STANOVNIKA NASELJA POPISA		APSOLUTNA RAZLIKA 1991.-2001.	INDEKS 2001./1991.	PROSJ. GOD. STOPA RASTA
	1991.	2001.			
GRAD ZAGREB	740.893	770.058	29.165	103,9	0,39
1. DONJI GRAD	54.124	44.988	-9.136	83,1	-1,85
2. GORNJI GRAD – MEDVEŠČAK	37.915	36.175	-1.740	95,4	-0,51
3. TRNJE	47.823	45.175	-2.648	94,5	-0,62
4. MAKSIMIR	50.801	49.171	-1.630	96,8	-0,03
5. PEŠČENICA – ŽITNJAK	50.305	57.776	7.471	114,9	1,41
6. NOVI ZAGREB – ISTOK	66.398	65.542	-856	98,7	-0,10
7. NOVI ZAGREB – ZAPAD	41.400	46.824	5.424	113,1	1,23
8. TREŠNJEVKA – SJEVER	55.282	55.155	-127	99,8	0,00
9. TREŠNJEVKA – JUG	67.028	66.876	-152	99,8	0,00
10. ČRNOMEREC	40.739	38.546	-2.193	94,6	-0,51
11. GORNJA DUBRAVA	53.712	60.140	6.428	112,0	1,14
12. DONJA DUBRAVA	31.292	35.286	3.994	112,8	1,23
13. STENJEVEC	32.834	41.064	8.230	125,1	2,26
14. PODSUSED - VRAPČE	37.443	42.131	4.688	112,5	1,23
15. PODSLJEME (Šestine, Gračani, Markuševac)	16.861	17.380	519	103,1	0,30
16. SESVETE	45.772	57.110	11.338	124,8	2,26
17. BREZOVICA	11.164	10.719	-445	96,0	-0,41

Izvor: Knjige popisa stanovništva 1991., Dokumentacija 911, Zagreb, svibanj 1996., i Popis stanovništva, kućanstava i stanova, 31. ožujka 2001.- Prvi rezultati u naseljima, Statistička izvješća 1137, Zagreb, svibanj 2001. Državni zavod za statistiku.

Obrada: Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Zagreb, srpanj, 2001.

Najdinamičnije rastu četvrti Sesvete (ukupno 11.339 ili oko 25%) i Stenjevec, zatim Peščenica – Žitnjak (posebno Kozari putevi, Petruševac i Resnik) te Novi Zagreb – Zapad, zahvaljujući, u prvom redu, povećavanju naselja južno od zagrebačke obilaznice (Lučko, Ježdovec, Hrašće Turopoljsko, Mala Mlaka, Čehi, Odra i Hrvatski Leskovac). Ovaj dio četvrti Novi Zagreb – Zapad povećavao se uglavnom doseljavanjem novog stanovništva u zadnjem međupopisnom razdoblju, a jedna od posljedica doseljavanja je i porast bespravne stambene gradnje.

Slijedi porast stanovništva Gornje i Donje Dubrave te Podsuseda – Vrapče. Istodobno se ubrzano smanjuje stanovništvo gradskog središta (Donji i Gornji Grad – Medveščak, Trnje, Maksimir i Črnomerec, čak oko 17.400) ali i najjužnije četvrti Brezovica. Dokle Trešnjevka u ukupnosti stagnira i broji oko 122.000 stanovnika. Prosječna godišnja stopa stanovništva u četvrtima kreće se od +2,26 u Sesvetama do -1,85 u Donjem Gradu, dok su razlike u pojedinim naseljima znatno veće i kreću se od rasta u Velikom Polju (Sesvete) od čak 8,6% prosječno godišnje do pada u ruralnom dijelu Brezovice (Gornji Trpuci) po stopi od oko -2%.

U pogledu naseljenosti Grad Zagreb je relativno nehomogeno područje. To proizlazi iz činjenice što su u upravno – teritorijalni okvir Grada uključeni i pojedini slabije urbanizirani i ruralni predjeli (dio četvrti Sesvete) te pojedina rjeđe naseljena, a dijelom i nenaseljena područja južno od urbaniziranog dijela grada (četvrt Brezovica s dijelom Vukomeričkih gorica i predio uz vodotok Lomnice). I unutar, uvjetno rečeno, užeg područja grada, pri čemu treba isključiti sjeverni planinski predio Medvednice i manje izgrađena prisavska ravničarska zemljišta, postoje velike razlike u pogledu gustoće naseljenosti. Te razlike proizlaze iz lokalnih prirodnih obilježja i tijekova urbanog razvitka iz proteklog razdoblja.

- Najveća gustoća naseljenosti dostignuta je u središnjoj četvrti Donji Grad gdje 2001. u prosjeku, na jedan četvorni kilometar živi više od 16.000 stanovnika. Treba reći da se gustoća u središtu rapidno smanjuje (1991. iznosila je oko 20.000 stanovnika na jedan km²) gdje je, zbog smanjenja stanovništva ubrzano pretvaranje stambenog u poslovni prostor;
- Četvrt Trešnjevka – Sjever predstavlja prostor sekundarne koncentracije stanovništva s prosječno više od 10.000 stanovnika na jedan četvorni kilometar;
- Obilježje gusto naseljenog područja pripada i četvrtima Tmje (7.275) te Trešnjevka – Jug s oko 7.000 stan./km²;
- U područja nešto umjerenije koncentracije stanovništva spadaju četvrti Gornji Grad – Medveščak (3.993 stan./km²), Novi Zagreb – Istok, Maksimir, Dubrava i Stenjevec;
- Prema općem prosjeku rjeđe su naseljene četvrti Brezovica (84 stan./km²), Podsljeme (294 stan./km²) i Sesvete (346 stan./km²), što odgovara prirodnim obilježjima i položaju tih područja u okviru širega upravno – teritorijalnog okvira Grad.

Na području četvrti Sesvete postoji velika razlika između izrazite koncentracije na užem urbanom prostoru naselja Sesvete (oko 2.400 stan./km²) u odnosu na relativno nisku naseljenost šireg ruralnog prostora.

Različita naseljenost, a posebno promjene u kretanju stanovništva, uključujući širi okolni prostor, uz upitnost sadašnjih granica, ukazuju na to da proces urbanog strukturiranja Zagreba nije dovršen. U tijeku je proces urbanog restrukturiranja. Na to ukazuju pokazatelji vrlo dinamičnog rasta širega aglomeracijskog prostora i disperzija osnovnih gradskih funkcija oko glavnih izlaznih prometnica, te izvan Grada.

Prema tome, dio demografskog i ukupnog razvitka Zagreba "prelio" se na prigradske prostore, izvan upravno – teritorijalnog područja Grada Zagreba, zahvaćajući osim manjih i srednjih gradova i širi prostor njima gravitirajućih općina, odnosno manjih lokalnih središta, u velikoj mjeri zbog blizine "velikoga" grada. U stvari, stvarne granice Grada Zagreba su nevidljive, a dijelom su izvan sadašnjih upravno – političkih granica.

Svakodnevni život, posebno daljnji razvitak Zagreba i obližnjih dijelova Zagrebačke županije, tijesno su povezani. To se posebno odnosi na međuzavisnost razvitka Grada Zagreba i gradova Velike Gorice, Zaprešića, Samobora i Dugog Sela, te općina Stupnik, Sveta Nedelja, Brckovljani, Bistra, Rugvica, ali i sve šireg područja općina Zagrebačke županije.

To potvrđuju najnoviji podaci o veoma dinamičnom kretanju stanovništva Zagrebačke županije. Naime, broj stanovnika u okolnim gradovima – Dugom Selu, Samoboru, Velikoj Gorici i Zaprešiću, te općinama Stupnik, Sveta Nedelja i Rugvica, raste znatno dinamičnije nego u Zagrebu.

Naime, ukupno stanovništvo Zagrebačke županije povećano je 2001. u odnosu na 1991. za oko 15% ili prosječno godišnje po stopi od 1,41, od čega u gradovima po stopi od 1,32, a u općinama još dinamičnije i to za 17% ili prosječno godišnje po stopi od 1,58. Cijeli zagrebački prostor (tj. Grad Zagreb i Zagrebačka županija) broji oko 1.075.000 stanovnika i pokazuje rast od oko 70.000 stanovnika, odnosno po prosječnoj godišnjoj stopi od 0,68.

Dakle, okolni zagrebački prostor i dalje se razvija pod utjecajem doseljavanja na osnovi migracijske privlačnosti Grada Zagreba i svakodnevnog zadovoljavanja velikog dijela potreba stanovništva u Zagrebu.

Činjenica je da bi, kada bi se pravilnije utvrdile upravno – teritorijalne granice Zagreba i Zagrebačke županije, došlo do većeg aktivnog sudionitva javnog sektora Zagreba u stambenoj, komunalnoj, gospodarskoj, društvenoj i drugoj urbanoj gradnji i razvoju pojedinih okolnih gradova i općina današnje Zagrebačke županije.

Sreća je u tome što privatni kapital isuviše ne ometaju upravno – teritorijalna razgraničenja, ako su povoljniji uvjeti njegova investiranja na određenom prostoru. Zato je poželjno da svaka županija, uz povoljnije smještajne uvjete, različitim lokalnim mjerama (zemljišne, fiskalne i druge politike) privlači što veći broj privatnih investitora radi potrebe gospodarskog oporavka i instaliranja što većeg broja radnih mjesta na svoje područje. To će najsnažnije utjecati na stabilizaciju demografskih prilika, prirodni prirast i migracije na svakom konkretnom području.

Jedno je sigurno, prostorni razvojni okvir Zagreba već prelazi upravno – teritorijalne granice Grada Zagreba. To će u bližoj budućnosti sve više dolaziti do izražaja. Taj prošireni okvir Zagreba – ovdje obuhvaćen pojmom Zagrebačke regije – sve više preuzima neke bitne funkcije fizičkog rasta Zagreba, kako s demografskog tako i s gospodarskog i komunalnog aspekta. Takvi tijekovi poticani su, u prvom redu, rastom komunalnog i stambenog standarda, promjenom stambenih aspiracija građana, dolaskom stranog kapitala i uopće interesima privatnog kapitala i razvoja gospodarskih djelatnosti, nižim lokacijskim troškovima, razvojem prometnih komunikacija, itd.

U odnosima sa Zagrebačkom županijom Grad Zagreb će ubuduće utjecati na uspješniju regionalnu organizaciju, zajedničko planiranje i realizaciju programa razvoja te strukturiranje odnosno restrukturiranje različitih gospodarskih i društvenih funkcija na ovom prostoru.

Evidentno je da nakon dinamičnijeg doseljavanja u Zagreb u vrijeme Domovinskog rata, osobito na početku 90-ih godina (1991.do 1993.) dolazi do usporavanja njegova demografskog rasta.

Razlozi usporavanja ukupnog rasta stanovništva u odnosu na ranije razdoblje jesu:

- smanjene mogućnosti zapošljavanja u Zagrebu, zbog promjena u gospodarskom sustavu i opće gospodarske recesije u tranzicijskim zemljama bivšega socijalističkog sustava te nedovoljno uspješno funkcioniranje novih gospodarskih subjekata. Pri tome je pretvorbom i privatizacijom u ukupnosti došlo do otpuštanja većeg dijela dosad zaposlenih radnika, što je potaklo nova iseljavanja;
- tu su demografske i druge posljedice rata koje se očituju u negativnom prirodnom prirastu, kako za vrijeme rata tako i nakon toga, s izuzetkom blagog porasta 1996., nultoga prirodnog prirasta 1997. i opadajućeg u kasnijim godinama;
- nepovoljna demografska kretanja u drugim područjima Hrvatske koja se očituju u smanjivanju ukupnoga stanovništva, njegovim prirodnim padom, odnosno izravnim i neizravnim ratnim gubitkom stanovništva. Radi se o realnom smanjivanju demografske osnovice (mlađe dobne strukture) stanovništva na područjima iz kojih se ranije doseljavalo u Zagreb;
- rat je ubrzao i naglo pojačao sve ranije započete negativne demografske procese u Hrvatskoj, posebno proces iseljavanja, u prvom redu u inozemstvo.

Ovi najvažniji razlozi nepovoljnih demografskih kretanja u Hrvatskoj još nisu uklonjeni i reflektirat će se duži niz godina. To se neminovno odražava i na kretanje zagrebačkog stanovništva.

Osim toga, u novim uvjetima Zagreb postaje sve skuplja lokacija, što na određeni način usmjerava razvoj na širi regionalni prostor. To prati i tendencija otklona od razvoja radno – intenzivnih djelatnosti u zadnje vrijeme, a težište je gospodarskog razvoja na porastu uslužnih, tercijarnih i kvartalnih djelatnosti koje ne zapošljavaju veći broj radnika.

Uloga doseljavanja u ukupnom porastu stanovništva

U razdoblju nakon Drugoga svjetskog rata u Hrvatskoj se odvijala ubrzana industrijalizacija. Veliki du gradovi postali žarištima regionalnog razvoja. Zagreb je ojačao svoju ulogu vodećega hrvatskog gospodarskog i kulturnog središta, a u sklopu opće koncepcije urbane industrijalizacije privukao je osjetni dio migracijskog tijeka selo – grad.

Nameće se pitanje: kolika je uloga migracije i prirodnog kretanja u ukupnom porastu stanovništva Zagreba u zadnjem međupopisnom razdoblju? Posebno je interesantno usporediti neto – migracijski saldo i prirodno kretanje u ranijem i zadnjem promatranom razdoblju.

Doseljavanje je zagrebačka konstanta još od kraja 19. stoljeća. Neto-migracijski saldo na užem području Zagreba (području nekadanašnjih 10 općina, odnosno današnjih četvrti 1-15) u razdoblju 1880.-1991. iznosio je čak 483.100 osoba. Uz procjenu broja iseljenika ocjenjuje se da je uže područje Zagreba u razdoblju 1880.-1991. primilo oko 580.000 doseljenika ili ø godišnje 5.225 osoba.¹ Za aktualno područje Zagreba, tj. uzimajući u obzir i Sesvete, to je još i više jer ovaj istočni dio Grada ima znatno veći udio doseljenih u ukupnom stanovništvu.

¹ Prema dr. I.Nejašmić: Doseljavanje u Zagreb, Geografski horizont br. 2/1994., Zagreb 1994., Hrvatsko geografsko društvo.

U ranijem razdoblju (1880.-1991.) neto – migracije stanovništva na uže gradsko područje (naselje Zagreb) činile su više od 70% (72,7%) udjela u porastu ukupnog broja stanovnika.⁷ Nakon Drugog svjetskog rata Zagreb je imao pozitivan migracijski saldo s republikama i pokrajinama bivše Jugoslavije, osobito sa BiH, ali i s drugim područjima Hrvatske.

Prema popisu iz 1991. u okviru današnjega upravno – teritorijalnog obuhvata Grada Zagreba, doseljeno je stanovništvo činilo 54,5%, što znači da je selidbeno stanovništvo Zagreba već tada imalo tendenciju smanjivanja, dok je taj proces za Hrvatsku bio u blagom porastu.

Tablica 5. Ukupno stalno stanovništvo, stanovništvo u zemlji i u inozemstvu Grada Zagreba prema popisima 1971., 1981. i 1991., upravno – teritorijalno područje od 1997.

Ukupno stalno stanovništvo				
Popis	Ukupno	U zemlji	U inozemstvu svega (na radu s čl. obitelji)	% u inozemstvu od ukupnog stalnog stanovništva
1971.*	629.896	595.805	34.091	5,41
1981.*	723.065	693.886	29.179	4,04
1991.	777.862	739.414	38.412	4,94

Izvor: Stanovništvo po zajednicama općina i općinama, Popis 1971. Dok. 569, Stanovništvo po naseljima, općinama i zajednicama općina, Popis 1981., Dok. 553 i Stanovništvo u zemlji i inozemstvu po naseljima Popis 1991., Dok. 911, Državni zavod za statistiku

* Radi usporedivosti podataka i svođenja ranijeg razdoblja (1971. i 1981.) na današnji upravno teritorijalni obuhvat dodani su podaci za područje Sesveta (cijele bivše općine) i naselja Ivanja Reka (ranije u Dugom Selu), a oduzeti podaci za naselja Stupnik, Obrež Stupnički i Žitarsko (Žitarka).

Tablica 5a. Porast ukupnog stalnog stanovništva u zemlji i u inozemstvu Grada Zagreba 1971.-1991.

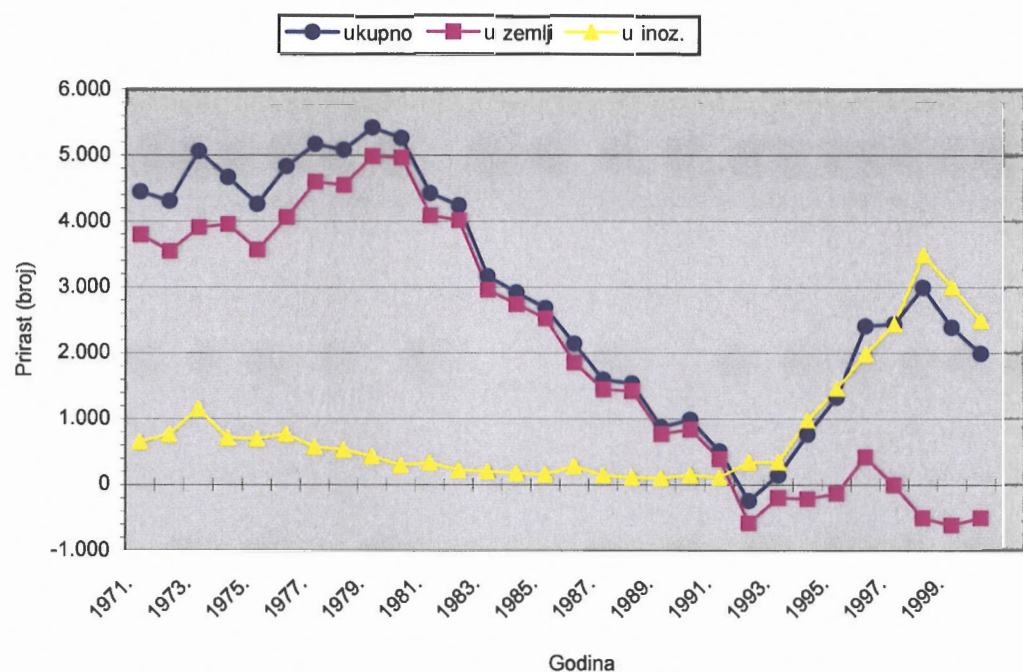
Indeks	Ukupno	U zemlji	U inozemstvu svega
1981./1971.	114,8	116,5	85,6
1991./1981.	107,6	106,5	131,6
1991./1971.	123,4	124,1	112,7

Tablica 6. Prirodno kretanje stanovništva Grada Zagreba ukupno, u zemlji i inozemstvu u razdoblju 1971.-1991.

Godina	Broj								
	Živorodeni			Umrli			Prirodni prirast		
	ukupno	u zemlji	u inoz.	ukupno	u zemlji	u inoz.	ukupno	u zemlji	u inoz.
1971.	10.447	9.735	712	5.999	5.938	61	4.448	3.797	651
1972.	10.889	10.067	822	6.581	6.523	58	4.308	3.544	764
1973.	11.266	10.049	1.217	6.206	6.145	61	5.060	3.904	1.156
1974.	10.519	9.725	794	5.854	5.772	82	4.665	3.953	712
1975.	10.475	9.711	764	6.216	6.149	67	4.259	3.562	697
1976.	10.853	10.017	836	6.023	5.955	68	4.830	4.062	768
1977.	11.239	10.595	644	6.069	5.999	70	5.170	4.596	574
1978.	11.496	10.911	585	6.416	6.363	53	5.080	4.548	532
1979.	11.913	11.409	504	6.494	6.425	69	5.419	4.984	435
1980.	11.824	11.462	362	6.564	6.500	64	5.260	4.962	298
1981.	11.379	10.984	395	6.953	6.893	60	4.426	4.091	335
1982.	11.216	10.898	318	6.976	6.883	93	4.240	4.015	225
1983.	10.638	10.365	273	7.474	7.406	68	3.164	2.959	205
1984.	10.375	10.136	239	7.457	7.395	62	2.918	2.741	177
1985.	9.886	9.666	220	7.204	7.142	62	2.682	2.524	158
1986.	9.393	9.028	365	7.252	7.171	81	2.141	1.857	284
1987.	9.060	8.817	243	7.463	7.364	99	1.597	1.453	144
1988.	9.067	8.852	215	7.527	7.424	103	1.540	1.428	112
1989.	8.517	8.326	191	7.644	7.553	91	873	773	100
1990.	8.622	8.402	220	7.635	7.562	73	987	840	147
1991.	8.599	8.382	217	8.090	7.987	103	509	395	114
1992.	8.384	7.954	430	8.626	8.537	89	-242	-583	341
1993.	8.667	8.234	433	8.521	8.430	91	146	-196	342
1994.	9.274	8.193	1.081	8.509	8.405	104	765	-212	977
1995.	9.965	8.348	1.617	8.636	8.480	156	1.329	-132	1.461
1996.	11.065	8.823	2.242	8.656	8.399	257	2.409	424	1.985
1997.	11.442	8.804	2.638	9.003	8.806	197	2.439	-2	2.441
1998.	12.122	8.224	3.898	9.127	8.727	410	2.995	-503	3.488
1999.	11.243	7.932	3.311	8.854	8.546	308	2.389	-614	3.003
2000.	10.489	7.733	2.756	8.496	8.233	263	1.993	-500	2.493
I-III 2001. procj.	2.600	1.900	700	2.100	2.050	50	500	-150	650
UKUPNO	312.924	283.682	29.242	224.625	221.162	3.473	88.299	62.520	25.769
STRUKTURA PRIRODNOG PRIRASTA							100,0	70,8	29,2

Izvor: Tablogrami i priopćenja vitalne statistike Državnog zavoda za statistiku u razdoblju 1971.-2000. godine. Prirodno kretanje za I-III 2001. g. procjenio Gradski zavod za planiranje razvoja grada i zaštitu okoliša, Odjel demografije

Slika 2. Prirodni prirast ukupnog stanovništva u zemlji i inozemstvu Grada Zagreba 1971.-2000.

Tablica 7. Struktura porasta ukupnog i stanovništva u zemlji Grada Zagreba od 1971.-1991. (vitalno - statistička metoda)

	1971.-1981.			1981.-1991.			1971.-1991.**		
	Ukupan među-popisni porast	Na temelju		Ukupan među-popisni porast	Na temelju		Ukupan među-popisni porast	Na temelju	
		Prir. prirasta*	Migr. salda		Prir. prirasta*	Migr. salda		Prir. prirasta*	Migr. salda
Stan. ukupno	93.169	48.493	44.676	54.761	23.587	31.174	147.930	72.080	75.850
Stan. u zemlji	98.081	41.986	56.095	45.528	21.757	23.771	143.609	63.743	79.866
Struktura prirasta	100,0	42,8	57,2	100,0	47,8	52,2	100,0	44,4	55,6

* Prirodni prirast izračunan je ovdje za međupopisna razdoblja tj. od 31. ožujka 1971. do 31. ožujka 1981. i od tada do 31. ožujka 1991., radi usporedivosti s ukupnom promjenom stanovništva u razdoblju između popisa.

** Do istih rezultata u porastu ukupnog stanovništva Grada Zagreba i gotovo istih u strukturi rasta njegovih komponenti, uz minimalne razlike u prirodnom prirastu, došao je dr. A. Akrap u radu "Saldo migracija Republike Hrvatske i županija 1971.-1981. i 1981.-1991. za ukupno stanovništvo i stanovništvo u zemlji", u "Migracije u Hrvatskoj – regionalni pristup", Institut za migracije i narodnosti, Zagreb, 1998.

Izvor: Izračunano prema tablicama 4. i 5.

Prethodna tablica pokazuje pozitivan saldo migracija te strukturu porasta ukupnog stanovništva Grada Zagreba u tri promatrana međupopisna razdoblja. Vidljivo je djelovanje prirodnog i mehaničkog kretanja na ukupan rast stanovništva do 1991. Ukupno kretanje stanovništva Zagreba između 1971. i 1981. imalo je najveći pozitivni

migracijski saldo od oko 45.000 u ukupnom stanovništvu, odnosno od oko 56.000 u stanovništvu na području Zagreba, ali u ukupnom porastu stanovništva prirodno je kretanje imalo manji udio nego u razdoblju 1981.-1991.

Međutim, radi veoma divergentnih kretanja u prirodnom kretanju stanovništva u zemlji i onog u inozemstvu, osobito 90-ih godina (Slika 3) i utjecaja na to različitih zakonskih i političkih faktora, posebno radi promjene definicije stanovništva kod nas u novije vrijeme prema de facto metodologiji, smatramo da je u ovakvoj analizi potrebno staviti težište na analizu kretanja stanovništva u zemlji tj. prisutnog u naseljima na području Zagreba, zajedno s prirodnim prirastom stanovništva i njegovim komponentama također u zemlji (Tablica 6). Osim toga, opravdanost težišta na izračunavanju i praćenju migracijskog salda za stanovništvo u zemlji temelji se na činjenici da ovo stanovništvo izravno i trajno utječe na gospodarska, fiskalna, društvena, socijalna i druga kretanja na području na kojem živi i radi. Između 1971.-1991. stanovništvo u Gradu Zagrebu poraslo je za 143.609 osoba ili 24,1%, od čega na temelju prirodnog prirasta 63.743 ili 44,4%, a na temelju pozitivnog migracijskog salda za 79.866 ili 55,6%.

Tablica 8. Uloga prirodnog kretanja i migracije u porastu stanovništva u Gradu Zagrebu 1971. – 2001.

metodološki usporedivi podaci

Razdoblje	Porast broja stanovnika						
	ukupno		prirodnim prirastom		migracijom *		
	broj	Ø god.	broj	Ø god.	broj	Ø god.	udio (%) u porastu
1971.-1991.	143.609	7.180	63.743	3.187	79.866	3.993	55,6
1991.-2001.	29.165	2.916	-2.222	-222	31.387	3.138	107,6**
1971.-2001.	172.774	5.759	61.521	2.050	111.253	3.708	64,4

*Podaci o migraciji zapravo neto – migracijskom saldu (razlici doseljenih i odseljenih osoba) pozitivni su u cijelom ovom razdoblju, a dobiveni su vitalno - statističkom metodom, tj. iz razlike podataka ukupnog porasta i prirodnog kretanja stanovništva.

**Saldo migracija u razdoblju 1991.-2001. u stvari je viši od ukupnog prirasta stanovništva

(više od 100) jer se radi o negativnom prirodnom prirastu.

Izvor: Knjige popisa 1971., 1981., 1991., Prvi rezultati popisa 2001. i tablogrami vitalne statistike u razdoblju 1971.-2000., uz procjenu prirodnog prirasta za I-III 2001.

Proizlazi da se u razdoblju 1971.-2001. radilo o vrlo dinamičnom ukupnom porastu stanovništva Zagreba sa više od 170.000 osoba, ali je taj porast bio znatno veći u razdoblju 1971.-1991. (prosječno godišnje za 7.180 osoba), dokle je u zadnjem promatranom razdoblju (1991.-2001.) prosječni godišnji rast smanjen čak oko 2,5 puta i iznosio je godišnje 2.916 osoba.

Posebno su divergentne razlike u prirodnom kretanju stanovništva u ova dva podrazdoblja (Tablica 6. i Slika 3.). Za razliku od prosječnoga godišnjeg prirodnog prirasta u prvom promatranom razdoblju od 3.187 osoba kao viška rođenih nad umrlima, Grad Zagreb, po prvi put u svojoj povijesti, računajući od najstarijega službenog popisa stanovništva 1857., bilježi prirodnu depopulaciju ili više umrlih nego rođenih u jednom međupopisnom razdoblju i to ukupno

-2.222, odnosno oko 220 osoba godišnje u razdoblju 1991.-2000.

Na to su, osim izravnih i neizravnih ratnih gubitaka, utjecali i poratni problemi u zemlji (gospodarska i socijalna kriza), ali i sve stariji dobni sastav stanovništva te jačanje iseljeničkih tijekova. Tome svakako pridonose i negativna demografska kretanja u većem dijelu Hrvatske (apsolutno smanjenje ukupnog broja stanovnika i prirodna depopulacija) i u BiH, kao tradicionalnim područjima odakle se doseljavalo u Zagreb. Prirodni prirast stanovništva u zemlji nastavio je 90-ih godina s opadajućim tendencijama i to po sve nižim, pa i negativnim stopama 1992. do 1995., godine, uz određeni porast 1996. i nastavak daljnjega sve većeg opadanja. Zanimljiv je izniman porast živorođenih u inozemstvu, osobito od 1994., što utječe na veći prirodni prirast kada se ti podaci promatraju u ukupnosti. Među živorođenima u inozemstvu najveći dio potječe od izbjeglica iz BiH. To se uglavnom odnosi na Hrvate koji su pod

pritskom rata iselili u zapadnoeuropske zemlje. Budući da imaju hrvatsko državljanstvo, prema hrvatskom Zakonu o državnim maticama imaju pravo upisa svoje živorođene djece u hrvatske matične knjige. Grad Zagreb upisuje iznimno velik broj koristeći zakonsku mogućnost da se u situaciji kada niti jedan od roditelja živorođenih u inozemstvu nema prebivalište u Hrvatskoj, upiše u zagrebačke matične knjige. Među živorođenima u inozemstvu samo je dio onih čiji su roditelji ranije, odnosno za vrijeme Domovinskog rata, iselili iz Zagreba.

Stope mortaliteta ukupnog stanovništva u svim popisnim godinama od 1971. do 2001. manje su u odnosu na stope mortaliteta stanovništva u zemlji. Osnovni razlog tome je mlađa dobna struktura stanovništva u inozemstvu.

Prema tome, u cijelom promatranom razdoblju (1971.-2001.) utjecaj migracije (neto-migracijskog salda) na ukupan porast stanovništva Zagreba iznosio je prosječno 64,4 posto, dok je prirodni priraštaj pridonosio tom rastu 35,6 posto. Za razliku od razdoblja 1971.-1991. kada prirodni prirast doprinosi tom rastu čak 44,4%, u zadnjem desetogodišnjem razdoblju migracija (neto-migracijski saldo) u cjelini pridonosi porastu stanovništva (računski i više od toga), budući da se ostvaruje negativno prirodno kretanje (Tablica 8).

U stvari, ukupni migracijski saldo koji proizlazi iz podataka prvih rezultata popisa 2001. i podataka vitalne statistike u zadnjem međupopisnom razdoblju iznosio je 31.387 ili prosječno godišnje 3.138 osobe, što je za 21,4% manje nego prosječno godišnje u razdoblju 1971.-1991., ali bez obzira na apsolutno prosječno godišnje opadanje salda migracija, migracijski saldo u novijem razdoblju premašuje ukupan prirast stanovništva. Apsolutno smanjenje migracijskog salda u odnosu na ranije razdoblje proizlazi i zbog jačanja odseljeničkih tokova u zadnje vrijeme.

Prema tome, može se zaključiti da je porast ukupnog stanovništva Zagreba u naseljima popisa, tj. prisutnih u zemlji u zadnjem međupopisnom razdoblju, u cjelini rezultat migracije, odnosno pozitivnog neto – migracijskog salda, iako je došlo do smanjivanja njegova prosječnoga godišnjeg opsega u odnosu na ranije razdoblje.

Prema tipovima općeg kretanja stanovništvo Grada Zagreba, dakle, i dalje pripada imigracijskom tipu stanovništva, točnije s obilježjem regeneracije imigracijom. U ovom razdoblju budući da je stopa međupopisne promjene veća od doprinosa prirodnog kretanja, (štoviše, radi se o prirodnom smanjenju stanovništva), to je iznos neto-migracije brojčano pokrio negativnu razliku između broja rođenih i broja umrlih na ovom području, utječući na rast i određenu revitalizaciju stanovništva.

Još nije obrađen dio popisne građe iz koje će se dobiti broj doseljenog stanovništva u Zagreb u novije vrijeme (1991.-2001.). Prethodni podaci o migracijama, prema tekućem statističkom praćenju demografskih kretanja u ovom razdoblju, a koji se temelje na evidencijama doseljenih i odseljenih prema teritorijalnom registru, nisu dovoljno pouzdani, u prvom redu zbog nepotpune evidencije odseljenih. U Hrvatskoj nema zakonske obaveze prijave odseljavanja, odnosno odjave prebivališta prigodom iseljavanja.

Činjenica je da je Zagreb na početku rata, 1991.-1993., u prvom redu zbog tragičnih ratnih događanja, dobio znatno veći broj stanovnika koji su ovdje potražili veću sigurnost. Popis prognanika i izbjeglica iz 1992. govori o njihovoj broju u Zagrebu - više od 150.000 (kolovoz 1992., 153.680). To Zagreb nije mogao trajnije primiti, nakon čega se problemi prognanika u Hrvatskoj počinju rješavati. Dio njih je trajno ostao u Zagrebu, dok je drugi, značajniji dio, preseljen na "privremeni" smještaj u druga mjesta po Hrvatskoj, koji su se do sada uglavnom vratili u mjesta ranijeg prebivališta (povratnici). Dio mlađe populacije prognanika i izbjeglica iz BiH, koji su se privremeno zadržali u Zagrebu, kako je već spomenuto, iselio je devedesetih godina u inozemstvo.

Tekući podaci o porijeklu doseljenog stanovništva u Zagreb (izvor – Stanje teritorijalnog registra) govore da oko dvije trećine (66,8%) doseljenih 90-ih godina čini doseljeno stanovništvo iz inozemstva. Pretežiti dio toga stanovništva (87,5%) čini doseljeno stanovništvo s područja bivše Jugoslavije. Ocjenjujemo da najveći dio toga broja čine ratne izbjeglice Hrvati iz BiH. Doseljenih iz ostalog inozemstva je oko 12,5%. Nadalje, trećinu čine doseljeni iz drugih područja Hrvatske. Ranije je navedeno koje prostore su u Zagrebu naselili, velikim dijelom "bespravnom" gradnjom. Procjenjujemo da su među doseljenima iz inozemstva, pored Zagrepčana – povratnika, ranije iseljenih i oni otišli iz drugih republika bivše Jugoslavije, a koji su se u povratku nastanili u Zagrebu pa su uključeni u pozitivni saldo migracija.

Glede odseljavanja, simptomatično je i upozoravajuće da se, naprimjer 1997. i 1999. događaju iznimni skokovi rasta broja odseljenog stanovništva iz Zagreba u inozemstvo. U odnosu na prosjek odseljenih za vrijeme ratnih godina (1991.-1995.), javljaju se valovi odseljavanja 1997. i 1999. kada je iseljavanje drastično povećano čak za 2,4 puta. Naime, prema evidenciji teritorijalnog registra i priopćenjima Državnog zavoda za statistiku 1999. evidentirano je oko 5.000 odseljenih u inozemstvo, u odnosu na prosječnih 2.099 u razdoblju 1991.-1995. Radi se očito o posljedicama stanja u gospodarstvu, posebno rastu nezaposlenosti, porastu stečajeva poduzeća i slično. Negativne posljedice toga su dugoročne.

Na osnovi već poznatog neto – migracijskog salda kao razlike između doseljenih i odseljenih u Zagrebu prema prvim popisnim rezultatima iz 2001. od oko 31.700 osoba, očito je da se broj doseljenih zadnjih godina smanjuje, a jača proces iseljavanja. Procjenjujemo da se u stvari, radi o razlici broja doseljenih u ukupnom promatranom razdoblju od oko 82.000 i odseljenih od oko 50.000 osoba. Na detaljnije popisne podatke o migracijskim obilježjima u zadnjem međupopisnom razdoblju treba sačekati dok ih obradi i objavi državna statistika.

Bez obzira na prividno jačanje udjela migracije u ukupnom porastu stanovništva u zadnjem razdoblju, zbog gubitka prirodnog prirasta smanjeni prosječni godišnji neto - migracijski saldo, uz faktore ratnog i poratnog razdoblja, ipak potvrđuje pravilo tranzicije teritorijalne mobilnosti prema velikim gradovima. Na primjeru Zagreba potvrđeno je da na višem stupnju razvoja, uključujući širi metropolski prostor, slabi konačna migracija u grad, a jačaju trajno doseljavanje u širi okolni prostor i dnevna migracijska kretanja stanovništva iz okolnog prostora u Zagreb.

Prema tome, unatoč određenom porastu ukupnog stanovništva prisutnog na području Grada Zagreba, negativno je prirodno kretanje, budući da i nakon rata ne dolazi do zaustavljanja njegova smanjivanja. Proizlazi da se smanjuje opseg neto – migracijskog salda, a procjenjujemo i udio doseljenog u ukupnom stanovništvu u zadnjem međupopisnom razdoblju. Uz postupno izumiranje osoba iz ranijih jačih poslijeratnih doseljeničkih valova (1921.-1931. i nakon 1945.) i porast stope ukupnog mortaliteta, u Zagrebu se stabiliziraju demografski tokovi u odnosu na ranije razdoblje, uz sve veće izjednačavanje udjela doseljenog i domorodnog stanovništva.

Rezultati popisa iz 2001. pokazuju da rašireno "javno mišljenje" u Hrvatskoj i ispolitizirano mišljenje 90-ih godina u Zagrebu da je Grad preplavljen znatno većim brojem, doseljenika, nije utemeljeno, ali o situiranju i zadovoljavanju osnovnih životnih potreba stvarnog opsegom trajno doseljenog stanovništva Grad će svakako voditi računa.

U očekivanju obrade migracijskih i drugih obilježja stanovništva Zagreba na temelju podataka Popisa 2001., koje će Državni zavod za statistiku publicirati u sljedećem razdoblju, procjenjujemo da će se potvrditi nastavak rečenih tendencija u kretanju osnovnih komponenti razvoja stanovništva kao što su porast ukupnog stanovništva, ali smanjenje prosječnoga godišnjeg prirasta, zbog smanjenja prosječnog neto - migracijskog salda, posebno negativne stope prirodnog prirasta.

Pokazuje se da za razliku od središnjega dijela grada, gdje se stanovništvo smanjuje, porast pokazuju rubni gradski dijelovi te navedeni periferni dijelovi gradskog naselja Zagreb. Rast stanovništva ovih dijelova šireg prostora Grada Zagreba posljedica je, u prvom redu, doseljavanja novog stanovništva, uvjetovano ratnim prilikama 90-ih godina, zbog daljnje privlačne snage Zagreba u odnosu na druga područja u Hrvatskoj. Također treba voditi računa o problemima navedenih ruralnih prostora koji su u sastavu Grada Zagreba, a u kojima dolazi do smanjivanja stanovništva.

Sve to upućuje na potrebu pojačane brige gradske vlasti u zadovoljavanju različitih potreba kako domorodnog i ranije doseljenog tako i povećanih potreba novopridošlog stanovništva (stambenih, komunalnih, prometnih do zapošljavanja, obrazovnih i drugih) u naseljima njihova situiranja, ali i potrebu revitalizacije i bržega ukupnog razvoja perifernih gradskih područja, pa i okolice, u suradnji sa Zagrebačkom županijom.

Pri tome, novi prostorni i drugi gradski planski dokumenti i projekti posebnu pažnju moraju posvetiti perifernim gradskim dijelovima, gdje je očito da se demografska ekspanzija događa prije razvoja sadržaja koji čine sastavni dio društveno – gospodarskoga, posebno komunalnog, razvitka naselja.

OSNOVNI PODACI O STANJU U PROSTORU GUP- a GRADA ZAGREBA

Područje obuhvata GUP – a grada Zagreba – prostor između medvedničke šume kao prirodne granice na sjeveru i obilaznice kao artificijelne granice na jugu – predstavlja Zagreb u užem smislu. Južna granica GUP – a, u odnosu je na prethodni plan korigirana za dio naselja Buzin i Gornji Čehi (točno po zaobilaznici), a na sjeveroistoku granica ostaje ista kao u GUP – u iz 1986., što znači da u odnosu na naselje Zagreb GUP – om nisu obuhvaćeni dijelovi Markuševca (Bidrovec, Deščevac, Popovec i Trnava), te Vidovec na području gradske četvrti Podsljeme i dio Čučerje, Medvedski breg i Trstenik s područja četvrti Gornja Dubrava.

Radi se o području od 220,63 četvornih kilometara na kojem je prema, prvim popisnim rezultatima iz 2001., de facto živjelo oko 680.000 stanovnika. U odnosu na naselje Zagreb obuhvat je prostorno manji za oko 86 km² (28,1%) na kojem je živjelo svega 0,8% (5.000) stanovnika.

U usporedbi s ukupnim gradskim prostorom ili obuhvatom Prostornog plana Grada Zagreba, GUP – Zagreba obuhvaća 34,4% ukupnog gradskog prostora, a 88,3% njegova stanovništva.

Stoga je gustoća naseljenosti na ovom prostoru znatno veća od prosječne gustoće u Gradu i iznosila je čak 3.082 stanovnika po kilometru četvornom, u odnosu na 1.203 stanovnika/km² u Gradu Zagrebu. Razlike u gustoći naseljenosti i s tim povezanoj gustoći izgrađenosti prostora izrazito su velike u usporedbi prostornih pokazatelja na prostoru GUP-a i istih u istočnom i južnom dijelu Grada. Naime, u skupini naselja istočnog dijela Grada gustoća naseljenosti 2001. iznosila je 367, a u južnom dijelu tek 154 stan./km².

Radi se, dakle, o izrazitoj koncentraciji stanovništva, radnih mjesta (procjena potkraj 2001. je oko 330.000) i različitih funkcija na prostoru GUP – a. Zagreb je multifunkcionalan grad, najznačajniji u Hrvatskoj po broju stanovnika i funkciji rada. Glavna mu je usmjerenost na djelatnosti financija, poslovanja, obrazovanja i kulture, državno je i makroregionalno središte sa značajnim utjecajem na okolicu. Glavnina tih funkcija, demografske i ukupne snage, smještena je upravo na području koji obuhvaća GUP grada Zagreba.

Tablica 1. daje raspoložive podatke o kretanju stanovništva od najstarijih službenih popisa do 1991. za Grad Zagreb i naselje Zagreb, najbližu prostornu jedinicu obuhvata GUP – a.

Tablica 1. Stanovništvo Grada Zagreba i naselja Zagreb od 1857. do 1991.

Godina	1. Grad Zagreb			naselje Zagreb u današnjim granicama (od 1997.g.)	lančani indeks	Površina Grada u ha u granicama Popisa
	u granicama Popisa	u današnjim granicama (od 1997.g.)	lančani indeks			
1857.	16.657	48.339		27.349		3.327
1869.	19.857	54.845	113,5	31.490	115,1	3.327
1880.	30.830	67.264	122,6	41.895	133,0	3.327
1890.	40.268	82.944	123,3	53.865	128,6	3.327
1900.	61.002	111.702	134,7	79.282	147,2	6.437
1910.	79.038	136.496	122,2	100.275	126,5	6.437
1921.	108.674	167.883	123,0	131.707	131,3	6.437
1931.	185.581	258.149	153,8	217.410	165,1	6.437
1948.	279.623	356.681	138,2	314.669	144,7	7.499
1953.	350.829	394.121	110,5	350.829	111,5	23.574
1961.	430.802	478.363	121,4	430.802	122,8	49.560
1971.	602.205	629.896	131,7	566.224	131,4	49.795
1981.	768.700	723.065	114,8	661.147	166,8	126.154
1991.	933.914	777.826	107,6	706.770	106,9	171.555

Izvor: M. Korenčić: "Naselja i stanovništvo SR Hrvatske 1857.-1971., JAZU, Knjiga 54, Zagreb, 1979., Knjige popisa stanovništva 1981. i 1991.

Podaci pokazuju da se naselje Zagreb od polovice 19. stoljeća do 1991. povećalo od 27.349 na 706.770 ili za oko 26 puta, a prateći rast stanovništva prema prostornom obuhvatu u vrijeme popisa, odnosno prema godinama donošenja urbanističkih osnova, porast je još osjetniji i kreće se od oko 16.000 godine 1857. do 706.770 godine 1991.

Premda podaci u Tablici 1. sadrže ukupno stanovništvo u godinama popisa prema ranijoj metodologiji i definicijama stanovništva kod nas (tj. obuhvaćaju kako stanovništvo prisutno na ovom području tako i ono odsutno, npr. stanovništvo na radu u inozemstvu i dr.), ipak približno oslikavaju dinamiku demografskog rasta u proteklom razdoblju. (Za tako dugo vremensko razdoblje nije moguće dobiti precizno usporedive podatke prema de facto metodologiji primijenjenoj od Popisa 2001.)

U skladu s prostornim širenjem grada urbanističke su osnove u proteklom razdoblju zahvaćale sve veći gradski prostor. U 19. i 20. stoljeću Zagreb se širio:

- proširivanjem gradske jezgre oko glavnih izlaznih pravaca;
- novom gradnjom na slobodnim zemljištima između gradskog središta i okolnih sela koja su se postupno urbanizirala i priključivala naselju Zagreb;
- preobrazbom prigradskih ili ruralnih naselja koja su se također postupno stapala u naselje Zagreb.

Razvoj grada pratile su regulatorne ili urbanističke osnove, odnosno planovi, što je bilo izravno povezano s demografskim rastom, prostornim širenjem Zagreba i njegovim uređenjem. Do 1961. urbanistički su planovi zahvaćali prostor uglavnom jednak naselju Zagreb u trenutku njihova donošenja, a kasnije znatno manji, pogotovo u razdoblju 1971.-1999., kada Zagreb zahvaća znatno veći prostor od urbaniziranog, zahvaljujući, uz ostalo, vrlo intenzivnom demografskom razvoju. U ovom i nekim ranijim razdobljima demografski je rast išao brže od gospodarskih mogućnosti pa se zagrebački urbanizam našao pred teškoćama usklađivanja urbanog uređenja pojedinih gradskih dijelova. Posljedice toga vide se i danas: od starog Trnja, Kozari boka i Kozari puteva do Kajzerice, velikog dijela Dubrave i drugih rubnih dijelova i drugih ranije bespravno sagrađenih dijelova prostora obuhvaćenih GUP – om Zagreba pa i šire. Ove urbanističke i s tim povezane probleme uređenja grada treba konačno rješavati. O tome se vodi računa u ovom planu. Upravo je težište GUP-a na urbanoj obnovi, reurbanizaciji i sanaciji pojedinih dijelova obuhvatnog prostora, na sanaciji i legalizaciji objekata te na ograničavanju daljnjeg širenja bespravne gradnje, uz utjecaj na smanjivanje ekstenzivnog i urbanog razvitka, ali i nužno usklađivanje toga razvitka s kretanjem stanovništva.

Osnovni podaci o stanju u prostoru GUP-a grada Zagreba daju se u tablicama 2. i 3.

Tablica 2.

Naziv županije	Površina		STANOVNICI *				1.1 STANOVNI - svega				DOMAĆINSTVA		Gustoća naseljen. broj st./km ²
			Popis 1991.		Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.		Popis 1991.		Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.		Popis 1991.	Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.	
	km ²	%	broj	%	broj	%	broj	%	broj	%	broj	broj	
Grad Zagreb													
gradsko područje (naselje Zagreb)	306,75	100,0	673.843	100,0	685.000	100,0	252.903	100,0	284.379	100,0	252.874	250.139	2.233
prostorni obuhvat GUP-a grada Zagreba	220,63	71,9	668.452	99,2	680.000	99,3	250.734	99,1	280.550	98,6	250.345	246.498	3.082

*Odnosi se na ukupan broj stanovnika prema međunarodnoj definiciji de facto prisutnog stanovništva.

Izvor: Knjige popisa stanovništva 1991. i Popis stanovništva, kućanstava i stanova 31. ožujka 2001., prvi rezultati po naseljima, Statističko izvješće 1137, Zagreb, svibanj 2001.

Tablica 3.

Naziv županije	Površina		STANOVNICI				Gustoća naseljenosti	
			1991.		Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.		Popis 1991.	Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.
			broj	%	broj	%		
Područje županije	m ² k	Udio u površini županije	broj	%	broj	%	broj	broj
GUP GRADA ZAGREBA	220,63	34,4	668.452	90,4	680.000	88,3	3.030	3.082
Županija - GRAD ZAGREB	640,04	100,0	739.414	100,0	770.058	100,0	1.155	1.203
ukupno								

Izvor: Isto kao za Tablicu 2.

Urbani prostor GUP- a prema specifičnostima urbanog razvoja u proteklom razdoblju diferenciran je na četiri temeljne gradske urbane cjeline (slika – u prilogu) u kojima se planira provesti urbane transformacije, uz posebna urbana pravila. Za ove se dijelove prostora daju osnovni prostorni pokazatelji:

Tablica 4. Prostorno – demografski pokazatelji urbanog prostora

Urbani prostor	Površina		Stanovništvo - ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.		Gustoća naseljenosti st./km ²
	km ²	udio	broj	%	
PODSLJEMENSKA ZONA (spojni prostor Medvednice i urbanog prostora)	74,80	33,9	189.760	27,9	2.538
PODRUČJE URBANE OBNOVE (od južnih obronaka podsljemenske zone do Save izuzevši dijela povijesne jezgre)	102,90	46,6	320.960	47,2	3.119
NOVI ZAGREB (od Save do obilaznice)	39,43	17,9	104.000	15,3	2.638
POVIJESNO SREDIŠTE ZAGREBA (Kaptol, Gornji i Donji Grad, te dio podsljemenske zone)	3,50	1,6	65.280	9,6	18.651
UKUPNO 1. - 4.	220,63	100,0	680.000	100,0	3.082

Izvor: Isto kao za Tablicu 2.

Tablica 5. Stanovi po urbanim područjima 1991. i 2001.

Urbani prostor	1991.			Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.		
	stanova ukupno		stanova za stalno stanovanje	stanova ukupno		stanova za stalno stanovanje
	broj	%	broj	broj	%	broj
PODSLJEMENSKA ZONA (spojni prostor Medvednice i urbanog prostora)	63.185	25,2	59.039	67.893	24,2	67.788
PODRUČJE URBANE OBNOVE (od južnih obronaka podsljemenske zone do Save izuzevši dijela povijesne jezgre)	115.840	46,2	110.993	129.053	46,0	127.440
NOVI ZAGREB (od Save do obilaznice)	42.625	17,0	37.785	51.060	18,2	43.384
POVIJESNO SREDIŠTE ZAGREBA (Kaptol, Gornji i Donji Grad, te dio podsljemenske zone)	29.084	11,6	28.339	32.544	11,6	32.538
UKUPNO 1. – 4.	250.734	100,0	236.156	280.550	100,0	271.150

Izvor: Isto kao za Tablicu 2.

Ovaj plan vodi računa o činjenici da se na obuhvatnom prostoru radi o vrlo diferenciranom urbanom uređenju kao i o velikim razlikama u gustoći naseljenosti, gustoći stanovanja te stupnju iskorištenosti, odnosno izgrađenosti prostora i, s tim u vezi, o različitim potrebama urbanističkog reguliranja, sanaciji i drugim intervencijama u prostoru, polazeći od postojećeg stanja. Te su razlike logične i proizlaze iz dostignut razine ukupnoga povijesnog razvoja, prirodnih obilježja i tijekova urbanog razvoja iz proteklog razdoblja.

Glede prostornog obuhvata i razmještaja stanovništva vidljivo je da gotovo polovicu prostora i stanovništva GUP – a (47,2%) čini područje urbane obnove u kojem živi više od 320.000 stanovnika, a pruža se od južnih obronaka podsljemenske zone na sjeveru do Save na jugu, odnosno od Podsuseda na zapadu do krajnjih granica Dubrave na istoku. U središtu ovog prostora i u južnom dijelu podsljemenske zone treba izdvojiti povijesno središte Zagreba koje zauzima Gornji grad, Kaptol i Donji grad, a dijelom se proteže i na podsljemensku zonu zauzimajući površinu od svega 3,5 km², a predstavlja prostor najvišeg stupnja koncentracije stanovništva, gradskih i državnih funkcija. Na ovom prostoru dolazi do smanjivanja trajno prisutnog stanovništva zbog njegova visokog stupnja starosti te do određene promjene namjene stanova u poslovne svrhe, ograničenih uvjeta za novu gradnju, pa i preseljavanja dijela stanovništva u širi gradski i okolni prostor.

U podsljemenskoj zoni (spojnom prostoru urbanog područja s Medvednicom), sjeverno od središnjega gradskog prostora, živi oko 190.000 stanovnika ili 28% ukupnog stanovništva na području GUP – a. Ovo područje predstavlja specifičan prostor relativno dobro očuvanog okoliša, atraktivan za stanovanje, iako je oskudniji društvenim sadržajima i javnim gradskim prometnicama.

U četvrtoj urbanoj jedinici obuhvaćenoj GUP – om Novom Zagrebu, koji se proteže od Save do zaobilaznice, na oko 40 km² živi više od 100.000 stanovnika, odnosno prosječno 2.638 stanovnika po km².

Prema tome i dalje je najgušće naseljeno povijesno gradsko središte sa oko 18.600 stanovnika po km², iako je njegova gustoća u opadanju, zatim prostor urbane obnove sa više od 3.000 stanovnika na km², dok je prosječna gustoća naseljenosti na području GUP – a 2001. iznosila 3.082 stanovnika po km².

Različita naseljenost, posebno promjene u kretanju stanovništva koje je Zagrebu donio rat 90-ih godina, ukazuju na to da proces urbanog strukturiranja Zagreba nije dovršen. Ovim će se planom poticati proces bržega urbanog restrukturiranja, što će utjecati kako na razmještaj stanovništva i gustoću stanovanja tako i na disperziju gospodarskih, komunalnih i društvenih sadržaja.

Nakon porasta zagrebačkog stanovništva za vrijeme rata 1991.-1995., poslijeratna demografska kretanja ukazuju na određenu stabilizaciju stanovništva na prostoru GUP – a Zagreb, što je nastavak dugoročnih zakonitosti razvoja, budući da se demografski priliv prema Zagrebu prenosi u širi gradski i prigradski prostor. Stoga će se gustoća naseljenosti na području GUP – a ubuduće relativno smanjivati, ovisno o intenzitetu rasterećivanja Zagreba, posebno središnjega urbanog prostora.

Na početku 2001. na prostoru obuhvata GUP – a živjelo je 680.000 trajnije prisutnog stanovništva (stanovništvo s uobičajenim mjestom stanovanja na ovom prostoru – prema međunarodnoj definiciji stanovništva) te oko 30.000 privremeno prisutnog stanovništva (studenta i učenika na školovanju čije je kućanstvo izvan područja Zagreba, prognanika i izbjeglica, osoba na privremenom radu ili obavljanju drugih poslova, u posjetima i sl.). Na blagi porast stanovništva na ovom prostoru od oko 11.500 osoba u razdoblju 1991.-2001. ili za 1,7% utjecao je u cjelini pozitivan migracijski saldo (višak doseljenih nad odseljenima), uz negativan prirodni prirast (više umrlih nego rođenih).

Zbog dinamičnijeg rasta stanovništva u širem gradskom prostoru došlo je do smanjenja udjela stanovništva na prostoru GUP – a Zagreba sa 90,4 1991. na 88,3% 2001., u odnosu na stanovništvo ukupnog gradskog prostora. Razlozi tome, pored navedenih demografskih, leže i u relativno višim cijenama građevinskog zemljišta i ukupnih troškova gradnje na prostoru GUP – a te u ratnim i poratnim ekonomskim teškoćama stanovništva, smanjivanju kreditiranja nove stambene izgradnje, odnosno smanjenim mogućnostima otplate stambenih kredita, ali i u relativno višem stupnju izgrađenosti, odnosno konsolidiranosti ovoga prostora.

Brži demografski rast od prosječnog za ukupan promatrani prostor doživjela su područja četvrti Peščenica – Žitnjak (Kozari putevi, Resnik i Petruševac), Novi Zagreb – zapad (Burićevo naselje, Blato i Horvatova) te dijelovi Donje i Gornje Dubrave (Resnički gaj, Novi Retkovec, Poljanice, Dubec, Oporovec, oko groblja Miroševac i sjevernije).

Pored gustoće stanovništva kao prostornog pokazatelja naprijed iskazanoga za cijeli obuhvatni prostor Plana (30,8 st./ha), daju se i detaljnije gustoće po pojedinim gradskim četvrtima na istom prostornom obuhvatu (Tablica 6.).

Naime prostor GUP – a obuhvaća gotovo 15 gradskih četvrti Grada Zagreba (osim Sesveta i Brezovice) s njihovim najjače urbaniziranim prostorima, umanjnim za sljedeća slabije naseljena područja:

- u četvrti Peščenica – Žitnjak, za naselje Ivanja Reka;
- u četvrti Novi Zagreb – istok, za naselja Buzin i Veliko Polje;
- u Novom Zagrebu – zapad, za naselja iza zaobilaznice (Ježdovec, Lučko, Hrašće, Odra, Mala Mlaka te Gornji i Donji Čehi);
- u četvrti Gornja Dubrava, naseljeni dio Čučerja, Dankovca, Slanovca, Trstenika i Medvedskog brega i sav sjeverniji nenaseljeni prostor ove četvrti;
- u četvrti Podsljeme, naseljene prostore M. Trnave, Popovca, Vidovca, Bidrovca i Dešćevca, kao dijelove naselja Zagreb, uključujući i sjevernija nenaseljena područja ove četvrti.

Gustoća stanovništva na ukupnom prostoru GUP - a je u blagom porastu (indeks 101,7), ali i znatno viša od ukupnog prosjeka po gustoći su i dalje četvrti Donji grad (164,8 st./ha), zatim Trešnjevka – sjever (100,5), Trnje (72,7), Trešnjevka – jug (69,5), Novi Zagreb – istok (47,2), Gornji grad – Medveščak (39,9), Donja Dubrava (33,8) i Stenjevec (31,6).

Bez obzira na stanje izgrađenosti i dostignutu razinu gustoće, kretanje gustoće stanovništva u razdoblju 1991.-2001. pokazuje da su značajniji porast doživjeli četvrti Stenjevec (26,2%), zatim Peščenica – Žitnjak (14,9%), Donja Dubrava (13,6%), Podsused – Vrapče (11,7%), Novi Zagreb – zapad (10,4%), Gornja Dubrava (4%) te Podsljeme (2,6%).

Tablica 6. Gustoća naseljenosti 1991. i 2001. na području GUP- a Zagreb, – po gradskim četvrtima.

GUP ZAGREB/ GRADSKE ČETVRTI	Stanovništvo		Površina u ha	Gustoća naseljenosti st./ha		Kretanje gustoće Indeks 2001./1991.
	Popis 1991.	Ocjena temeljem prvih popisnih rezultata 2001.		1991.	2001.	
GUP ZAGREB	668.452	680.000	22.063	30,3	30,8	101,7
GRADSKE ČETVRTI:						
1. DONJI GRAD	53.977	44.988	273	197,7	164,8	83,3
2. GORNJI GRAD - MEDVEŠČAK	37.710	36.175	906	41,6	39,9	95,9
3. TRNJE	48.062	45.175	621	77,4	72,7	94,0
4. MAKSIMIR	51.020	49.171	1.523	33,5	32,3	96,4
5. PEŠČENICA – ŽITNJAK *	48.843	56.141	3.145	15,5	17,9	114,9
6. NOVI ZAGREB – ISTOK *	65.959	64.328	1.363	48,4	47,2	97,5
7. NOVI ZAGREB – ZAPAD *	35.552	39.264	3.105	11,4	12,6	110,4
8. TREŠNJEVKA – SJEVER	55.456	55.155	549	101,0	100,5	99,5
9. TREŠNJEVKA – JUG	66.547	66.876	962	69,2	69,5	100,5
10. ČRNOMEREC *	40.668	38.546	1.338	30,4	28,8	94,8
11. GORNJA DUBRAVA *	50.352	52.350	2.286	22,0	22,9	104,0
12. DONJA DUBRAVA	31.055	35.286	1.045	29,7	33,8	113,6
13. STENJEVEC	32.534	41.064	1.299	25,0	31,6	126,2
14. PODSUSED – VRAPČE	37.710	42.131	1.808	20,9	23,3	111,7
15. PODSLJEME (Šestine, Gračani, Markuševec) *	13.007	13.350	1.840	7,1	7,3	102,6

Izvor: Knjige popisa stanovništva 1991. i Popis stanovništva, kućanstava i stanova 31. ožujka 2001., prvi rezultati po naseljima, Statističko izvješće 1137, Zagreb, svibanj 2001.

* Površine i stanovništvo umanjene za dio koji nije obuhvaćen Generalnim urbanističkim planom.

Smanjivanje gustoće naseljenosti doživljavaju središnji dijelovi prostora Plana i to: Donji grad (čak za 16,7%), Gornji grad – Medveščak (4,1%), Trnje (6%), a nešto manje Maksimir, Novi Zagreb – istok, Črnomerec i Trešnjevka – sjever.

Radi planiranja gospodarskih, stambenih, komunalnih, zdravstvenih, prosvjetnih i drugih društvenih potreba prostoru Plana dajemo procjenu dobne strukture stanovništva 2001. (obrada rezultata Popisa iz 2001. Državnog zavoda za statistiku još nije gotova).

Tablica 7. Dobni sastav stanovništva 2001.

Dobne skupine	Stanovništvo – procjena 2001.	Struktura u %
Ukupno *	680.000	100,0
0 – 14	116.328	17,1
15 – 19	40.770	6,0
20 – 24	41.391	6,1
25 – 39	153.998	22,6
40 – 59	197.064	28,9
60 i više	120.484	17,7

* Razlika do ukupno je "nepoznata starost".

STANJE KONSOLIDIRANOSTI GRADA

Pojam konsolidacije urbanih područja pripada grupi kriterija kojima se procjenjuje stabilnost područja s obzirom na fizičku strukturu i aktivnosti (namjenu), a u odnosu na konsolidiranost definiraju se urbanističke procedure i urbanistička pravila.

Konsolidirana područja su ona za koja se kontrola promjena odvija prema pravilima po kojima je struktura i nastala. Ako se u neko urbano područje žele unijeti promjene koje bitno mijenjaju karakter područja (morfologiju, aktivnosti - namjenu, intenzitet - urbanitet), onda se to područje smatra nekonsolidiranim.

Urbani teritorij Zagreba može se raščlaniti na tri stupnja konsolidacije:

a) Visoko konsolidirani gradski predjeli

To je područje grada gdje su morfološke, a i programske promjene najstrože kontrolirane (povijesna baština) ili naprosto nisu ni moguće i bitno bi smanjile vrijednost gradske strukture kako izgrađene tako i neizgrađene (dovršeni gradski prostori - nova stambena naselja, veliki monofunkcionalni dovršeni kompleksi, dovršeni poslovni kompleksi i sl.).

b) Konsolidirani gradski predjeli

Ova područja imaju dovoljno razvijenu mrežu ulica, ali su to i prostori nižih gustoća gradnje gdje je moguće interpoliranje i pugušćivanje tkiva - gradnje.

To su dijelovi nekadašnje gradske periferije koji su građeni prema urbanističkim regulacijama (često vrlo različitim) i dijelovi koji su posebno zanimljivi za investiranje, budući da imaju osnovnu komunalnu mrežu.

U postojećem su GUP-u urbana pravila za ta gradska područja nedovoljno detaljna, te je nužno usuglašavanje s postojećim tipološkim uvjetima. To je teritorij grada gdje se u pravilu računa na postojeću mrežu javnih prostora. Ova područja nude gradu velike mogućnosti, no tu se ne bi smjelo raditi samo o "mogućnosti parcele za gradnju" i na kvantitativno pugušćivanje grada (kao što je to danas slučaj), nego bi trebalo različitim instrumentima (gradski projekti) i udruživanjem privatnog i javnog interesa povećati "kvalitativne gustoće" u tim gradskim dijelovima.

c) Nisko konsolidirani gradski predjeli

Za niskokonsolidirani teritorij grada karakteristično je da se urbane promjene predviđaju bitnim izmjenama (redizajnom) postojećih morfoloških i programskih uvjeta.

To su različite (hibridne) gradske zone, koje je grad tijekom svog razvoja ili "preskočio" (ostaci nekih starih naselja, neizgrađeni prostor, industrije, vojarne i sl.) ili se radi o gradskom rubu s neadekvatnom ili stihijskom gradnjom.

Ove bi zone, u pravilu, trebalo najviše kontrolirati, jer su to i najznačajniji prostorni resursi grada, bilo kao izgradivoga prostora bilo kao neizgrađenoga prostora.

OCJENA STANJA I OGRANIČENJA RAZVITKA U ODNOSU NA GOSPODARSKE PODATKE

Zagrebačka industrija, izrasla iz razvijene obrtničke djelatnosti, od samih početaka ima karakter prerađivačke industrije, s dugom tradicijom u nekim proizvodnjama, ali u velikoj većini s relativno lošim prostornim uvjetima.

Industrija se prilagođava prometnim i drugim uvjetima od utjecaja na odvijanje proizvodnje, a nužno traži i nove površine. Postupno nastaju aglomeracije industrije na prometno povoljnim rubnim dijelovima grada, a taj se proces s razvojem usmjerava u za to planirane zone na gradskoj periferiji i šire. Najbrže se ostvarivala industrijska gradnja u istočnom dijelu, a zatim na zapadu. U te se prostore usmjerava najprije gradnja novih, modernijih pogona, a kasnije se u te zone sele svi sadržaji koji se na postojećim lokacijama u gradu više nisu mogli razvijati.

Tako nastale veće koncentracije proizvodnih, servisnih i skladišnih sadržaja do danas su se održale na rubnim dijelovima Zagreba. Najveće od njih nalaze se na prostoru Jankomira i Žitnjaka, a nešto manje na prostoru Dubrave.

Razlog za formiranje radnih zona u planskoj je dokumentaciji bila koncentracija sličnih sadržaja ili sadržaja koji nepovoljno utječu na okoliš ili naprosto trebaju veće zemljišne površine, sa ciljem zajedničkog korištenja prometne i komunalne infrastrukture te međusobne suradnje u poslovanju i zaštiti drugih gradskih prostora od nepovoljnog utjecaja njihova djelovanja.

Osim velikih radnih zona prostornim su planovima predviđene i manje zone u stambenim područjima i zadržavanje dijela postojeće povoljne gospodarske strukture, uz povećavanje specijaliziranih manjih pogona, servisa, usluga i trgovine u gusto izgrađenim gradskim dijelovima.

Važećim Prostornim planom Grada Zagreba određeno je da se građevinska područja za radne zone mogu koristiti za gradnju i razvitak proizvodnih, poslovnih, servisnih, skladišnih i komunalnih objekata, građevinskih pogona, pogona za preradu mineralnih sirovina, objekata za stočarsku proizvodnju i drugih gospodarskih objekata. U tim se zonama, osim navedenoga, također mogu graditi i uređivati robne kuće, trgovački saloni, uredi, ugostiteljski objekti, parkovi, park-šume, zaštitno zelenilo, površine za šport i rekreaciju, te drugi objekti i sadržaji koji upotpunjuju sadržaj radne zone i pridonose kvaliteti prostora.

Važeći Generalni urbanistički plan omogućuje u radnim zonama koje se formiraju kao zone isključive namjene gradnju prostora za proizvodnju, usluge, skladištenje, trgovinu i druge vrste rada, ali uz osiguravanje propisanih mjera zaštite okoliša.

U zonama mješovite namjene isti plan omogućuje, pod određenim uvjetima, uređenje prostora za rad, ali bez skladišta kao osnovne namjene, a u pojedinim gradskim prostorima iznimno se mogu formirati zone isključivih namjena kada to zahtijevaju tehnologija, sigurnost, promet i veličina građevinske parcele.

Znatan dio velikih planiranih prostora za radne zone ostao je do danas neizgrađen i neuređen, a dio izgrađenih prostora (hala) u velikim radnim zonama napušten je i prazan ili je u njima smješteno mnogo manjih pa i novoosnovanih poduzeća. Slična tendencija napuštanja proizvodnih prostora uočena je i na izdvojenim lokacijama bivših industrija, odnosno potezima industrijskih i sličnih sadržaja uz ulice u gradskom tkivu.

Prostor radne zone Jankomir prvobitno je formiran kao industrijsko-skladišna zona na zapadnom rubu grada. Prostor ove zone veoma je dragocjen, te se pri odlučivanju o njenom popunjavanju sadržajima vodilo računa o racionalnom korištenju prostora. Danas je oko 50% površine radne zone zauzeto pretežno industrijskim, građevinskim, skladišnim i sličnim sadržajima koji su trebali veće parcele za svoje djelovanje. Potez uz staru Samoborsku ulicu popunjen je manjim radnim sadržajima izmiješano sa stanovanjem (trgovina, servisi, skladišta).

Prostor radne zone Žitnjak najveća je planirana radna zona u kojoj su smješteni veliki industrijski pogoni, od kojih većina predstavlja opasnost za okoliš. Tijekom godina, u dijelu prostora koji je planiran za radnu zonu razvila su se stambena naselja (bespravna gradnja koja je na kraju legalizirana), s neophodnim pratećim sadržajima. Značajne prostore u zoni zauzima vodozaštitno područje, zbog čega u ovom prostoru posebnu pažnju treba posvetiti zaštiti okoliša prigodom budućih odlučivanja o sadržajima i načinu funkcioniranja radne zone.

U prostoru Novog Zagreba predviđene su manje radne zone razmještene rubno uz veće cestovne prometnice i željezničku prugu. Danas obilježje radne zone ima jedino prostor uz trokut željezničke pruge i uz Uicu Luje Naletilića u Remetincu i prostor u Jakuševcu.

Velike radne zone na zapadu i istoku Zagreba novijim su analizama ocijenjene nekompatibilnima s novom orijentacijom Zagreba na male i srednje tvrtke te prostorno dovršavanje urbanog dijela grada, jer ima povoljnijih lokacija - poteza uz pojedine ulice - koje su bliže gradskom središtu, sadržajno su slojevite ili izgrađene neodgovarajućim sadržajima za dijelove grada u kojima se nalaze, a dovoljno su prazne za sudjelovanje u integrativnim gradskim procesima, povećavanju slojevitosti i broja funkcija.

Polazno stanje i struktura gospodarstva

Pokazatelji upućuju na sljedeće činjenice:

- Bruto dodana vrijednost po zaposlenom u Gradu je 2000. iznosila 114.1 tisuću kuna na godišnjoj razini, bila je veća 45,8% od prosjeka Republike Hrvatske i u zadnje se tri godine taj omjer ustalio.
- U Zagrebu je 2000. stvoreno 38,3% bruto-dodane vrijednosti u brzorastućim sektorima (A), 59% u sektoru s umjerenim rastom (B), te 2,7% u sektoru sa sporijim rastom (C).
- U Hrvatskoj je u 2000. stvoreno 31,8% bruto dodane vrijednosti u brzo rastućim sektorima (S), 65,6% u sektoru s umjerenim rastom (B), te 2,6% u sektoru sa sporijim rastom (C).
- Bruto dodana vrijednost po zaposlenom u Gradu u 2000. godini, u sektoru A, u odnosu na gradski prosjek je 16% viša, u sektoru B je 5% niža, a u sektoru C čak 42% niža od gradskog prosjeka.
- U Gradu je u sektoru A zaposleno 33,1%, u sektoru B 62,2% i sektoru C 4,7%. Isti pokazatelji za Republiku Hrvatsku iznose: u sektoru A 24,9%, u sektoru B 70,3% i u sektoru C 4,7%.
- Indeksi specijalizacije pokazuju da gradsko gospodarstvo ima konkurentsku prednost u sljedećim djelatnostima: promet, skladištenje i veze, opskrba električnom energijom, plinom i vodom, financijsko posredovanje, poslovne i osobne usluge, a nije specijalizirano za poljoprivredu, ribarstvo i šumarstvo, ugostiteljstvo, te u manjoj mjeri prerađivačku industriju.
- Struktura industrije na gradskom je području povoljna jer ukazuje na važnost upravo onih djelatnosti koje su, prema istraživanjima i stiliziranim činjenicama, dobra osnovica za ubrzani gospodarski rast. Propulzivni segmenti industrijske proizvodnje, u pravilu, su: kemijska industrija, elektrotehnička, informatička i optička industrija, te proizvodnja hane i pića. Manje propulzivne industrijske grane su metaloprerađivačka industrija, strojogradnja, proizvodnja tekstila i proizvodnja odjeće i obuće.

Iz polaznih pokazatelja strukture, veličine i učinkovitosti investicija u gradskom gospodarstvu koje su ključne u projekciji dinamike i strukture rasta proizlazi sljedeće:

- Tekuće investicije poduzetnika u Gradu su locirane u većem iznosu (36,8%) u 2000. u brzorastućem sektoru A, dok je samo 2,4% investicija locirano u sektoru sa sporijim rastom (C). Situacija u Hrvatskoj nije povoljnija u smislu tekućih investicija.
- Investicijska aktivnost u Gradu je intenzivnija od prosjeka Hrvatske i udio investicija Grada u prosjeku RH kontinuirano raste, a u 2000. je iznosio čak 58%.
- Učinkovitost investicija u Gradu je, mjerena omjerom neto-dobiti prema kapitalu i rezervama, tri puta veća od prosjeka RH. Tomu pridonosi povoljan raspored investicija u Gradu u brzo rastućem sektoru (A), gdje je stopa povrata 5,6%. U sektoru s umjerenim rastom (B) ona iznosi 3,3%, dok je u sektoru C negativna stopa povrata.
- Produktivnost u Gradu je 45,8% veća od prosjeka Hrvatske. Tako visokoj produktivnosti pridonosi povoljniji raspored gospodarskih sektora u Gradu u odnosu na Hrvatsku.
- Polazna gospodarska struktura Grada je dobra jer je 38,4% bruto-dodane vrijednosti stvoreno u brzo-rastućem sektoru (A), u kojem je locirano i 33,1% zaposlenih, koji su mnogo produktivniji nego zaposleni od prosjeka Hrvatske.
- U okviru Grada udio sektora s brzim rastom ima stalnu tendenciju povećavanja udjela u strukturi, što pruža povoljnu polaznu osnovicu za projekcije rasta gospodarstva i zaposlenosti.
- Investicije u tijeku u Gradu su locirane u brzo-rastućem sektoru (A), 36,8%, te udio investicija u tom sektoru kontinuirano raste. Raste i njihova učinkovitost te udio u prosjeku Republike Hrvatske.
- Stopa povrata u sektoru A je znatno veća (5,6%) nego u sektoru B (3,3%), dok je u spororastućem sektoru ona čak negativna.
- Indeksi specijalizacije Grada pokazuju specijalizaciju u brzo-rastućem sektoru (A), što čini povoljnu polaznu osnovicu za daljnji razvitak. Struktura gospodarstva Grada slična je strukturama drugih velikih gradova, odnos metropola zadnjih se godina razvija dalje u tom smjeru.

Promjena industrijske strukture Grada odvija se u pozitivnom smjeru u odnosu na prosjek Republike Hrvatske.

2. CILJEVI PROSTORNOG RAZVITKA I UREĐENJA

U definiranju ciljeva daljnjeg razvitka Zagreba važne su općenite tendencije urbanog razvitka, te posebni razvojni interesi Zagreba i Hrvatske, a treba primjenjivati odgovarajuće socijalne, prostorne i ekološke kriterije vrednovanja urbanog razvitka.

Usprkos dosegnoj veličini, Zagreb se po strukturnim i funkcionalnim obilježjima nalazi u razdoblju prevladavanja razvojnog praga velegrada te je, zahvaljujući različitim okolnostima, posljedica kojih je i ubrzani demografski rast, nekonsolidiran grad i u svojim užim granicama.

Programi urbane strategije Zagreba povezani su s modernizacijom kao procesom mijene društvene zbilje kao odgovor na temeljna društvena ograničenja i izazove. U procesu modernizacije grada ne može se zadovoljiti samo primjenom pristupa sličnih gradova iz susjednih i obližnjih zemalja, već se opservacijom drugih primjera predlaže vlastiti odgovor na glavna ograničenja i lokalne resurse i tradicije.

Temeljna zamisao urbanog uređenja, konsolidacije grada ima nekoliko uporišta:

– **Prisutnost novoga tehničkog predloška**

Odlučnije oblikovanje novoga tehničkog predloška jedan je od temeljnih imperativa hrvatske i zagrebačke razvojne strategije.

– **Novi programi za stare industrije grada**

Industrijsko je nasljeđe većinom smješteno u prostorima koje je Zagreb razvio u vremenu prve i druge modernizacije i koje je potrebno simbolički i uporabno rehabilitirati kao svojevrsnu "industrijsku arheologiju" (dijelovi Tvornice ulja, Željezničke radionice, stari Paromlin, Zagrebačke ciglane ...).

Treba redefinirati zone ranijih faza industrijalizacije Zagreba, smještene na jednom od ekološki najvrednijih gradskih područja, s najkvalitetnijim tlom i bogatim vodonosnikom poput Žitnjaka, Jakuševca i šljunčara na samom vodonosniku.

Sanacija i stroga kontrola prostora zagrebačkog vodonosnika važan je element nove zagrebačke urbane strategije.

Na prirodno najvrednijem sjevernom dijelu grada treba sanirati kopove u prostoru Kostanjeka, Podsusedskog dolja i druge.

– **Urbana obnova i urbana konsolidacija Zagreba**

Urbana obnova grada znači obnovu zagrebačke posebnosti - obnovu kulture i kulture urbanog uređenja grada, te konsolidaciju gradske strukture na cijelom gradskom području.

2.1. Ciljevi prostornog razvitka, državnoga, međunarodnog i gradskog značenja

U izboru osnovnih pravaca razvitka mogu se izdvojiti dugoročni ciljevi:

- profilacija i očuvanje identiteta Zagreba;
- očuvanje prirodnih i povijesnih vrijednosti, zaštita okoliša, održivi razvoj;
- očuvanje neizgrađenih prostora;
- definiranje sustava središta i mjera za ubrzanje njihova razvitka;
- osiguravanje prostora i koridora za prometnice, energetske, vodoprivredne i drugu komunalnu infrastrukturu.

Nova uloga Zagreba u europskom kontekstu uzrokuje uvećane i izmijenjene potrebe za javnim i drugim sadržajima i ukupnim prostornim uređenjem i, afirmirajući urbano nasljeđe grada iz ranijih razdoblja, prihvaća nužnost njegove izmjene.

Temeljni je cilj plana i urbane strategije Zagreba osiguravanje urbanog koncepta, ali i načina njegove provedbe za temeljne, međunarodno, nacionalno i važne funkcije i programe.

Cilj je osigurati prostorno uređenje grada za ljude s različitim potrebama i aspiracijama, s programima unapređivanja kvalitete življenja prioritete kojih će određivati angažirana urbana javnost, posebno u institucijama mjesne samouprave i neprofitnih, nevladinih udruga.

Temeljni cilj prostornog razvitka Zagreba na sve tri razine, gradskoj, državnoj i međunarodnoj je modernizacija grada.

2.1. 1. ZNAČENJE POSEBNIH FUNKCIJA GRADA

Na regionalnoj i lokalnoj razini širok je raspon građevina i djelatnosti kojima je svrha zadovoljavanje potreba građana u područjima odgoja i obrazovanja, znanosti, kulture, sporta, zdravstva, socijalne skrbi, te vjerskih potreba. Sve se te potrebe očituju i na državnoj razini, budući da je u Zagrebu smješten niz kulturnih, obrazovnih, znanstvenih, sportskih i drugih objekata od značenja za cjelokupnu Hrvatsku.

2.1. 2. CILJEVI DEMOGRAFSKOG RAZVITKA

Za 2015. planira se porast stanovništva na ukupnom upravno - teritorijalnom prostoru Grada Zagreba za oko 50.000, odnosno na 820.000 osoba, od čega na prostornom obuhvatu ovog plana za oko 35.000.

Pri tome bi ukupan rast stanovništva na prostoru GUP – a Zagreb u razdoblju 2001.-2015. iznosio 5% odnosno kretao bi se po prosječnoj godišnjoj stopi od 0,35%, što je nešto sporije od planirane godišnje stope rasta gradskog stanovništva (0,42%). Ukupan broj trajno prisutnog stanovništva na prostoru GUP – a iznosio bi 715.000, uz oko 35.000 privremeno prisutnih.

Istodobno se, do 2015., na ovom prostoru prognozira porast ukupnog broja stambenih jedinica na oko 300.000 što je više za 7% ili za 20.000 jedinica u odnosu na 2001.

Demografski je rast na prostoru GUP - a umjereniji zbog činjenice što brže rastu rubni prostori Zagreba, a širenjem procesa urbanizacije i razvojem gradskih središta i ostaloga okolnog prostora Zagrebačke županije dolazi do preusmjeravanja novodoseljenog stanovništva u širi okolni prostor, a znatno manje prema središtu Zagreba. Osim toga, promjenom navika stanovanja, sve većim pozitivnim stavovima prema zdravijem okolišu, razvojem prometne povezanosti okolnog prostora sa Zagrebom, gospodarskim i ukupnim razvojem okolnih gradova i općina, smanjuje se koncentracija stanovništva u užem urbanom dijelu Grada, odnosno dio zagrebačkoga stanovništva seli se u širi okolni prostor.

Zato su planirani ciljevi usporavanja demografskog rasta naselja Zagreb, odnosno prostora GUP – a i teritorijalna preraspodjela stanovništva u okviru Grada Zagreba, prije svega, objašnjivi u sklopu cjeline razvitka zagrebačke aglomeracije i širega zagrebačkog prostora. Politika urbanog razvoja na prostoru GUP – a u sljedećem razdoblju to pozitivno iskoristiti u smislu zaštite i očuvanja povijesnog središta Zagreba, sanacije bespravne gradnje i okoliša, urbane

obnove i povećavanja standarda gradnje najvećega dijela područja, u cilju porasta komunalnoga, gospodarskog, prometnog, socijalnog i ukupnog standarda uređivanja i življenja.

Nizom mjera populacijske politike u Gradu Zagrebu, povezane s programima i mjerama komunalnoga, gospodarskog i drugog razvoja, te suradnjom sa Zagrebačkom i okolnim županijama, Grad Zagreb će poticati takva pozitivna demografska kretanja odnosno mjere koje će, u krajnjoj liniji, utjecati na usporavanje rasta stanovništva užega gradskog područja u korist širega zagrebačkog, odnosno regionalnog prostora.

Dio mjera te redistributivne populacijske politike razrađuje i ovaj Plan urbanim pravilima i oblicima intervencija pojedinih cjelina ovog prostora, sa ciljem da se očuvaju i urede neizgrađeni prostori, ograniči nepotrebno širenje građevinskog područja, te da se poboljšaju komunikacijski sustavi, osobito javni gradski promet, urbanom sanacijom, kvalitativnom transformacijom dosadašnjih zona poslovne namjene, povećavanjem prostora mješovite namjene, prenamjenom stare industrije i tako otklonom od razvoja velikih radnointenzivnih gospodarskih sadržaja. Na taj se način stvaraju povoljniji uvjeti za razvoj mješovitih - poslovnih, stambenih, javnih i društvenih sadržaja disperzirano po cijelom obuhvatnom prostoru Plana.

U cilju ravnomjernijega demografskog i s tim povezanog razvoja Zagreba i širega regionalnog prostora odnosno, usklađenijeg razvoja drugih, manjih i srednjih gradova u širem zagrebačkom prostoru, Grad će Zagreb posebno intenzivirati aktivnosti u suradnji sa Zagrebačkom županijom, kako izradom dokumenata prostornog uređenja tako i pripremom i uređenjem građevinskog zemljišta, usklađivanjem i provedbom drugih planova, projekata i mjera za provedbu planova i politikom razvoja.

U sljedećem razdoblju stanovništvo na prostoru Plana kretat će se nešto sporijim tempom rasta nego 90-ih godina prošlog stoljeća ali neće predstavljati ograničavajući faktor gospodarskog i općedruštvenog razvoja. Pri tome će i dalje dinamičnije rasti periferna područja ovog prostora.

Glede osnovnih kategorija stanovništvo do 2015. planira se sljedeća struktura stanovništva:

▪ mladež predškolske dobi (0-6 godina)	6,8 %
▪ osnovnoškolske dobi (7-14)	10,0 %
▪ srednjoškolske dobi (15-19)	6,0 %
▪ visokoškolske dobi (20-24)	6,2 %
▪ radnosposobno stanovništvo (15 i više godina)	66,0 %
▪ staro stanovništvo (60 i više godina)	18,0 %

U odnosu na 2001. doći će do daljnjega relativnog smanjivanja udjela mladog, a povećavanja starog stanovništva i do smanjivanja udjela radnosposobnoga. Stoga Zagreb, ako se ostvare planirane stope gospodarskog rasta, treba računati na potrebu "uvoza" radne snage sa svoga regionalnog područja pa i određenih profila iz inozemstva.

2.1. 3. ODABIR PROSTORNE I GOSPODARSKE STRUKTURE

Očekuje se brzi razvoj tercijarnog sektora koji u razvijenim gradskim sredinama dominira u zaposlenosti gradske populacije.

Jačanje tržišne konkurentnosti zagrebačkoga gospodarstva planira se:

- razvojem trgovačkih i financijskih funkcija;
- povezivanjem gospodarstva sa znanstvenim i drugim institucijama;
- razvojem inovativnih, informativnih i sl. djelatnosti.

Trgovina će se razvijati u pravcu podizanja razine kvalitete, ravnomjernijeg razmještaja i specijalizacije. Razvoj uslužnih djelatnosti Zagreba značajan je zbog koncentracije stručnih potencijala, veličine tržišta i povezanosti sa svijetom.

Razvoj ugostiteljstva i turizma prioritetno će se kretati:

- podizanjem kvalitete usluge;
- bolje rasprostranjenosti na zagrebačkom području;
- turističke valorizacije pojedinih dijelova grada.

Grad Zagreb, zajedno sa okolicom, pogoduje razvitku poslovnoga, sajamskog, kongresnog, znanstvenog i kulturnog turizma.

Neophodan je radikalan zaokret gospodarskog i negospodarskog potencijala Zagreba prema turizmu, odnosno prema povećavanju turističke potrošnje u Zagrebu, jer povećavanje turističke potrošnje zajednički je interes gospodarskog i negospodarskog potencijala Grada iz kojega će proizaći pojačani interesi ekspanzija tog potencijala na šire turističko tržište.

Osnovni gospodarski ciljevi razvitka koji utječu na gradski prostor su:

- usmjeravanje razvitka u širi zagrebački i nacionalni prostor s konceptom ravnomjernijega urbanog razvitka,
- restrukturiranje gospodarstva u pravcu otvaranja optimalne sektorske strukture,
- razvoj maloga gospodarstva, uz razvitak industrije prema novim kriterijima održivosti;
- održivo gospodarenje gradskim prostorom.

Temeljno opredjeljenje za teritorijalnu disperziju pojedinih funkcija u širem zagrebačkom prostoru podrazumijeva nužnost sagledavanja i koncipiranja takvih prostornih rješenja koja će omogućiti da se optimizira prostorno - urbanistička struktura zagrebačke aglomeracije u cjelini.

Udio industrije u ukupnoj strukturi gradskoga gospodarstva smanjit će se. To se osobito odnosi na tradicionalne oblike industrije. Novim investicijama omogućit će se promjena ili diverzifikacija proizvodnih programa u industrijama klasičnih tehnologija i gradnja novih proizvodnih kapaciteta visokih tehnologija.

Gospodarski razvitak Zagreba prioritetno će se temeljiti na visokoprofitabilnim poduzećima u industriji, prerađivačkim kapacitetima usko vezanima uz poljodjelstvo i gradske potrebe (kapaciteti za preradu mesa, mlijeka, voća, povrća), proizvodnom i uslužnom zanatstvu, ugostiteljstvu, hotelijerstvu i turizmu, financijskim, informativnim i poslovnim uslugama.

Posebno je važno oblikovanje politike razvoja "maloga gospodarstva", potpora inovacijama i visokim tehnologijama, te formiranje tehnološko - inovacijskih parkova, poduzetničkih, tehnoloških i inovacijskih centara.

Grad će omogućavati prostorno uređenje i poticati razvitak djelatnosti u kojima se najbolje valorizira ljudski potencijal, a raspoloživi se resursi, tržišni uvjeti, lokacijske i druge pogodnosti, te tehnički napredak i znanje najbolje mogu iskoristiti.

Poželjni i korisni sudionici razvitka bit će one djelatnosti koje će nalaziti optimalne pogodnosti za smještaj u gradu i koje će moći podnositi veće lokacijske troškove na prostoru gradske aglomeracije kakva je zagrebačka.

Gospodarski se rast neće tolerirati na račun okoliša.

Generalnim urbanističkim planom odredit će se prostorni okviri, uvjeti i mogućnosti za smještaj djelatnosti koje:

- racionalno koristegradsko zemljište;
- nisu energetske zahtjevne i prometno su primjerene;

- nisu u suprotnosti sa zaštitom okoliša,
- privlače kapital i modernu tehnologiju,
- ne izazivaju novi priliv stanovništva i širenje drugih funkcija,
- materijalno mogu osigurati funkcioniranje Grada i njegovih interesa u širem prostoru.

Osim razvoja velikih gospodarskih sustava od državnog značenja, cilj prostornog razvoja gospodarstva je uspostavljanje ravnoteže u prostoru disperznim rasporedom gospodarskih sadržaja manjih dimenzija primjerenijih prostornoj strukturi.

Urbanističkom će se regulativom osigurati uklapanje odgovarajućih djelatnosti u gradske prostore, ali će se i potrebnim ograničenjima i restrikcijama sprečavati smještaj djelatnosti koje ne pridonose kvaliteti razvitka Grada na temelju naznačenih kriterija.

Racionalno korištenje prostora zato isključuje gradnju skladišta, distributivnih centara i dr., što treba usmjeriti u bliži okolni prostor. Istodobno, maksimalno korištenje napuštenih objekata u urbanoj strukturi i planiranih, a neiskorištenih prostora, trebalo bi rezultirati odterecivanjem nekih područja, ali i aktiviranjem do sada neiskorištenih prostora stvarati osnovu za inovacije, razvoj i primjenu novih tehnologija, te time konkurentnost na međunarodnom tržištu.

Istraživačke i srodne ustanove žarišta su nove industrijalizacije, a neiskorišteni prostori ranije planiranih radnih zona i njihova konsolidacija potencijalni su prostori za spajanje istraživačkih sadržaja s industrijom.

Jedan od bitnih ciljeva je poboljšavanje kvalitativnih značajki već formirane prostorne strukture. Predvidjeti poboljšavanje kvalitativnih značajki i racionalnije korištenje angažiranog prostora koji nisu ostali uređeni ili izgrađeni, proizvodnih objekata koji su napušteni i prazni ili prepušteni spontanom procesima formiranja različitih oblika poduzetničkih centara, te gospodarsko reaktiviranje postojeće inudstrijske strukture.

Građevinski materijal i mineralne sirovine mogu se vrlo ograničeno koristiti u skladu s njihovim vrijednostima i namjenom u prostoru, te sustavom vrednovanja zaliha i prostora u kojem se nalazi. Ograničen, sanaciji usmjeren, i svrhovit razvoj rudarstva bit će određen Prostornim planom Grada Zagreba i Osnovama gospodarenja mineralnim sirovinama grada Zagreba.

Radi ozelenjavanja grada i rubnih gradskih naselja, treba poticati razvoj urbanog šumarstva. Uništene šumske površine treba obnoviti pošumljavanjem, te odrediti područja koja se pošumljavaju radi zaštitne funkcije šuma.

U gospodarskom razvitku grada posebnu važnost imaju ne samo gospodarske djelatnosti, već i sinergija s naizgled neprofitnim i potrošačkim djelatnostima, kao što su kultura, umjetnost i druge, koje određuju fizionomiju suvremenoga grada, sposobnog za sudjelovanje i konkurenciju u svjetskim priredbama i kretanju svjetskih elita.

Projekcija gradskoga gospodarskog razvitka

Zbog lakšeg identificiranja promjena u strukturi gradskoga gospodarstva svi su gospodarski podsektori grupirani u tri velika sektora, a prema teoriji i empirijskim činjenicama vezanima uz regionalni i industrijski razvoj.

A) Brzorastući sektor

Obuhvaća finacnijske usluge, sve poslovne i intelektualne usluge, promet i veze, turizam i ugostiteljstvo, te osobne usluge. Ovaj je sektor karakterističan za razvijeno tržišno gospodarstvo. U gradskom gospodarstvu i gospodarstvu RH ovi sektori nisu bili dovoljno razvijeni i predstavljaju značajan potencijal za rast zaposlenosti i gospodarstva. Ovaj sektor generira i najveći rast zaposlenosti.

B) Sektor s umjerenim rastom

Obuhvaća graditeljstvo, industriju i rudarstvo s energetikom, trgovinu, te društvene usluge. Sektor sačinjavaju tradicionalne djelatnosti, karakteristične za industrijalizirane zemlje. Ovdje Grad Zagreb ima značajne potencijale u smislu industrijske tradicije i ljudskog kapitala. Međutim, u ovom se sektoru konkurentne prednosti kontinuirano mijenjaju, stječu i gube. U ovaj sektor svrstavamo i djelatnosti karakteristične za razvijena civilna društva s mrežom socijalnih institucija koje imaju neprofitni karakter. Sektor generira umjereni rast zaposlenosti i intenzivne promjene u strukturi.

C) Sektor sa sporijim rastom.

Obuhvaća poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo. Dinamika rasta u ovom je sektoru određena uz ograničene prirodne resurse, te uz prevladavajuće demografske i suvremene urbanizacijske trendove. Nerijetko je riječ o proizvodnji tzv. primarnih proizvoda. Rast zaposlenosti u ovom sektoru obično je negativan, zbog brzorastuće produktivnosti i padajućih relativnih cijena.

Rezultati projekcija gospodarstva Grada Zagreba po sektorima

(stope rasta, zaposlenost, proizvodnost, promjene relativnih cijena) za razdoblje 2001-2005.

Sektor		Prosječna stopa rasta u razdoblju 2001-2005.			Promjena cijena	
		Brutto dodana vrijednost	Zaposlenost	Proizvodnost	Prosječna stopa rasta cijena	Promjena relativnih cijena
A	Brzorastući sektor	6,9	2,8	4,0	6,9	2,1
B	Sektor s umjerenim rastom	5,4	0,2	5,2	3,5	-1,3
C	Sektor sa sporijim rastom	3,3	-2,1	5,5	0,1	-4,7
	UKUPNO	6,0	1,0	4,9	4,8	-

Očekivana promjena strukture gospodarstva Grada Zagreba mjerena udjelom bruto dodane vrijednosti u %

Sektor		2000.	2005.
A	Brzorastući sektor	38,3	44,2
B	Sektor s umjerenim rastom	59,0	53,9
C	Sektor sa sporijim rastom	2,7	1,9
	UKUPNO	100,0	100,0

2.1. 4. INFRASTRUKTURNA OPREMLJENOST

Cilj prostornog razvitka Zagreba obuhvaća aspekt poboljšavanja infrastrukturne opremljenosti, s naglaskom na komunalnoj infrastrukturi. Tu skupinu čine:

1. energetika,
2. vodno gospodarstvo,
3. promet,
4. telekomunikacije,
5. postupanje s otpadom.

Površine za objekte komunalne infrastrukture određene su Planom, a koridori za magistralne vodove infrastrukture smješteni su u odnosu na druge sadržaje u prostoru, te se njihov detaljni položaj i profil određuju detaljnijim planovima i lokacijskim dozvolama.

2.1.4.1. Energetika

Prioritetni ciljevi razvoja energetike:

- sagraditi, odnosno proširiti postrojenja za proizvodnju električne energije i topline na lokacijama EL-TO Zagreb i TE-TO Zagreb, ukupne električne snage 310 MW i toplinske snage 410 MW, s priključkom EL-TO na plinsku mrežu;
- zbog predviđenog povećanja instalirane snage na lokaciji TE-TO (Miševačka / Kuševačka) gradnjom novoga 400 MW bloka, nužno je predvidjeti priključak novim dalekovodom DV 2x400 kV od novoga rasklopnog postrojenja RP 400 kV do najbliže točke 400 kV mreže (dalekovod DV 2x400 kV Žerjavinec – Veleševac). U cilju povećavanja pouzdanosti i sigurnosti opskrbe električnom energijom središnjeg područja grada Zagreba, koje se napaja iz trafostanice TS 110/20 kV Ksaver, neophodno je osigurati njeno dvostrano napajanje gradnjom novoga nadzemnog dalekovoda DV 2x110 kV Podsused – Remete.
- obnoviti i sagraditi elektroenergetsku prienosnu i distribucijsku mrežu što uključuje gradnju novih i rekonstrukciju postojećih zračnih i kabelaških vodova 110 kV te gradnju novih i rekonstrukciju (povećanje instalirane snage transformacije) postojećih TS 110/X kV na području grada Zagreba;
- sagraditi višenamjenske vodne stepenice na rijeci Savi (HE Prečko);
- u cilju osiguravanja pouzdane opskrbe električnom energijom grada poticati gradnju i sagraditi napojne trafostanice 400/220/110 kV Žerjavinec i TS 400/110 kV Zlodi s pripadnim vodovima te druge predviđene višenamjenske stepenice na rijeci Savi (HE Podsused i HE Drenje) iako su lokacije tih objekata izvan područja GUP-a grada Zagreba;
- omogućiti nesmetani razvoj i gradnju srednjonaponske (10(20) kV) i niskonaponske (0,4 kV) elektrodistribucijske mreže u smislu jednostavnijeg pronalaza i osiguravanja lokacija za TS 10(20)/0,4 kV i trasa i koridora za zračne i kabelaške vodove 10(20) i 0,4 kV;
- sagraditi i sanirati srednjonaponsku i niskonaponsku elektrodistribucijsku mrežu u cilju rješavanja "sivih zona" (loše naponske okolnosti i preopterećena mreža) i područja bespravne gradnje;
- poticati proizvodnju električne i toplinske energije u spojnem procesu budući da je, radi gustoće stanovništva, takva proizvodnja opravdana i u gospodarskom i u ekološkom smislu, te gradnju i korištenje dopunskih sustava za proizvodnju električne i toplinske energije;
- intenzivirati korištenje plina kao energenta na čitavom gradskom teritoriju, no prvenstveno u sjevernom i jugozapadnom dijelu grada, te u postojećim i budućim vodozaštitnim zonama;
- racionalizirati potrošnju svih vidova energije smanjivanjem potreba kvalitetnijom gradnjom, restrukturiranjem i moderniziranjem gospodarstva, uspostavljanjem mogućnosti mjerenja pojedinačne potrošnje topline iz CTS-a i drugih zajedničkih sustava, te širokom primjenom učinkovitijih sustava zagrijavanja.

2.1.4.2. Vodno gospodarstvo

Vodoopskrba

Ciljevi kojima mora udovoljiti vodoopskrba u gradu Zagrebu su:

- osigurati pouzdanu opskrbu zdravom pitkom vodom svih potrošača;
- smanjiti planirane specifične potrošnje vode od 560 l/dan po ekvivalentnom stanovniku po uzoru na europske gradove, što će se odraziti na objektivniju potrebu količina vode za piće;
- provesti optimalizaciju - usavršavanje postojećeg vodoopskrbnog sustava sa svrhom povećavanja stupnja sigurnosti vodoopskrbe, smanjivanja gubitaka vode i potrošene energije, normizaciju i tipizaciju objekata, uređaja i sl. u vodoopskrbnom sustavu;
- pribaviti podatke o postojećem stanju geodetskih podloga, provesti istražne radove, donijeti legislativne podloge sukladno europskim normama, te izraditi dokumentaciju i ishoditi potrebne dozvole;
- dovršiti projektiranje i realizirati:
 1. Vodoprivrednu osnovu grada Zagreba,
 2. Dugoročni razvoj vodoopskrbe Grada Zagreba i regije,
 3. Optimalizaciju vodoopskrbnog sustava grada Zagreba,
 4. Vodocrpilište Kosnicu (Črnkovec),
 5. Vodocrpilište Petruševac

Odvodnja

Ciljevi razvoja javnog sustava odvodnje u Zagrebu su kako slijedi:

- osigurati priključak na javnu kanalizaciju najvećem mogućem broju korisnika, a tamo gdje to nije moguće zbog lokalnih uvjeta i specifičnosti sustava odvodnje propisati načine odvodnje određenim zakonskim aktima kao što je npr. Odluka o odvodnji voda na području grada Zagreba i dr.;
- zadržati u daljem razvoju kanalske mreže za grad Zagreb mješoviti način odvodnje, osim na pojedinim područjima gdje se predviđa razdjelni sustav (podsljemenska zona). Pri tome je navedena područja potrebno definirati u Vodnogospodarskoj osnovi grada Zagreba;
- smanjiti količine oborinskih i potočnih voda koje se prihvaćaju u kanalizacijski sustav po uzoru na europske gradove, što će se odraziti na povoljniji rad uređaja za pročišćavanje otpadnih voda;
- sagraditi i sanirati sustave za odvodnju otpadnih voda u cilju povećavanja komunalnog standarda korisnika prostora i zaštite okoliša, pri čemu posebno značenje ima gradnja centralnog uređaja za pročišćavanje otpadnih voda Zagreba (Žitnjak – istok);
- provesti optimalizaciju sustava – popunjavanje i racionalizacija postojećeg sustava odvodnje sa svrhom povećavanja stupnja sigurnosti odvodnje, smanjivanja dotoka tuđih voda u kanalizacijski sustav, normizacije i tipizacije građevina i uređaja u sustavu odvodnje;
- donijeti legislativne podloge, osobito iz područja urbane odvodnje (urbana odvodnja obuhvaća prikupljanje, transport, pročišćavanje i ispuštanje otpadnih voda u prijemnik) u skladu s europskim normama;
- izraditi studiju utjecaja budućih hidrocentrala na Savi (HE Drenje i dr.) na kanalizacijski sustav zbog dizanja razine podzemnih voda.

Zaštita vodonosnika

Kako je velik dio gradskog teritorija smješten na vodonosniku, području oko Save iz čijega se podzemlja Zagreb opskrbljuje pitkom vodom, sa čitavog se gradskog prostora može utjecati na kvalitetu podzemnih i površinskih voda. Zbog uloge vodonosnika u vodoopskrbi grada potrebno ga je učinkovito čuvati.

Prioriteti, odnosno ciljevi u zaštiti područja grada Zagreba od štetnog djelovanja na vodonosnik su kako slijedi:

- učinkovito štiti podzemne vode. Kako se s prostora gotovo čitavoga grada može utjecati na kvalitetu podzemnih i površinskih voda obavezna je provjera lociranja svakog sadržaja koji bi mogao potencijalno ugroziti kvalitetu vode. Tehničkim, prostornim i normativnim mjerama uređenja sliva Grada Zagreba potrebno je ostvariti uvjete zaštite voda od onečišćavanja;
- sanirati i uređivati stajaće vode, a vađenje šljunka ne može biti primarna djelatnost.

Zaštita od štetnog djelovanja voda

Na prostoru grada Zagreba egzistiraju dva sustava zaštite od štetnog djelovanja voda i to sustav zaštite od bujičnih voda s Medvednice, te zaštite od Save i njezinih pritoka.

Ciljevi u zaštiti područja grada Zagreba od štetnog djelovanja voda su kako slijedi:

- hidrotehnički i prostorno uređivati rijeku Savu i područja uz rijeku na način da se omogući kvalitetna zaštita od poplavnih voda Save, omogući višenamjensko korištenje voda rijeke Save (vodoopskrba, odvodnja, rekreacija, hidroenergija), a prostor uz rijeku poprими obilježljiva gradskoga parkovno uređenog prostora;
- uređivati brdske slivove gradnjom sustava zaštite od štetnog djelovanja voda (retencije) uz uvažavanje ambijentalnih, oblikovnih i drugih prostornih i prirodnih vrijednosti;
- dovršiti odteretni kanal Odra kako bi se voda upuštala kod Strelečkog, umjesto u Odransko polje.

2.1.4.3. PROMET I KRETANJE

U okviru strategije održivog razvitka i projekta "Zdravi život za sve", pravo na mobilnost temeljno je pravo svakoga stanovnika grada. Grad Zagreb treba učinkovito riješen i okolišu prijateljski javni i kombinirani prometni sustav. Takav će prometni sustav povoljno utjecati na kvalitetu života lokalnog stanovništva.

Ciljevi razvitka prometnih sustava jesu:

- dovršetak sustava tranzitnih autocesta i brzih cesta međunarodnog i državnog značenja u zagrebačkom cestovnom čvoru;
- osiguravanje prostora za razvoj zagrebačkog željezničkoga čvora kompletiranjem i racionalizacijom postojećih pruga i uređaja te gradnjom novih segmenata čvora radi postizanja veće učinkovitosti u putničkom i teretnom prometu;
- razvitak javnog prijevoza (tramvaj, autobus, taksi, linijski taksi, uspinjača, lakošinska željeznica), uz istodobno formiranje mreže garaža na obodu širega gradskog središta;
- osiguravanje prostornih uvjeta za razvoj integralnoga odnosno kombiniranoga teretnog prometa na dodirnim točkama cestovnog i željezničkoga sustava;
- osiguravanje razvoja mreže biciklističkih staza;
- postupno isključivanje automobilskog prometa (i u mirovanju) iz gradskog središta;
- smanjivanje svakovrsnih štetnih učinaka na čovjeka i okoliš;
- povećavanje sigurnosti u prometu

2.1.4.4. TELEKOMUNIKACIJE

Dugoročni su ciljevi:

- povećavanje broja korisnika postojećih usluga i uvođenje novih usluga;
- osiguravanje maksimalne sigurnosti i pouzdanosti mreže;
- postavljanje novih telekomunikacijskih sustava;
- gradnja manjih tipskih građevina;
- gradnja distributivne kanalizacije do svih objekata u urbanom području;
- integracija u jedinstvenu mrežu s jednom vrstom telekomunikacijske opreme koja bi služila za razmjenu svih oblika informacija (govora, slike, podataka);
- uvođenje nove mreže asinkronim prijenosnim modom.

2.1.4.5. SUSTAV GOSPODARENJA OTPADOM

Jedan od ciljeva prostornog razvoja je omogućavanje postupnog rješavanja nagomilanih problema gospodarenja otpadom. Taj će se cilj realizirati stvaranjem osnovnih prostornih preduvjeta za postupni razvoj i provođenje planiranoga Cjelovitog sustava gospodarenja otpadom i osposobljavanje lokacija potrebnih za njegovo provođenje.

Cjeloviti sustav gospodarenja otpadom pretpostavlja izbjegavanje nastajanja otpada, nadalje izdvajanje korisnog proizvoda prije odlaganja uz nastojanje da se preostatak, a time i potreba za deponijskim prostorom, smanji na najmanju moguću mjeru, te da se konačno preostali otpad odlaže na siguran način. Takvo ponašanje smanjuje opasnosti za okoliš, posebno za naselja i vrijedne vodne resurse, zagađenost zraka i tlo.

Potrebno je osigurati prostor ili omogućiti korištenje određenih prostora za objekte gdje će se odvojeno prikupljati, obrađivati ili odlagati otpad. Ujedno treba educirati stanovništvo o potrebama i mogućim načinima smanjivanja količina otpada i maksimalnom korištenju njegovih vrijednih svojstva.

Nadalje se planira sanacija i ponovno korištenje prostora koji su degradirani dosadašnjim korištenjem u funkciji zbrinjavanja otpada (prvenstveno područje Jakuševca).

2.1.5. OČUVANJE EKOLOŠKE STABILNOSTI I VRIJEDNIH DIJELOVA OKOLIŠA

U strategiji osiguravanja obzirnog i uravnoteženoga - održivog korištenja prostora nužno je najprije vrednovati prostor kako bi se definirale posebnosti njegova krajolika, te s njima uskladile njegove planirane preobrazbe. To je važno kako zbog nastojanja da se ostvari što zdraviji život za lokalno stanovništvo tako i zbog ponovnog uspostavljanja prostorne ravnoteže na području čitavoga kontinenta. Održivost znači oblik zadovoljavanja ljudskih potreba pri čemu se ne ugrožavaju razvojne mogućnosti budućih generacija. Ona pretpostavlja dubok i radikalni zaokret u ljudskom ponašanju kako bi se dugoročni gospodarski, ekološki i društveni ciljevi doveli u suglasje i ravnotežu.

Prostor Zagreba planira se uređivati na način da se njime racionalno gospodari, te da se prigodom svakog zahvata u prostoru štiti okoliš i čuva biološka raznolikost za sadašnje i buduće generacije. Uz to se mora voditi računa o kakvoći života stanovnika grada, pogotovo u uvjetima velike gustoće naseljenosti i aktivnosti, u često potpuno artificijelnom ambijentu.

Grad je skup tehničkih uređaja nastao na izvorno prirodnoj podlozi - šumama i poljoprivrednim površinama. Gradogradnjom se prekidaju prirodni tokovi i narušavaju prirodni procesi u okolišu, te trajno remeti uspostavljena dinamička ravnoteža i stvaraju se novi odnosi.

Da bi se planiralo i gradilo na održiv način potrebno je poznavati kako prirodne tako i antropogene sastavne dijelove krajobraza i njihove interakcije, te osigurati funkcioniranje prirodnih tokova biljnog i životinjskog svijeta.

Stoga se Planom nastoji ostvariti zadovoljavajući odnos izgrađenih i neizgrađenih površina, te omogućiti postojanje cjelovite i povezane mreže prirodnih i neizgrađenih zelenih površina. Pri tome nije dovoljno samo zadovoljiti količinu već treba uspostaviti odgovarajući raspored slobodnih i zelenih površina, te odgovarajuće fizičke veze među njima. Uspješno funkcioniranje održivog metabolizma grada zahtijeva postojanje dovoljnog udjela prirodnih površina u gradu.

2.1.6. ZAŠTITA NEPOKRETNIH KULTURNIH DOBARA

Svi zahvati u zaštićenom prostoru i na nepokretnim kulturnim dobrima, sukladno nužnoj i trajnoj potrebi za promjenama urbane građevne strukture, te sukladno razvojnim mogućnostima proizašlima iz planske namjene površina i utvrđenih urbanih pravila, trebaju slijediti temeljna načela:

- povijesni identitet grada mora se u cijelosti očuvati u svim karakterističnim elementima i dijelovima koji tvore njegovo povijesno određenje, te afirmirati kvalitetom novoga građenja;

- kvaliteta i raznolikost u arhitekturi, time i slici grada, trebaju se poticati kao nastavak duge urbane i graditeljske tradicije grada, uz obvezu očuvanja njegove povijesne slike i karakterističnih povijesnih vizura.

U cilju očuvanja kulturnog krajolika i prirodne baštine Grada, sa svim specifičnostima i karakteristikama pojedinih prostora, potrebno je predvidjeti interdisciplinane mjere koje će osigurati zaštitu vrijednosti kulturne i prirodne baštine i kontinuirani razvitak.

2.2. Ciljevi prostornog uređenja grada

Generalni urbanistički plan kao dokument urbane strategije utvrđuje temeljne resurse i probleme razvitka Zagreba definirajući ciljeve prostornog uređenja grada i formatizirajući plansku podršku tim resursima.

Među ciljeve urbanog uređenja spadaju oni koji profiliraju cjeline urbanog identiteta Zagreba, kao što je revalorizacija svih elemenata urbanog uređenja povezana s tradicijom grada i s novom ulogom Zagreba kao središta hrvatske države. Oni su povezani novim razvojnim promišljanjem sažetim u terminu "obzirni razvitak".

Zagreb je grad izrazitih urbanih tradicija i, unatoč ugroženosti prostora i okoliša koje grad baštini iz bliže prošlosti, grad je izrazitih urbanih potencijala. Pri definiranju ciljeva daljnjeg razvitka opredjeljuje se općenitim svjetskim tendencijama urbanog razvitka, te ujedno i određenim posebnim interesima Hrvatske, primjenjujući stroge socijalne, prostorne i ekološke kriterije vrednovanja urbanog uređenja.

Temeljni razvojni resursi grada su, uz materijalne resurse, potencijali infrastrukturnih sustava i mogućnost za intenziviranje urbanih gustoća u već sagrađenom prostoru. Kriterij urbanog unapređenja neće biti količina sagrađenog prostora već gustoća aktivnosti.

Cilj ovoga plana je :

- kontrolira gradskog prostora;
- stvaranje novog instrumentarija reprodukcije i evaluacije grada;
- prepoznavanje i rezerviranje zona za velike gradske programe.

Prostorno urbano uređenje Zagreba na temelju ovoga Plana utvrđuje obvezu oblikovne, a ne isključivo tehničke građevinske interpretacije svakog zahvata urbanog uređivanja. Za postizanje urbane kvalitete gradskog prostora temeljno sredstvo je oblikovanje grada sustavom urbano – arhitektonskih projekata.

Potrebno je:

- formirati sustav odlučivanja o strateškim projektima i operacionaliziranja projekata;
- ući u mrežu svjetskih događanja – (Zagreb kulturna metropola Europe, EXPO, Zagreb festivalski grad, Zagreb umjetničko središte, Zagreb europska i svjetska sportska natjecanja, Zagreb kongresni grad, Zagreb sveučilišni grad) - koristiti internacionalna događanja za urbanu promociju i reprodukciju;
- formatizirati sustav upravljanja takvim projektima.

2.2.1. Racionalno korištenje i zaštita prostora u odnosu na postojeći i planirani broj stanovnika, gustoću stanovanja, obilježja izgrađene strukture, vrijednosti i posebnosti krajobraza, prirodnih i kulturno-povijesnih cjelina

Planom je osigurano racionalno korištenje i zaštita prostora sljedećim mjerama:

- utvrđivanje granica širenja grada, uz konsolidaciju i urbanu obnovu postojećih gradskih prostora i razvoj urbanih programa na "gradskim rubovima" koji su ujedno važni za kontrolu urbanog uređenja;
- utvrđivanje diferenciranih urbanih pravila primjerenih fizionomiji pojedinih različitih gradskih predjela;
- namjena prostora i očuvanja šumskih površina unutar grada, uređenih parkova i planirano uređivanje novih zelenih površina;
- osiguranje održivom razvitku grada prihvatljivih intenziteta korištenja zemljišta, vezano uz fizionomiju prostora i urbane tipologije;
- određivanje minimalnog udjela prirodnog tla u uređivanju parcele;
- mjere zaštite prostora zaštićenih kulturnih dobara i prirodnih prostora;
- način reprodukcije grada koji osigurava da se velike neizgrađene površine ne uređuju pojedinačnim zahvatima, već cjelovitom urbanističkom razradom, oblikovnom interpretacijom i vremenski utvrđenim tokom realizacije.

Svim tim mjerama, uz racionalno korištenje i zaštitu prostora, osigurava se racionalan razvoj u odnosu na

- demografska kretanja;

- kvalitetu stanovanja;
- posebnost pojedinih gradskih dijelova;
- obilježja izgrađenih i neizgrađenih prostora i njihove vrijednosti.

2.2.2. Unapređivanje uređenja grada i komunalne infrastrukture

Javni promet predstavlja regulativ razvoja i omogućuje stvaranje novih polova razvoja grada uz mrežu javnog prometa. Plan predviđa davanje prioriteta položaja javnom prijevozu (pored pješaćenja i korištenja bicikla) nasuprot prijevozu motornim vozilima. Posebno potiče razvoj specifičnog sustava na postojećoj željezničkoj mreži i na sačuvanim koridorima (stari samoborski, neki industrijski kolosijeci i sl.). Plan ujedno stimulira značajnije korištenje pogodnosti vezanih uz postojeće objekte komunalne i prometne infrastrukture (novi programi uz autoceste, mostove, zračnu luku, kolodvore i sl.).

Gradska područja na kojima se bitno mijenjaju urbane gustoće su:

- zona konsolidacije između pruge i Save (zona "urbane obnove") i
- gradski rubovi sa specifičnom problematikom bespravne gradnje i novim programima.

Kontrola gradskih rubova je jedan od najbitnijih zahtjeva urbanističke kontrole grada. Osim što je to zaštita osnovnog resursa kojega grad ima, a to je urbani prirodni okoliš, to je i nužan zahvat kojim treba rezervirati prostor za prometnu infrastrukturu i adekvatne gradske programe uz tu infrastrukturu.

Treba zaštititi gradski teritorij koji je u blizini već realiziranih (ili su u planovima za realizaciju) velikih prometnih infrastrukture (zračna luka, željeznica, ceste, mostovi, velika križanja) od neadekvatne namjene, posebno bespravne gradnje.

Bespravna gradnja na gradskoj periferiji rezultat je niza pogodnosti za takav način zauzimanja zemljišta - najznačajniji su oni socioekonomski, od cijene zemljišta do stvaranja enklava ljudi sličnoga socijalnog statusa i porijekla.

GUP je samo jedan od instrumenata kontrole bespravne gradnje. GUP može samo definirati prostorne okvire i elaborirati prostorne studije za projekt kontrole gradskog ruba i bespravne gradnje.

Mogući instrumenti kontrole područja grada prepoznatog kao potencijalne zone bespravne gradnje:

- gradski otkup zemljišta za buduće gradske projekte koji se interpoliraju na prostorima uz postojeću lokalnu mrežu tamo gdje se procjenjuje da će se time onemogućiti nekontrolirano širenje bespravne gradnje (Grad otkupljuje i interpolira se u zonu koja je napadnuta nekontroliranom gradnjom - GUP je dokument koji prepoznaje te zone i posebno ih elaborira);
- studija uređivanja tih prostora s potencijalnim programima (simulacija i oblikovanje tih programa kako bi oni postali što prihvatljiviji za odlučivanje) programi variraju od onih "ekoloških" - uz prigorski sjever s izrazitim kvalitetama pejzaža do onih koji koriste specifične pogodnosti ravničarskog juga i istoka grada uz jaku infrastrukturu;
- kontroliranje bespravne gradnje pretvaranjem područja u kojem nije predviđeno građenje u zonu za gradnju, jer se na taj način cijena i vrijednost zemljišta višestruko povećavaju, čime se bitno smanjuje zanimanje za građevinsko zadiranje u takva područja;
- regulacija takvih prostora - studije regulacije cilj koje je suvislo i postupno uređenje prostora.

U pogledu komunalne infrastrukture cilj je potpuno opremanje grada uz sustav financiranja i reprodukcije koji će biti osmišljen u sklopu sustava gradskih projekata i drugih oblika partnerstva svih aktera prostornog uređenja i reprodukcije grada.

Urbano uređenje pojedinih gradskih predjela u vremenskom će se smislu određivati se kriterijem obvezne komunalne opremljenosti, a minimalno

- vodoopskrbom;
- odvodnjom;
- elektroopskrbom.

3. PLAN PROSTORNOG UREĐENJA

KRITERIJI PROSTORNOG UREĐENJA

Temeljni kriterij koji vrednuje stanje, a onda i određuje instrumente prostornog uređenja Zagreba u ovom planu je stupanj konsolidiranosti urbanih područja.

Pojam konsolidiranosti nadovezuje se na raščlanjivanje prostora i tzv. oblike intervencija u važećem planu, ali je sada smisao i način primjene određeniji. Stupanj konsolidiranosti gradskih prostora određuje razina dva temeljna elementa prostornog uređenja:

- urbana pravila prostornog uređenja odgovarajućega gradskog prostora i
- procedure prostornog uređenja gradskog prostora.

Pojam konsolidacije urbanog područja pripada grupi kriterija pomoću kojih se ocjenjuje stabilnost pojedinog područja s obzirom na fizičku strukturu i aktivnosti. Konsolidirana struktura je ona za koju se kontrola promjena odvija prema pravilima po kojima je struktura i nastala. Kako je struktura nastala za određene aktivnosti, to znači da su i aktivnosti stabilne. Ako se u neko područje žele unijeti promjene koje bitno mijenjaju karakter (morfologiju, aktivnosti, intenzitete) područja, bilo u fizičke strukture bilo u aktivnosti, onda se to područje smatra nekonsolidiranim. Za kriterij konsolidiranosti može se utvrditi skala u rasponu od visoko konsolidiranih do nisko konsolidiranih područja. Prema takvoj karti grada definiraju se urbana pravila za svaku zonu konsolidacije.

Za svako područje konsolidacije istraženi su i definirani uvjeti promjena, te urbana pravila. Konsolidacija urbanog teritorija potiče se proglašivanjem sagrađenog teritorija, rehabilitacijom sagrađene urbane supstancije, posebno spomeničke i osobito vrijedne, očuvanjem i uređenjem neizgrađenih prostora i poboljšavanjem gradske mreže i komunikacijskih sustava, posebice javnog prometa.

U granicama plana, prostor Zagreba zbog diskontinuiteta u urbanom uređenju nije dovoljno konsolidiran i nisu stvorene konsolidirane urbane cjeline i javni prostori. Urbana konsolidacija Zagreba podrazumijeva obnovu kako zapuštenih i zanemarenih pojedinih gradskih mjesta tako i važne povijesne i urbane cjeline 19. i 20. stoljeća.

Unutar gradskog teritorija, prema kriterijima fizionomijskih, zemljopisnih i povijesnih karakteristika, izdvajaju se temeljni prostori za urbanu konsolidaciju i transformaciju:

- podsljemenski prostor (visoka kontrola neizgrađenoga prostora i očuvanje prirodnog krajolika);
- područje urbane obnove (razni stupnjevi urbane konsolidacije);
- Novi Zagreb (nedovršeni funkcionalistički grad nasuprot agrikulturnom okolišu modificiranom u novi suburbij).

Prijedlozi potrebnih intervencija u tom pogledu su:

- rekonstrukcija urbanog identiteta;
- rekonstrukcija interesnog i vlasničkog poretka;
- rekonstrukcija mehanizama urbane javnosti;
- rekonstrukcija vlasničkih odnosa javno - privatno;
- rekonstrukcija vlasničke strategije grada;
- rekonstrukcija obveza vlasnika na parceli i izvan nje;
- rekonstrukcija razvojne uspješnosti ekonomskih aktera;
- legitimiranje prirodnih / društvenih razlika među posebnim tipovima gradskih korisnika;
- integracija novih aktera u zajednicu gradskih aktera;
- poticanje privatnih inicijativa u društvenu i urbanu opremu;
- rekonstrukcija stambenoga gospodarenja;
- pravna redefinicija isključivanja i zabrana;

- poticanje strategije partnerski orijentirane zaštite;
- upis novih mjesta / dobara u popis zaštićenih;
- izrada strategije revitalizacije starih dijelova;
- konstrukcija uloge grada kao razvojnog aktera.

Gradski prostori se razvrstavaju prema kriterijima konsolidiranosti u tri stupnja:

- visokokonsolidirani gradski prostori;
- konsolidirani gradski prostori;
- niskokonsolidirani gradski prostori.

I. VISOKOKONSOLIDIRANI GRADSKI PROSTORI

Visokokonsolidirana struktura je ona za koju se kontrola promjena odvija prema pravilima po kojima je struktura i nastala.

To su gradska područja na kojima su morfološke, a i programske promjene najstrože kontrolirane, (povijesna baština) ili naprosto nisu ni moguće jer bi bitno umanjile vrijednost gradske strukture kako izgrađene tako i neizgrađene (dovršeni gradski prostori - nova stambena naselja, veliki monofunkcionalni dovršeni kompleksi, dovršeni poslovni kompleksi i sl.).

1. Povijesni gradski teritorij

To je gradsko teritorij koji ima status povijesne baštine (institucionalno zaštićeni gradski dijelovi) gdje se ne predviđa promjena urbane matrice, uređuje neizgrađena i izgrađena (arhitektonska) baština, nova gradnja i sva uređenja prostora definiraju se urbanističko - konzervatorskim propozicijama, stimulira se stanovanje, odnosno naslijeđena namjena i postavljaju se visoki zahtjevi za novu arhitekturu i oblikovanje javnih prostora (natječaji).

2. Prostori Moderne

Gradska područja koncipirana i izgrađena prema principima Moderne sa značajnim arhitektonskim djelima i urbanističkom strukom toga vremena koji nije institucionalno zaštićen i (još) nema vrijednost povijesne baštine, (naselja i gradski potezi Moderne).

To je gradski teritorij na kojem se ne predviđa nova gradnja osim dovršetka / interpretacije izvornog projekta i gdje se održavaju i obnavljaju objekti i javne površine.

3. Nova naselja

To je gradski teritorij na kojem se, u pravilu, ne bi trebala predviđati nova gradnja, posebno ne na već uređenim javnim prostorima ili na kvalitetnom javnom zelenilu. Nova je gradnja na tim prostorima moguća samo sa ciljem poboljšavanja standarda naselja. Programske i morfološke promjene moguće su samo uz jače infrastrukturne poteze (javni promet - tramvaj) koji su bitno promijenili urbanitet prostora (npr. Dubrovačka avenija u Novom Zagrebu).

4. Cjeloviti kompleksi jedne namjene

Nova je gradnja moguća u funkciji poboljšavanja uvjeta funkcioniranja osnovne namjene, ali ne nauštrb već afirmiranim vrijednostima (uređene neizgrađene površine, vrijedna hortikultura, kvalitetna naslijeđena arhitektura).

II. KONSOLIDIRANI GRADSKI PROSTORI

Imaju dovoljno razvijenu mrežu ulica tako da je moguća gradnja bez planiranja novih ulica. Urbana se pravila usuglašavaju s postojećim morfološkim uvjetima. Nova se realizacija (izgrađenog i neizgrađenog) interpolira.

U ovim gradskim dijelovima postojeća se mreža javnih prostora maksimalno definira (prema potrebi proširivanje ulica, trgova, drugih javnih prostora). Kontrola morfoloških i programskih promjena u pravilu je moguća bez detaljnijih planova (urbanistički uvjeti definiraju se neposredno iz GUP-a), ali je za ova područja potrebna detaljnija razrada od same parcele.

Za konsolidirane gradske dijelove nužno će se definirati područja i pravila za interpolacije, uz detaljne urbanističke uvjete i to za:

1. obiteljsku gradnju	(niska iskoristivost terena i parcele < 1)
2. nisku i mješovitu gradnju	(srednja iskoristivost terena i parcele 1-2) različite namjene),
(višestambeni niski objekti ili niski objekti druge namjene)
3. visoku gradnju	(visoka iskoristivost terena i parcele >2) različite namjene),
(višestambeni visoki objekti ili visoki objekti druge namjene).
4. regulacija industrijskih zona	na užem gradskom prostoru.

Smjernice:

- preparcelacija uz pugušćivanje mreže javnog prostora;
- respektiranje vrijedne industrijske arhitekture;
- zaštita i uklapanje u mrežu javnih prostora hortikulturno oblikovanih zelenih površina unutar industrijskih parcela;
- gustoća gradnje (iskoristivost parcele) prilagođena gradskim kvartovima.

III. NISKOKONSOLIDIRANI DIJELOVI GRADA

Ako se u neko urbano područje žele unijeti promjene koje bitno mijenjaju karakter područja - morfologiju, aktivnosti (namjenu), intenzitete - onda se to područje smatra nekonsolidiranim. Za izgrađeni dio grada to je teritorij na kojem ne postoji ulična mreža niti mreža drugih javnih prostora ili je postojeća mreža toliko deficitarna da gradnja bez planiranja novih profila ulica i drugih pratećih javnih prostora nije moguća.

Za niskokonsolidirane dijelove grada Planom se propisuje izrada detaljnijih planova.

Plan definira kriterije i programske smjernice za detaljne planove i to:

1. Planove sanacije i regulacije za dijelove grada s deficitarnom urbanom mrežom, npr. dijelovi Trešnjevke uz Trešnjevačku tržnicu, dijelovi Rudeša, Nova Peščenica, južna Dubrava...

Smjernice:

- proširivanje i opremanje urbane mreže;
- nova gradnja, pretežno stambena;
- normiranje nove gradnje povezati s mogućnostima rekonstrukcije urbane mreže;
- rezerviranje prostora za opremanje naselja (škola, vrtić, crkva...).

2. Nova regulacija neizgrađenih ili djelomično ili neadekvatno zauzetih prostora u gradu, "preskočeni" prostori, prostori napuštenih vojarni.

Smjernice:

- gradski projekti* (Plan definira obuhvat);
- projekti stanovanja umjerene i visoke gustoće;
- mješovite zone visoke gustoće.

3. Nova regulacija neizgrađenih dijelova na gradskim rubovima ili djelomično zauzetih bespravnom gradnjom.

Smjernice:

- stanovanje niske gustoće;
- uz glavne komunikacije (ceste - željeznica) - programi "nove središnjosti" ;
- poslovno - trgovačke zone velikog mjerila.

Urbana pravila za ove prostore usuglasit će se s pravilima u konsolidiranom gradskom tkivu, s tim da je razina detaljnosti niža jer je pretpostavka za ta područja izrada detaljnije urbanističke dokumentacije.

3.1. Temeljna organizacija gradskih prostora u odnosu na prostornu i gospodarsku strukturu

3.1.1. PROSTORNE CJELINE

Unutar gradskog teritorija, prema kriterijima fizionomijskih, zemljopisnih i povijesnih karakteristika, izdvajaju se sljedeće temeljne prostorne cjeline:

1. podsljemenski prostor;
2. povijesno središte Zagreba;
3. područje "urbane obnove";
4. Novi Zagreb;
5. gradski "rubovi".

Uz njih je profiliran niz manjih prostora za koje se definiraju posebna urbana pravila. Na tim je područjima, također, definirana mreža manjih prostornih jedinica koje su fizionomijske i životne cjeline. Za te su cjeline Planom predložena urbana pravila i prioriteta prostornog uređenja.

Podsljemenski prostor

Podsljemenski je prostor fizionomijski i bioekološki, uz povijesno središte, najvredniji gradski prostor. Temeljno mu je obilježje prožimanje izgrađenih prostora i zelenila, često u obliku sačuvanih šuma koje dopiru do samoga povijesnog središta. U svom središnjem dijelu taj je prostor konsolidirani ("dovršeni") gradski prostor, s obvezom održavanja, zaštite i uređenja krajolika i vegetacije u spojnem prostoru Medvednice i urbanog prostora, uz održavanje neizgrađenih i površina u funkciji urbaniteta.

Vrijednosno se uređenje toga prostora određuje tako da se ocjenjuje da su njegove mogućnosti za građenje na granici iscrpljenosti, te je važnija uloga podsljemenskog prostora kao dijela Medvednice nego kao gradskog prostora za građenje.

Moguća je gradnja potrebnih i planiranih objekata javne namjene, te interpolacija tipološki kvalitetno oblikovanih obiteljskih kuća, uz strogu kontrolu neizgrađenog prostora i očuvanje prirodnoga krajolika, uz uspostavu novih javnih prostora -serijom novih parkova i park-šuma, diferenciranih karaktera gradskog značenja.

Povijesno središte Zagreba

Povijesno središte Zagreba, slojevit prostor obilježen urbanim skladom, koje ujedinjuje raznolike prostore Gornjega grada i Kaptola, donjega grada i gradu najbliži dio podsljemenske zone s karakterističnim park-šumama, premda je desetljećima zanemarivano, fizionomijski je najvrednije gradsko područje, temelj njegova identiteta i urbanog šarma i pozornica zabilježenih događaja koji su dio kolektivne memorije građana.

Na ovom je području nužno jačanje mreže javnih površina, osobito uređenje unutrašnjosti blokova i njihovo pretvaranje u javni prostor.

Povijesno je središte glavno područje ograničavanja osobnog prometa i dominacije pješačkog i javnog prometa.

Za povijesno središte, s obzirom na njegovu gospodarsku atraktivnost koja uvjetuje značajne prenamjene prostora, potrebna je zaštita stanovanja odgovarajućim urbanističkim i drugim mjerama.

Posebnu pozornost treba posvetiti održavanju i uređenju parkovnih površina i vrtova s obzirom na to da je to važna kompozicijska osobina povijesnoga grada.

Područje konsolidacije i "urbane obnove"

Pojas između južnih obronaka, željezničke pruge i rijeke Save područje je vrlo različitih stupnjeva urbane konsolidacije.

S obzirom na stanje urbane uređenosti na ovom prostoru, urbana obnova ima posebnu težinu. To je područje "nedovršeno" i "preskočeno" tijekom faze intenzivnog širenja grada.

Definicija urbane obnove definicija je potreba konsolidacije - temeljne poruke Generalnoga urbanističkog plana za ukupni gradski prostor, no s obzirom na stanje urbane uređenosti u ovom prostoru ima posebnu težinu. To je glavno razvojno gradsko područje i ujedno strategijsko gradsko područje za urbane zahvate i kompleksno profiliranje urbane fizionomije. To je jedan od prostora u kojima treba uobličiti Zagreb u prvim desetljećima novog tisućljeća. Značajan je prostor urbane konsolidacije, građenja objekata svih namjena, a posebno javne, koji će mu dati temeljni identitet, srediti prometnu situaciju i uskladiti planiranje parkovno uređenih i sagrađenih prostora. To se područje uređuje:

- čuvanjem dostignutih urbanih kvaliteta, povijesne i prirodne baštine;
- rekonstrukcijom nepotpuno konsolidiranih i nedovoljno opremljenih područja;
- proglašavanjem nedovoljno sagrađenih područja;
- uređivanjem žarišta društvenoga života građana u gradskim četvrtima i u manjim jedinicama;
- vezivanjem razvitka uz gradsku infrastrukturu - željeznicu i prometne koridore javnog prometa.

Novi Zagreb

Prostor južno od Save, do obilaznice, područje je izrazitih proturječnosti. S jedne strane stoji nedovršeni projekt novoga funkcionalističkog grada s desetak stambenih naselja, a s druge poljoprivredni okoliš sa starim naseljima i poljoprivrednim površinama, modificiran u novu suburbiju niske socijalne razine, kombinirane s dinamizmom novog poduzetništva. Jedna je strana produkt iznimno visoke, a druga iznimno niske urbane kontrole.

Redefinicija projekta modernoga grada i njegova rehabilitacija put je kojim će se obavljati promjene u Novom Zagrebu. Podloga redefiniciji je sustav avenijskih koridora na kojima počiva primarna infrastruktura područja.

Kontrolom rubova mega-blokova (naselja), posebno u zoni uz obilaznicu, postići će se njihovo programsko proglašavanje i gradnja nedostatnih veza između mega-blokova i avenija.

Poljoprivredno područje uređivat će se kombiniranim metodama formiranja urbanih koridora uz velike prometne sustave i kontrolom neizgrađenog prostora unutar urbanih cjelina.

Neizgrađeni prostori i gradski rubovi

Prostorno uređenje treba osigurati da se neizgrađeni prostor tretira ravnopravno kao i izgrađeni prostor te kao kultivirani gradski krajobraz, a posebno:

- urbani krajobraz,
- ruralni krajobraz,
- kultivirani krajobraz,
- rubno gradsko područje,
- ruralni krajobraz unutar gradskog područja.

Očuvanje neizgrađenih prostora, osobito park-šuma na gradskom području, površina za parkove i druge oblike javne upotrebe, uključivo i prostore za objekte javne namjene, jedna je od temeljnih zadaća Plana i sustava gospodarenja gradskim prostorom.

Prostorno uređivanje "gradskih rubova" strategijski je cilj Plana koji se ima ostvariti pretežno u sustavu gradskih projekata.

Nastavno na granicu Plana drugim prostornim planovima čuvat će se zeleni pojas zone s visokim ekološkim statusom: vodozaštitne površine, šume i poljoprivredne površine.

Longitudinale

Posebitosti Zagreba očituju se u značajnim longitudinalama različitih osobitosti, ali s velikim urbanim potencijalima. To su:

- Medvednica
- željeznička pruga
- Ljubljanska - Slavonska avenija
- Sava
- gradska obilaznica,
- središnja gradska os.

Središnja os reprezentira sve povijesne i prirodne gradske slojeve: Medvednicu, Gradec i Kaptol, donji grad, Trnje, Savu, Novi Zagreb i vrijedno južno područje s vodonosnikom i poljoprivrednim površinama (izvan teritorija Plana).

Temeljno obilježje instrumentarija Plana u odnosu na prostornu organizaciju jest slojevitost i međuzavisnost pojedinih sastavnica plana koja se izražava na razini cjeline grada, ali i na razini manjih prostornih jedinica. Gradske su jedinice utvrđene sa ciljem učinkovitije provedbe aktivne gradske politike urbane obnove i konsolidacije u svim gradskim prostorima. To znači detaljnije raščlanjivanje u važećem planu postavljenog principa podjele grada po tzv. "oblicima intervencija", do razine građanima razumljivih i bliskih fizionomijskih jedinica.

Identitet urbane jedinice se iskazuje:

- toponimom urbane jedinice;
- povijesnim i prirodnim osobitostima;
- namjenom;
- vrijednošću i ograničenjima za prostorno uređenje (razinom konsolidiranosti).

Urbanim pravilima za urbane jedinice valorizira se povijesna raznolikost gradskih prostora i zato se utvrđuju različiti oblici urbanog uređenja:

- morfologija, javni prostori, gabariti, prometnice;
- određivanje intenziteta korištenja zemljišta;
- usmjeravajuće planske intervencije i prioriteti;
- sustavi gradske infrastrukture;
- usmjeravanje poduzetničke inicijative;
- prijedlog procedura urbanog uređenja grada;
- prijedlog instrumenata urbane reprodukcije.

Korištenje i namjena prostora

Temeljno opredjeljenje Plana za prestanak prostornog širenja grada usmjereno je revalorizaciji i konsolidaciji postojećega neizgrađenog gradskog prostora koji je u svim dosadašnjim planovima, uključivši i važeći, tretiran kao manje vrijedan od izgrađenog prostora ili prostora predviđenoga za gradnju. Takav je odnos temeljen na ustrajnosti vrednovanja neizgrađenog prostora kao "praznog" prostora, kao svojevrstne rezerve za buduće građenje.

U Zagrebu se neizgradivi prostor u gradskom tkivu javlja u rasponu od šuma unutar samoga grada i njegova povijesnog središta, vrijednih krajolika, vinograda, voćnjaka i povijesnog poljoprivrednog krajolika i prostora - prekida između sagrađenih gradskih područja koja dominiraju na gradskim slikama, posebno u podsljemenskom prostoru.

Planom se, slično kao s izgradivim površinama, predviđa raščlanjivanje neizgradivih površina u više kategorija, kako bi se preciznije definirale njihove značajke i za svaku kategoriju odredila posebna urbana pravila za njihovo uređenje.

Predviđa se dodatno raščlanjivanje, posebno tzv. zone mješovite namjene, izdvajanjem rezidencijalnih zona, kako bi se spriječila interpolacija djelatnosti koje bi na bilo koji način smetale, posebno u tradicionalnim rezidencijalnim zonama na podsljemenskom području. Za svaku kategoriju tih prostora utvrđuju se mogućnosti i vrste interpolacija građevina kompatibilne namjene, što će osigurati uređenje i dominaciju zelenila i pratećih sadržaja.

Utvrđuju se i preciznija urbana pravila u prostorima predviđenima za šport i rekreaciju, s obzirom na to da je u sadašnjem planu ta kategorija sadržavala kako potpuno izgrađene prostore tako i otvorene športske i rekreacijske površine.

Slično je i s tzv. gospodarskim zonama, s obzirom na značajne promjene u gospodarskom i urbanističkom profiliranju takvih područja.

Povijesna i prirodna baština

Baština - povijesna i prirodna - temelj je zagrebačke fizionomije i potencijal na kojem je dalje treba dograđivati. Ona daje fizionomiju i pojedinim gradskim četvrtima i manjim gradskim jedinicama i čini sustav vrijednosti i prostornih ograničenja na kojima treba utemeljiti urbano uređenje grada i gradskih jedinica.

Pored vidljivih povijesnih i prirodnih struktura baštine, novija istraživanja, na tragu temeljnog obilježja dugog trajanja Zagreba i njegova geoprometnog položaja, otkrivaju gusto pletivo supstrukture koje dodaju novi sloj bogatoj povijesnoj i urbanoj kulturi Zagreba i nalažu posebnu brižljivost u uređenju grada.

3.2. Organizacija, korištenje, namjena, uređenje i zaštita površina

Prostor se u Zagrebu načelno dijeli na površine za gradnju i na neizgrađene površine.

- Površine za gradnju određene su kao površine namijenjene pretežito stanovanju, površine za javnu i društvenu namjenu, površine za gospodarsku namjenu i površine za budući razvoj.
- Neizgrađene su površine određene kao javne neizgrađene površine, javne zelene površine, zaštitne zelene površine, šume, vodocrpilišta, površine za šport i rekreaciju i vodne površine.

Na površinama svih namjena što su utvrđene Generalnim urbanističkim planom mogu se graditi ulice, trgovi i komunalna infrastrukturna mreža.

Razgraničavanja površina javnih i drugih namjena označena su bojom i planskim znakom na karti "Korištenje i namjena prostora" u mjerilu 1:5000 i to:

1. Stambena namjena	(žuta)	S
2. Mješovita namjena	(narančasta)	M
mješovita- pretežito stambena		M1
mješovita - pretežito poslovna		M2
3. Javna i društvena namjena	(crvena)	D
- upravna		D1
- socijalna		D2
- zdravstvena		D3
- predškolska		D4
- školska		D5
- visoko učilište i znanost, tehnološki parkovi		D6
- kulturna		D7
- vjerska		D8
- površine na kojima su moguće sve javne i društvene namjene		D
označene su kao D (sve navedene i druge javne i društvene namjene: HTV, političke organizacije, diplomatska predstavništva, specijalizirani odgojno-obrazovni centri za okoliš i održivi razvoj, manje športsko-rekreacijske dvorane i sl.)		
4. Gospodarska namjena	(ljubičasta)	G
- proizvodna namjena		I
- poslovna namjena		K1
- trgovački kompleksi		K2
- ugostiteljsko turistička namjena		T
- površine na kojima su moguće sve gospodarske namjene		G
5. Športsko - rekreacijska namjena	(zelena)	
- šport s gradnjom		R1
- šport bez gradnje		R2
6. Javne zelene površine	(zelena)	
- javni park		Z1
- gradske park-šume		Z2
- tematski park		Z3

- javne gradske površine - tematske zone		Z4
7. Zaštitne zelene površine	(zelena)	Z
8. Posebna namjena	(ljubičasta)	N
9. Površine infrastrukturnih sustava	(bijela)	IS
10. Groblje	(znak)	
11. Vode i vodna dobra	(svijetloplava)	
- površine pod vodom		V1
- površine povremeno pod vodom		V2
12. Površine za budući razvoj	(siva)	BR
13. Koridor posebnog režima potoka	(svijetloplava)	
14. Koridor posebnog režima dalekovoda	(svijetlosiva)	

GUP-om je površina negradivog dijela smanjena za manje od 0,5 % izgrađenog dijela građevinskog područja naselja grad Zagreb, unutar područja Parka prirode Medvednica.

GUP-om je određena mogućnost daljnjeg razgraničavanja unutar navedenih namjena, te je određeno što se unutar njih može graditi i pod kojim uvjetima.

Stambena namjena - S

Površine stambene namjene su površine na kojima su postojeće i planirane građevine stambene.

Na površinama stambene namjene mogu se graditi i uređivati prostori i za prateće sadržaje:

- prodavaonice robe dnevne potrošnje maksimalne bruto površine 500m²;
- predškolske ustanove (dječji vrtići i jaslice), škole;
- ustanove zdravstvene zaštite i socijalne skrbi;
- druge namjene koje dopunjuju stanovanje, ali mu istodobno ne smetaju (osobne usluge, vjerske zajednice, poslovni prostori – uredi, manji športsko-rekreativni sadržaji i površine i sl.);
- parkovi i dječja igrališta.

Prateći sadržaji mogu biti u sklopu stambene građevine, uz uvjet da unutar jedne stambene građevine mogu biti površine do najviše 100 m² BRP-a za individualnu i nisku gradnju, a najviše 10% BRP-a za visoku gradnju. Postojeći prateći sadržaji veći od propisanih mogu se zadržati, ali bez povećavanja.

Na zasebnoj građevnoj čestici veličine do 1,0 ha mogu biti: prodavaonice robe dnevne potrošnje, predškolske ustanove, škole, ustanove zdravstvene zaštite, domovi umirovljenika, vjerske građevine i manje komunalne građevine, igrališta, športsko-rekreativne površine i manji parkovi.

Na površinama stambene namjene ne mogu se graditi građevine za proizvodnju, skladišta, servisi, ugostiteljstvo, sadržaji koji bukom i mirisom ometaju stanovanje. Takvi postojeći sadržaji mogu se zadržati bez mogućnosti širenja, s tendencijom prenamjene u namjenu primjerenu stanovanju.

Na površinama stambene namjene postojeće garaže ne mogu se prenamijeniti.

Mješovita namjena – M

Na površinama mješovite namjene moguće je graditi i uređivati prostore iz mješovite – pretežito stambene namjene – M1 i mješovite – pretežito poslovne namjene – M2.

Detaljnijim se planovima određuje pretežitost mješovite namjene – M1 ili M2

Iznimno temeljem gradskih programa, može se detaljnijim planom odrediti zona mješovite namjene M kao zona jedne namjene i to javne i društvene, poslovne ili turističke.

Mješovita, pretežito stambena namjena - M1

Na površinama mješovite, pretežito stambene namjene, postojeće i planirane građevine su pretežito stambene, a mogući su i poslovni sadržaji koji ne ometaju stanovanje

Na ovim se prostorima mogu graditi i jednonamjenske građevine (stambene, iznimno poslovne namjene).

Na površinama mješovite, pretežito stambene namjene, mogu se graditi i uređivati prostori za:

- prodavaonice robe dnevne potrošnje;
- predškolske ustanove, škole;
- ustanove zdravstvene zaštite i socijalne skrbi;
- tihi obrt i usluge domaćinstvima;
- političke, društvene organizacije i sadržaje kuture, vjerske zajednice;
- pošte, banke i sl.;
- posebnu namjenu;
- šport i rekreaciju u manjim dvoranama bez gledališta;
- športsko-rekreativna igrališta;
- druge namjene koje dopunjuju stanovanje, ali ga ne ometaju (osobne usluge, poslovni prostori – uredi i sl.);
- ugostiteljstvo;
- javne garaže;
- parkove i dječja igrališta.

Prateći sadržaji iz prethodnog stavka mogu biti u sklopu stambene građevine, a u zonama individualne i niske gradnje i u zasebnoj pomoćnoj građevini na građevnoj čestici. Površina prostora za prateće sadržaje može biti do, najviše, 30% BRP-a na građevnoj čestici.

Na zasebnim građevnim česticama veličine do 1,0 ha mogu se graditi građevine javne i društvene namjene (predškolske ustanove i škole, socijalne ustanove, vjerske građevine, diplomatska predstavništva), uredski prostori, ugostiteljsko-turističke namjene, hoteli, javne garaže, športsko-rekreativne površine i igrališta te javne i zaštitne zelene površine.

Na površinama mješovite - pretežito stambene namjene, ne mogu se graditi novi trgovački centri, obrti, proizvodne građevine, skladišta i drugi sadržaji koji zahtijevaju intenzivan promet ili na drugi način ometaju stanovanje.

Postojeći sadržaji, iz prethodnog stavka, mogu se zadržati bez mogućnosti širenja, s tendencijom da se prenamijene u namjenu primjerenu stanovanju.

Mješovita, pretežito poslovna namjena - M2

Na površinama mješovite, pretežito poslovne namjene, postojeće i planirane građevine su poslovne i stambene, s tim da prevladava poslovna namjena (uredi, trgovine, ugostiteljstvo i sadržaji koji ne ometaju stanovanje kao osnovnu namjenu grada).

Na tim se površinama mogu graditi i jednonamjenske građevine (poslovne, javne i društvene, iznimno stambene namjene). Površine za pretežito poslovnu namjenu smještene su uz značajnije gradske poteze i u središnjim gradskim prostorima.

Na površinama mješovite, pretežito poslovne namjene, mogu se graditi i uređivati prostori za:

- stanovanje;
- prateće sadržaje;
- javnu i društvenu namjenu;
- tržnice, manje robne kuće, hotele;
- rad;
- šport i rekreaciju;
- javne garaže;

- parkove i dječja igrališta;
- posebnu namjenu.

Iznimno, na površinama mješovite, pretežito poslovne namjene, mogu se graditi i benzinske postaje.

U gradskom središtu unutar zaštićene povijesne cjeline posebnim će se mjerama osigurati zaštita stanovanja.

Na površinama mješovite, pretežito poslovne namjene, ne mogu se graditi opskrbeni centri s otvorenim parkiralištem, skladišta kao osnovna namjena i građevine za preradu mineralnih sirovina.

Javna i društvena namjena - D

Na površinama javne i društvene namjene mogu se graditi građevine za javnu i društvenu namjenu i prateće sadržaje.

Građevine za javnu i društvenu namjenu su:

- upravne	D1
- socijalne (umirovljenički, đачki, studentski domovi)	D2
- zdravstvene	D3
- predškolske	D4
- školske	D5
- za visoko učilište i znanost, tehnološki parkovi	D6
- za kulturu	D7
- vjerske (crkve i samostani)	D8
- površine na kojima su moguće sve javne i društvene namjene označene su sa D (sve navedene i druge javne i društvene namjene: HTV, političke organizacije, diplomatska predstavništva, specijalizirani odgojno-obrazovni centri za okoliš i održivi razvoj, manje športsko-rekreacijske dvorane i sl.).	D

U svim građevinama javne i društvene namjene mogu se uređivati prostori koji upotpunjuju i služe osnovnoj djelatnosti koja se obavlja u tim građevinama.

Iznimno, unutar površina javne i društvene namjene mogu se graditi hoteli i na zasebnim građevnim česticama kao prateći sadržaji upravnoj, zdravstvenoj i vjerskoj namjeni te visokim učilištima.

Na površinama i građevnim česticama za javnu i društvenu namjenu moguće je i uređenje parkova i dječih igrališta, a ne mogu se graditi stambene i poslovne građevine.

Gospodarska namjena (proizvodna, poslovna i ugostiteljsko-turistička namjena, trgovački kompleksi) - G

Površine gospodarske namjene određene su za:

- proizvodnu namjenu	I
- poslovnu namjenu	K1
- trgovačke komplekse	K2
- ugostiteljsko-turističku namjenu	T

Na površinama proizvodne, poslovne i ugostiteljsko-turističke namjene, te na površinama za trgovačke komplekse smještavaju se gospodarski sadržaji koji ne smetaju gradskom okolišu.

Proizvodna namjena – I su industrijski, obrtnički, gospodarski pogoni svih vrsta, skladišni prostori, poslovne, upravne, uredske i trgovačke građevine.

Poslovna namjena - K1 su poslovni, upravni, uredski, trgovački i uslužni sadržaji, gradske robne kuće, proizvodnja bez negativnog utjecaja na okoliš, komunalno-servisni i prateći skladišni prostori, poslovni hoteli.

Na površinama proizvodne namjene (I) i poslovne namjene (K1) mogu se graditi i:

- prodavaonice, izložbeno-prodajni saloni i slični prostori i građevine;
- ugostiteljske građevine i građevine za zabavu;
- prometne građevine, javne garaže, športske površine i rasadnici;
- uredski prostori, istraživački centri i građevine javne i društvene namjene i drugi sadržaji koji upotpunjuju osnovnu namjenu;
- građevine za malo poduzetništvo;
- benzinske postaje.

Iznimno, na prostorima određenima za malo poduzetništvo moguće je graditi najviše jedan stan na jednoj građevinskoj čestici, isključivo u sklopu poslovne građevine.

Trgovački kompleksi - K2 su veliki trgovački centri i veliki trgovački pogoni koji bitno utječu na urbanistički razvitak vrstom, položajem i opsegom.

Na površinama trgovačkih kompleksa (K2) mogu se graditi i sve građevine poslovne namjene (K1).

Ugostiteljsko-turistička namjena – T su hoteli, izletišta, moteli, ugostiteljske građevine, građevine športa i sl.

Prenamjena stare industrije

Na gradskim područjima na kojima još djelomično funkcionira industrija moguća je prenamjena u različite namjene uredskog poslovanja, trgovine, kulture, zabave i rekreacije. Od rezidencijalnog programa moguće je predviđati jedino hotele. Ako se na tim lokacijama predviđaju trgovački centri, trebaju biti prilagođeni urbanome prostoru, s parkingom do najviše 1/3 potreba za parkiranjem, te s raznolikom ponudom. Isključuju se hipermarketi, preferiraju se tipologije sličnije "gradskim robnim kućama". Parametri gradnje jednaki su kao za visoku gradnju u konsolidiranim gradskim područjima. Nije moguće graditi na onim dijelovima tvorničkih kompleksa koji su bili hortikulturno uređeni. Nije moguće parcelirati i graditi parcijalno, već lokacijsku dozvolu treba ishoditi za čitav zahvat nekadašnje tvornice (parcela prije privatizacije).

Športsko-rekreacijska namjena - R

Športsko-rekreacijska namjena sadrži površine za šport i rekreaciju. Ovisno o položaju u gradu i vrsti športa i rekreacije površine se dijele na one na kojima je moguća gradnja športskih građevina (oznaka R1) i one na kojima je moguće samo uređivanje otvorenih površina za šport i rekreaciju (oznaka R2).

1.1 Športsko-rekreacijska namjena – šport s gradnjom - R1

Na tim se površinama mogu graditi športske dvorane i stadioni i druge zatvorene i otvorene športske građevine, sa ili bez gledališta, te drugi prostori što upotpunjuju i služe osnovnoj djelatnosti koja se obavlja na tim površinama i u građevinama. Ukupna najveća površina prostora koji upotpunjuju osnovnu namjenu iznosi 30% izgrađenoga ukupnog BRP-a osnovne namjene, osim za stadione, gdje udio može biti i veći.

1.2 Športsko-rekreacijska namjena – šport bez gradnje - R2

Na tim se površinama mogu uređivati samo otvorena igrališta te manji prateći prostori. Moguća je gradnja građevina što upotpunjuju i služe osnovnoj djelatnosti (garderobe, sanitarije, manji ugostiteljski sadržaji), ukupnoga BRP-a do 150 m²/ha cjelovite uređene športsko-rekreacijske površine građevne čestice.

Prateći se sadržaji mogu graditi istodobno ili nakon uređivanja otvorenih športsko-rekreacijskih igrališta.

Javne zelene površine

Javni park - Z1 je javni neizgrađeni prostor oblikovan planski raspoređenom vegetacijom i sadržajima temeljno ekoloških obilježja, namijenjen šetnji i odmoru građana.

Funkcionalno oblikovanje parka određuju prirodne karakteristike prostora, kontaktne namjene i potreba za formiranjem ekološko, edukativno estetskih i rekreativnih površina, pa se parkovi tipološki dijele na gradske parkove, parkove četvrti ili susjedstva, trgove i skverove, edukativne i znanstvene parkove, povijesne parkove i sl.

Tipološki oblik parka određuje način i razinu opremljenosti sadržajima, građevinama i drugom opremom, što se određuje urbanim pravilima. Gradnja građevina, sadržaja i opreme parka uvjetovana je realizacijom planirane parkovne površine u cjelini, a određena je urbanim pravilima ove odluke.

Gradske park-šume - Z2 su šume posebne namjene kojih su funkcionalno oblikovne karakteristike određene njihovim prirodnim obilježjima. Gradske park-šume mogu se oblikovati kao parkovne površine, a gospodarenjem se zadržava njihova izvorna struktura šume, uz mogućnost opremanja samo onim sadržajima koji će od opće korisnih funkcija šume imati naglašeniju rekreativnu funkciju. Površinu park-šume koja će se uređivati i razinu opremanja određuju tijela nadležna za upravljanje šumama i za zaštitu posebno vrijednih i zaštićenih dijelova prirode na gradskom području. Moguće intervencije na prostoru gradskih park-šuma određene su urbanim pravilima ove odluke.

Tematski park - Z3 je prostor kojega su oblikovne karakteristike zadane sadržajem (temom) te nema nužno naglašenu vegetacijsku (hortikulturnu) komponentu. Sadržajna struktura tematskog parka, opremljenost građevinama i opremom te drugi uvjeti realizacije parka određeni su urbanim pravilima ove odluke ili će se odrediti detaljnijim planovima.

Javne gradske površine - tematske zone - Z4 su površine niskoga intenziteta izgrađenosti koje se planiraju kao:

- novi parkovi i trgovi između željezničke pruge i rijeke Save;
- neizgrađeni koridori gradskih infrastruktura (potoka, gradskih ulica, željeznice).

U tematskim zonama mogu se graditi građevine za:

- znanost, kulturu i rekreaciju;
- ugostiteljstvo;
- vjerske sadržaje.

Zaštitne zelene površine - Z

Zaštitne zelene površine oblikovane su radi potrebe zaštite okoliša (nestabilne padine, erozija, voda, potočne doline, tradicionalni krajolici, zaštita od buke, zaštita zraka i druge zaštitne zone).

Na površinama zaštitnog zelenila, osim unutar Parka prirode Medvednica, mogu se oblikovati rasadnici.

Iznimno, unutar zaštitnih zelenih površina mogu se graditi i manje građevine javne i društvene, ugostiteljske, stambene kada je to određeno urbanim pravilima ove odluke.

Mjere očuvanja i zaštite, te funkcionalno-oblikovne karakteristike krajobraznih površina i moguće intervencije određene su urbanim pravilima ove odluke .

U zonama javnih i zaštitnih zelenih površina mogu se zadržati, rekonstruirati i obnavljati stambene i gospodarske te druge građevine kada su zaštićene kao spomenici kulture ili su GUP-om utvrđene kao osobito vrijedne. Zahvati na takvim građevinama mogući su isključivo u skladu s nadležnom službom zaštite.

Posebna namjena - N

Površine posebne namjene određene su za potrebe Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i uređuju se prema posebnim propisima.

Površine infrastrukturnih sustava - IS

Površine infrastrukturnih sustava su površine na kojima se mogu graditi komunalne građevine i uređaji i građevine infrastrukture na posebnim prostorima i građevnim česticama, te linijske i površinske građevine za promet.

Na površinama predviđenima za gradnju komunalnih građevina i uređaja i građevina infrastrukture na posebnim prostorima grade se:

- uređaji za pročišćavanje otpadnih voda;
- spremnici za vodu;
- uređaji kanalizacije;
- trafostanice 380/110 kV, 220/110 kV i 110/xkV;
- toplane i elektrane;
- plinske primopredajne mjerno-redukcijske stanice, skladišta plina, plinske redukcijske stanice, plinsko regulatorske stanice te ispostave za dežurne službe;
- komutacijske građevine;
- crpilišta za vodu;
- građevine za predobradu i obradu otpada;
- građevine za druge komunalne i slične djelatnosti.

Na površinama predviđenima za linijske, površinske i druge infrastrukturne građevine prometa grade se i uređuju:

- ulična mreža i trgovi;
- parkirališta i garaže;
- tramvajska mreža;
- tramvajske i autobusne stanice i terminali s pratećim sadržajima;
- željeznička mreža, građevine i prateći sadržaji uključivo lokoteretni i kontejnerski kolodvor;
- mreža biciklističkih staza i traka;
- pješačke zone, putovi i sl.;
- benzinske postaje s pratećim sadržajima;
- autobusni kolodvori s pratećim sadržajima;
- spremišta autobusa i tramvaja;
- stanice žičare s pratećim sadržajima;
- javne gradske površine – tematske zone.

Iznimno, i na zasebnim građevnim česticama, mogu se graditi i poslovne građevine (uredske i prateće) koje su u vezi s obavljanjem osnovne djelatnosti.

Na površinama iz ovoga članka ne mogu se graditi stambene građevine.

Groblje - ++

Groblja su površine na kojima se osim uređenja ukopnih mjesta mogu graditi prateći sadržaji koji služe osnovnoj funkciji groblja (crkve, kapele, obredne dvorane, mrtvačnice i sl.).

Postojeća gradska groblja su Mirogoj s Gajem urni, Miroševac, Šestine, Granešina, Čučerje, Remete, Markuševec, Gračani, Resnik, Stenjevec, Gornje Vrapče, Sveta Klara i Jakuševec.

Postojeća se manja groblja mogu povećavati u okviru lokalnih potreba i prostornih mogućnosti.

Uređivanje novih groblja predviđa se na području Završja, zapadno od Mirogoja i istočno od Miroševca.

Vodene površine

Površine pod vodom - V1 su površine rijeke Save, stajaćih voda, potoka i akumulacija na potocima Medvednice, a održavat će se i uređivati održavanjem režima i propisane kvalitete voda.

Na tekućim i stajaćim vodama i u njihovu neposrednom okolišu treba očuvati postojeće biljne i životinjske vrste.

Potoci se uređuju, pretežito, otvorenog korita, a potoci na osobito vrijednim područjima uređuju se pejisažno.

Površine povremeno pod vodom - V2 obuhvaćaju odteretni kanal "Odra", uređene i neuređene inundacije rijeke Save, retencije na potocima Medvednice, kanale uz rijeku Savu i druge površine koje čine vodno dobro.

Ove se površine mogu koristiti kao parkovne i rekreativne površine.

Iznimno, u prostoru vodnog dobra, a izvan granica stogodišnjega vodnog vala i retencije, mogu se graditi građevine u funkciji osnovne namjene iz ovoga članka.

Površine za budući razvoj - BR

Površine za budući razvoj su površine rezervirane za buduće razvojne gradske programe.

Namjena i način gradnje na površinama za budući razvoj, što su utvrđene Generalnim urbanističkim planom, odredit će se detaljnijim planovima.

Na površinama svih namjena što su utvrđene Generalnim urbanističkim planom mogu se graditi ulice, trgovi, dječja igrališta i komunalna infrastrukturna mreža.

Razgraničavanje površina

Ako se katastarska čestica svojim većim dijelom nalazi na površini na kojoj je gradnja dopuštena, te ima neposredan pristup s javne prometne površine, može se osnovati građevna čestica iz dijela katastarske čestice koji se nalazi na površini na kojoj je gradnja dopuštena i dijela katastarske čestice koji se nalazi na površini na kojoj gradnja nije dopuštena, do veličine najmanje građevne čestice propisane urbanim pravilima. U tom slučaju se propozicije za gradnju određuju u skladu s urbanim pravilima i odnose se na cijelu građevnu česticu.

Isto pravilo vrijedi kad se građevna čestica osniva od više građevnih čestica ili njihovih dijelova.

Građevina na tako osnovanoj građevnoj čestici smjestit će se na dijelu građevne čestice koji se nalazi na površini na kojoj je gradnja dopuštena.

Ako se postojeća katastarska čestica većim dijelom, a koji je dostatan za osnivanje građevne čestice propisane urbanim pravilima, nalazi na površini na kojoj je gradnja dopuštena može se zadržati kao građevna čestica. U tom se slučaju propozicije za gradnju određene urbanim pravilima ove odluke odnose na dio građevne čestice koji se nalazi na površini na kojoj je gradnja dopuštena.

Detaljno razgraničavanje između pojedinih namjena površina, granice kojih se grafičkim prikazom ne mogu utvrditi nedvojbeno, odredit će se detaljnijim planovima ili urbanističko – tehničkim uvjetima određenima za zahvat u prostoru. Pri razgraničavanju prostora granice se određuju u korist zaštite prostora te ne smiju ići na štetu javnog prostora.

Detaljnim razgraničavanjem pojedinih namjena površina ne može se osnovati građevna čestica iza građevne čestice uz ulicu (drugi red gradnje).

Detaljno razgraničavanje između površina različitih namjena obavlja se uz suglasnost Gradskog zavoda za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša.

3.2.1. Prikaz gospodarskih djelatnosti

U Planu se gospodarska namjena dijeli na:

I - proizvodnu namjenu

(industrijski, obrtnički, gospodarski pogoni svih vrsta, skladišni prostori, poslovne, upravne, uredske i trgovačke građevine).

K1 - poslovnu namjenu

(poslovni, upravni, uredski, trgovački i uslužni sadržaji, gradske robne kuće, proizvodnja bez negativnog utjecaja na okoliš, komunalno-servisni i prateći skladišni prostori, poslovni hoteli.)

Na površinama proizvodne namjene (I) i poslovne namjene (K1) mogu se graditi i:

- prodavaonice, izložbeno-prodajni saloni i slični prostori i građevine;
- ugostiteljske građevine i građevine za zabavu;
- prometne građevine, javne garaže, športske površine i rasadnici;
- uredski prostori, istraživački centri i građevine javne i društvene namjene i drugi sadržaji koji upotpunjuju osnovnu namjenu;
- građevine za malo poduzetništvo;
- benzinske postaje.

K2 - zone trgovačkih kompleksa

(veliki trgovački centri i veliki trgovački pogoni koji bitno utječu na urbanistički razvitak svojom vrstom, položajem i opsegom).

Na površinama trgovačkih kompleksa (K2) mogu se graditi i sve građevine poslovne namjene (K1).

T - zone ugostiteljsko – turističke namjene

(hoteli, izletišta, moteli, ugostiteljske građevine, građevine športa i sl.).

Novim će se investicijama omogućiti promjena ili diverzifikacija proizvodnih programa u industrijama klasičnih tehnologija i gradnja novih proizvodnih kapaciteta visokih tehnologija. Usmjeravanje svježeg kapitala nužno je u izvozno propulzivne programe zbog povećavanja konkurentne sposobnosti Zagreba.

Planom se u prostorima, u kojima je tradicionalno prevladavao poslovni karakter, bitno ne mijenja osnovna namjena, već se:

- radnim zonama daje karakter veće fleksibilnosti omogućavanjem smještaja u njihove prostore više vrsta različitih djelatnosti i miješanja sadržaja;
- vrednuju mogućnosti malih i srednjih sadržaja (proizvodnja, trgovina, usluge i sl.) za uklapanje u stambene i druge dijelove naselja, te određuju uvjeti za uklapanje u pojedine sredine, čime se nastoji pridonijeti poboljšavanju slojevitosti sadržaja i broja funkcija u gradu. Utvrđivanjem maksimalne površine parcele, razine buke i emisije štetnih tvari koje se ispuštaju u okoliš određuju se mogućnosti pojedinih djelatnosti za miješanje s drugim sadržajima.

Po veličini i funkciji gospodarskih sadržaja razlikuju se:

- prostori namijenjeni velikim i većim proizvodnim sadržajima (pretežno industrijska proizvodnja, građevinarstvo), velikim poslovnim sadržajima (pretežno trgovina) ili tehnološkim parkovima (koji predstavljaju žarišta nove industrijalizacije i transformacije postojećih poduzeća uvođenjem novih tehnologija ili su to prostori u kojima se spajaju mali poduzetnici srodnih djelatnosti, tehnološki povezani s velikim sistemima visoke tehnologije i znanstveno -istraživačkim institucijama); Ti se sadržaji planom primarno predviđaju u velikim radnim zonama koje su smještene već tradicionalno na zapadnom (Jankomir, istočnom (Žitnjak) i južnom (Lučko i Jakuševac) dijelu prostornog obuhvata GUP-a. Međutim, ne isključuje se i mogućnost njihova smještaja na za to primjerenim lokacijama u gradskom tkivu, ako ne zahtijevaju površinu veću od 2 ha zemljišta;
- prostori namijenjeni malim i srednjim sadržajima (pretežno industrija i zanatstvo) ili grupacije raznolikih sitnih proizvodnih djelatnosti i usluga u funkciji proizvodnih djelatnosti - tzv. poduzetnički centri (npr. rekonstrukcija i

adaptacija objekata koji nisu u funkciji, odnosno neuređenih radnih prostora). U zonama mješovite namjene poželjan je smještaj tih sadržaja u objektu na izdvojenoj parceli, ali se mogu grupirati i u manjim ili većim radnim zonama;

- prostori u objektima druge osnovne namjene - lokali u prizemlju, etaže (trgovina, zanatstvo, uredski prostori raznih namjena).

Planom se omogućuje usmjeravanje razvoja turizma na gradskom području prema poslovnom, sajamskom, kongresnom, znanstvenom i kulturnom turizmu, uz planiranje novih hotela;

Prostorno se na području obuhvata Generalnoga urbanističkog plana predlaže podjela na dvije turističke razvojne zone:

primarna turistička zona koja obuhvaća uže gradsko središte, koje zahtijeva investicije u rješavanje prometa i restauraciju najvrjednijih građevina, a prioritet u razvoju te zone predstavlja njegov najatraktivniji dio, Gornji grad, i sekundarna turistička zona koja obuhvaća preostali urbanizirani dio grada s više različitih, u prostoru raspoređenih atrakcija (park Maksimir, SRC Jarun, prostor uz Savu, Park prirode Medvednica itd.), u kojoj su prioritet primjereno označavanje, uređenje i opremanje pješačkih zona i biciklističkih staza.

U urbanom uređivanju, a posebno kontroli "gradskoga ruba" osmišljen je niz gradskih urbano – gospodarskih programa u obliku inovacijskih – znanstveno tehnoloških središta i drugih.

Oblici radnog prostora

Generalnim urbanističkim planom određuju se oblici gospodarskih prostora:

jednonamjenske zone:

njihova veličina i smještaj u prostoru,

način razgraničavanja s drugim namjenama,

uvjeti poslovanja,

poduzetnički, tehnološki i inovacijski centri koji okupljaju veći broj manjih, različitih djelatnosti:

lokacije,

uvjeti poslovanja,

manji radni prostori u zonama mješovite namjene:

određuju se prostorni kriteriji za smještaj u prostoru/objektu (veličina i tip jedinice) i uvjeti poslovanja

djelatnosti koje ne smiju poslovati u zonama mješovite namjene.

3.2.2. Prikaz mreža društvene djelatnosti

Javni su sadržaji smješteni većinom na lokacijama koje su vezane uz javni promet, iako su dostupne i imaju posebne mogućnosti. Ovi sadržaji potencijalno predstavljaju oznake za orijentaciju u gradskom prostoru i trebaju pomoći da se postignu posebnosti pojedinih dijelova grada. Javni se sadržaji mogu smjestiti i na javnim zelenim površinama, no uz poštovanje posebnih uvjeta određenih urbanim pravilima za pojedina područja.

Pod građevinama za javne i društvene namjene podrazumijevaju se:

D 1 - upravne,

D 2 - socijalne,

D 3 - zdravstvene,

D 4 - predškolske,

D 5 - školske,

D 6 - visokoučilišne,

D 7 - kulturne,

D 8 - vjerske (crkve, samostani, vjerski centri),

D - površine na kojima su moguće sve javne i društvene namjene (sve navedene i druge javne i društvene namjene: HTV, političke organizacije, diplomatska predstavništva, specijalizirani odgojno-obrazovni centri za okoliš i održivi razvoj, manje športsko-rekreacijske dvorane i sl.).

U svim građevinama javne i društvene namjene mogu se uređivati prostori koji upotpunjuju i služe osnovnoj djelatnosti koja se obavlja u tim građevinama.

Iznimno, unutar površina javne i društvene namjene, mogu se graditi hoteli i na zasebnim građevnim česticama kao prateći sadržaji upravnoj, zdravstvenoj i vjerskoj namjeni te visokim učilištima.

Na površinama i građevnim česticama za javnu i društvenu namjenu ne mogu se graditi stambene (osim jedan stan za domara) i poslovne građevine.

Osim na područjima na kojima je predviđena gradnja osnovnih škola na prostorima što će biti određeni detaljnijim prostornim planovima, planom se omogućuje gradnja osnovnih škola i na površinama javne i društvene namjene. Normativi za gradnju osnovnih škola temelje se na broju djece određenom sa 10% stanovnika, broju od 30 učenika po jednoj učionici, te veličini parcele u rasponu od 30 do 50 m² po učeniku, uz pretpostavku da se nastava provodi u dvije smjene.

Na površinama javne i društvene namjene omogućuje se gradnja dječjih ustanova i uređenje drugih prostora za tu namjenu. Za takvu je gradnju potrebno po djetetu osigurati, u pravilu, 15 - 20 m², uzimajući u obzir lokalne uvjete.

a) Društvene djelatnosti od značenja za Zagreb i Hrvatsku

Posebna je važnost Zagreba kao glavnoga grada Hrvatske u poticanju razvitka društvenih djelatnosti od interesa za Hrvatsku u cjelini, osobito u dijelu središnjih funkcija koje se odnose na obrazovanje, znanost, kulturu, zdravstvo, šport i upravu.

Srednje škole

Planom mreže srednjoškolskih ustanova obuhvaćene su srednje škole (gimnazije, strukovne škole, umjetničke škole i privatne srednje škole s pravom javnosti), učenički domovi i posebne ustanove za obrazovanje učenika s većim teškoćama u razvoju.

Naslijeđena koncentracija škola na užem gradskom području (58% srednjih škola u Gradu Zagrebu nalazi se u bivšim općinama Centar, Medveščak, Trešnjevka i Trnje) donekle je korigirana gradnjom novih škola u Dubravi i Novom Zagrebu. Za ravnomjerniji prostorni raspored, iako je za srednje školstvo karakteristična vezanost učenika za stručno opredjeljenje, a ne mjesto stanovanja, još nedostaju takvi objekti u Susjedgradu.

Određivanje lokacija za gradnju najvećim je dijelom uvjetovano postojećim objektima.

Visoka učilišta i znanstvene ustanove

Sveučilište u Zagrebu izradilo je 1997. elaborat "Hrvatsko sveučilište u 21. stoljeću - Idejno rješenje razvoja Sveučilišta u Zagrebu" u sklopu kojega je izrađena i Studija prostornog razvoja Sveučilišta u Zagrebu.

S obzirom na demografska kretanja i otvaranje novih visokih učilišta u Republici Hrvatskoj predviđa se da će Sveučilište u Zagrebu imati ukupno oko 50.000 studenata i u sljedećih nekoliko desetljeća. Pri tome se očekuje smanjivanje broja dodiplomskih studenata, prije svega zbog bolje organizacije i učinkovitosti studija, a rast broja poslijediplomskih i doktorskih studenata. Rast će udio studenata izvan Zagreba i iz inozemstva, kojima je potreban smještaj. U hrvatskom visokoškolskom sustavu Sveučilište u Zagrebu će, kao znanstveno i stručno najjača institucija, imati središnju ulogu u poslijediplomskim i doktorskim studijim i bit će rasadište znanstvenika i umjetnika, te mladih nastavnika za potrebe drugih učilišta, ali i drugih visokostručnih kadrova. To ujedno znači povećavanje kapaciteta i opreme za znanstvena i stručna istraživanja i umjetnički rad. Predviđa se i snažan porast uloge Sveučilišta u organizaciji i izvođenju trajne naobrazbe svih oblika, a to će također zahtijevati, pored kadrovskih, i povećane prostorne kapacitete.

Sveučilište se planira fizički organizirati u pet prostornih grupacija (centar-sjever-jug-istok-zapad), što podrazumijeva zaokruživanje pojedinih postojećih sveučilišnih kompleksa. Na osnovu planiranih površina za svih pet gradskih - sveučilišnih područja ima dovoljno prostora za širenje, međutim, na svim tim područjima nisu isti uvjeti za proširivanje. Svi sveučilišni objekti smješteni su u urbanom dijelu Zagreba.

Kultura

Središnje ustanove u kulturi koje svojim djelovanjem utječu na svekoliki kulturni identitet Hrvatske smještene su uglavnom u središtu Zagreba. Ta činjenica u velikoj mjeri otežava osiguravanje prostora za eventualno proširivanje ili povećavanje kapaciteta. Od novih objekata planira se gradnja - osiguravanje lokacija: prostor za muzičko-scenske priredbe - Kazalište Komedija, prostor za Dramu HNK, Centar za multimedijske djelatnosti, Muzej suvremene umjetnosti i Centralni muzejski depo i radionice.

Postojeći kapaciteti knjižnica u gradu iznose 14.621 m² ili oko 17 m² na 1.000 stanovnika, dok je usvojeni standard 28 m²/1.000 stanovnika. Područja s izrazitim nedostatkom knjižničkog prostora i na kojima je potrebno osigurati lokacije su: Trnje - Kruge (1.000 m²), Novi Zagreb (1.000 m²), Peščenica (1.000 m²), Maksimir (400 m²), Medveščak (400 m²), Poljanice (200 m²), te Centralno spremište knjiga i bibliobusa.

Zdravstvo

Veliki zdravstveni projekt - završetak gradnje Sveučilišne bolnice Zagreb zacrtan je kao zdravstveni i komercijalni program. Zdravstveni će sadržavati djelatnosti opće bolnice, te specijalizirane klinike za traumatologiju i onkologiju. Opća bolnica u sklopu Sveučilišne bolnice obuhvatiti će one sadržaje i kapacitete koji su potrebni za regionalnu bolnicu za oko 200.000 stanovnika.

Šport

Prema Zakonu o športu, Ministarstvo prosvjete i športa dužno je propisati prostorne uvjete, standarde i normative za izradu sustava športskih objekata. Ti propisi do danas još nisu doneseni. Generalnim urbanističkim planom određuju se površine za golf, jahačke centre, teniske centre i centre za vodene športove.

b) Prikaz društvenih djelatnosti lokalnog značenja

Objekti i prostori za zadovoljavanje primarnih potreba stanovnika grada, kao što su predškolske ustanove, osnovne škole, socijalne ustanove, domovi umirovljenika, ustanove za slobodno vrijeme djece, omladine i drugih građana (športski i kulturni sadržaji), i vjerski objekti trebaju biti ravnomjerno distribuirani, tj. dostupni svim korisnicima.

Predškolske ustanove

Mreža predškolskih ustanova ukazuje na nesrazmjer potreba s opsegom i rasporedom smještajnih kapaciteta predškolskih ustanova u pojedinim gradskim dijelovima. Koncentracija problema odnosi se na izrazito gradska područja gdje je znatno veći stupanj zaposlenosti majki, te u novoizgrađenim četvrtima gdje stambena gradnja nije upotpunjena l pratećim sadržajima. Stanje je kritično na području Dubrave, Španskog, Malešnice, Botinca i Jaruna.

Na temelju Zakona o predškolskom odgoju i naobrazbi, Hrvatski državni Sabor trebao bi donijeti novi državni pedagoški standard predškolskog odgoja i naobrazbe. Očekuje se da će primjena novog standarda (manji broj djece u odgojnim skupinama) također zahtijevati povećavanje kapaciteta za smještaj djece predškolske dobi.

Osnovne škole

Mrežom osnovnih škola na području Zagreba planiraju se, kao prioritetne, potrebe:

- gradnja novih osnovnoškolskih objekata na područjima Dubrave - Čulinec i Peščenice - Borovje;
- gradnja 18 športskih dvorana;
- dogradnja postojećih osnovnoškolskih objekata osnovnih škola: dr. Vinka Žganeca - Kozari Bok, Pavleka Miškine - Sveti Duh, Vladimira Nazora - područni razredni odjeli u Remetama, Granešina i Prečko;
- gradnja zamjenskog objekta za OŠ Dragutina Kušlana,
- rekonstrukcija, adaptacija, uređenje postojećih osnovnoškolskih objekata OŠ Miroslava Krleže, OŠ Kralja Tomislava, OŠ Markuševac - središnji objekt i područni razredni odjeli u Bačunu i Vidovcu.

Istom su mrežom iskazane i dugoročnije potrebe gradnje osnovnoškolskih objekata:

- Šestinski dol između Mikulića i Bijenika;
- Barutanski jarak;
- Kajzerica;
- Burićevo naselje;
- Lanište ili Trokuti;
- Kancelak;
- Borčec;
- Staglišće;
- između Selske I Baštijanove;
- između Kopačevskog puta i Čepinskog puta;
- između Apatinske i Vukomeričke ceste.

Kultura

U djelatnosti kulture na lokalnoj su razini najvažniji centri kulture i knjižnice u kojima se odvijaju različiti programi i djelatnosti, ovisno o interesima i potrebama građana. Stoga se predviđa proširivanje kapaciteta centara kulture na postojećim lokacijama.

Zdravstvo i socijalna skrb

Zadovoljavanje zdravstvenih potreba stanovništva Zagreba ostvarit će se u budućnosti prije svega sanacijom i adaptacijom postojećih objekata, uz gradnju novih zdravstvenih sadržaja, prvenstveno na području Borongaj - sjever i Susedgrad.

Šport i rekreacija

Raspored športskih objekata i njihovi sadržaji ne odgovaraju stvarnim potrebama stanovništva. Stoga je potrebno nadograđivati sustav športskih centara i objekata sa ciljem da se uključi što veći broj korisnika, posebno mladih, te u svim dijelovima Zagreba zadržati predviđene, a neizgrađene prostore za šport i rekreaciju.

Vjerski objekti

U Zagrebu je 1999. bilo 70 župa. Broj će se župa u Zagrebu u budućnosti povećavati osnivanjem novih župa u onim gradskim dijelovima gdje je povećan broj stanovnika. Stoga Generalni urbanistički plan Zagreba obvezuje da planovima nižeg reda budu osigurane lokacije za gradnju župnih centara u župama koje nemaju župne crkve, odnosno u novoosnovanim župama.

Mjesna samouprava

Prostorne potrebe mjesne samouprave zadovoljit će se u okviru zona mješovite i javne i društvene namjene, pretežno u već postojećim prostorima.

3.2.3. Prikaz prometne i telekomunikacijske mreže i kretanja u gradu

3.2.3.1. PROMET

Europski pristup mobilnosti u gradovima ima širok raspon pojava oblika, i u pravilu, blizak je principima održivog razvitka.

Slijedom ideja iznesenih u Riju 1992. održane su 1994. konferencija u Amsterdamu pod nazivom *Car Free Cities (Gradovi bez automobila)*, a u danskom gradu Aalborgu Europska konferencija o održivom razvitku koja je i pokrenula kampanju za održive gradove i mjesta u Europi operacionalizirajući Agendu 21 na lokalnoj razini u Povelji potpisnik koje je i Grad Zagreb. Aalborška povelja u točki 1.9 govori o obrascima održivog kretanja u gradu:

"Dat ćemo prednost ekološki neštettim sredstvima prijevoza (posebno pješaćenju, biciklizmu, javnom prijevozu), tako što ćemo u središte planiranja postaviti kombinaciju tih načina kretanja. Pojedinačna motorizirana sredstva gradskog prijevoza trebaju imati pomoćnu funkciju olakšavanja pristupa lokalnim službama i održavanja gospodarske djelatnosti grada."

Načela održivog razvitka polazišna su točka u izradi Prometne studije Grada Zagreba (MVI, Zagreb, 1999.) koja je, zajedno s pozitivnim iskustvima udruge *Gradovi bez automobila*, korištena u izradi ovo plana.

Rast bruto nacionalnog dohotka i standarda stanovništva rezultira povećanom mobilnošću, rastom broja motornih vozila i nastojanjem da se ta vozila koriste za zadovoljavanje svakodnevnih prijevoznih potreba. Masovna uporaba osobnih motornih vozila neminovno dovodi do zagušenja gradske ulične mreže, posebno u središnjim gradskim prostorima i donosi vrlo nepovoljne gospodarske i ekološke posljedice uz devastaciju graditeljskog nasljeđa.

Čak ni gradnjom sve većeg broja i sve širih prometnica i parkirališta ne bi se mogli zadovoljiti rastući zahtjevi prometne potražnje individualne motorizacije jer su zahtjevi, posebno u središnjim gradskim dijelovima, veći nego to grad, prostorno i financijski, može podnijeti.

Problem je moguće riješiti, što je važan dio politike europskih gradova, kontinuiranim usklađivanjem glavnih elemenata organizacije mobilnosti:

prometne infrastrukture,

prostornih struktura,

mreže nematerijalnih komunikacija i

vremenskih struktura.

Prometnu infrastrukturu treba razvijati na principima održivog razvitka sa ciljem da se poveća učinkovitost prometnog sustava u cjelini i postigne bolja povezanost tako da se:

dogradi i osuvremeni javni prijevoz uz povećavanje kapaciteta i razine usluga;

mjerama prometne i porezne politike destimulira korištenje osobnih motornih vozila u gradskom prometu;

smanji uporaba osobnih automobila u gradskom središtu, ograniči parkiranje i onemogući gradnja novih javnih garaža;

poboljša uvjete za pješaćki i biciklistički promet;

osigura bolja pristupačnost prometne mreže i prometnih sredstava za sve korisnike, a posebno za osobe s dodatnim potrebama u kretanju;

poveća sigurnost u prometu;

smanji buka i zagađivanje zraka;

poveća broj parkirališnih mjesta, selektivno u odnosu na pojedine gradske dijelove.

Ovaj koncept obilježava nekoliko opredjeljenja:

na razini osnovnih oblika prijevoza u gradu apsolutnu prevagu u financijskim ulaganjima i u broju putnika trebaju imati javni prijevoz i nemotorizirani oblici prijevoza;

nedvosmisleno i sustavno će se djelovati na marginalizaciji uloge osobnih motornih vozila u gradskom prijevozu putnika jer iskustva velikih gradova razvijenih zemalja pokazuju da prometni problemi nisu rješivi, bez obzira na to kako velika bila ulaganja u javni prijevoz, ako nisu kombinirana sa ograničenjima za upotrebu osobnih vozila;

ulaganja u prometnu infrastrukturu bazirat će se na realno održivom financiranju.

Prometni se sustav planira tako da u svakom svojem dijelu bude pristupačan za sve građane, uključivo starije i teže pokretne osobe, roditelje s djecom, osobe u invalidskim kolicima i druge. O ravnopravnoj dostupnosti prometnog sustava za sve građane posebno treba voditi računa prigodom određivanja lokacije i oblikovanja stajališta javnog prijevoza, nabave voznog parka te dimenzioniranja i oblikovanja ulica, trgova i drugih javnih prostora.

Disponiranjem prostornim strukturama nastojati će se prometne probleme preduhitriti i rješavati u samom začetku. Izbjegavanjem velikih površina istovrsne namjene i većom izmiješanošću sadržaja na gradskom prostoru, do mjere koju to kompatibilnost pojedinih namjena površina dopušta, postići će se ravnomjerniji prometni tokovi, a lokacijskom disperzijom mreže osnovnih sadržaja i usluga omogućit će se zadovoljenje svakodnevnih potreba (opskrbnih, zdravstvenih, obrazovnih, rekreacijskih, itd.) pretežito na pješaćkim i biciklističkim relacijama kako bi se izbjegla nepotrebna putovanja.

Kompaktan grad je, u usporedbi s raspršenim gradom malih gustoća, jeftiniji u gradnji i funkcioniranju prometne i ukupne infrastrukture i vrlo je prikladan za učinkovito opsluživanje javnim prijevozom. gećim urbanim gustoćama na pješaćkim udaljenostima od stajališta javnog prijevoza velikog kapaciteta i razine usluge (željeznica, lakošinska željeznica) potiče se korištenje javnog prijevoza.

"U cilju unapređivanja kvalitete življenja grad će se graditi i uređivati tako da će se za sve građane, bez obzira na dob i vrstu poteškoća u kretanju, osigurati nesmetan pristup javnim građevinama, javnim površinama, sredstvima javnog prijevoza i sredstvima javnog komuniciranja.

U provedbi Plana primjenjivati će se propisi, normativi i europska iskustva sa svrhom smanjivanja i eliminiranja postojećih i sprečavanja nastajanja novih urbanističko-arhitektonskih barijera.

Istražit će se mogućnosti uvođenja alternativnih načina javnog i individualnog prijevoza: autobusi na plinski pogon i na druga goriva što nisu štetna za okoliš, elektromobil, linijski taksi koji bi se kretao i po površinama rezerviranim za javni prijevoz i drugo."

Javni prijevoz

Javni prijevoz putnika zasniva se na tri šinska podsustava i mreži autobusnih linija, te manjim podsustavima sa specifičnim ulogama (taxi, linijski taxi, uspinjača). Sve vrste prijevoza su postavljene tako da se međusobno dopunjuju i djeluju integrirano. Šinski podsustavi i mreža autobusnih linija pokrivat će cijelo gradsko područje tako da pješaćka udaljenost do najbližeg stajališta javnog prijevoza ne bude nigdje veća od 500 metara.

Mreža postojećih tramvajskih pruga bit će u manjoj mjeri proširena (ulica Črnomerec-jug, Heinzelova i Radnička cesta, Jadranska avenija, Sarajevska ulica) i dograđena kraćim spojevima koji će omogućiti fleksibilnije vođenje linija i bolje funkcioniranje u izvanrednim okolnostima. Poboljšanja u tramvajskom prometu posebno glede udobnosti putnika, poboljšanja putne brzine i održavanja voznog reda osigurat će se uvođenjem kvalitetnoga voznog parka, posebno suvremenih niskopodnih tramvaja, te osiguravanjem prednosti na semaforiziranim raskrižjima, kompjuteriziranim informacijskim sustavom za nadziranje tramvajskog prometa i obavješćavanje putnika i drugim organizacijskim i tehničkim mjerama.

Bez obzira na planirana poboljšanja, mogućnosti tramvajskog prijevoza, zbog veličine i prostorne organizacije grada, neće biti dovoljne, pa se na temelju naših saznanja, iskustava europskih gradova i rezultata Prometne studije za grad Zagreb, na pravcima velike prometne potražnje planira gradnja lakošinske željeznice koja će učinkovitije povezivati udaljenije dijelove grada i središte. Osnovni pravci lakošinske željeznice planirani su od Španskog i Malešnice preko središnjega gradskog prostora do Dubrave i od središta grada do Novog Zagreba. Lakošinska željeznica u središnjem će gradskom prostoru biti vođena autonomno, bez ometanja od drugih oblika prijevoza, a izvan tog prostora, pretežito u posebnoj tijelu unutar profila ulica, uz osiguravanje prednosti na raskrižjima. Pojedini dijelovi postojeće tramvajske mreže bit će uključeni u trase lakošinske željeznice. Ovoisno o prometnim pšotrebama i financijskim mogućnostima lakošinsku željeznicu moguće je dograđivati na način da se i dionice izvan gradskog središta sukcesivno deniveliraju u odnosu na druge prometne tokove.

U Malešnici je trasa lakošinske željeznice planirana Ulicom Ivane Brlić Mažuranić, njezinim planiranim produžetkom do Zagrebačke ceste, nastavno produženom Kranjčevićevom ulicom do raskrižja s Novom cestom, zatim Ulicom Božidara Adžije u kojoj je predviđeno spušćanje u podzemlje. U minus prvog razini prolazi donjim gradom, linijom Hebrangova -

Boškovićeve - kralja Zvonimira gdje ponovo izlazi na površinu i nastavlja preko Svetica, Maksimirske i ulice Dubrava do Dupca. Na ovu osnovnu trasu priključuje se trasa iz Španskoga koja ide postojećom i produženom Ulicom Antuna Šoljana do oko 170 m istočno od Zagrebačke ceste, a zatim trasom industrijskog kolosijeka prema sjeveroistoku do spoja s opisanom trasom u produženoj Kranjčevićевой ulici. Dalje na istok idu istom trasom do Svetica, a zatim ova linija produžava Budakovom do okretišta u Borongaju.

Trasa lakošinske željeznice u smjeru sjever - jug koristi postojeći tramvajski koridor Dolje-Ksaver-Medveščak (ulazi u podzemlje) te nastavlja smijerom Trg bana Josipa Jelačića, Glavni kolodvor, Hrvatske bratske zajednice (izlazi iz podzemlja) i Avenija Većeslava Holjevca.

U Planu su ucrtane i alternativne trase lakošinske željeznice koje prolaze područjem značajne prometne potražnje:

planiranom Bliznečkom ulicom - jug, od Mandlove ulice do Ulice grada Vukovara;

prsten u Dubravi koji s ulicom Dubrava zatvaraju Dankovečka, Oporovečka i Avenija Gojka Šuška i

nastavno na opisanu dionicu Dolje-Ksaver-Medveščak-Glavni kolodvor, trasa nastavlja prema Krugama gdje izlazi na površinu. Dalje nastavlja na jug produženom Strojarskom cestom i novim mostom preko rijeke Save, te zapadnim rubom Zapruđa, Utrina i Travnog do Dugava.

Ove trase, osim djelomično posljednje za koju je to već učinjeno, potrebno je testirati u prometnom modelu te s aspekta učinkovitosti i odnosa troškova i koristi odlučiti o njihovoj gradnji.

Postojeća gradska i prigradska željeznica bit će modernizirana na način da se sagrade suvremena stajališta, osigura ravnomjeran slijed vlakova i odgovarajući vozni park. Javni će prijevoz biti organiziran na svim postojećim prugama uz poboljšanje slijeda vlakova. Na pravcu istok zapad osiguran je prostor za izgradnju dodatne dvokolosiječne pruge isključivo za gradski i prigradski promet koja će biti građena kad propusnost postojeće pruge neće zadovoljavati prometnu potražnju.

Pristup na Medvednicu planira se prvenstveno javnim prijevozom (žičarom i autobusima) i pješice, a samo u najneophodnijoj mjeri osobnim motornim vozilima. Planira se rekonstrukcija i produžetak postojeće sljemenske žičare do okretišta tramvaja na Dolju. Za gradnju nove donje stanice žičare s parkiralištem za osobna motorna vozila osigurava se prostor između Kvintičke ulice i Gračanske ceste, na grafičkom prikazu Korištenje i namjena prostora označen sa IS.

Autobusni prijevoz

Mreža autobusnih linija formirat će se produžavanjem postojećih linija i uspostavom novih na način da dopunjuju osnovne šinske sustave. Autobusne će linije posebno pokrivati gradska područja s manjom koncentracijom potražnje (manje gustoće stanovanja) i dijelove grada koji zbog reljefa nisu prikladni za druge oblike javnog prijevoza.

Za široku uporabu javnog prijevoza važna je dorada i prostorno širenje jedinstvenog tarifnog sustava i preko administrativnih granica Grada Zagreba i to na Zagrebačku i druge županije sa čijeg teritorija postoje dnevne migracije u grad Zagreb.

Prostor za spremište autobusa i šinskih vozila javnoga gradskog prijevoza planiran je na prostoru između Jakuševca i Ranžirnog kolodvora.

Biciklistički promet

U svrhu bržeg razvitka biciklističkog prometa za zadovoljavanje prijevozne potražnje na kraćim i srednjim relacijama i to za odlazak na posao, u obrazovne ustanove, za rekreativne i druge svrhe sustavno će se proširivati mreža biciklističkih staza i parkirališta za bicikle u cijelom gradu. Mreža biciklističkih staza širit će se gradnjom novih staza unutar profila ulica ili nezavisno od ulica kroz zelene (Sava, odteretni kanal) i druge površine, te obilježavanjem na dijelovima postojećih pješačkih površina i kolnika. Prigodom određivanja biciklističkih staza posebno će se voditi računa o tome da budu atraktivne i sigurne za korisnike.

Prioritetno će se uspostaviti mreža biciklističkih staza u središnjem gradskom prostoru i povezati sa zonama u kojima su koncentrirane visokoškolske ustanove. Za uspostavu mreže biciklističkih staza u središnjem gradskom prostoru koristit će se dijelovi postojećih pješačkih hodnika i kolnika, uz dovršetak akcije spuštanja rubnjaka na raskrižjima i odg ovarajućim obilježavanjem biciklističkih puteva.

Biciklističke su staze obavezne u gradskim avenijama i na potezima označenima u Planu prometa. Samo iznimno, ako se to dokaže analizom, prigodom rekonstrukcije prometnica s ograničenim prostornim mogućnostima može se

dopustiti da se u pojedinom odsječku ne izvede biciklistička staza, no mora se osigurati alternativni pravac. Biciklističke staze gradit će se i za povezivanje grada s okolicom, posebno u smjeru Samobora, Velike Gorice i Sesveta.

Sama infrastruktura nije dovoljna za razvoj biciklizma pa će paralelno biti vođene intenzivne akcije za unapređivanje svijesti o prednostima korištenja bicikla i za poboljšanje imagea biciklizma.

Pješački promet

Poboljšanje uvjeta za pješački promet posebno je važno jer se veliki broj putovanja može obaviti isključivo pješice, a pored toga korištenje bilo kojega drugog prijevoza također je vezano uz pješčenje. Za kretanje pješaka gradit će se ulične površine, trgovi, pješački putovi, pothodnici, nathodnici, stube, prečaci, prolazi i šetališta.

Osim pješačke zone u središtu grada uređivat će se i manje pješačke zone u drugim dijelovima grada.

Javni pješački prostori uređivat će se na način da budu sigurni i atraktivni za pješake. Na cjelokupnoj, postojećoj i novoplaniranoj uličnoj mreži, na svim mjestima predviđenima za prelaženje pješaka preko kolnika bit će ugrađeni spuštani rubnjaci i odgovarajuće rampe blagog nagiba, a pothodnici i nathodnici bit će uređeni tako da omogućuju prolaz osobama u invalidskim kolicima. Minimalno dopuštene dimenzije pješačkih hodnika koristit će se samo iznimno.

Širenjem zona s maksimalno dopuštenom brzinom od 30 km/h za motorna vozila povećat će se sigurnost kretanja za pješake i bicikliste koji su dosad najugroženija skupina sudionika u prometu.

Prigodom rekonstrukcije pretežito stambenih ulica i ulica u središnjem gradskom prostoru primjenjivat će se rješenja koja pridonose smirivanju motornog prometa i osiguravaju više prostora za pješake, bicikliste i zelenilo.

Ulična mreža

Važan čimbenik o kojem treba voditi računa u planiranju prometnog sustava je rast broja osobnih motornih vozila i njihovo korištenje u gradskom prometu. Rast motorizacije najuže je vezan uz rast BND-a te fiskalne i druge mjere kojima se pogoduje ili otežava nabava i korištenje osobnih motornih vozila. Modaliteti nabave motornih vozila u kompetenciji su Vlade i Parlamenta, a mjere za destimuliranje i ograničavanje uporabe motornih vozila za gradske vožnje pretežito su u okviru kompetencija Grada. Posredno Grad može, mjerama u okviru svojih nadležnosti, destimulirati i nabavu osobnih motornih vozila.

Prognoze rasta motorizacije vrlo su nepouzdanе s obzirom na to da su vezane uz rast BND-a i dosljednost u primjeni fiskalnih i drugih mjera kojima će se posredno i neposredno utjecati na nabavu i korištenje automobila. Ovisno o rastu BND-a i primjeni mjera kojima će se regulirati nabava i korištenje motornih vozila u dugoročnom planskom razdoblju, stupanj motorizacije mogao bi se kretati u vrlo širokom rasponu od 340 (prognoza u prometnoj studiji Grada Zagreba) do 450 osobnih motornih vozila na tisuću stanovnika (procjena na temelju iskustva u drugim srednjoeuropskim tranzicijskim zemljama).

Razvoj ulične mreže planiran je poguščivanjem i dogradnjom postojeće ulične mreže u jedinstvenu funkcionalnu cjelinu. Maksimalna učinkovitost mreže osigurat će se njezinom dogradnjom i proširivanjem, kombinirano s optimizacijom propusnosti raskrižja primjenom suvremenih tehnologija za upravljanje i kontrolu prometa.

U cilju rasterećenja središta grada od motornog prometa, posebno tranzitnog, za promet motornih vozila zatvorit će se ulični potez Masarykova - Teslina a na druga dva zelena vala reducirati će se motorni promet na način da se ulice redizajniraju i tako smanji propusnost za motorni promet, a povećaju površine namijenjene pješacima, zelenilu i biciklistima.

Za međusobno povezivanje sjevernih gradskih predjela u smjeru istok-zapad i za rasterećivanje gradskog središta, planirana je tzv. sjeverna tangenta, kontinuirani ulični potez od ulice Čret u Maksimiru do ulice Šestinski dol u Črnomercu. U istočnom dijelu grada trasa sjeverne tangente je oko 1,8 km sjevernije od linije Maksimirska-Vlaška, a u zapadnom oko 1,2 km sjevernije od Ilice. Sjeverna tangenta obuhvaća pojedine postojeće ulične poteze i novoplanirane dionice ukupne dužine 6,9 km. Na trasi je predviđeno osam kraćih tunela ukupne dužine 2,4 km.

Gornji grad je dio najstarije povijesne jezgre Zagreba, urbanistički definiran u srednjem vijeku i u cjelini zaštićen kao spomenik kulture. Motorni promet nije primjeren uličnoj matrici i graditeljskom nasljeđu ove zaokružene srednjovjekovne cjeline, tako da će svaki tranzitni promet biti isključen s Gornjega grada u cijelosti.

S obzirom na funkcije Gornjega grada tolerirat će se promet vezan uz stanovanje i dostavu te, privremeno, promet vezan uz Sabor i Vladu Republike Hrvatske. Parkiranje osobnih motornih vozila dopustit će se vrlo restriktivno i to samo za stanare i, u najneophodnijoj mjeri, za potrebe Sabora i Vlade.

Obzirom na vrijednost Gornjega grada, njegove fizičke dimenzije i gotovo u cijelosti očuvanu srednjovjekovnu uličnu matricu dominantan oblik prometa bit će pješački.

Postojeća gradska obilaznica dogradit će se tako da će na cijeloj dužini imati profil autoceste. Na obilaznici je radi boljeg povezivanja s gradskom i zemaljskom cestovnom mrežom i valorizacije "rubnih" gradskih područja predviđena mogućnost gradnje novih raskrižja u više razina:

- kod Kosnice na produženoj Radničkoj cesti;
- kod Mičevca na produženoj Sajmišnoj cesti odnosno planiranom autoputu za Sisak;
- između Sv. Klare i Botinca na produženoj Ulici Luje Naletilića odnosno cesti za Pisarovinu;
- kod Rakitja na produženoj Baštijanovoj ulici;
- a prema potrebi i na drugim mjestima, uz uvjet da je moguće ostvariti minimalno potrebne prometno-tehničke i sigurnosne uvjete za formiranje raskrižja u više razina.

Preko rijeke Save planirano je ukupno deset novih mostova od čega šest kolno-pješačko-biciklističkih, dva kolno-pješačka i dva pješačko-biciklistička.

Unutargradska osnovna ulična mreža razvrstana je u kategorije:

- gradska autocesta,
- gradske avenije,
- glavne gradske ulice,
- gradske ulice.

Gradska je avenija oblikovna i prometna kategorija prvenstveno prepoznata kao već postojeća kvaliteta grada Zagreba koju se afirmira i unapređuje (ulica Medveščak, Avenija grada Vukovara, Avenija Dubrovnik i druge). Avenija je obilježena prostranošću, visokim zelenilom, funkcijom šetnice, biciklističke rute i značajnim kapacitetom za motorni promet. Avenija ima najmanje dva prometna traka za svaki smjer vožnje, razdijelene pojaseve zelenila, biciklističke staze i pješačke hodnike. Planom je predviđeno uređenje i dovršetak postojećih avenija i gradnja novih (produžetak Vatikanske ulice na zapad i istok, dovršetak postojeće Mandlove ulice i produžetak na jug, Vrapčanska produžena, Sarajevska i druge).

U pravilu, novoplanirane gradske i glavne gradske ulice također imaju drvorede i biciklističke staze te pješačke hodnike šire od minimalno dopuštenih, a u skladu s procjenom prometnih tokova.

Gradske avenije s glavnim gradskim ulicama čine jedinstvenu funkcionalnu cjelinu prometnica kojima su povezani svi dijelovi grada međusobno, a dopunjuju ih gradske ulice.

Minimalni poprečni profili gradskih avenija, glavnih gradskih i gradskih ulica primjenjuju se kod postojećih i novoplaniranih prometnica kad to prostorni i gospodarski uvjeti zahtijevaju

Parkiranje

Gradnja parkirališta i garaža za osobna motorna vozila određena je u funkciji namjene i veličine objekata te predjela grada. Postojeće se garaže ne mogu prenamjenjivati za druge sadržaje, a parkirališta samo iznimno, uz osiguravanje alternativnog smještaja vozila.

Upravljanje parkiranjem može biti djelotvoran čimbenik u politici ograničavanja korištenja automobila, posebno u gradskom središtu. U središnjem gradskom prostoru osiguravat će se ulična parkiranja i povoljni režimi parkiranja u javnim garažama za stanovnike središta i za kratkotrajna parkiranja koja pridonose prosperitetu tog područja (kupovina, poslovna djelatnost, zabava i slično), ali ne i za putovanja na posao. Potrebno je sustavno širiti zone s naplatom parkiranja, a uvoditi i zone s vremenskom kontrolom parkiranja bez naplate, ali uz sankcioniranje nediscipliniranih vozača.

Da bi se smanjio broj vozila kojima se dolazi na posao i u skladu s politikom ograničavanja motornog prometa u najužem gradskom središtu, na području Gornjeg grada i Kaptola i u dijelu Donjega grada omeđenom Draškovićevom, željezničkom prugom, Runjaninovom, Frankopanskom ulicom, Ilicom i Mesničkom ulicom dopustit će se, za sve namjene osim stambene, gradnja PGM-a najviše do 50% iznosa propisanog normativom.

Planom se u središnjem gradskom prostoru onemogućuje gradnja javnih garaža kako iz prometnih razloga ograničenja prometa u gradskom središtu, tako i zbog zaštite povijesnih vrijednosti prostora. Gradnja javnih garaža

u središtu grada ograničava se na prostor izvan Gornjega grada i Kaptola, te prostora omeđenog ulicama: Vlaška, Antuna Bauera, Trg Petra Krešimira IV., Hrvojeva, Kneza Bome, Kneza Domagoja, Kneza Branimira, Grgura Ninskog, južni rub Botaničkog vrta, Runjaninova, Vodnikova, Savska, Kršnjavoga, Kačićeva i Ilica. Iznimno, omogućuje se gradnja javne podzemne garaže ispod srednješkolskog igrališta između Ulice Izidora Kršnjavoga i Klaićeve ulice.

Parkirališne potrebe u središnjem gradskom prostoru bot će u skladu s postavljenim ciljevima (destimuliranje putovanja autom na posao, povoljni režim parkiranja za stanovnike središta, osiguranje uvjeta za kratkotrajno parkiranje vezano uz kupovinu, poslovne djelatnosti, zabavu i slično), namirene postojećim uličnim, izvanuličnim i garažnim mjestima uz pretvaranje dijela danas ilegalnih parkirališnih mjesta u legalna mjesta s naplatom, boljom organizacijom kontrole parkiranja i adekvatnom politikom cijene parkiranja, te gradnjom javnih garaža na obodu središnjega gradskog prostora (Langov trg, Trg Stjepana Radića, Crnatkova ulica, Reljkovićeve ulica-istok, košarkaško igralište "Cibona" u Tuškancu, srenješkolsko igralište i druge).

S obzirom na to da su površinska parkirališta s gledišta potrošnje prostora najneracionalnija, u svim gradskim prostorima s povećanom potražnjom za parkiranjem u pravilu će se onemogućiti pretvaranje zelenih površina u parkirališta, a uvjetovat će se gradnja višeetažnih parkirališnih objekata.

Na krajnjim točkama tramvajske mreže i uz stajališta gradske i lakošinske željeznice gradit će se parkirališta za osobna vozila i bicikle kako bi se vozačima omogućio nastavak vožnje javnim prijevozom. Posebno je važno da se takva parkirališta grade i uz stajališta gradske željeznice izvan gradskog teritorija na područjima koja gravitiraju Zagrebu.

Prigodom gradnje parkirališta i garaža osigurat će se odgovarajući broj adekvatnih mjesta za parkiranje vozila invalida.

Robno-transportni terminali bit će u Jankomiru i na Žitnjaku, a, prema potrebi, moguća je gradnja i novih terminala, prvenstveno unutar zona gospodarske namjene uz obilaznu autocestu.

Željeznica

Ovim planom, na temelju "Studije redefiniranja zagrebačkog željezničkog čvora" (Redevelopment Study Zagreb Railway Junction, the Hague, 1999) i naših saznanja, predviđeni su prostorni rezervati za razvoj zagrebačkoga željezničkog čvora. Pritome su uzete u obzir:

- nove gospodarske i prometne okolnosti nastale u putničkom i teretnom željezničkom prometu nakon uspostave samostalne hrvatske države, posebno europski željeznički koridori koji prolaze Hrvatskom i Zagrebom i to X. koridor Salzburg-Ljubljana-Zagreb-Beograd-Solun, X.a koridor Graz-Maribor-Zagreb i V.b koridor Rijeka-Zagreb-Budimpešta;
- činjenica da je, počevši od 1992., u Zagrebu zaživio gradski i prigradski putnički promet na postojećim prugama HŽ-a i postigao vrlo dobre rezultate;
- koncepcija željezničkoga čvora, predložena u studiji Redefiniranje koncepcije razvoja željezničkog čvora Zagreb (Željezničko projektno društvo d.d., Zagreb, 1999.);
- promišljanja o ulozi željeznice u gradskom prometu u Prometnoj studiji za grad Zagreb (MAV, Zagreb, 1999.).

Teretni će promet biti isključen s užega gradskog područja, a pruge oslobođene za daljinski i gradski putnički promet. Predviđeno je da će se teretni promet odvijati priključnim prugama čvora i obilaznim prugama u čvoru i to prugama od Sesveta preko Žitnjaka do Ranžirnog kolodvora, od Ranžirnog kolodvora preko Klare i Remetinca do Blata i dalje novoplaniranom trasom zapadne obilazne pruge lijevom obalom oteretnog kanala i dalje desnom obalom rijeke Save do Zaprešića. Zapadna obilazna pruga Ranžirni kolodvor - Blato - Zaprešić planirana je kao dvokolosiječna. Također je rezerviran prostor za dogradnju drugoga kolosijeka na postojećim prugama od rasputnice Trnsko prema Rijeci i prema Sisku, te dvokolosiječne teretne pruge (kao nastavak ZOP-a) od Blata preko Remetinca do Ranžirnog kolodvora.

Putnički promet odvijat će se po svim prugama čvora, a na relaciji istok-zapad od Zaprešića do Dugog Sela rezerviran je prostor za gradnju autonomne dvokolosiječne pruge isključivo za gradski prijevoz putnika. Predviđena je i mogućnost gradnje nove pruge, pretežito za putnički promet, od Podsuseda preko Samobora do Bregane.

Zagreb - Glavni kolodvor bit će središnje mjesto željezničkoga putničkog prometa u Zagrebu i kroz njega će prolaziti, u njemu započinjati ili završavati vožnju najveći dio putničkih vlakova koji će se kretati željezničkim čvorom Zagreb. Glavni kolodvor bit će rekonstruiran i opremljen suvremenom signalno-sigurnosnom opremom.

Za gradnju novoga tehničko-putničkog kolodvora (poslovni kolodvor) rezerviran je prostor na Borongaju. Također je predviđeno preseljenje željezničkih radionica i pogona Tvornice "Janko Gredelj" s područja Trnja.

Omogućuje se podizanje pruga, stajališta i kolodvora u zagrebačkom željezničkom čvoru na plus prvu razinu, odnosno zamjena visokih nasipa vijaduktima, čime će se omogućiti nesmetana komunikacija na istoj razini između gradskih sadržaja s obje strane pruge.

Podizanje željezničkih pruga na plus prvu razinu, zamjena nasipa vijaduktima i smještaj primjerenih sadržaja unutar infrastrukturnog pojasa željezničke pruge definirati će se detaljnim planom.

Gradnja lokoteretnog kolodvora planirana je na području Ranžirnog kolodvora, čime će se stvoriti uvjeti za prestanak rada sadašnjega lokoteretnog kolodvora u Heinzelovoj ulici i djelatnosti vezane uz teretni promet na Zapadnom kolodvoru. S obzirom na ograničene mogućnosti razvoja postojećega kontejnerskog terminala u Vrapču, nova je lokacija također predviđena na području Ranžirnog kolodvora. Industrije u zapadnom i istočnom dijelu grada bit će industrijskim matičnjacima povezane na stanice Podsused Tvornica, Žitnjak i Resnik, iz kojih će vagonae dostavljati na industrijske kolosijeka.

Zračni prijevoz

Zračna luka Zagreb smještena je na području grada Velika Gorica u Zagrebačkoj županiji i nije u obuhvatu ovoga plana. Ipak se radi značenja Zračne luke za prometnu povezanost Zagreba s drugim gradovima u svijetu i u Hrvatskoj u nastavku navode neke njene razvojne komponente, realizacija kojih bi bila poželjna s gledišta položaja i razvoja Grada Zagreba kao državnog središta.

Zračna luka Zagreb gotovo je u potpunosti iskoristila postojeće prostorne mogućnosti za razvitak (staza za vožnju, stajanka, putnička zgrada i pristupna cesta; nemogućnost kvalitetnoga prometno-tehnološkog rješenja putničke zgrade; nemogućnost primjene aviomostova, neadekvatno urbanističko-arhitektonsko oblikovanje i vizualni identitet Zračne luke glavnoga grada).

Stoga je predviđena gradnja novoga putničkog terminala što je u skladu sa Strategijom prostornog uređivanja Države i Programom prostornog uređivanja koji predviđaju proširivanje Zračne luke Zagreb - prvenstveno gradnjom terminalskih površina. Pristup novom putničkom terminalu iz smjera Grada Zagreba bit će produljenom Radničkom cestom, preko Domovinskog mosta, odnosno preko petlje Kosnica na gradskoj obilaznoj autocesti.

Gradnja druge uzletno-slijetne staze nije izričito navedena u Prostornom planu Zagrebačke županije, no mišljenja smo da je poželjna ne samo zbog kapaciteta već i zbog uloge Zračne luke Zagreb koja bi u svim okolnostima trebala funkcionirati. S obzirom na to da postoji samo jedna staza, moguća su zatvaranja radi nesreća i drugih izvanrednih okolnosti, rekonstrukcije, čišćenja snijega itd. Također mješoviti karakter Zračne luke Zagreb, koja je istodobno zračna luka za javni zračni promet i Vojna zrakoplovna baza, upućuje na potrebu za drugom uzletno-slijetnom stazom.

Prigodom izrade prostornog rješenja za razvitak prometnog sustava grada uz već navedene korišteni su:

- dokumenti o uređenju i razvitku Republike Hrvatske (Strategija prostornog uređenja Republike Hrvatske, Program prostornog uređenja Republike Hrvatske, Strategija prometnog razvitka Republike Hrvatske);
- Prometna studija Grada Zagreba;
- Redevelopment Study Zagreb Railway Junction, final report, Arcadis, Hague, 1999.;
- iskustva velikih gradova razvijenih europskih zemalja i zemalja u tranziciji;
- istraživanja Gradskog zavoda za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša.
- Declaration on Intelligent Mobility in Urban Regions, Berlin 2000.

3.2.3.2. TELEKOMUNIKACIJE

Prostorni zahtjevi nepokretne telekomunikacijske mreže mogu se podijeliti u dva glavna područja; građevinski objekti i spojni vodovi.

Veće građevine u koje se postavlja komutacijska i prijenosna oprema već su sagrađene.

Transportna kanalizacija vezana je uglavnom uz ostalu infrastrukturu, poglavito uz cestovnu mrežu tako da ih nije nužno posebno izdvajati i naglašavati. Gradnja distributivne kanalizacije predstavlja prvi korak ka mogućnosti pružanja novih usluga i cilj HT-a je sagrađiti distributivnu kanalizaciju (DTK) do svih objekata u urbanom području. U prostornom smislu DTK ne narušava postojeće stanje, osim u trenutku gradnje.

Za svaki građevinski objekte, bez obzira na visinu, koji se nalazi na trasi RR koridora ili je u njegovoj blizini moraju se utvrditi elementi ograničenja u prostornim planovima užih područja ili prigodom utvrđivanja uvjeta uređivanja prostora. Za objekte na području Centra, Trnja i Novog Zagreba koji su izvan zračnih koridora, a viši su od 35m, potrebno je ishoditi suglasnost za njihovo lociranje u odnosu na RR koridore.

Također će se nastaviti s gradnjom manjih tipskih objekata UPS-ova za koje su određene nove lokacije

U telefonskoj mreži Zagreba sagrađiti će se novi par tandem tranzitnih centrala i postaviti će se još jedna međunarodna centrala na postojećim lokacijama Trnje, Trešnjevka i Draškovićeve, te proširiti postojeće centrale. Planirani su svjetlovodni kabel i gradnja DTK po pristupnim područjima.

U planovima za proširenje mreže za prijenos podataka, osim planova za povećanje broja korisnika postojećih usluga, planira se i gradnja nove mreže s asinkronim prijenosnim modom koja bi služila za prihvaćanje i usmjerevanje videokonferencijskog prometa s područja Grada, ali i za povezivanje s drugim gradovima u Hrvatskoj. Za taj potpuno novi koncept telekomunikacijske mreže planira se da bi, u daljnoj budućnosti, zamijenio sinkrone digitalne sustave ostvarivši pri tome širokopojasnu mrežu integriranih digitalnih usluga.

Hrvatske telekomunikacije planiraju i gradnju nacionalne širokopojasne kabela telekomunikacijske mreže koja će služiti za TV-distribuciju i pružanje interaktivnih multimedijских usluga u budućnosti. Sadašnja oprema, koja je dimenzionirana za telefonski promet, uskoro neće moći osigurati usluge dovoljno visoke kvalitete uz prihvatljive cijene. Stoga treba više ulagati u razvoj i istraživanje i započeti s gradnjom novih potpuno optičkih sustava za daljnju budućnost.

Sustav telekomunikacija u tržišnoj konkurenciji s pozicije javnih gradskih interesa treba planirati prema tehnološki visokovrijednom komunikacijskom sustavu, posebno u pogledu dostupnosti Interneta svim građanima po pristupačnim uvjetima.

U planiranju gradnje novih prostora potrebno je predvidjeti i prostor za smještavanje telefonskih govornica koje se svojim dizajnom uklopaju u prostor, a neophodna su infrastruktura svih budućih javnih prostora. One trebaju biti planirane kao dio sustava urbane opreme, posebno uz nadstrešnice na stajalištima javnoga gradskog prijevoza.

Kad se na javnim prostorima ili objektima postavlja više od jedne tf. govornice, najmanje jedna treba biti univerzalnoga tipa, tj. da može služiti za potrebe invalidnih i drugih osoba. Nadalje, nastaviti će se sa zamjenom tehnološki zastarjelih digitalnih sustava, proširivanjem prijenosnog i komutacijskog kapaciteta i gradnjom mreža, sa ciljem da se osigura optimalna pokrivenost prostora i potreban broj priključaka u svim područjima.

Pošte

Na području grada Zagreba postoji mreža poštanskih središta i ureda.

Za plansko razdoblje do 2015., planiraju se novi kapaciteti na užim lokacijama - Malešnica, Prečko, Kozari bok, Rudeš, Črnomerec, Gornja Dubrava, Kvaternikov trg, Novi Zagreb - Siget i Botinec.

3.2.4. Prikaz komunalne i infrastrukturne mreže

3.2.4.1. VODOOPSKRBA

Koncepcija vodoopskrbnog sustava pretpostavlja prisilno podizanje vode iz zahvata podzemnih voda savskog aluvija u vodospreme, uz distribuciju vode potrošačima.

Vodoopskrbni sustav Grada Zagreba već se više od 120 godina zasniva na crpljenju vode iz savskog aluvija. S obzirom na postojeće količine i u budućnosti se planira najveći dio količina vode crpsti iz tog aluvija, a tek tamo gdje je to opravdano koriste se lokalni izvori, uglavnom za lokalne potrebe. Pored potrebne gradnje, aktivnost će se usmjeriti na zaštitu i sanaciju ugroženih vodocrpilišta.

Za potrebe definiranja izgradnje novih ili proširivanja postojećih vodocrpilišta, glavnih vodoopskrbnih cjevovoda, vodosprema i dr. u tijeku su izrade:

1. Elaborat dugoročnog razvoja vodoopskrbnog sustava Grada Zagreba i regije,
2. Projekt optimalizacije vodoopskrbnog sustava Grada Zagreba.

S obzirom na potrebu za kvalitetnom vodoopskrbom, te prirodne uvjete i mogućnosti zagrebačkog podzemlja, vodoopskrbni sustav će u budućnosti pokrivati cijeli zagrebački prostor, uz mogućnost pokrivanja potreba za vodom i susjednih županija. Taj je koncept u skladu sa svjetskim trendovima zadnjih desetak godina, gdje se okrupnjavanjem vodoopskrbnih sustava nastoji odgovoriti na sve oštrije kriterije zadovoljenja potreba za sigurnom opskrbom kvalitetnom pitkom vodom.

Kvalitetna i sigurna vodoopskrba Zagreba temelji se na potencijalima postojećih vodocrpilišta i to:

Da bi se te potencijale moglo realizirati, nužno je da se prethodno:

- sanira Jakuševac (realizacija crpilišta Črnkovec - Kosnica);
- od mangana sanira vodocrpilište Petruševac.

Planom su osigurani prostori i koridori za vodospreme, crpne stanice i glavne vodoopskrbne cjevovode kojima će se količine vode moći usmjeravati prema centrima potrošnje.

Kvalitetna i sigurna vodoopskrba Zagreba temelji se na potencijalima postojećih vodocrpilišta:

- Mala Mlaka, Petruševac, Sašnjak, Držićeva, Horvati, Kruge, Prečko, Stara Loza, Vrbik, Zadarska, Zapruđe, Žitnjak, Selska, Zagorska, Daničićeva i Pila;

te planiranih vodocrpilišta:

- Petruševac- proširenje, Zapruđe, Velesajam, Remetinec,

te buduća vodocrpilišta izvan grada Zagreba: - Črnkovec- Kosnica, Ježdovec.

Postojeća vodocrpilišta koja se privremeno ne koriste ili se koriste samo povremeno (kao rezervna vodocrpilišta), odnosno služe kao pomoćna vodocrpilišta za vodu za piće, planiraju se zadržati radi budućih potreba Grada Zagreba u opskrbi vodom za piće.

Vodozaštitna područja i režimi zaštite reguliraju se odlukama o zaštiti izvorišta, drugim posebnim i vodopravnim dozvolama te smjernicama i ove odluke.

Vodozaštitno područje izvorišta vode podijeljeno je u tri zone zaštite za koje se propisuju smjernice za zaštitu

I. područje izvorišta:

- obuhvaća područje u granicama najmanje 10 m od izvora;
- mora se ograditi i zaštititi od neovlaštenih ulazaka, a namijenjeno je isključivo crpljenju vode, odnosno drugim sadržajima u funkciji vodoopskrba.

II. uža zona zaštite:

- određuje se na bazi hidrogeoloških karakteristika vodonosnika (granica najmanje 50 dana dotoka);

- zona se mora obilježiti odgovarajućim natpisima, te osigurati primjene mjera zaštite od onečišćavanja i zagađivanja patogenim mikroorganizmima;
- u određivanju građevinskih područja naselja omogućuje se iznimno proširivanje građevinskih područja za ovu zonu samo uz formirane prometnice.

III. šira zona zaštite:

- u granicama od 2 km nizvodno od izvorišta, odnosno u granicama podzemnog priljevnog područja;
- zonu treba obilježiti odgovarajućim natpisima te osigurati zaštitu od teško razgradivih kemijskih ili radioaktivnih onečišćavanja.

U zonama II i III određuju se sljedeće posebne mjere zaštite:

- gradnja vodonepropusne kanalizacije koja se tijekom uporabe sustavno kontrolira u pogledu vodonepropusnosti;
- korištenje plina kao energenta ili centralnoga toplinskog sustava (CTS) kao energije za zagrijavanje prostora;
- utvrđivanje namjena prostora koji nepovoljno utječu na kvalitetu podzemnih voda;
- provođenje aktivne i pasivne zaštite u cilju održavanja i poboljšavanja kvalitete podzemnih voda;
- zadržavanje postojećih građevina i sadržaja na vodozaštitnom području (zone II. i III.), uz provedbu aktivnih i pasivnih mjera zaštite podzemnih voda;
- uređivanje devastiranog prostora (divlja odlagališta otpada i napušteni iskopi šljunka).

Ako se kvaliteta vode na crpilištima pogorša, crpilišta se mogu privremeno ili trajno prenamijeniti za tehnološku vodu.

Gradnja uređaja za pročišćavanje pitke vode na postojećim vodocrpilištima može se dopustiti samo iznimno, ako se ekonomskim pokazateljima dokaže opravdanost ulaganja u odnosu na sanaciju postojećih, odnosno otvaranja novih vodocrpilišta.

Da bi se ti potencijali mogli realizirati, nužno je da se prethodno:

- sanira Jakuševac (realizacija crpilišta Črnkovec - Kosnica);
- od mangana sanira vodocrpilište Petruševac.

Planom su osigurani prostori i koridori za vodospreme, crpne stanice i glavne vodoopskrbne cjevovode kojima će se količine vode moći usmjeravati prema centrima potrošnje.

Planirane vodospreme: Rastina, Jalševac, Budaki, Črešnjevci, Krvarići, Zatišje; Šalata, Mikulići, Slanovec, Hercegov gaj, Mikulasi i Gornji Jarek.

Uz postojeće crpne stanice Planom se predviđa još četrnaest crpnih stanica.

Planirane crpne stanice: Kraljevec, Sv. Šimunska, Štefanovec, Hercegov gaj, Gornji Jarek, Branimirova, Stara Loza, Prečko, Sv. Duh, Horvati, Most slobode, Mesnička, Čulinečka i Držićeva.

Gradnjom vodosprema osigurat će se najmanje 50 % prosječne dnevne potrošnje vode za piće.

Nakon dovršetka projekta optimalizacije moći će se utvrditi potrebna rekonstrukcija (povećavanje profila) pojedinih postojećih cjevovoda. Projektom optimalizacije predviđeno je smanjivanje tlaka na većem dijelu današnje 1. vodoopskrbne zone. Da bi se to realiziralo sagradit će se niz manjih precrpnih stanica uz glavne vodoopskrbne vodove, te prema vodospremama 1. zone.

3.2.4.2. ODVODNJA

Postojećim kanalizacijskim sustavima odvodnja se otpadna i oborinska voda gradskog područja i upušta se - za sada bez pročišćavanja - izravno u rijeku Savu.

U cilju realizacije i poboljšanja tehničkih, tehnoloških i ekoloških učinaka na funkcioniranju kanalizacijskog sustava izrađen je projekt Optimalizacije kanalizacijskog sustava Grada Zagreba, s temeljnim smjernicama za kratkoročno i dugoročno planiranje razvitka sustava odvodnje u Zagrebu. Projekt optimalizacije sagledava ukupnu problematiku s aspekata kanalizacije, vodoprivrede, gradskog prostora, zaštite okoliša i Centralnog uređaja za pročišćavanje otpadnih voda Grada Zagreba (CUPOVGZ).

Dugoročni plan razvitka odvodnje na području Zagreba koncipiran je prema sljedećim skupinama potreba:

- kolektori i sabirni kanali za priključivanje postojećih naselja i dijelova grada bez kanalizacije;
- sabirni kanali i kanalizacijska mreža potrebna za daljnji razvitak i uređenje grada;
- rekonstrukcija i sanacija postojećih objekata;
- priprema i provođenje pregradnji za objekte budućega CUOPVGZ-a (zatvaranje Glavnog odvodnog kanala, rješenje potoka Bliznec i gradnja dovodnog kanala za dovod otpadnih voda Novog Zagreba na Uređaj).

Na gradskom području lijeve obale Save u cilju dopune postojećeg sustava odvodnje, poboljšavanja funkcioniranja i veće sigurnosti za slučaj elementarnih nepogoda, na postojećem sustavu sagradit će se interventni preljevi - ispusti iz sustava odvodnje direktno u rijeku Savu (planirani preljev "Črnomerec" i "Kuniščak"). Uz to, uklonit će se i "uska grla", (Radnička cesta, Ul. grada Vukovara, Magazinska - Brozova). Bolje će se međusobno povezati kanali, sagraditi će se neophodni odušni i rasteretni kanali (Šarengadska ulica, Salajeva, Hrvatske bratske zajednice, produžena Branimirova) te će se rekonstruirati pojedine dionice i objekti.

Zaštita sustava odvodnje i obrana od poplava gradskog područja vodama brdskih potoka provedena je samo djelomično, pa razlijevanje ovih voda na nizinskom, gradskom području još uvijek pogoršava i preopterećuje kanalizaciju. Regulirat će se svi ti potoci, urediti potočna korita, sagradit će se objekt za retardaciju i zadržavanje vodnog vala, te spriječiti erozija na slivnim područjima potoka.

Za područja koja su visinski nepovoljno smještena u odnosu na postojeće i planirane kolektore i sabirne kanale potrebna je gradnja crpnih postrojenja. Prirodnu barijeru čini i odteretni kanal Sava - Odra.

Planiranjem gradnje CUPOVGZ-a smještenoga na lijevoj obali rijeke Save, na desnoj će se obali graditi kolektor II., paralelno s pripadajućim dovodnim sabirnim kanalima.

Današnje stanje sustava odvodnje usmjerava razvitak odvodnje zadovoljavanju sljedećih skupina potreba.

Priključivanje postojećih naselja bez kanalizacije:

- na području sjevernog Zagreba sabirni kanali: Kostanjek - Dolec - Sigeš, Medpotoki - Dubje, Veliki potok - Črnomerec, Kraljevac - Donje Prekrižje, Branovec - Jalševac, Savica - Šanci, Struge - Bogdani i Jelkovec;
- na području Novog Zagreba sagradit će se glavni kolektor od Remetinca do odteretnog kanala i sabirni kanali Rajtarićeve - Naletelićeve ulice;

1. Objekti - ispusti - koji će osigurati veću sigurnost funkcioniranja kanalskog sustava. Ti objekti mogu biti riješeni i kao višenamjenski objekti odvodnje:

- ispusti Horvaćanska - Črnomerec - rijeka Sava (preljev "Črnomerec") - osigurava se rasterećenje zapadnog područja grada Zagreba ispustom u rijeku Savu;
- ispusti Kruga - Savica - rijeka Sava (preljev "Kuniščak"); rasterećenje kolektora Savica (visoki usponi razina otpadnih voda na području naselja Savica - Šanci);
- ispusti glavnog kolektora Novog Zagreba na području Remetinca, uvjetovan daljnjom urbanizacijom i izgradnjom zapadnog područja grada Zagreba koje gravitira kolektoru Prve paralele (produžena Vatikanska).

2. Objekti za poboljšavanje funkcioniranja:

- odušni kanali Fallerovo šetalište, Selska cesta, Gospodska ulica, Gajnice - istok, Kranjčevićeva - Brozova, Šarengadska, Šubićeva - Heinzlova, kolektor Čulinečka, kolektor Ravnice II, Žitnjak i Radnička.

3. Objekti - kolektori - potrebni za daljnji razvitak grada:

- Jankomir - jugozapad za radnu zonu Jankomir, produžena Baštijanova ulica od Španskog do Jankomira;
- Horvaćanska - Matetićeve od Lopatinečke do Ljubljanske avenije;
- Radnička cesta u cijelosti (gradnja novoga paralelnog kolektora čime se ostvaruje kvalitetno funkcioniranje odvodnje središnjeg područja grada Zagreba);
- Oporovečka ulica;
- kolektor u Prvoj paraleli za Novi Zagreb.

Rekonstrukcije - sanacije postojećih objekata:

- obnova Glavnog odvodnog kanala Zagreb - Ivanja Reka.

Centralni uređaj za pročišćavanje otpadnih voda grada Zagreba na području Žitnjaka.

Izvest će se i zahvati:

- provođenje voda sustava Novog Zagreba nizvodnim produženjem glavnog kolektora, prijelazom rijeke Save i dovođenje do Uređaja;
- provođenje voda preostalog područja kolektorom Resnik, crpnom stanicom i tlačnim vodom do Uređaja,
- gradnja preljernih objekata na postojećim i planiranim kolektorima koji se ulijevaju u GOK, s razdvajanjem otpadnih voda i njihovim dovođenjem na Uređaj.

Za sve navedene trase kanalizacijskog sustava, ako se u postupku ishođenja lokacijske i građevinske dozvole utvrdi da ih nije moguće graditi prema trasama i položaju iz ovoga Plana, planom se osiguravaju prostorni preduvjeti i za druge moguće koridore.

3.2.4.3. ZAŠTITA VODA OD ONEČIŠĆAVANJA NA GRADSKOM SLIVNOM PODRUČJU

U cilju zaštite od zagađivača lociranih unutar zona sanitarne zaštite, za sva vodocrpilišta za koja nisu donesene odluke o zonama sanitarne zaštite, one će se donijeti u što kraćem roku, kako bi se unutar vodozaštitnih područja zaustavila gradnja objekata koji bi mogli ugroziti kakvoću podzemnih voda.

Za provođenje zaštite voda vrlo je važno izdavanje vodopravnih akata kojima se uz druge uvjete propisuje i stupanj pročišćavanja otpadnih voda, skladištenje opasnih i otpadnih tvari, vodonepropusnost kanalizacijskog sustava i gradnja uređaja za predobradu otpadnih voda prije ispuštanja u prijemnik. U slučajevima u kojima ispuštanje otpadnih voda industrije nije usklađeno sa zakonskom regulativom izdaju se dozvolbeni nalozi s rokovima u kojima je korisnik dužan poduzeti mjere i obaviti određene radnje kako bi se zaštitile površinske i podzemne vode od zagađivanja.

Zaštita voda na području grada Zagreba prvenstveno će se, u skladu s radnim dogovorima i istraživanjima javnog poduzeća "Hrvatske vode" i trgovačkog društva "Vodoopskrba i odvodnja", usmjeriti na:

- gradnju sustava odvodnje s pojačanim mjerama zaštite na cestovnim prometnicama i obilaznicama, posebice onima u blizini vodocrpilišta (Ježdovec, Slavenska avenija, Avenija V. Holjevca);
- povećavane mjere zaštite na željezničkim prugama uz vodocrpilišta, uključujući i Ranžirni kolodvor;
- stroge mjere zaštite koje će vodonepropusnim odvodnim sustavima onemogućiti zagađivanje vodocrpilišnih područja;
- povećavanje opsega istražnih radova za buduće vodocrpilište Črnkovec, sa ciljem da se procijeni stupanj poboljšanja kakvoće podzemne vode kao rezultat provođenja radova na sanaciji smetlišta Jakuševac;
- onemogućavanje nekontroliranog odlaganja otpada;
- industrijske i druge zagađivače koji nemaju riješeno pitanje zaštite voda, saniranje vodonepropusnih kanalizacijskih sustava, gradnju uređaja za predobradu otpadnih voda, odlaganje otpada i druge radnje usklađivanja sa zakonskim propisima;
- povećavanje učestalosti nadzora, posebno u vodozaštitnim zonama;
- uvođenje čistih tehnologija za postojeće zagađivače u vodozaštitnim zonama;

- iniciranje donošenja podzakonskih akata koji još nisu doneseni, a neophodni su za kvalitetno obavljanje poslova u vezi sa zaštitom voda od zagađivanja;
- obavljanje svih radova u vezi s realizacijom uređaja za pročišćavanje otpadnih voda grada Zagreba.

3.2.4.4. ZAŠTITA OD ŠTETNOG DJELOVANJA VODA

Sustav obrane grada Zagreba od bujičnih voda Medvednice čine retencije i regulirana korita vodotoka nizvodno od njih koja ili završavaju u kanalizacijskom sustavu ili se ulijevaju u korito rijeke Save.

Uz postojeće retencije i jednu akumulaciju planiraju se izvesti sljedeće retencije: Medpotoki, Kraljevec II, Dotrščina, Markuševac i Jarun.

Problem uređivanja tih korita kroz urbano gradsko tkivo zahtijeva posebnu pažnju, kako u rezervaciji prostora tako i u fazi projektiranja i izvođenja, a napose održavanja, sve u svrhu oplemenjivanja gradskih sadržaja vodenim tokovima.

Ukupno je predviđeno, za potpuni sustav zaštite, uz postojećih devet retencija i jednu akumulaciju izgraditi još pet retencija na potezu od Podsuseda do Sesveta, čime se postiže stupanj zaštite do 100 godišnjeg reda pojave velikih voda.

Za buduće trase korita potoka:

- Dubravica i Medpotoki južno od željezničke pruge do utoka u Savu;
- Kustošak kod utoka u Čnomerec;
- Tmava i Čučerska Reka na području Dubrave i spajanje u zajedničko korito u Sopnici (Sesvete);

izradit će se detaljnija dokumentacija kojom će se utvrditi prostor potreban za definiranje vodnog dobra na razini katastarskih planova, a nakon izrade parcelacijskih elaborata zadaća je "Hrvatskih voda" da dotično zemljište i otkupi ili isходи služnost – djelomičnu eksproprijaciju.

U pravilu su vodotoci na gradskom području otvoreni, osim tamo gdje postoje jasni i čvrsti prostorni razlozi za zatvaranje zbog gradnje komunalne ili prometne infrastrukture, što je utvrđeno dokumentima prostornog uređenja. Naprimjer, uzvodno od poteza Aleja Bologne - Ilica - Maksimirska – Avenija Dubrava vodotoci mogu biti otvoreni, jer služe i za neposredni prihvat, odnosno odvodnju zaobalnih voda, dok su nizvodno, dakle južno od spomenutog pravca, u principu vodotoci tranzitnog profila (u koritu s nasipima), pa ih je moguće drugačije prostorno tretirati, čak djelomično ili potpuno zatvoriti. Pri tome se jasno uzima u obzir i činjenica da ista korita imaju vrlo nepovoljan raspored sezonskog otjecanja (vrlo dugo malovodno razdoblje) što stvara dojam isušenih (zabarenih) potoka.

U svrhu obrane od poplava i zemljišta od erozije, opskrbe pučanstva, industrije i poljoprivrede vodom, reguliranja razine podzemnih voda i energetskeg korištenja vodne snage na rijeci Savi predviđena je gradnja tri višenamjenske hidroenergetske građevine: HE Podsused i HE Drenje (izvan granica GUP-a), i HE Prečko (unutar granica GUP-a). Dopršetkom gradnje tih građevina i njihovim puštanjem u pogon u potpunosti bi se regulirala rijeka Sava na dionici od slovenske granice do Ivanje Reke.

Za uređivanje stajaćih voda (bivše šljunčare, umjetna jezera i sl.) izradit će se detaljnija prostorna dokumentacija.

3.2.4.5. ENERGETSKI SUSTAV

Opskrba Zagreba energijom neposredno ovisi o ostvarivanju energetske bilance i Strategiji razvitka energetskeg sektora Republike Hrvatske. Ciljevi Strategije razvitka energetskeg sektora RH obuhvaćaju razdoblje do 2030. i odnose se na usklađivanje održivog razvitka i organiziranog sustava gospodarenja energijom (proizvodnja i potrošnja energije u skladu sa zahtjevima za zaštitom ljudskog zdravlja, očuvanjem biološke i krajobrazne raznolikosti, te kvalitete lokalnoga, regionalnog i globalnog okoliša):

1. povećanje energetske učinkovitosti od proizvodnje, transformacije, prijenosa i transporta, do distribucije i potrošnje energije, što uključuje poticanje korištenja plina, te proizvodnju energije izvan javnih mreža;
2. uključivanje u međunarodne mreže i dobava iz više pravaca za sve umrežene sustave, razvitak prijenosnih, transportnih i distribucijskih mreža, uvažavanje sigurnosnih ograničenja i državnih interesa;

3. diverzifikacija eneregenata i izvora, uključivo i izbor i dobavu eneregenata koji osiguravaju sigurnost opskrbe potrošača, te prostorni raspored izvora koji osigurava stabilnost opskrbe za sva područja;
4. korištenje obnovljivih izvora energije koje će biti u skladu s resursima, razvitkom tehnologije i ukupnom gospodarskom politikom;
5. realne cijene energije i razvitak energetskeg tržišta i poduzetništva, te privatizacijski procesi u skladu s interesima Hrvatske koji trebaju potaknuti energetskeg učinkovitost i dobro gospodarenje energijom, te omogućiti uključivanje Hrvatske u europsko energetskeg tržište;
6. zaštita okoliša energetskeg učinkovitošću, obnavljanjem izvora, izborom eneregenata i primjenom najsuvremenijih tehnologija zaštite, kvalitetnim zakonodavstvom i nadzorom, utjecajem javnosti i obrazovanjem, te promocijom pozitivnih primjera.

Energetska učinkovitost

Unapređivanje energetske učinkovitosti definira se kao "smanjivanje korištene energije po jedinici proizvoda bez utjecaja na razinu kvalitete proizvoda / usluga". Kao temeljna komponenta održivog razvitka ona pridonosi smanjivanju utjecaja na okoliš energetskeg sektora, povećanju zaposlenosti i konkurentnosti nacionalne ekonomije. U suradnji s institutom "Hrvoje Požar" izradit će se program aktivnosti u stvaranju i implementaciji energetske politike Grada Zagreba.

Opskrba toplinskom i električnom energijom

Analizom potrošnje i mogućnosti proizvodnje toplinske energije za zapadni dio grada u postojećim objektima, predviđena je dogradnja, odnosno nova gradnja objekata na lokaciji EL-TO Zagreb.

Red. broj	Naziv objekta	El. snaga MWel	Topl. snaga MWt	Očekivana godina ulaska u pogon	Potrebna ulaganja 000 DEM
1.	Vrelvodni kotao (VK 4)	-	116	2001.	10.000
2.	Plinski turboagregat s kotlom utilizatorom	1x70	85	2006.	70.000
	UKUPNO	70	201		80.000

Do početka 2008. generator pare za blok 2 odradit će svoj vijek trajanja, dok će preostali vijek trajanja turboagregata (30 MW) biti najmanje još 100.000 sati rada. Zbog toga je opravdano ugraditi novi plinski turboagregat električne snage 70 MW s odgovarajućim kotlom utilizatorom koji bi s postojećom parnom turbinom tvorio kombi-postrojenje u spojnom procesu. Tim postrojenjem zadovoljiti će se potrebe za toplinskom energijom zapadnog dijela grada Zagreba, ali istodobno proizvesti i 550 GWh električne energije godišnje. Za pogon kombi-postrojenja godišnje je potrebno približno 135 mln. m³ prirodnog plina, s maksimalnom satnom potrošnjom od 22.000 m³.

Osnovno gorivo novoga kombi-kogeneracijskeg postrojenja na lokaciji TE – TO Zagreb, industrijska zona Žitnjak, je prirodni plin, a za njegovu dobavu treba izvesti visokotlačni priključak na magistralni plinovod INA Naftaplina u Ivanjoj Reki.

Usporedbene tehničko-energetske i gospodarske analize TE-TO Zagreb pokazuju da je najpovoljnije rješenje da se zamijene dotrajali blokovi novim kombi – kogeneracijskim postrojenjem. Za novi kombi-plinski blok CCGT 400 MW predviđen je ulazak u pogon iza 2006. U tijeku je izrada idejnog rješenja i studije utjecaja na okoliš. Postrojenje je namijenjeno proizvodnji električne (400 MW) i toplinske (200 MWt) energije. Predviđa se upotreba prirodnog plina kao glavnog i lakog lož ulja kao zamjenskog pogonskeg goriva, te će se u tu svrhu sagraditi i novi spremnik lakog lož ulja kapaciteta 10.000 m³. Predviđeni stupanj djelovanja postrojenja iznosi oko 55%. U sklopu novog postrojenja predviđa se gradnja novoga vodozahvata (koji će biti smješten uz postojeći) i vodoispusta na rijeci Savi. Model financiranja još nije određen.

Red. broj	Naziv objekta	El. snaga MWel	Topl. snaga MWt	Očekivana godina ulaska u pogon	Potrebna ulaganja 000 DEM
1.	Kombi-postrojenje	400	200	2006.	500.000

Za planiranu godišnju proizvodnju od 1200 GWh električne energije te 4000 TJ industrijske pare i ogrjevne topline predviđa se potrošnja od 320 milijuna m³ prirodnog plina, a kao zamjensko gorivo za pogon plinskih turbina koristit će se ekstra lako loživo ulje. Za njegovo skladištenje sagraditi će se novi spremnik kapaciteta 20.000 m³ na postojećem spremišnom prostoru. Predloženi koncept gradnje kombi-kogeneracijskog postrojenja ima vrlo visoki stupanj pretvorbe (80 posto) energije goriva u njene komercijalno iskoristive oblike, električnu energiju, te industrijsku paru i ogrjevnu toplinu. Probni rad ovog postrojenja očekuje se potkraj 2000., a priključenje na električni energetska sustav 2001. Na istoj se lokaciji predviđa do 2008. –2010. godine sagraditi još jedno kombi-kogeneracijsko postrojenje snage oko 400 MW. Za to će postrojenje biti potrebno, za godišnju proizvodnju oko 2800 GWh električne energije, osigurati oko 500 milijuna m³ prirodnog plina i odgovarajuća količina ekstra lakog loživog ulja kao zamjenskoga goriva.

Obnova magistralne vrelovodne mreže počela je 1994. i već od tada se i svi novi priključci grade polaganjem predizoliranih cijevi, a očekuje se da će se u sljedećih deset godina praktički u potpunosti zamijeniti postojeća magistralna mreža klasične izvedbe.

Neke lokalne kotlovnice, toplinski konzum kojih nije gospodarski ili tehnički opravdan, prespojit će se na CTS, a u njihovoj modernizaciji pretvorit će se u kogenerativna postrojenja kako bi se postigao veći stupanj iskorištavanja energije goriva.

Da bi toplifikacija, ostvarena preko Posebnih toplana u vlasništvu HEP-a, postala pravi komplementarni sustav postojećem CTS-u, elaborirat će se tehničko-energetski i gospodarski uvjeti njihova rada i predložiti moguća unapređenja:

- mogućnost okrupnjavanja lokalnih toplifikacijskih mreža, pojedinih posebnih toplana i/ili bliskih individualnih kotlovnica;
- zamjena tekućega goriva prirodnim plinom tamo gdje to još nije provedeno;
- mogućnost povezivanja lokalnih toplifikacijskih mreža na CTS;
- mogućnost pregradnje postojećih posebnih toplana u male kogeneracijske energane za proizvodnju električne energije i topline;
- gospodarska opravdanost opskrbe iz posebnih toplana u odnosu na troškove opskrbe iz CTS-a.

U tijeku je izrada studije o opravdanosti ulaganja u gradnju sustava za povrat kondenzata od velikih potrošača tehnološke pare u pogone toplana.

Značajan i do danas neiskorišten hidroenergetski potencijal rijeke Save u Hrvatskoj najzanimljiviji je na dionici šireg područja Zagreba, gdje rijeka Sava iz planinskog karaktera vodotoka rijeke prelazi u nizinski vodotok. U izmjeni i dopuni Vodoprivredne osnove grada Zagreba (1992.) usvojeno je višenamjensko korištenje rijeke Save kroz Zagreb sa četiri višenamjenska hidroenergetska objekta (HE Podsused, HE Prečko, HE Zagreb i HE Drenje). Temeljna namjena gradnje tih objekata je obrana od poplava, obrana zemljišta od erozije, opskrba vodom pučanstva, industrije i poljoprivrede, reguliranje razine podzemnih voda i energetska korištenje vodnih snaga. Dovršetak gradnje dvaju objekata, HE Podsused i HE Drenje, i njihovim puštanjem u pogon regulirala bi se u potpunosti rijeka Sava na dionici od slovenske granice do Ivanje Reke.

Za oba objekta izrađeni su idejni projekti, a za HE Podsused izrađena je i Studija utjecaja na okoliš, te dio glavnog projekta, dok je za HE Drenje izrađena Prethodna studija utjecaja na okoliš.

Sve analize pokazuju da današnje napajanje područja Zagreba ne zadovoljava ni minimalne kriterije pouzdanosti i sigurnosti opskrbe potrošača električnom energijom.

Glavni razlog takvom stanju je radijalno napajanje električnom energijom područja Slavonije i Baranje dijelom 400 kV voda Tumbri-Ernestinovo u pogonu pod naponom 220 kV od Mraclina do Đakova. U takvoj konfiguraciji mreže TS 220/110 KV Mraclin u potpunosti je angažirana za napajanje istočnoga dijela elektroenergetskog sustava pa praktički jedina pojna točka Zagreba ostaje TS 400/110 kV Tumbri. Pri tome TS Tumbri ima i funkciju dobave električne energije, preko 110 kV mreže u TS Mraclin, odnosno za Slavoniju i Baranju. Posljedica takvog stanja je preopterećenje zagrebačke 110 kV mreže.

Da bi se pouzdanost pogona mreže i sigurnosti opskrbe potrošača električnom energijom na gradskom području povećala, potrebno je:

- obnoviti TS 400/110 kV Ernestinovo i DV 400 kV Tumbri-Ernestinovo, čime na značenju dobiva TS Mraclin za napajanje zagrebačkog područja.

- sagraditi TS 400/220/110 kV Žerjavinec, te izvesti rasplet 110 kV vodova prema Jertovcu, Resniku, Dupcu i Dugom Selu;
- u budućnosti, kad na to ukažu energetske i tehničke potrebe, sagraditi TS 400/110 kV Zlodi (na području Svete Nedjelje) s pripadajućim 400 i 110 kV vodovima;
- povećati instaliranu snagu i proizvodnju električne energije u TE-TO Zagreb, EL-TO Zagreb;
- obnoviti i sagraditi elektroenergetsku prienosnu i distribucijsku mrežu što uključuje dogradnju i gradnju novih i rekonstrukciju postojećih zračnih i kabelskih vodova 400 kV, 110 kV te izgradnju novih i rekonstrukciju (povećanje instalirane snage transformacije) postojećih TS 110/X kV na užem i širem području grada Zagreba, u skladu s razvojnim planovima HEP-a i izrađenim studijama.

Za povećavanje pouzdanosti TS Jarun (koja se kao ključna za napajanje zapadnog dijela središta grada nalazi na vrhu liste prioriteta zahvata na području elektroenergetske mreže područja Zagreba u sljedećem kratkoročnom razdoblju) i pripadne 110 kV mreže u toku su pripremne aktivnosti za temeljnu rekonstrukciju i modernizaciju postrojenja, te zamjenu prvih dionica (na potezu od TS Jarun do savskog nasipa - Aleje mira) dva dalekovoda 2x110 kV s kabelima."

Daljnje podizanje razine pouzdanosti pogona TS Jarun i opskrbe potrošača u zapadnom dijelu središta grada postiže se nakon gradnje i puštanja u pogon TS 110/10(20) kV Trnje 2 i 110 kV kabela EL-TO - Stenjevec.

U cilju povećavanja pouzdanosti i sigurnosti opskrbe električnom energijom središnjeg područja grada Zagreba, koje se napaja iz trafostanice TS 110/20 kV Ksaver, neophodno je osigurati njeno dvostrano napajanje gradnjom novoga nadzemnog dalekovoda DV 2x110 kV Podsused – Remete.

Zbog predviđenog povećavanja instalirane snage na lokaciji TE - TO (Miševačka / Kuševačka) gradnjom novoga 410 MW bloka nužno je predvidjeti priključak novim dalekovodom DV 2x400 kV od novog rasklopnog postrojenja RP 400 kV do najbliže točke 400 kV mreže (dalekovod DV 2x400 kV Žerjavinec – Veleševac).

3.2.4.6. OPSKRBA PLINOM

Postojeće plinske primopredajne mjerno-redukcijske stanice (PPMRS) mogu dugoročno zadovoljiti gradske potrebe, uz mogućnost prilagodbe sadašnjeg nazivnog kapaciteta.

INA namjerava izgraditi visokotlačni plinovod Lučko-Ivanja Reka promjera 600 mm radnog tlaka 75 bar. Trasa ovog plinovoda omogućit će pouzdanu opskrbu Zagreba prirodnim plinom, a pratit će koridor postojećeg plinovoda od Lučkog do Ivanje Reke, za kojega treba osigurati koridor 30.00 m s obje strane od osi plinovoda.

Na području Zagreba postoji distributivni sustav koji se s obzirom na tlakove dijeli na visokotlačni s tlakom plina do 6 bar (VT), srednjotlačni s tlakom plina do 4 bar (ST) i niskotlačni s tlakom plina do 100 mbar (NT).

- VT sustav služi za opskrbu plinom pojedinih velikih potrošača te plinskih regulatorskih stanica široke potrošnje. Iz plinskih regulatorskih stanica široke potrošnje snabdijeva se plinom ST i NT plinska mreža.

- ST plinska mreža služi za snabdijevanje plinom uglavnom u području s manjom gustoćom naseljenosti i u novim naseljima.

- NT plinska mreža koristi se u starijim prije plinificiranim djelovima grada i s većom gustoćom naseljenosti.

Planira se izgradnja VT, ST i NT sustava s ciljem plinifikacije:

- VTP Mlinovi,
- VTP Oporovečka (Novačka-Dankovečka),
- VTP Klin,
- VTP za PRS Novoselec,
- VTP Oporovečka (Klin – Dubrava),
- VTP Branimirova (Čulinečka – Dubrava),
- VTP Zagrebačka (Branimirova – Ljudevita Posavskog),
- VTP Branimirova – PRS Sesevetska Selnica,
- VTP Ljudevita Posavskog (Zagrebačka – Slavonska avenija),

- VTP Drvinje (Tomislavova – Baštijanova),
- VTP Prilaz baruna Filipovića – Trg Francuske republike,
- VTP Trg Francuske republike – Klaičeva – Mažuranićev trg,
- VTP Trg Francuske republike – Jagićeva – Mažuranićev trg,
- VTP Runjaninova (Mažuranićev trg – Slavonska avenija),
- VTP raskrižje Radnička – Slavonska avenija,
- VTP Robni terminali Žitnjak,
- VTP Slavonska avenija (Čulinečka – Ljudevita Posavskog),
- VTP Industrijska – Jelkovečka (Sesvete),
- VTP Ljudevita Posavskog – čvor Ivanja Reka,
- VTP Nova klinička bolnia Blato,
- VTP Šarengradska (Jadranski mosta – Ljubljanska avenija),
- VTP Jadranski most,
- VTP Lanište – Jadranski most,
- VTP Avenija Većeslava Holjevca (Sortina – Islandska),
- VTP Avenija Većeslava Holjevca (Islandska - Vatikanska),
- VTP Slavonska avenija (V Trnjanske struge – Gruška),
- VTP Slavonska avenija (Kruge – Savica I),
- VTP Radnička (Slavonska avenija – Domovinski most),
- VTP Domovinski most,
- VTP Spojna (Domovinski most – Zagrebačka obilaznica),
- VTP Radnička cesta – sjever,
- VTP Čulinečka (PPMRS Zagreb-istok – PRS CUZPOV),
- VTP Čulinečka (PRS CUZPOV – Radnička),
- VTP Vatikanska (Avenija Većeslava Holjevca – Sarajevska),
- VTP Avenija Većeslava Holjevca – Luje Naletilića,
- STP Susedgrad – ostatak,
- STP Podsusedsko Dolje kao nastavak plinifikacije sjevernog dijela Podsuseda,
- STP Gornje Vrapče – ostatak,
- STP/NTP Krvarići i Završeje,
- NTP Frateršćica sjever – ostatak,
- NTP Mikulići i Bijenik,
- NTP Lukšići,
- NTP Bačun – ostatak,
- SPT Štefanovec,
- STP Markuševac te naselja zapadno i sjeverno od Markuševca do uključivo Vidovec,
- STP Miroševac,
- STP Dankovec i naselja sjeverno od Dankovca,
- STP Čučerje i naselja sjeverno od Čučerja,
- STP Oporovec ostatak, Čugovec i Grad mladih,

- STP Novoselec,
- STP Dobrodol – ostatak,
- STP Vugrovec Gornji,
- STP Vugrovec Donji – ostatak i Kućanec,
- STP Prekvršje i naselja sjeverno od Prekvršja do uključivo Planina Donja i Planina Gornja,
- STP Kašina s okolnim naseljima,
- NTP/STP Sesvete centar – ostatak,
- STP oko Škorpikove i Kovinske,
- STP Jankomir,
- STP Savska Opatovina,
- STP Prečko – ostatak,
- STP Vrbani, Staglišće, Gajevo,
- STP Jarun – Gredice – Horvati,
- NTP Srednjaci i Knežija – ostatak,
- NPT/STP Savica-Šanci – ostatak,
- STP Petruševac,
- STP Kozari putevi i Kozari bok,
- STP Bogdani – Struge,
- NTP Resnik – ostatak,
- STP Blato,
- STP Botinec i Glogovec,
- STP Klara,
- STP Otok,
- STP Jakuševac,
- STP Hrelić

Planiraju se sljedeće plinsko-regulatorske stanice (PRS):

- Mlinovi,
- Novoselec,
- Robni terminali Žitnjak,
- Ivanja Reka,
- Nova klinička bolnica Blato,
- Kajzerica,
- Utinska,
- CUZPOV,
- Petgruševac,
- Kosnica (Velika Gorica),
- Zelengaj,
- Podbrežje,
- Sarajevska – Jakuševac,

- Zapadni kolodvor i
- Gradska plinara.

Objekti plinskih regulatorskih stanica - "PRS" su nadzemni, s obaveznom zaštitnom čeličnom ogradom oko objekta visine minimalne 2,0 m. Do njih se polažu plinovodi visokog tlaka (VT), a iz njih do potrošača vode plinovodi srednjeg (ST) ili niskog tlaka (NT). Udaljenost objekata PRS do susjednih osjetljivih objekata mora iznositi najmanje 10,0 m, a do javne ceste ili puta 5,0 m.

Visokotlačni napojni plinovodi (VT), položeni su, u pravilu, podzemno, na dubinama ukapanja najmanje 1,0 m. Za njihovo je polaganje potrebno osigurati odgovarajuće koridore u javnoprometnim površinama: zelenom pojasu, pješačkom hodniku ili eventualnom kolniku, ali tako da udaljenost vanjske stijenke plinovoda do najbližega osjetljivog objekta iznosi najmanje 10,0 m. Ako je plinovod položen u zelenom pojasu gornji sloj (nadsloj) kojega je dovoljno propustan, iznimno je dopuštena sigurnosna udaljenost od 7,0 m. U svim drugim slučajevima, u kojima se ne mogu postići propisane minimalne sigurnosne udaljenosti, primjenjuju se sigurnosne mjere u skladu s američkim propisima.

Srednjotlačni napojni i razvodni plinovodi položeni su također podzemno, na dubini ukapanja od najmanje 1,0 m, a za njih je potrebno osigurati koridore isto kao i za visokotlačne plinovode (VT). Sigurnosna udaljenost vanjske stijenke srednjotlačnog plinovoda (ST) do najbližega osjetljivoga objekta iznosi najmanje 2,0 m, za niskotlačne plinovode (NT) najmanje 1,0 m.

3.2.4.7. POSTUPANJE S OTPADOM

Prijedlog cjelovitog sustava gospodarenja gradskog otpadom temeljen je na radu trgovačkog poduzeća zaduženog za gospodarenje otpadom i iskustvima razvijenih zemalja, a osnovne smjernice razvoja toga sustava sadržane su u sljedećim studijama:

1. Studija IVO, Sustav gospodarenja otpadom (1991.);
2. Ekološki projekt Zagreb I dio Osnova (1992.);
3. Studija ARGE - Integrirani koncept gospodarenja otpadom i zbrinjavanje mulja otpadnih voda za Grad Zagreb-Hrvatska (1993.).

Strateške odrednice cjelovitog sustava gospodarenja otpadom Grada Zagreba su:

- uspostaviti prirast ukupne entropije (materijalne i energetske), uz što bolji energijski stupanj iskoristivosti (zaštita ljudi i okoliša);
- odgovornost za zbrinjavanje vlastitog otpada (bez vremenskih i prostornih hipoteka);
- razvoj specifičnih sustava zbrinjavanja, za svaku vrstu otpada, koji cjelovito tretiraju problem (proizvodnja, prikupljanje, transport, obrada i odlaganje).

U razradi provođenja Cjelovitog sustava gospodarenja zamišljeno je šest projekata:

1. sustav nadzora i kontrola toka opada, te organizirano sakupljanje otpada;
2. izbjegavanje i smanjivanje otpada;
3. primarna reciklaža - uporaba korisnih sirovina;
4. postupanje s opasnim otpadom;
5. sekundarna reciklaža energije i korisnih tvari iz otpada;
6. kontrolirano odlaganje nezbrinutih ostataka.

Za konačno rješenje problema nisu prihvatljiva monorješenja, a svaki je postupak prilagođen vrsti i stanju otpada. Poseban se prioritet daje primarnoj reciklaži, tj. odvojenom sakupljanju i vrednovanju otpada, sa ciljem da se razvojem primarne reciklaže u budućnosti smanji količina kućnog otpada za 38,5%.

Cjeloviti sustav gospodarenja otpadom se zato predviđa kao sustav podložan promjenama, koji će se tijekom vremena, razvijati u skladu s novim spoznajama.

Za provođenje cjelovitog sustava gospodarenja otpadom ovim se planom utvrđuju lokacije za gradnju građevina za gospodarenje otpadom na površinama infrastrukturnih sustava, gradnju reciklažnih dvorišta - oporabišta

razmještenih pretežno u gusto naseljenim prostorima (npr. po jedno reciklažno dvorište na svakom lokalnom području ili jedno za šire područje) i izdvojeno prikupljanje otpada po područjima pomoću posuda postavljenih na javnim površinama. Značajna se uloga pridaje reciklažnim dvorištima uz trgovačke centre, nadstrešnicama za prikupljanje kartona uz trgovine, te odvojenom sakupljanju otpada u dvorištima osnovnih škola i dječjih ustanova (tzv. zeleni otoci).

Sadržaj za predobradu, termičku obradu i deponiranje nezbrinutih ostataka komunalnog otpada nisu predviđeni u obuhvatu ovoga Plana.

Mjere za zbrinjavanje opasnog otpada određuju se na državnoj razini.

3.2.5. Uvjeti korištenja, uređivanja i zaštite površina i građevina

Za potrebe Plana izrađena je konzervatorska dokumentacija s najnovijom evidencijom nepokretnih kulturnih i prirodnih dobara, te su predložene mjere zaštite kulturno - povijesnih objekata i cjelina i objekata prirode.

3.2.5.1. ZAŠTITA KULTURNIH DOBARA

Prostorni raspored i karakteristična područja

Zbog specifičnosti pojedinih zona u odnosu na opseg, vrstu i karakter nepokretnih kulturnih dobara područje je obrađeno u dva dijela:

- područje registriranoga kulturnog dobra
- područje između registriranog kulturnog dobra i granice obuhvata GUP-a grada Zagreba.

Sukladno uvodno definiranim ciljevima i sustavu zaštite, u ukupnom gradskom prostoru ističe se potreba provođenja osnovnih načela:

- zaštita povijesnog prostora u svim karakterističnim elementima i dijelovima koji tvore njegovo povijesno određenje;
- očuvanje povijesne slike grada i karakterističnih povijesnih vizura;
- očuvanje i njegovanje autentičnih i tradicionalnih funkcija i sadržaja;
- zaštita oblikovnih karakteristika prostora i obilježja karakteristične graditeljske tradicije;
- uklanjanje izrazitih elemenata degradacije ambijenta i strukture;
- planiranje uređivanja i urbanog definiranja nedovršenih i degradiranih prostora sa ciljem ispravne spomeničke prezentacije karakterističnog urbanog koncepta povijesne matrice.

Područja registriranoga kulturnog dobra

Obuhvaća područje Povijesne urbane cjeline grada Zagreba koja je 1986. upisana u Registar nepokretnih kulturnih dobara na temelju rješenja Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture broj: 03-UP/I-802/4; pod brojem 12, te prošireno područje koje je, sukladno ovoj konzervatorskoj podlozi, obuhvaćeno revizijom toga rješenja 2001.

Područje parka Maksimir koje je 1964. godine upisano u Registar na temeljem rješenja Regionalnog zavoda broj 01-54/2-1964., pod brojem 118, unutar granica koje su djelomično revidirane i prilagođene granici zaštite Maksimira kao spomenika prirode i prostornim elementima.

Povijesnu cjelinu Memorijalno područje Dotrščina koja je 1963. upisana u Registar na temelju rješenja Regionalnog zavoda broj 01-362/3-1963., pod brojem 99.

Urbanu cjelinu Centar naselja Podsused koja je na temelju rješenja Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture broj: 03-UP/I-21/1 1985. upisana u Registar.

Detaljne granice ovog područja ucrtane su na geodetskoj podlozi.

Povijesna urbana cjelina grada Zagreba obuhvaća nekoliko specifičnih zona određenih prirodnim, topografskim, kulturno-povijesnim i razvojnim osobitostima, stečenima tijekom stvaranja i razvitka grada.

Među ovim gradskim prostorima središnje gradske zone u prvom su redu njegova najstarija urbana ishodišta Gornji grad i Kaptol s njihovim povijesnim podgrađima i Donji grad kao urbanistička cjelina 19. st.

Sjeverno od ovih najstarijih povijesnih cjelina granica zaštite obuhvaća predjele koji dopunjuju povijesno-prostorni okvir grada: prostor Šestina, Kraljevca, Mlinova, Gračana i Remeta. Sa istoka granica obuhvaća posebno zaštićeni kompleks Mirogoja, područje do Bukovačke ceste i Vrhovčeva vijenca; u južnom dijelu središnji prostor Trnja, područje Ulice grada Vukovara, povijesni pravac Savske ceste s podgradom Sava; te, u zapadnom dijelu, područje Čnomerec-Mečice, kompleks Elektrana – Toplana, Ciglana i vojarne, te prostor Vrhovca, Jelenovca, Dedića do Šestina.

Ovim su prostorom zaokružene razvojne etape grada do polovice 20.st. koje su značajne za formiranje urbane matrice grada kao izrazite povijesne, urbanističke i arhitektonske cjeline. To područje obuhvaća prostor koji je, njegujući tradiciju graditeljstva najstarije povijesne gradske jezgre, ali i razvijajući gradogradnju, ukorak sa suvremenim europskim kretanjima, poprimio povijesno-urbane i arhitektonsko-graditeljske osobine koje dokazuju njegovu trajnu pripadnost europskoj kulturi.

U tim je granicama uslijedio snažniji razvoj grada u doba rane industrijalizacije, a posebno između dva svjetska rata, kada se formiraju i grade značajni gradski prostori koji danas čine zaokruženu cjelinu visokih urbanističkih i arhitektonsko-graditeljskih vrijednosti.

Područje parka Maksimir, koje po svojim kulturno-povijesnim, prostornim i ambijentalnim vrijednostima u cjelini i u detaljima, uključujući hortikultura ostvarenja i građevine, čini jedinstveni i prepoznatljivi prostorni fenomen koji određuje povijesnu matricu grada.

Memorijalno područje Dotrščina, kompleks šume kao autentično povijesno spomeničko područje.

Centar naselja Podsused, urbana cjelina valorizirana kao cjelina izraženih kvaliteta prostora i ambijenata koja sa parkom i podgrađem Susedgrada tvori prostorni fenomen specifičnih vrijednosti i naglašenog identiteta.

Za pojedine cjeline ovog područja rađena je tijekom vremena konzervatorska dokumentacija u sastavu urbanističkih planova uređenja i detaljnih planova uređenja. Ta dokumentacija najvećim dijelom aktualna je i za današnju primjenu.

Na ukupni prostor ovog područja odnose se svi propisi Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN 69/99).

Područje između registriranog kulturnog dobra i granice GUP-a

Na ovom području koje je povijesno-prostorni okvir grada postoji raznolikost i slojevitost pojedinih zona kao posljedica prirodnih, topografskih, kulturno-povijesnih i razvojnih osobitosti stečenih razvojem grada.

Za pojedine cjeline ovog područja također je, tijekom vremena, rađena konzervatorska dokumentacija u sastavu detaljnih urbanističkih planova koja je, većim dijelom aktualna i za današnju primjenu. Neke du cjeline preventivno zaštićene ili su GUP-om grada Zagreba 1986. karakterizirane kao posebno vrijedne. S obzirom na to da tada nisu valorizirani svi povijesno i prostorno značajni gradski predjeli, Zavod je za potrebe PPGZ-a i GUP-a izvršio arhivska i terenska konzervatorska istraživanja i proveo valorizaciju cjelokupnog prostora.

Recentna istraživanja pokazuju povećavanje broja posebno vrijednih nepokretnih kulturnih dobara koja posjeduju povijesne, urbanističke, graditeljske, pejzažne i ambijentalne vrijednosti i čine graditeljsko nasljeđe Zagreba – posebno na prostorima starih industrijskih pogona te naselja i građevina prve polovice 20. stoljeća, ali i nestanak određenog broja ranije evidentiranih objekata, posebno tradicijske graditeljske baštine.

Kao što su se tijekom 20. stoljeća valorizirali i štitili kvalitetni primjeri urbanog, arhitektonskog i graditeljskog nasljeđa 19.stoljeća, logično je da bitno narasli i izmjenjeni grad 20.stoljeća, postane predmetom vrednovanja i zaštite, kao središte urbanog i sveopćeg razvoja.

Stoga je u okviru izrade nove prostorne dokumentacije izvršena povijesno urbanistička analiza i vrednovanje cjelokupnog prostora grada. Sukladno tome i na ovom području grada izdvojena su i elaboratom obrađena ona kulturna dobra – zaštićene i posebno vrijedne povijesne graditeljske cjeline, graditeljski sklopovi i građevine, te etnološka, arheološka i memorijalna baština, koja čine graditeljsko nasljeđe Zagreba i na koje se odnose odredbe Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

KARAKTERISTIČNA KULTURNA DOBRA

U Generalnom urbanističkom planu određen je način zaštite i očuvanja nepokretnih kulturnih dobara provedbom mjera zaštite prema utvrđenom sustavu zaštite za određenu vrstu kulturnog dobra koje su sadržane u Konzervatorskoj podlozi:

1. povijesne graditeljske cjeline;
2. povijesni sklop i građevina;
3. etnološka baština;
4. arheološka baština;
5. memorijalna baština;
6. pojedinačna kulturna dobra.

1. Povijesne graditeljske cjeline

Ova kategorija kulturnih dobara uključuje Povijesnu urbanu cjelinu grada Zagreba, te graditeljske cjeline gradskih i povijesnih seoskih naselja koja su danas sastavni dio grada.

Na područje Povijesne urbane cjeline grada Zagreba i na područja drugih zaštićenih graditeljskih cjelina odnose se odredbe Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Graditeljski sklopovi i pojedinačna kulturna dobra koja se nalaze na području povijesnih graditeljskih cjelina štite se mjerama zaštite određenima za tu cjelinu i mjerama zaštite određenima za tu vrstu kulturnih dobara koje su navedene u posebnom poglavlju.

Za područja povijesnih graditeljskih cjelina obvezna je izrada detaljnije konzervatorske dokumentacije, kojom će se odrediti – inventarizirati posebno vrijedni prostori i objekti koji se štite kao pojedinačna kulturna dobra na tim područjima.

1.a Povijesna urbana cjelina grada Zagreba

Povijesna urbana cjelina grada Zagreba zonirana je prema stupnju vrijednosti i očuvanosti povijesne strukture, te je određen sustav zaštite:

“A”- Područje iznimno dobro očuvane i osobito vrijedne povijesne strukture:

Gornji grad i Kaptol s povijesnim podgrađima i središnjim gradskim trgom, područje Nova Ves - Medvedgradska, područje Donjega grada, prostorna cjelina središnjega gradskog groblja Mirogoj, te prostorna cjelina Predsjednički dvori - vila Weiss.

Ovoj zoni odgovara režim potpune konzervatorske zaštite povijesne urbane strukture, pejzažnih obilježja te pojedinačnih građevina, unutar koje je potrebno očuvati sva bitna obilježja prostorne i građevne strukture, određene topografijom, povijesnom građevnom supstancom, te raznolikošću namjena i sadržaja.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu:

- sanacija i održavanje u povijesnom kontinuitetu očuvane urbane matrice, mjerila i slike naselja, povijesne graditeljske strukture posebno vrijednih objekata i poteza, te postojeće i očuvane povijesne parcelacije;

- sanacija i održavanje svake zgrade koja je sačuvala izvorna graditeljska obilježja;

- održavanje i uređivanje neizgrađenih površina i pripadajuće urbane opreme, vodeći pti tome računa o njezinim autentičnim elementima kao što su javna rasvjeta, zelenilo i hortikultura rješenja, oblikovanje i opremanje parkovnih površina, uređivanje parcela, predvrtova i karakterističnih ograda;

- sprječavanje nadogradnje ili dogradnje pojedinih zgrada ili pak neprimjerenih adaptacija kojima se bitno mijenja izvorna arhitektonska zamisao;

- očuvanje karakterističnih rješenja krovova i sprječavanje bitnih promjena gabarita i oblikovanja, budući da su dio autentičnoga arhitektonskog rješenja i mjerodavni kao peta fasada u karakterističnoj slici naselja;

- postojeću kvalitetnu gradnju u dvorištu bloka ili parcele koja je izgrađena sukladno ranijim propisima, moguće je zadržati, a principom postupnosti treba omogućiti odgovarajuću rekonstrukciju i uklanjanje degradirajućih elemenata i sadržaja, što isključuje mogućnost povećavanja izgrađenosti dvorišta;

- nije dopuštena ugradnja graditeljskih elemenata i opreme koja nije u skladu s autentičnim elementima gradnje;
- u naseljima ili dijelovima naselja i u potezima koji su zatečeni kao devastirani moguća je interpolacija i gradnja zamjenskih objekata, uz uvažavanje mjerila i drugih lokalnih uvjeta te uz prethodnu valorizaciju lokacije;
- za gradnju objekata i za uređivanje gradskih trgova preporuča se provedba arhitektonsko-urbanističkog natječaja;
- za sve je zahvate potrebno ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

“B” – Područje različitog stupnja očuvanosti povijesne strukture:

Obodno područje Donjega grada u granicama njegova planskog širenja na zapad i na istok, prostor južno od željezničke pruge, uključujući područja na Zavrtnici i Kanalu, središnji prostor Trnja, prostorni okvir Ulice grada Vukovara i povijesni pravac Savske ceste s Podgradom Sava, te sjeverni predjeli između Jelenovca, Pantovčaka, Prekrižja, Okrugljaka i Laščine.

Ovoj zoni odgovara režim zaštite osnovnih elemenata povijesne urbane strukture i pejzažnih vrijednosti, te pojedinih skupina i pojedinačnih povijesnih građevina unutar kojih je potrebno očuvati sva bitna obilježja te strukture.

Mjere zaštite odnose se posebice na naselja koja su realizirana kao dovršene cjeline i na cjeline u kojima su očuvanai povijesna matrica i mjerilo.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu:

- potpuna se zaštita odnosi na očuvanje fizionomije, gabarita gradnje, urbanih interijera i sl., uz mogućnost nužnog prilagođavanja postojeće supstance suvremenim potrebama;
- u slučaju zamjenske gradnje ili pojedinačne interpolacije i prigodom rekonstrukcije postojećih zgrada, svi elementi relevantni za određivanje zahvata u prostoru - oblik i veličina građevinske parcele, namjena, veličina i oblikovanje građevine te njezin smještaj na parceli, uređivanje parcele, način priključivanja parcele i objekta na javno prometnu površinu i komunalnu infrastrukturu - moraju se podrediti ograničenjima i obvezama koje proizlaze iz urbanističkih i arhitektonskih specifičnosti svakoga pojedinog naselja, odnosno lokalnim uvjetima;
- za gradnju uličnih objekata i za uređivanje gradskih trgova preporuča se provedba urbanističko-arhitektonskog natječaja;
- za sve je zahvate potrebno ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

“C” – Područje sačuvanih pojedinačnih elemenata povijesne strukture:

rubni dijelovi Povijesne urbane cjeline grada Zagreba, te graditeljske cjeline gradskih i povijesnih seoskih naselja izvan toga područja.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu:

- zaštita pojedinih sačuvanih elemenata osnovne povijesne strukture naselja prvenstveno radi zaštite prirodnih i kulturno-povijesnih vrijednosti, očuvanje kompozicijskih vrijednosti naselja (dominante, ekspozicije), zaštita vizura, panorama, urbanih slika i obrisa, te drugih vrijednosti krajolika, uz očuvanje karaktera gradnje i pojedinačnih očuvanih primjera građevne supstance;
- za sve je zahvate potrebno ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

1.b Gradska naselja

Gradska naselja kao prepoznatljive prostorne cjeline iskazana su na području zaštićene Povijesne urbane cjeline grada Zagreba i izvan tog područja.

Zaštićena i evidentirana gradska naselja u najvećoj su mjeri dovršena urbanističko-arhitektonska djela te se intervencije u njima prvenstveno odnose na sanaciju i održavanje kako prostora u cjelini tako i svake pojedine građevine koja je sagrađena u skladu s izvornom idejom, uz očuvanje i maksimalno uvažavanje autentične urbanističke i arhitektonske zamisli.

Gradnja novih zgrada u takvim dovršenim naseljima ne može biti pravilo jer utječe na integritet izvorne koncepcije. Nove sadržaje treba rješavati u sklopu postojeće građevne strukture, a eventualne, pojedinačne interpolacije podliježu odgovarajućim ograničenjima. Osnovni je uvjet odgovarajuća prilagodba i akceptiranje oblikovnih karakteristika, mjerila, tehnologije i materijala postojećih naselja u koje se novo zdanje mora uklopiti.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu primjenjuju se sukladno određenom sustavu zaštite – “A”, “B” i “C”, uz obvezu:

očuvanja i stvaranja prostornih cezura prema postojećim vrijednim naseljima i sprječavanje njihova pretvaranja u amorfnu preizgrađenost gradskog prostora;

očuvanja urbane matrice i slike naselja te cjelovitosti pojedinačnih očuvanih primjera arhitektonske i stilske izvornosti;

mogućnost rekonstrukcije, zamjenske i nove gradnje, uz uvažavanje mjerila, u skladu s utvrđenim urbanim pravilima;

unutar prostornih međa zaštićenih naselja za sve je zahvate potrebno ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara;

unutar prostornih međa evidentiranih naselja radi očuvanja vrijednosti te cjeline, za gradnju objekata potrebno je ishoditi konzervatorske propozicije nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

Sustav zaštite “D” određen je za graditeljske cjeline naselja s kvalitetnim prostornim konceptom i urbanim karakteristikama koje nisu posebno zaštićene kao kulturno dobro. Zaštita tih cjelina znači očuvanje urbane matrice, gabarita i visine gradnje, te prirodnih i ambijentalnih vrijednosti.

1.c Povijesna seoska naselja i župe

Povijesna središta nekadašnjih sela – seoskih župa

Konzervatorskom su podlogom evidentirana središta povijesnih seoskih župa Šestine, Gračani-Isce, Remete i Markuševac, Gornje Vrapče, Stenjevec, Čučerje, Granešina i Resnik.

Zaštita tih područja temelji se na očuvanju povijesne matrice naselja, njegove prostorne organizacije, smještaja u prirodnom okolišu i na očuvanju tradicijske građevne strukture i karakteristične slike naselja.

Nova se gradnja mora mjerilom, tipologijom, rasporedom u prostoru i materijalima građenja uskladiti s tradicionalnim načinom gradnje naselja.

Povijesna sela i zaseoci

Konzervatorskom su podlogom evidentirana povijesna stara sela i zaseoci Mikulići, Kraljevec, Štefanovec, Remetinec, Budaki, Čuki, Novoselec Granešinski, Čulinec, Trnava, Vukomerec i Petruševac.

U drugim su naseljima evidentirane manje grupe ili pojedinačni sačuvani vrijedni primjeri tradicijskoga graditeljstva, te su ta naselja ili pojedine zgrade upisani u klasifikaciju kao etnološka područja.

Mjere zaštite s uvjetima za rekonstrukciju ili novu gradnju na zaštićenim područjima mijenjaju se ovisno o karakterističnoj tipologiji gradnje i konfiguraciji terena.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu primjenjuju se sukladno određenom sustavu zaštite – “A”, “B”, “C”, uz obvezu da se:

- zaštititi slika naselja, njegove matrice i karakterističnog mjerila;
- zaštititi reljef i specifične osobine pripadajućeg krajobraza;
- očuvaju autohtoni elementi pejzaža – šume, livade, oranice, voćnjaci;
- afirmiraju sadnja i njegovanje autohtonih pejzažnih vrsta;
- zaštite i saniraju vodotoci i karakteristična krajobrazna obilježja u sastavu naselja ili u njihovoj blizini, te da se spriječi i njihovo zagađivanje i degradacija njihova prirodnog toka;
- održavaju karakteristični topografski oblici i prostorna organizacija naselja;
- očuvaju prostorni detalji, ulične ograde, prateće visoko i nisko zelenilo, mostići, prilazi zgradama, odnosno parcelama, zdenci, raspela i drugi elementi opreme vanjskih prostora;
- čuvaju preostale etnološke građevine i sklopovi, što podrazumijeva sanaciju, restituciju i eventualno rekonstrukciju prema propozicijama službe zaštite kulturnih dobara;
- spriječi unošenje stranih oblikovnih i građevinih elemenata i da se njeguje tradicijski način oblikovanja i građenja;
- zadrže visine gradnje u granicama postojećeg mjerila naselja, u pravilu, s uporabom kosog krova oblikovno usklađenog s karakterističnim postojećim krovovima naselja;
- ograniči širenje naselja i da se zadrže zelene prirodne cezure među naseljima kako bi se zadržala njihova samosvojnost i povijesni identitet;

- za gradnju i rekonstrukciju objekata i za druge zahvate u prostoru na područjima starih seoskih naselja, koja se nalaze u obuhvatu Parka prirode Medvednica, prethodno odobrenje izdaje sukladno odredbama Zakona o zaštiti prirode;

- za sve zahvate unutar granice evidentiranog naselja ishode konzervatorske propozicije nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

2. Povijesni sklop i građevina

2.a Graditeljski sklop

U ovu su kategoriju nepokretnih kulturnih dobara uvršteni i prema namjeni razvrstani građevinski ansambli različitih namjena (javne namjene specifičnih funkcija i sadržaja, poslovne i stambene, industrijska postrojenja i sl.) na cijelom prostoru obuhvata Plana, i utvrđene su prostorne međe zaštite.

U ovu kategoriju kulturnih dobara uvršteno je zaštićeno područje Maksimira.

S obzirom na svoju funkciju i značenje za grad, ti se sklopovi održavaju, uređuju ili, prema potrebi i proširuju, odnosno dograđuju, sukladno određenom sustavu zaštite.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu:

U Konzervatorskoj su podlozi određeni graditeljski sklopovi za koje je obvezna izrada detaljnije urbanističke dokumentacije – plana na temelju konzervatorske podloge.

Do donošenja detaljnijeg plana na područjima označenih graditeljskih sklopova mogući su zahvati sa ciljem održavanja postojeće graditeljske strukture, a uklanjanje pojedinih objekata, posebice onih koji su valorizirani kao pojedinačna kulturna dobra, nije dopušteno.

Unutar prostornih međa drugih graditeljskih sklopova, gradnja i uređenje prostora mogući su prema detaljnim konzervatorskim i urbanističkim propozicijama nadležnih tijela.

Za zahvate unutar granica zaštićenih graditeljskih sklopova i graditeljskih sklopova evidentiranih na području Povijesne urbane cjeline grada Zagreba potrebno je ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

Za gradnju unutar prostorne međe zaštićenog sklopa preporuča se provedba arhitektonsko-urbanističkog natječaja.

2.b Civilna građevina

U ovu su kategoriju uvršteni značajni zagrebački ljetnikovci, zgrade najstarijih škola i civilne građevine specifičnih funkcija i sadržaja koje se javljaju pojedinačno, ali su značajne u slici grada.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu odnose se na potrebu sanacije i održavanja zgrada s istodobno očuvanjem pripadajućih parcela, odnosno imanja s kojima čine izvornu kvalitetnu cjelinu.

Na civilne građevine odnose se mjere zaštite iz točke 6. Pojedinačna kulturna dobra.

Za sve zahvate na evidentiranim građevinama potrebno je ishoditi konzervatorske propozicije nadležnoga tijela za zaštitu kulturnih dobara.

2.c Sakralna građevina

Unutar obuhvata Plana, a izvan povijesnog središta, do sada su kao nepokretna kulturna dobra zaštićene stare župne crkve: crkva Sv. Mirka u Šestinama, crkva Uznesenja B.D.Marije u Remetama, crkva Sv. Šimuna i Jude Tadeja u Markuševcu, crkva Sv. Barbare u Gornjem Vrapču, crkva Sv. Klare u Klari, crkva Uznesenja B.D.Marije u Stenjevcu, crkva Pohoda B.D.Marije u Čučerju, crkva Rođenja B.D.Marije u Granešini, crkva Uznesenja B.D.Marije u Resniku i crkva Sv. Marka Evanđelista u Jakuševcu.

Spomenici sakralnog graditeljstva su i kapele, župni dvorovi, samostanski sklopovi i raspela na raskrižjima starih seoskih puteva.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu:

Sakralne građevine zajedno, s neposrednim okolišem, štite se kontinuiranim održavanjem, saniranjem i restauriranjem, te uređivanjem prema propozicijama tijela nadležnog za zaštitu kulturnih dobara i uz stalan konzervatorski nadzor.

3. Etnološka baština

Etnološka baština prezentira najstariji način gradnje stambenih i gospodarskih, seoskih kuća, te na taj način čuva duh tradicije seoskoga drvenog graditeljstva.

Posebno vrijedna etnološka baština evidentirana je kroz etnoloških područja, a navedeni su i najznačajniji pojedinačni primjeri etnoloških građevina.

Za sve je zahvate potrebno ishoditi konzervatorske propozicije nadležnoga tijela za zaštitu kulturnih dobara.

Etnološka područja

Konzervatorskom su podlogom zaštićena i evidentirana etnološka područja i utvrđene prostorne međe zaštite.

Mjere zaštite odnose se na očuvanje karakteristične slike i organizacije prostora, tradicijske građevne strukture i zaštitu pripadajućeg reljefa s autohtonim elementima pejzaža. Unutar zaštićenih zona evidentiranih etnoloških područja svi se zahvati na postojećim objektima i nova izgradnja mogu izvoditi isključivo prema propozicijama službe zaštite, a u skladu s lokalnim uvjetima građenja.

Pojedinačne etnološke građevine

Pojedinačne zaštićene i evidentirane etnološke građevine koje su smještene unutar evidentiranih sačuvanih povijesnih seoskih cjelina i ambijenata potrebno je obnavljati u svim elementima, sukladno tradicijskom načinu građenja i održati "in situ". Kvalitetniji primjerci etnoloških građevina, preostali u naseljima što su izgubila svoja tradicijska obilježja, mogu se preseliti u zaštićena naselja ili etnopark.

4. Memorijalna baština

Groblja su višestoljetni sastavni dio prostorne organizacije gradskoga i seoskoga povijesnog središta.

Mjerama zaštite nadležna će služba sudjelovati prigodom intervencija u povijesnu matricu partera groblja, memorijalnog područja, zahvatima na postojećim objektima i izgradnji novih.

Memorijalno područje Dotrščina štiti se očuvanjem izraženih prirodnih, pejzažnih i povijesnih karakteristika.

5. Arheološka baština

Kulturna dobra ove kategorije obrađena su i sistematizirana prema vremenskom određenju na tri osnovna razdoblja prapovijest, antika i srednji vijek.

Prigodom građevinskih radova koji zadiru u kulturne slojeve pod zemljom i na arheološkim lokalitetima koji su označeni kao arheološka područja na kartama, obvezan je arheološki nadzor iskopa, a izvođač radova dužan je prekinuti radove i o nalazu izvjestiti tijelo nadležno za zaštitu kulturnih dobara.

Uvjete za očuvanje istraženih arheoloških lokaliteta i za istraživanje novih određuje nadležno tijelo za zaštitu kulturnih dobara.

6. Pojedinačna kulturna dobra

Radnje koje bi mogle prouzročiti promjene na nepokretnom kulturnom dobru, promjene namjene zaštićenoga kulturnog dobra i promjene u zaštićenom okolišu kulturnog dobra mogu se poduzimati samo uz posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

Nisu dopuštene radnje koje bi mogle narušiti integritet nepokretnoga kulturnog dobra.

Zaštitu treba provoditi cjelovito, što podrazumijeva istodobnu zaštitu same građevine i svih dijelova i elemenata pripadajućeg prostora, odnosno parcele, u pravilu, uz očuvanje izvorne namjene i sadržaja u zaštićenim građevinama i pripadajućim parcelama.

Za sanaciju i provođenje zaštitnih radova na ugroženim, odnosno oštećenim kulturnim dobrima potrebno je izraditi odgovarajuću arhitektonsko-građevinsku dokumentaciju postojećega stanja, sa prijedlogom sanacije i obnove, a prema konzervatorskim uvjetima nadležne službe zaštite.

Mjere zaštite i odredbe za provedbu

Zaštićena pojedinačna kulturna dobra (registrirana i preventivno zaštićena), bez obzira na stupanj zaštite područja ili naselja u kojem se nalaze:

- svi zahvati trebaju omogućiti očuvanje, sanaciju i obnovu izvornih arhitektonskih i tipoloških karakteristika te parcele, u pravilu, uz očuvanje izvorne namjene;

- eventualna nova namjena mora se prilagoditi očuvanoj građevnoj strukturi;

- sanacija i obnova svake zgrade mora se provoditi sukladno izvornom arhitektonsko-oblikovnom konceptu, uz očuvanje pripadajućih parcela odnosno posjeda s kojima čine kvalitetnu cjelinu;

- nisu dopuštene intervencije koje mogu ugroziti spomenički karakter bilo da se radi o rekonstrukciji, nadogradnji, preoblikovanju ili prenamjeni u sadržaje koji nisu primjereni karakteru objekta, odnosno karakteru šireg okoliša, niti preparcelacija;

- nije dopuštena ugradnja i zamjena građevnih elemenata i materijala koji nisu primjereni povijesnom i spomeničkom karakteru objekta (PVC ili metalna stolarija, pokrov bitumenskom šindrom i sl.), osim, iznimno, na onim građevinama u potezima ulica gdje su prizemlja javne namjene (lokali), a prema detaljnim propozicijama službe zaštite;

- nije dopušteno uklanjanje objekata u svrhu gradnje zamjenskih, osim, iznimno, pod uvjetima propisanim člankom 64. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara;

- za sve zahvate na kulturnom dobru potrebno je ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog tijela za zaštitu kulturnih dobara.

Evidentirana pojedinačna dobra (dobra koja se štite ovom konzervatorskom podlogom sukladno članku 3. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara) kao objekti vrijednih tipoloških značajki koji se uklapaju u naslijeđeni graditeljski identitet područja i za koje se, u detaljnom postupku valorizacije, te nakon odgovarajuće vremenske distance ili posebnom obradom opusa pojedinih autora, predmijeva da se uvrste među zaštićena kulturna dobra:

- prije određivanja mogućeg opsega zahvata nužna je detaljnija valorizacija;

- svi zahvati trebaju omogućiti očuvanje, sanaciju i obnovu izvornih arhitektonskih i tipoloških karakteristika;

- u stambenim i poslovnim zgradama moguća je prenamjena prizemlja u sadržaje javnog karaktera prema detaljno utvrđenim uvjetima službe zaštite, u skladu s urbanim pravilima;

- nisu dopuštene intervencije koje mogu ugroziti spomenički karakter (nadogradnje, preoblikovanje, ugradnja neprimjerenih građevnih elemenata i materijala), ni rušenje tih objekata, osim, iznimno pod uvjetima propisanim člankom 64. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara;

- za sve je zahvate potrebno ishoditi konzervatorske propozicije nadležnoga tijela za zaštitu kulturnih dobara.

Tabelami prikaz sadrži popis evidentiranih objekata izvan zaštićenih graditeljskih cjelina i sklopova.

Unutar zaštićenih graditeljskih cjelina i sklopova popis takvih objekata odredit će se detaljnijom valorizacijom tih područja.

Objekti koji se nalaze unutar Povijesne urbane cjeline grada Zagreba i drugih zaštićenih cjelina, a nemaju obilježja pojedinačnog kulturnog dobra

Ove se mjere odnose na objekte koji posjeduju određene graditeljske i tipološke značajke, arhitektonske karakteristike i funkcije i sadržaje određenoga povijesnog sloja gradnje; koji su dio i nositelj specifičnih prostornih obilježja, njegovih povijesnih karakteristika i ambijentalnih osobitosti i koji dokumentiraju kontinuitet gradskog prostora u cjelini i time određuju njegovu povijesno-urbanističku ulogu i vrijednost u ukupnoj matrici i slici povijesnog Zagreba, a nemaju obilježja kulturnog dobra:

- svi zahvati na tim objektima moraju biti u cilju očuvanja i obnove osobitosti cjeline – naselja kao kulturnog dobra;

- mogući su zahvati rekonstrukcije i prenamjene, uz obnovu očuvane izvorne građevne supstance, u cilju uspostave i obnove karakterističnih ambijentalnih vrijednosti prostora, mjerila i tipologije, a koje pridonose povećavanju kvalitete samoga objekta, uličnog poteza i sl., sukladno konzervatorskim propozicijama i urbanim pravilima;

- uklanjanje objekta, odnosno zamjenska gradnja moguća je isključivo na temelju prethodne detaljnije analize i valorizacije svakoga pojedinačnog objekta unutar pripadne cjeline;

- na objektima povijesne graditeljske strukture nije dopuštena ugradnja graditeljskih elemenata i materijala koji nisu primjereni graditeljskim i tipološkim karakteristikama objekta;

- za sve je zahvate potrebno ishoditi posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnoga tijela za zaštitu kulturnih dobara.

3.2.5.2. ZAŠTITA PRIRODE

Svi dijelovi prirode upisani u Upisnik zaštićenih dijelova prirode i oni koji se štite ovim Planom čine sustav posebno vrijednih i zaštićenih dijelova prirode u cjelovitom sustavu zaštite prirodnih vrijednosti uspostavljenom Prostornim planom Grada Zagreba i Generalnim urbanističkim planom Zagreba, popunjavajući mrežu raznovrsnih zaštićenih dijelova prirode na gradskoj (lokalnoj), državnoj i međunarodnoj razini.

Sve kategorije zaštićenih dijelova prirode u obuhvatu Plana evidentirane su i sistematizirane kao park prirode, spomenici prirode, park-šume, zaštićeni krajolici i spomenici parkovne arhitekture. Zaštita se provodi radi njihove ekološke, edukativne, društvene, estetske i kulturno-povijesne vrijednosti.

Na osnovi stručne podloge upisat će se u Upisnik zaštićenih dijelova prirode ili se oni trajno štite mjerama propisanim Planom.

1. Park-šume

Planom se posebno štite park-šume kao prostori koji imaju sva obilježja šuma, uključujući i njihove općekorisne funkcije. Naglašenija rekreativna funkcija park šuma u odnosu na šume proistječe iz njihova smještaja uz ili unutar izgrađenih prostora, te ih je potrebno posebno štiti kako bi zadržale strukturu šume sa svim općekorisnim funkcijama, te osigurale prepoznatljivost i ljepotu krajobraza.

2. Zaštićeni krajolik

U prirodnoj raznolikosti zagrebačkog krajobraza općenito se prepoznaju vrlo različiti tipovi krajobraza, od planinskih, preko krajobraza priobalja, urbanih krajobraza, krajobraza uz Savu, do tipično nizinskih krajobraza. Na području parka prirode štite se krajolici koji se posebnim vrijednostima izdvajaju iz opće slike krajobraza.

3. Spomenici prirode

Planom se štite posebno vrijedna reljefna, hidrološka i druga prirodna obilježja, pojedinačni dijelovi žive i nežive prirode koji predstavljaju posebitosti kao pojedinačni dijelovi prirode te različiti geomorfološki i hidrološki spomenici prirode i rijetki primjerci ili skupine drveća.

4. Spomenici parkovne arhitekture

Spomenici parkovne arhitekture na području Zagreba svjedoče o dugoj tradiciji parkovnog oblikovanja na ovim prostorima. Spomenici parkovne arhitekture su vegetacijska i arhitektonska kompozicija koja, sa stajališta povijesti ili umjetnosti, ima i opće društveno značenje te se kao takva smatra posebno vrijednom.

Planom se na građevinskom području grada Zagreba posebno štite drvoredi i parkovi prema popisu u posebnom elaboratu.

5. Pojedine biljne i životinjske vrste

Sukladno istraživanjima i vrednovanju prostora izradom krajobraznog plana Grada Zagreba izdvojiti će se posebno vrijedne i ugrožene biljne i životinjske vrste.

3.2.6. Područja primjene posebnih mjera uređenja i zaštite

Koliko i sam Plan u tradicionalnom smislu i zadan određenim formalnim aktima, skup posebnih mjera najvažniji je dio urbane strategije Zagreba.

One moraju potaknuti institucionalnu redefiniciju usmjerenu provođenju novog koncepta razvitka grada, povezanog s europskim partnerskim ambicijama i nacionalnim i regionalnim partnerskim zadaćama. Izostajanje zagrebačke strategije i institucionalnog okvira za njezinu provedbu marginaliziraju Zagreb u njegovim ambicijama da se uklopi u europske sustave izvrsnosti i razvojno ga postavljaju u položaj ispod onoga kakav mu je pripadao u povijesti, u razdobljima s manje znanja, veza, tehnoloških i ljudskih mogućnosti.

U europskom partnerskom okolišu prva je zadaća Zagreba da kompletiranjem prometnih pravaca ostvari pristupačnost gradu, a u gospodarskom, kulturnom i svakom drugom pogledu pomagati programe izvrsnosti koji mogu zadovoljiti oštrija mjerila od lokalnih. Izbor partnera u globalnom, europskom i lokalnom okolišu mora biti otvoren, ali i selektivan, usmjeren na ambiciozne inovacijske programe, o čemu svjedoči primjer Budimpešte i suradnje Beč – Budimpešta kojoj se na temelju već godinama razvijanih kontakata, treba pridružiti i Zagreb.

Na regionalnoj razini treba hitno organizirati sustav razvojnog dijaloga sa Zagrebačkom županijom i s drugim hrvatskim županijama.

U samome Gradu potrebno je, na temelju prostora, definirati dinamiku i sadržaj razvojnih programa u korist promocijske razvojne akterske uloge Grada.

Za takav razvitak prioritetno je hitno izraditi nacionalnu regulativu s područja upravljanja i gospodarenja gradskim prostorom, te valorizirati, poticati i verificirati brojne, već postojeće, studije urbanih prostora, tema i projekata, umjesto isključivo i neprimjereno postavljenog sustava detaljnijih prostornih planova.

Time će se onemogućiti dosadašnja praksa marginalizacije razvojne uloge Grada u korist poduzetničkih aktera koji su određivali razvitak i prostorno uređivanje grada, stupajući u dijalog s Gradom samo na razini administrativnih procedura.

Temeljna pretpostavka za provedbu urbane strategije u sustavu posebnih mjera jest depolitizacija dijela gradskoga upravljačkog sustava s izravnim poduzetničkim ovlastima i obvezama u obliku gradskog managementa. Na toj razini može početi zakašnjeni dijalog sa svim potencijalnim partnerima u razvoju.

Posebne mjere uređivanja i zaštite koje su potrebne za primjenu urbane strategije Zagreba i ovoga plana su:

na nacionalnoj razini

uređivanje područja prostornog uređenja na način koji je predložen u posebnome prijedlogu koji je sastavni dio Prijedloga Prostornog plana Grada Zagreba (u proceduri javne rasprave);

uređivanje drugih područja u pogledu razvitka Hrvatske i Zagreba – zakonski, regionalizacijom Hrvatske, i institucionalno;

na regionalnoj razini

uspostavljanje institucionalne i razvojne kooperacije na razini partnerskih programa, različitih regionalnih cjelina, posebno između Zagreba i Zagrebačke županije;

na gradskoj razini

uređenje gradske regulative, institucionalne i poduzetničke organiziranosti za provedbu mjera i oblika prostornog uređenja, a posebno gradskih projekata kao oblika reprodukcije grada;

razvojna suradnja na regionalnim razinama;

organizacija i osposobljavanje gradskih upravljačkih struktura za poduzetničko, odnosno partnersko ponašanje;

razvojna suradnja na nacionalnoj i međunarodnoj razini;

oblikovanje Programa mjera za unapređenje stanja u prostoru kao temeljnoga strateškog gradskog dokumenta za prostorno uređenje, koji će Gradska skupština usvajati nakon provedene javne rasprave;

provedba anketnih urbanističko – arhitektonskih natječaja i arhitektonskih natječaja, s javnom raspravom prije verifikacije rezultata;

uređenje ZAGREBFORUMA, gradskog prostora za komunikaciju s urbanom javnošću – građanima Zagreba;

određivanje (programom mjera i proračunom Grada Zagreba) posebnih sredstava Gradskog fonda za otkup gradskog zemljišta, a posebno:

otkupa zemljišta za javne i socijalne potrebe, zaštićena područja, zemljišta s ograničenjima u korištenju

otkupa zemljišta u cilju kontrole cijena zemljišta u gradu

određivanje (Programom mjera za unapređivanje stanja u prostoru) prioriteta urbanog uređenja grada, uz provođenje javne rasprave;

određivanje cijena i instrumenata za gospodarenje zemljištem koje je u vlasništvu Grada,

provedba mjera i oblika prostornog uređenja u cilju sanacije prostora, zaštite prostora i provedbe gospodarskih i drugih programa od značenja za brži razvitak grada i poticanje zapošljavanja;

izrada detaljnijih planova za prostore i programe predviđene programom mjera;

provedba zaštite vrijednih gradskih prostora i kulturnih dobara;

na razini mjesne samouprave

formiranje jedinica mjesne samouprave preko kojih građani mogu sudjelovati u razvitku, mjerama i oblicima prostornog uređivanja grada.

ZAŠTITA OD ELEMENTARNIH NEPOGODA, RATNIH OPASNOSTI I DRUGIH IZVANREDNIH DOGAĐANJA

U Planu su ugrađeni elementi urbanističkih mjera zaštite od elementarnih nepogoda, ratnih opasnosti i zahtjevi vezani uz posebne namjene.

Mjere zaštite temelje se na postavkama polazišta i ciljeva Plana pri čemu je organizacija prostora planirana integralno s planiranjem zaštite, a što se posebno ističe namjenom površina, predloženim načinom gradnje, gustoću izgrađenosti prema stupnju konsolidiranosti prostora urbanog teritorija Zagreba koji je podijeljen na tri stupnja konsolidacije. Pojam konsolidacije urbanih područja pripada grupi kriterija kojima se procjenjuje stabilnost područja s obzirom na fizičku strukturu i aktivnosti, a u odnosu na konsolidiranost prostora definiraju se urbanističke procedure i urbanistička pravila a time i mjere zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih događaja.

Sukladno Konvenciji o prekograničnim učincima industrijskih nesreća i obvezama koje iz toga proizlaze u odlučivanju o lokaciji za opasne djelatnosti uzet će se u obzir procjena utjecaja na okoliš uključujući posljedice prekograničnih učinaka, te ocjena rizika, uključujući fizičke značajke područja.

Planom intervencija u zaštiti okoliša utvrdit će se količina i svojstva opasnih tvari, prirediti scenariji tipičnog uzorka industrijske nesreće, predvidjeti težina vjerojatnosti proširivanja štetnog djelovanja, uzimajući u obzir broj i rasprostranjenost ljudi u zoni opasnosti.

Buduću investicijsku gradnju, stambene poslovne, gospodarske, javne i društvene namjene pratit će obvezna gradnja skloništa, ovisno o gustoći gradnje, broju stanovnika i zaposlenih u prostoru obuhvata (prema propisima i normativima koji uređuju ovo područje).

U sklopu mjera zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti posebno mjesto pripada zaštiti i zbrinjavanju kulturnih dobara.

Ovim su planom osigurane pretpostvke za zaštitu od požara, ali se istodobno predlaže izrada studija za zaštitu od požara.

Mjere zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih razaranja usmjeravaju način zaštite grada time što usklađuju specifičnost grada s potrebama zaštite i karakteristikama obrane.

MJERE ZAŠTITE I SKLANJANJE STANOVNIŠTVA

Prema demografskoj prognozi na području grada Zagreba koji je obuhvaćen GUP-om (na površini 220 km²) u 2015. živjet će oko 833.000 stanovnika (stalno) i 50.000 stanovnika (povremeno). S obzirom na to da na predmetnom prostoru grada Zagreba nisu u potpunosti osigurane mjere za zaštitu i sklanjanje stanovništva tj., nema dovoljno potrebnih skloništa, buduću investicijsku gradnju na tom području pratit će obvezna gradnja skloništa (prema važećim propisima).

Grad Zagreb, s obzirom na položaj (glavno političko, administrativno, gospodarsko i kulturno središte države) može se smatrati jako ugroženim a po broju stanovnika spada u gradove prvog stupnja ugroženosti. Stoga na području grada treba i nadalje graditi skloništa za potrebe zaštite stanovništva i drugih materijalnih dobara.

U tu je svrhu za područje grada Zagreba obuhvaćeno GUP-om izrađen Plan zona ugroženosti u mj. 1:25.000. Područje grada razdijeljeno je u tri zone ugroženosti. Prigodom razgraničavanja uvaženi su sljedeći element: gustoća stanovanja, gustoća izgrađenosti, gospodarske zone, magistralna komunalna infrastruktura, prometna infrastruktura i značajne pojedine lokacije i njihova namjena.

"O" zona - nulta zona je zona u kojoj se ne grade skloništa

"I" zona - je zona u kojoj se grade skloništa osnovne zaštite

"II" zona - je zona u kojoj se grade skloništa dopunske zaštite.

Na području grada Zagreba sagrađeno je manje od trećine trenutno potrebnoga sklonišnog prostora, što ukazuje na to da će buduću investicijsku gradnju stambenoga, gospodarskog, javnog i društvenog prostora pratiti obvezna gradnja skloništa.

Prednost se svakako daje dvonamjenskim, sklonišnim objektima, jer mimodopski sadržaji u skloništima predstavljaju realizaciju takvih objekata.

Skloništa građena isključivo za sklanjanje (jednonamjenska) mogu primiti određene mimodopske sadržaje koji ne zahtijevaju neke posebne standarde uz, s tim da se u slučaju potrebe mogu brzo isprazniti.

Na području obuhvaćenom Generalnim urbanističkim planom, određene su zone za koje se mora izraditi detaljniji urbanistički plan, svaki detaljni plan mora sadržavati urbanističke mjere zaštite - tj. plan gradnje skloništa za potrebe stanovnika i zaposlenika ili korisnika u prostornom obuhvatu.

Na područjima na kojima je "urbanim pravilima" određeno da će se naselja dovršavati prema izvornim urbanističkim planovima, ako sklonišni prostori nisu osigurani potrebno ih je planirati.

Investicijska gradnja, stambena ili gospodarska (ovisno o veličini i karakteru), za koju se izdaju lokacijski uvjeti, (odnosno za koju se izrađuje detaljnija urbanistička dokumentacija) za gradnju građevine ili kompleksa građevina, samo na temelju GUP-a mora sadržavati urbanističke mjere zaštite, odnosno osigurati potrebna skloništa bilo u objektu ili izvan objekta u prostornom obuhvatu.

Skloništa će se graditi, unutar zona predviđenih za javnu i društvenu namjenu (kao dvonamjenska) unutar objekta ili izdvojeno u prostoru obuhvata, što će se elaborirati u detaljnijoj urbanističkoj dokumentaciji.

U planiranim komunalnim objektima, odnosno objektima infrastrukturnog sustava ovisno, o njihovom karakteru, potrebno je paralelno ugrađivati i moguće mjere zaštite, odnosno omogućiti - dvonamjensko korištenje tih prostora ili dijelova takvih prostora u svrhu sklanjanja. Javne podzemne garaže, podzemne garaže trgovačkih centara, tržnica, kolodvora i slično pružaju veliku mogućnost za organizaciju i korištenje u svrhu javnih skloništa, uz to faktor racionalnosti i ekonomičnosti nije zanemari, a ni faktori koji utječu na ovakva rješenja; prije svega dobar odabir lokacije, veličina tih prostora, a posebno ako su smješteni u gusto izgrađenim gradskim dijelovima u kojima se teško mogu postići primjerene mjere zaštite.

Javna se skloništa mogu graditi i unutar planiranih javnih i javnih zelenih gradskih površina te u sklopu javnih objekata.

Skloništa treba graditi, u pravilu, ispod razine terena, ali ne niže od razine podzemnih voda (iznimno se mogu graditi poluukopana i nadzemna, uz adekvatno oblikovanje i zaštitu). Skloništa se ne grade u razini nižoj od podrumске etaže zgrade.

Stupanj otpornosti skloništa ovisi o njegovu položaju u odnosu na zonu ugroženosti i veličinu (broju sklonišnih mjesta) prema posebnim propisima, što se mora uzeti u obzir u izradi detaljnije prostorno planske dokumentacije a plan zona ugroženosti treba biti dio dokumentacije koja je relevantna za ukupna rješenja.

Skloništa mogu biti javna i kućna.

Porodična skloništa (ovisno o veličini objekta i broju članova obitelji) potrebno je graditi u svim prostorima gdje prevladava individualna (rahla) gradnja, gdje konfiguracija terena ne omogućuju brz pristup javnom skloništu, u svim zonama u kojima je obvezna gradnja skloništa bilo koje otpornosti.

Lokacijskim će se uvjetima za svaku potencijalnu opasnu djelatnost posebno utvrditi radijus opasnosti, odnosno zona u kojima neće biti moguća gradnja skloništa.

Analogno opasnosti od ratnih razaranja, požara, eksplozija i ekoloških nesreća koje mogu biti praćene i trovanjem stanovništva u gradu postoje dijelom i prostori totalne zarušenosti, u kojima nije moguće organizirati učinkovite mjere zaštite (Donji grad i Gornji grad koji su pod posebnom zaštitom). Za takve će se lokacije prigodom izdavanja lokacijskih uvjeta procijeniti mogućnosti gradnje skloništa uz suglasnost nadležnog ministarstva.

Ovim se planom predlaže izrada Studije pokrivenosti sklonišnim prostorom za područje grada Zagreba, obzirom da se posljednjih godina prekidao kontinuitet u planiranju i izgradnji koji su bili uvjetovani i zakonskim propisima.

ZAŠTITA KULTURNIH DOBARA

U sklopu zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti posebno mjesto pripada zaštiti kulturnih dobara (nepokretna kulturna dobra - spomeničke cjeline i pojedinačni objekti) koja se stavljaju pod posebnu zaštitu. Uvjet posebne zaštite je da se kulturna dobra ne koriste u vojne svrhe i da se u neposrednoj blizini ne nalaze gospodarski objekti i slični sadržaji koji predstavljaju rizik za okolinu i vojni objekti.

Za zaštitu, pokretnih kulturnih dobara (s obzirom na vrijednost i brojnost fonda) detaljnijim urbanističkim planovima treba predvidjeti zaštitne objekte (skloništa, u pravilu, dvonamjenska) u svrhu deponiranja vrijednih predmeta i umjetnina. Za očuvanje kulturnih dobara od ugroženosti požarom, potresom, poplavom, eksplozijom i sl. treba u detaljnijim urbanističkim planovima predvidjeti mjere zaštite (preventivne) u obliku režima korištenja prostora koji isključuju blizinu zapaljivih i eksplozivnih materijala.

MJERE ZAŠTITE OD POŽARA

Za protupožarnu zaštitu grada Zagreba potrebno je osigurati uvjete opskrbe vodom i druge uvjete prema važećim zakonskim i drugim propisima.

Drugi se uvjeti posebno odnose, uz adekvatno osiguravanje crpilišnih kapaciteta, magistralnih cjevovoda, spremišnih prostora i na dostatnu uličnu prometnu mrežu, visinu stambenih i drugih objekata i na planiranje određenih prostora za smještaj objekata s lakoupaljivim i eksplozivnim tvarima.

Potrebna količina vode za potrebe korisnika u normalnim okolnostima osigurt će se iz osnovnih, pomoćnih i industrijskih crpilišta, za što treba osigurati 15% rezerve u odnosu prema stvarno potrebnim maksimalnim kapacitetima.

Prema demografskoj procjeni na području grada Zagreba u 2015. će živjeti oko 833.000 stanovnika i stalno 50.000 stanovnika povremeno. Prema tehničkim normativima za vanjsku i unutarnju hidrantsku mrežu za gašenje požara potrebno je računati na planirani broj stanovnika sa tri istodobna požara, uz količinu vode od 90l/sec po jednom požaru.

Potrebna količina vode od min. 270l/sec za gašenje požara osigurt će se za gradske potrebe u trajanju od dva i više sati na dan, direktno iz crpilišta ili planirane veličine spremišnog prostora koji iznosi 50% srednje dnevne potrošnje vode. Mreža magistralnih cjevovoda postavljena je tako da se svaki dio gradskog područja može opskrbiti dovoljnom količinom vode za gašenje požara.

Mreža magistralnih cjevovoda planirana je kao cirkulacijska, prstenastog sustava, tako da omogućuje distribuciju vode u svaki dio grada barem sa dvije strane, a povezana je u smjeru sjever-jug i istok-zapad.

Profili magistralnih cjevovoda načelno su određeni, a tijekom daljnje razrade na razini detaljne tehničke dokumentacije potrebno je definirati dimenzije tih cjevovoda koje osiguravaju mjerodavnu količinu vode u skladu s propisima zaštite od požara.

U odnosu na pogonsku shemu vodovoda potrebno je osigurati minimalni tlak od pet bara u mreži radi protupožrnih uvjeta.

Radi racionalnog korištenja energije formirana je "nulta" vodoopskrbna zona sa spremnicima na koti 165 m n.m. u prostoru između crpilišta i željezničke pruge od Vrapča do Sesveta. Dio gradskog područja do visine od 150 m n.m. nalazi se u prvoj vodoopskrbnoj zoni za koju su spremnici na koti 185 m n.m.

U prostoru ili objektima gdje je tlak niži od dopuštenoga osigurat će se njegovo povišenje gradnjom dodatnih uređaja.

U iznimnom slučaju da se iz gradskog, sustava vodoopskrbe ne može koristiti voda za gašenje požara, planira se korištenje svih vodenih površina stajaćih voda, potoka, jezera i rijeka na području Zagreba.

Zahvati vode u svrhu gašenja požara mogu se, u pravilu, koristiti na svim mjestima navedenih površina ako su privremeni. Stalni uređaji i mjesta zahvata odredit će se planovima nižega reda.

Prigodom gradnje nove ili rekonstrukcije postojeće vodoopskrbne mreže mora se predvidjeti vanjska hidrantna mreža u svim prometnicama i u javnim prostorima gdje za to postoji opravdana potreba, tj. gdje postoji izgrađena struktura koju je nužno štiti od eventualnog požara, a ona će se definirati detaljnom urbanističkom dokumentacijom.

Osim detaljno definiranih namjena prostorna organizacija, sadrži i zone mješovite namjene površina gdje je moguća organizacija prostora za stanovanje, rad, javne namjene, prateće i druge sadržaje, a njihovi međusobni odnosi i udaljenosti odredit će se detaljnijim urbanističkim planovima i lokacijskim uvjetima, a elementi vezani uz zaštitu od požara moraju biti ugrađeni u plan ili lokacijske uvjete.

Lokacije građevina s lakoupaljivim materijalima gdje postoji potencijalna opasnost za izbijanje požara moraju udovoljavati svim posebnim propisima za zaštitu od požara.

Građevine u kojima se obavlja proizvodnja, skladištenje, promet zapaljivim tekućinama, plinovima, eksplozivom, pirotehničkim sredstvima i streljivom moraju biti udaljene od susjednih građevina prema posebnim propisima.

Radi učinkovite zaštite ljudskih života i materijalnih dobara sve građevine moraju imati osiguran vatrogasni pristup - veličina vatrogasnog pristupa i njegov položaj u odnosu na građevinu odredit će se lokacijskim uvjetima ili detaljnom urbanističkom dokumentacijom prema posebnim propisima, uz suglasnost nadležnog ministarstva.

Opasne tvari koje ne spadaju u tehnološki otpad, a koje se zbrinjavaju na način kako je navedeno u posebnom poglavlju GUP-a, uništavat će se u objektima, a konačni produkt odložiti će se na deponij za komunalni otpad, a lokacija će se odrediti i pripremiti na osnovi studije utjecaja na okoliš.

Uz postojeće vatrogasne postaje na području grada Zagreba nove je moguće locirati u svim zonama mješovite namjene.

3.2.7. Način i uvjeti gradnje

Prethodnim istraživanjima urbano gradsko područje raščlanjeno je na 26 homogenih tipova prostora koji su, prema fizionomiji i stupnju konsolidiranosti, temelj za definiranje urbanih pravila i urbane strategije.

Na temelju toga raščlanjivanja u planskoj se razradi prioriteta utvrđuju potrebne urbane intervencije javnog karaktera kao jedno od temeljnih načela urbane obnove grada. Učinke takvog pristupa treba osjetiti svaki građanin Zagreba.

Usmjeravanje planskih intervencija i određivanje prioriteta

U partnerski utvrđenom okviru suradnje javnog i privatnog sektora Grad može, u upravljačkom smislu, usmjeravati procese razvitka i urbanog uređenja, selekcionirati i kontrolirati poželjne i nepoželjne. Svim tim modalitetima suradnje zajedničko je da su usmjereni na uređenje cjelovitih zahvata u prostoru, gdje se udružuju javni interesi, nositelj kojih je Grad, i poduzetnički interesi.

“Ključevi” urbanog uređenja koje se može koristiti u procesu urbane reprodukcije u korist kako javnog sektora tako i privatnih poduzetnika su:

usmjeravanje urbanog uređenja na određene prostore i određivanje prioriteta;

usmjeravanje oblika urbane intervencije;

određivanje obuhvata urbane intervencije;

vremensko usmjeravanje urbane intervencije (Program mjera za unapređivanje stanja u prostoru).

Grad može prostorno-vremenskim usmjeravanjem urbanih intervencija i određivanjem prioriteta racionalizirati i poboljšati urbano uređivanje. Urbana strategija, nadalje, odlučuje o mjestima i vrstama urbanih intervencija koje će sinergijski potaknuti razvitak većih gradskih prostora. Odgovarajućim tempiranjem aktivnosti Grad može racionalizirati urbano uređivanje ili, u ulozi poduzetnika, na tržištu regulirati cijenu zemljišta otkupljujući pojedina zemljišta u fazi kad je cijena prihvatljiva.

Gradski projekti

Raspon motiva “gradskih projekata” je velik, a temeljni im je cilj kontrola gradskog teritorija i gospodarsko-urbana reprodukcija grada. Provode se na način koji onemogućuje pojedinačne zahvate u nekom planski određenom većem prostoru, već tek uz uvjet da su suglasni svi vlasnici nekretnina (u pravilu neizgrađenog zemljišta ili zemljišta s malom izgrađenosti). Grad tako može učinkovito kontrolirati urbano uređenje, podizati vrijednost grada i na temelju toga podizati “cijenu” njegova korištenja, akcelerirati sve (gradske) gospodarske djelatnosti, osigurati socijalne programe.

Uloga grada kao poduzetnika, odnosno gradskih službi i svih sudionika koji realiziraju projekt, jest da pri tome dobit od povećane vrijednosti gradskog prostora pravično raspodijeli svima koji su sudjelovali u toj promjeni vrijednosti, odnosno da se ostvarena dobit reinvestira u nove gradske vrijednosti. Tako vođeni gradski projekti omogućuju Gradu da investira u domenu javnog (u Grad), koristeći se sredstvima od povećavanja vrijednosti gradskog zemljišta.

Kako bi se to i ostvarilo, uz nužnu legislativnu i organizacijsku pripremu za takve projekte, programsku podlogu i kriterije definiranja gradskog projekta daje Plan.

Ovakvim se djelovanjem uravnotežuju raznoliki interesi i uklanja se mogućnost nezadovoljstva bilo kojega sudionika u zahvatu, jer se proporcionalnim udjelom investitora u opremanju uvećava vrijednost gradskog prostora bez dodatnog opterećivanja proračuna.

Sadržaji gradskih projekata:

- stanogradnja (posebno socijalno stanovanje, stanovanje na gradskom zemljištu);
- kontrola rubnih gradskih područja;
- gradnja uz velike gradske ulice,
- gradnja uz postojeće i potencijalne trase javnoga gradskog prometa (Ljubljanska, Slavonska, Branimirova i dr.);

- grad uz željezničku prugu, (javni promet!);
- gradnja uz afirmirane i planirane gradske poteze – projekti važni za sliku grada, (HBZ, Lucićeva, Savska i dr.);
- gradnja na prostorima stare industrije, i na prostorima bivših vojarni;
- projekti zelenila, sportske rekreacijske zone;
- eko-projekti - novi gradski parkovi i sl.

Utvrđivanje intenziteta korištenja zemljišta

Pojam intenzitet korištenja zemljišta odnosom izgrađene površine i površine zemljišta utvrđuje "opterećenost" zemljišta gradnjom. Taj je odnos površina vrijednosni pokazatelj s odgovarajućim oblikovnim, ekološkim i socijalnim obilježjem.

Niski intenziteti, osobito kad su povezani s obvezama urbanog uređivanja javnih prostora i obvezama ili tradicijama oblikovanja privatnih prostora (parcela), pripadaju ekološki obzirnim oblicima urbanog uređenja i najpoželjniji su oblici stanovanja i upotrebe grada. Nasuprot tome, visoki intenziteti mogu proizvesti socijalno i ekološki rizične sredine, obilježene manjkom osjećaja identifikacije s prostorom. Stoga područja visokih intenziteta moraju biti socijalno opravdana kao zone urbaniteta, tj. gradska žarišta društvenog života.

Uz uvjet da se usklade svi elemenati sustava reprodukcije grada, Zagreb će, uz očuvanje povijesne raznolikosti u intenzitetima korištenja zemljišta, odstraniti rizično visoke intenzitete i urbano obnavljati grad pretežno "srednjih intenziteta", zadržavajući i afirmirajući srednje visine i rahli raspored gradnje, s uređenim parkovnim i drugim javnim površinama, ali i određujući prostore zona niskog intenziteta zbog usklađivanja prirodne i programske atraktivnosti pojedinih prostora.

Usmjeravanje poduzetničkog ponašanja Grada

Grad nije samo organizator ili distributer prava i oblika urbanog uređenja na tuđem vlasništvu, već je i sam vlasnik gradskog zemljišta. Rekonstrukcijom vlasničke strategije Grada omogućuje se da Grad, kao posebni vlasnik, kupuje, koristi ili prodaje određena dobra, kako bi osigurao primjerene uvjete minimizacije raznovrsnih interesnih konflikata, napose, između aktera u javnoj sferi. Status Grada kao pravne osobe s posebnim vlasničkim interesom izravno utječe na lokacijsku politiku u gradu i na uvjete pod kojima se u Grad integriraju drugi vlasnički akteri.

Plan sustava gradske infrastrukture

Sustavi gradske infrastrukture temeljni su razvojni poticaj za daljnji razvitak i urbano uređenje grada. Takav je razvitak, dijelom, moguć i zbog rezervacije prostora za sustave i objekte gradske infrastrukture u više gradskih planova, što je bilo posebno važno s obzirom na neizvjesnost vremena realizacije i zato vremensku inertnost tih sustava. Plan je preispitao i zadržao prostore rezervirane za te sustave bez znatnijih odstupanja, izuzevši na mjestima dogovorenima s nositeljima pojedinih sustava. Korisnost očuvanja koridora posebno je očita u prometnom sustavu, a time i u svima drugima.

Urbana su pravila definirana u skladu s prirodnim i urbanističko – arhitektonskim naslijeđem, a prema stupnju konsolidiranosti predjela i u skladu s postojećom ili planiranom namjenom prostora.

3.2.7.1. VISOKOKONSOLIDIRANI GRADSKI PREDJELI

U visokokonsolidiranom gradskom području u njegovoj povijesnoj jezgri zadržava se mjerilo parcelacije i gradnje te postojeća urbana mreža bez uvođenja novih ulica. Onemogućena je gradnja novih kuća, osim, iznimno prema detaljno utvrđenim uvjetima, uz isključivanje sadržaja koji nisu u skladu s vrijednostima prostora, posebno onih koji traže intenzivni promet vozila, a čuva se primarna namjena i štiti stanovanje. Potpuno je onemogućena gradnja u parkovima i na drugim javnim zelenim površinama i ispod njih, uz maksimalno očuvanje postojećih slobodnih površina i uz obveznu zaštitu kvalitetnih pojedinačnih stabala. Motorizirani promet se, uz iznimke, ograničava (javni prijevoz primjeren povijesnome prostoru, reprezentativne potrebe), onemogućuje se tranzit kroz povijesni prostor. Građevne intervencije u ovom prostoru moguće su isključivo prema detaljnim propozicijama nadležne službe zaštite, a za uličnu gradnju i za uređivanje javnih prostora obavezan je javni urbanističko-arhitektonski natječaj.

U Donjem gradu Plan respektira postojeću uličnu mrežu, uz zadržavanje mjerila parcelacije i gradnje. Ispod postojećih uređenih parkova nije moguća nikakva gradnja, zaštićuju se kvalitetna stabala na uličnim parcelama, čuvaju se i obnavljaju postojeći drvoredi i sade novi.

Na visokokonsolidiranom gradskom području u podsljemenskom predjelu Plan uvažava i uređuje prirodne cjeline i graditeljsko naslijeđe. Iznimno se omogućuje osiguravanje prostora za dopunu ulične i infrastrukturne mreže.

Na gradskom je teritoriju posebno valorizirana kvalitetna individualna i niska gradnja.

Za dovršetak naselja poteze i komplekse visoke gradnje Plan održava urbanu matricu ulica, trgova i osobito postojećih uređenih zelenih površina. Gradnja u dovršenim naseljima isključivo je u funkciji stanovanja.

Čuvaju se izvorno oblikovanje građevina, karakteristične vizure, elementi identiteta i slike kompleksa.

Plan propisuje urbana pravila u visokokonsolidiranom dijelu grada i za neizgrađene gradske površine – parkove, park-šume i zaštitno zelenilo.

3.2.7.2. KONSOLIDIRANI GRADSKI PREDJELI

Na konsolidiranim gradskim predjelima to su područja dogradnje grada. U pravilu se predviđa uređivanje tog područja na temelju urbanih pravila. Bitna intencija je definiranje parametara gradnje i namjene toga područja u skladu s već zatečenim stanjem.

U podsljemenskoj je zoni zaštita prostora osnovni kriterij za definiranje nove gradnje, a u potezima između pruge i Save plan preciznije određuje parametre nove gradnje, posebno za nisku i visoku gradnju.

Plan je jednako restriktivan u odnosu na gradnju na neizgrađenim površinama javnog i zaštitnog zelenila i u visokokonsolidiranim gradskim zonama. Plan pretpostavlja nove javne funkcije u novoformiranim neizgrađenim javnim zonama.

3.2.7.3. NISKOKONSOLIDIRANI GRADSKI PREDJELI

Niskokonsolidiranim urbanim područjem smatra se gradski teritorij u koji se žele unijeti promjene koje bitno mijenjaju karakter područja (morfologiju, aktivnost – namjenu, intenzitete – urbanitet).

Na predjelima transformacije postojeće izgrađene strukture, te na neizgrađenom zemljištu Generalni urbanistički plan pretpostavlja izradu detaljnijih planova koji će detaljnije definirati i namjenu i parametre gradnje.

URBANA PRAVILA

3.2.8. Studije

U temeljnom usmjerenju Plana i nove urbane strategije Zagreba - konsolidaciji gradskih prostora - javljaju se dva različita mjerila.

Jedno je prostorno skromnije mjerilo "točkastih" intervencija u visokokonsolidiranim i dijelu konsolidiranih gradskih područja.

Drugo su intervencije većih mjerila. Dosadašnji prostorno - funkcionalni poretki unutar gradskog prostora, gradske periferije dobili su nove vrijednosti. U novim okolnostima posebnu vrijednost dobiva "periferija", "gradski rubovi", kvalitetno infrastrukturno opremljeni i sustavno zanemarivani u planovima i praksi u kojima se širila bespravna gradnja.

Takav je razvitak važan u rubnoj gradskoj zoni, uz obilaznicu, Radničku cestu i Savsku - Ljubljansku, uz uvjet održivog stupnja intenziteta korištenja zemljišta koje većim urbanim zahvatima može unaprijediti urbano uređenje i sliku grada.

Provjeravanje programa i usmjeravanja Generalnoga urbanističkog plana su rađena studijama područja i tema. Funkcija tih studija, osim nuđenja konkretnih vizija i rješenja, bila je i određivanje "okvira" Plana.

Ti okviri dopuštaju u pravilu i nadgradnju i korekciju tih rješenja. Predpostavka je da je plan dovoljno otvoren da prihvati promjene programa i rješenja koje su realnost grada našeg vremena.

Javni gradski prostori

Kao što gradski projekti mogu obuhvatiti urbanu reprodukciju u obliku gradskih površina, vrijednost javnih gradskih prostora i posebno potreba usklađivanja njihove tržišne aktivnosti i socijalnih potreba podrazumijeva gradsku intervenciju koja može biti u suradnji s privatnim sektorom.

Usklađenost javnih i privatnih interesa osigurava se provođenjem urbanističko – arhitektonskih natječaja i izradom detaljnih planova. Na taj se način omogućuje sudjelovanje javnosti.

U takvom sustavu uređenje postojećih i novih gradskih parkova i trgova i drugih javnih prostora može pokrenuti uređenje novih zagrebačkih javnih prostora, dijela zagrebačke urbane tradicije koja je u predugačkome razdoblju tehničke interpretacije grada bila zapostavljena.

Parkovni prostori i prostori s niskim intenzitetom izgrađenosti pokušaj su usklađivanja programski osmišljene niske izgrađenosti i značajno velikih površina.

3.3. Sprečavanje nepovoljna utjecaja na okoliš

Zrak

Negativni utjecaj na kakvoću zraka od gospodarskih aktivnosti spriječit će se oblikovanjem gospodarskih namjena, a pretežito gospodarsko-industrijskih na prostorima izvan pretežito stambene, javne i društvene namjene.

Visokom tehnologijom i kontrolom gospodarskih aktivnosti postići će se standardi kakvoće zraka sukladni Zakonu o zaštiti zraka.

Oblikovanjem sustava prometnica, orijentacije na javni prijevoz i bezolovna goriva osigurati će se rasterećenje urbanih i drugih naseljenih područja od intenzivnog prometa i negativnog utjecaja onečišćavanja zraka prometom. Poticanjem gradnje i korištenja biciklističke mreže i pješačkih putova dodatno će se umanjiti negativni utjecaj sustava mobilnosti na kakvoću zraka u urbanom području.

Zaštita zraka osigurat će se i proširivanjem toplinske i plinske mreže te sustavnom kontrolom rada malih kotlovnica.

Voda

Proširenjem mreže odvodnje i vodovoda smanjit će se onečišćavanje potoka koji se ulijevaju u Savu (danas pripadaju II., III. ili IV. vrsti).

Realizacijom središnjeg uređaja za pročišćavanje otpadnih voda Grada Zagreba sadržaj organskih tvari (BPK 5) i biološki pokazatelj općeg stanja kakvoće voda bit će svedeni u granice dopuštenih vrijednosti.

Definiranjem zona vodocrpilišta onemogućit će se lociranje onečišćivača unutar zona sanitarne zaštite te odrediti posebne mjere za postojeće.

Cjelovitim sustavom zbrinjavanja otpada te obveznim predtretmanom vode iz industrije i gradnjom oborinske odvodnje na prometnicama smanjit će se mogućnost zagađivanja vodotoka i vodocrpilišta pitke vode.

Provođenjem mjera zaštite savskog vodonosnika isključit će se negativni utjecaji šljunčarenja i drugih aktivnosti koji su potencijalni izvori zagađivanja podzemne vode.

Tlo

Racionalnim korištenjem prostora namijenjenog gradnji, uz ograničavanja u korištenju neizgrađenih gradskih površina i izgrađenosti parcela, a posebno javnih zelenih i zaštitnih površina, sačuvat će se tlo neizgrađenim, a time i biološka raznolikost, krajobrazne vrijednosti, te ukupna kvaliteta gradskog.

Sukladno reljefnim te inženjersko – geološkim obilježjima gradski prostor odredit će se mogućnosti korištenja i sanacije nestabilnih padina te područja ugroženih erozijom.

Buka

Temeljnomo kartom buke kojom su pretpostavljene dopuštene razine buke za pojedine namjene planirat će se sadržaji te odrediti praćenje i mjere sprečavanja nastajanja buke i na taj će se način ukloniti ili smanjiti buka na dopuštenu razinu.

3.4. Procedure prostornog uređenja i izrada detaljnijih prostornih planova

Generalni urbanistički plan definira procedure elaboracije gradskog teritorija. Prikaz procedure uz kartu namjene i kartu urbanih pravila dio je normativnih dokumenata Plana.

Živom gradskom organizmu kao što je Zagreb potrebno je omogućiti raznolikiju lepezu elaboracije prostora nego što je to minimum propisan zakonom, pa se planom, osim detaljnijeg planiranja, promoviraju i studije uređivanja prostora i arhitektonsko-urbanistički natječaji kao instrumenti koji će elaborirati programe i uvjete za urbanističke dokumente.

U izradi studija u Gradski će zavod za planiranje sudjelovati eminentni gradski, a moguće i vanjski stručnjaci koji su svojim projektima i nagradama na natječajima raspisanima za pojedina gradska područja već pridonijeli rješavanju nekih gradskih tema.

Na visokokonsolidiranom i konsolidiranom gradskom teritoriju (gdje se ne mijenja karakter grada i gdje postoji zadovoljavajuća mreža javnih prostora) zahvati u prostoru definiraju se primjenjujući pravila GUP-a.

Izrada detaljnijih planova predviđa se, u pravilu, za niskokonsolidirani gradski teritorij.

Niskokonsolidirani gradski teritorij je i teritorij na kojem ne postoji ulična mreža niti mreža drugih javnih prostora ili je postojeća mreža toliko deficitarna da nije nemoguća gradnja bez planiranja novih ulica i drugih pratećih javnih prostora.

Iznimke su prostori jednog korisnika na jednoj parceli za koju se zahvat u prostoru može iznimno realizirati bez detaljnog plana.

Detaljniji se planovi izrađuju za niskokonsolidirani teritorij, posebno ako se s budućim rješenjem trebaju uskladiti novi vlasnički odnosi i tamo gdje je nužno riješiti odnose javno – privatno.

Za konsolidirane gradske dijelove, ovisno o karakteru područja, uz ove mogućnosti, u slučaju uvođenja jednostavnijih prostornih planova i jednostavnijih procedura njihova donošenja, prostorno će se uređenje regulirati planovima, sadržajem i procedurom primjerenima cilju prostornog uređenja.

Natječaj kao dio procedura prostornog uređenja

Za rješavanje prostornog uređenja gradskih prostora, za njihovo oblikovanje i za oblikovanje pojedinih građevina obavezno će se raspisivati anketni urbanističko – arhitektonski i arhitektonski natječaji.

Arhitektonsko – urbanistički natječaji raspisivat će se sa ciljem stručne ankete za prostore koje se nastoji konsolidirati na temelju kriterija:

- uređivanje prostora značajnih za sliku grada;
- uređenje javnih parkova;
- uređenje tematskih zona niskog intenziteta;
- kad se urbani zahvati financiraju iz sredstava državnog ili gradskog proračuna;
- uređivanje novih zona stanovanja, a koje su dio gradskog projekta socijalnog stanovanja.

Urbanističko – arhitektonski natječaji raspisivat će se i kad je to određeno Programom mjera za unapređivanje stanja u prostoru, te odlukama Gradskog poglavarstva Grada Zagreba ili Gradske skupštine Grada Zagreba.

Rezultati natječaja, uz participaciju javnosti, ugrađivat će se u urbanističke dokumente.

NAMJENA POVRŠINA ISKAZ

VRSTA NAMJENE		POVRŠINA HA	%		
S	STAMBENA NAMJENA	3463,94	15,7		
M	MJEŠOVITA NAMJENA	514,34	2,3		
M1	MJEŠOVITA NAMJENA PRETEŽITO STAMBENA	2486,42	11,3	UKUPNO POVRŠINE KOJE UKLJUČUJU STANOVANJE	
M2	MJEŠOVITA NAMJENA PRETEŽITO POSLOVNA	624,20	2,9	7088,90 HA	32,20%
D-	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA	264,98	1,2		
D1	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA UPRAVNA	30,50	0,2		
D2	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA SOCIJALNA	21,13	0,1		
D3	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA ZDRAVSTVENA	135,60	0,6		
D4	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA PREDŠKOLSKA	63,92	0,3		
D5	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA ŠKOLSKA	245,04	1,1		
D6	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA VISOKO UČILIŠTE I ZNANOST TEHNOLIŠKI PARKOVI	42,57	0,2		
D7	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA KULTURNA	11,63	0,1	UKUPNO POVRŠINE KOJE UKLJUČUJU JAVNE NAMJENE	
D8	JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA SOCIJALNA	45,65	0,2	861,02 HA	4,0%
G	GOSPODARSKA NAMJENA	294,29	1,3		
I	PROIZVODNA NAMJENA	550,53	2,5		
K1	POSLOVNA NAMJENA	729,55	3,3	UKUPNO POVRŠINE KOJE UKLJUČUJU GOSPODARSKU	
K2	TRGOVAČKI KOMPLEKSI	165,26	0,7	NAMJENU	
T	UGOSTITELJSKO TURISTIČKA NAMJENA NAMJENA	6,59	0,0	1746,22 HA	7,8%
N	POSEBNA NAMJENA	183,42	0,8		
BR	POVRŠINE ZA BUDUĆI RAZVOJ	296,55	1,3	UKUPNO POVRŠINE ZA GRADNJU	
R1	ŠPORTSKO REKREACIJSKA NAMJENA-ŠPORT S GRADNJOM	419,33	1,9	10595,44HA	48,0%
R2	ŠPORTSKO REKREACIJSKA NAMJENA-ŠPORT BEZ GRADNJE	205,26	0,9	UKUPNO ŠPORT I REKREACIJA 624,59 HA 2,8%	
Z	ZAŠTITNE ZELENE POVRŠINE	2916,77	13,2		
Z1	JAVNE ZELENE POVRŠINE JAVNI PARK	981,36	4,4		
Z2	JAVNE ZELENE POVRŠINE GRADSKI PARK-ŠUME	1870,61	8,5		
Z3	JAVNE ZELENE POVRŠINE TEMATSKI PARK	905,39	4,1		
Z4	JAVNE ZELENE POVRŠINE JAVNE GRADSKO PARK ŠUME TEMATSKO ZONE	17,25	0,1		

IS	POVRŠINE INFRASTRUKTURNIH SUSTAVA	515,53	2,3		
	GROBLJE	222,94	1,0		
V1	VODE I VODNA DOBRA POVRŠINE POD VODOM	481,94	2,2		
V2	VODE I VODNA DOBRA POVRŠINE POVREMENO POD VODOM	853,10	3,9	UKUPNO NEGRADIVE	
	CESTE	2221,05	10,1	POVRŠINE	
	ŽELJEZNICA	278,90	1,3	11470,10 HA	52,0%
SVEUKUPNO		22065,54	100,0%		

DULJINE PROMETNICA	DULJINA (km)
BICIKLISTIČKE STAZE	365,7
PJEŠAČKE STAZE	64,1
GLAVNA GRADSKA ULICA	329,2
GRADSKA AUTOCESTA	28,2
GRADSKA AVENIJA	115,0
GRADSKA ULICA	507,2
PRUGA I REDA	0,9
PRUGA MAGISTRALNA	81,9
TRAMVAJSKA PRUGA	102,1
TRAMVAJ PODZEMNO	5,0
TUNELI	2,4
ŽIČARA	2,3

PROMETNE POVRŠINE:	m2
REMIZA ZAPADNO	53390,0
TREŠNJEVKA	81615,0
JUG RANŽIRNI	111399,0
DUBRAVA	115468,0
PODNOŽJE ŽIČARE	12857,0
ZONA BEZ NOVIH GARAŽA	2259049,7

LITERATURA I IZVORI

STRATEGIJSKI DOKUMENTI O ODRŽIVOM UPRAVLJANJU I GOSPODARENJU PROSTOROM NA EUROPSKOJ I SVJETSKOJ RAZINI

1. Agenda 21, materijal Svjetske konferencije o zaštiti okoliša, Rio de Janeiro, 1992.
2. Europska povelja o gradu, Stalna konferencija lokalnih i regionalnih vlasti Europe Vijeća Europe, Strasbourg, 1993.
3. The European City - Sustaining Urban Quality, Part 1 - 2, A working Conference, Ministry of Environment and Energy, Spatial Planning Department, Copenhagen 1995.
4. Povelja europskih gradova i mjesta o održivosti, Europska Konferencija o održivim gradovima i naseljima, Aalborg, 1994.

STRATEGIJSKI DOKUMENTI NA RAZINI DRŽAVE

1. Strategija prostornog uređivanja Republike Hrvatske, Ministarstvo prostornog uređivanja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje, Zagreb, srpanj 1997.
2. Nacionalni program demografskog razvitka, Ministarstvo razvitka i obnove, Zagreb, 1998.
3. Krajoblik - Sadržajna i metodska podloga Krajobrazne osnove Hrvatske, Ministarstvo prostornog uređivanja, graditeljstva i stanovanja - Zavod za prostorno planiranje, Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu - Zavod za ukrasno bilje i krajobraznu arhitekturu, Zagreb, 1999
4. Program prostornog uređivanja Republike Hrvatske, Ministarstvo prostornog uređivanja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno planiranje, Zagreb, svibanj 1999.
5. Strategija prometnog razvitka Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske, Zagreb, kolovoz 1999.
6. Strategija i akcijski plan zaštite biološke i krajobrazne raznolikosti Republike Hrvatske, Narodne novine 81/99, Zagreb 1999.

STRATEGIJSKI DOKUMENTI RAZVITKA GRADA ZAGREBA KOJE JE VERIFICIRALO GRADSKO POGLARVARSTVO GRADA ZAGREBA I GRADSKA SKUPŠTINA

1. Energija u strategiji razvitka Grada Zagreba, Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, Zagreb 1992.
2. Program rada Gradskog poglavarstva 1994.-1997., Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, Zagreb, 1994.
3. Temeljne odrednice razvitka Grada Zagreba, Gradsko poglavarstvo i Gradska skupština Grada Zagreba, Komunalni vjesnik, prilog broja 101/94, Zagreb 1994.
4. Zagreb - Prostorni program, Izvješće o stanju u prostoru i Program mjera za unapređenje stanja u prostoru, SGGZ 11/95.
5. Program Zagreb 1997-2001 - funkcioniranje i razvitak, Gradsko poglavarstvo i Gradska skupština Grada Zagreba, Komunalni vjesnik, prilog broja 168/97, Zagreb 1997.
6. Gospodarstvo Grada Zagreba, Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, Zagreb, 1998.
7. Izvješće o bespravnoj gradnji u Gradu Zagrebu s Prijedlogom mjera za njeno učinkovitije sprečavanje i suzbijanje, Gradski ured za prostorno uređivanje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet, 1998.
8. Izvješće o stanju u gradskom prostoru i Program mjera za unapređenje stanja u gradskom prostoru, Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Gradski ured za gradnju, Zagreb, SGGZ 3/98.
9. Odluka o mreži osnovnih škola za područje Grada Zagreba, Gradski ured za obrazovanje i sport, 1999.

TEMATSKJE PROSTORNE STUDIJE I PROGRAMI

1. O povijesnom i urbanom razvoju Zagreba, Nada Premerl, tekst uz izložbu Zagreb - star, lijep, živ - 1094.-1994. - izložba u povodu 900. obljetnice Zagrebačke nadbiskupije, Umjetnički paviljon, 1994.
2. Darja Radović Mahečić i Sanja Štok: Regulatorne osnove Zagreba 1850. do 1950., Zagreb, 1996.
3. Tko je Zagreb - prinos sociološkoj analizi identiteta grada Zagreba, dr.sc. Ivan Rogić, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1997.
4. Novi društveni čimbenici u kontinuitetu promjena Generalnoga urbanističkog plana Zagreba - utjecaj društvenih promjena na ciljeve Prostornog plana Zagreba i Generalnoga urbanističkog plana Zagreba, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb, 1998.
5. Generalni urbanistički plan i Strategija razvitka Zagreba, dr.sc. Ivan Rogić, Zagreb, 1998.
10. KONZERVATORSKA PODLOGA / Opći i posebni uvjeti zaštite i očuvanja nepokretnih kulturnih dobara, Zaštićeni i evidentirani dijelovi prirode s mjerama zaštite, Gradski zavod za zaštitu spomenika kulture i prirode, Zagreb, 2000.
6. RKT Župe Grada Zagreba (u kontekstu raščlanjivanja jedinica mjesne samouprave), Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Zagreb, 1998.
7. Topografija integralnog sustava športske infrastrukture grada Zagreba . osnovna programska i prostorna studija sustava športskih građevina –Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, studeni 1999.
11. Društveno ekonomski razvitak Grada Zagreba kao osnovica za donošenje izmjena i dopuna Prostornoga plana Grada Zagreba, Ekonomski institut i Gradski zavod za planiranje razvoja i zaštitu čovjekova okoliša, Zagreb 1993.
12. Studija o gospodarstvenom razvoju Grada Zagreba u razdoblju 2001.-2005. godine, Ekonomski institut, Zagreb, 2001.
13. Demografski razvitak Grada Zagreba, Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Zagreb 1998.
14. Pristup procjenama i prognozama aktualnih demografskih kretanja u Gradu Zagrebu, prilog za izradu Prostornog plana Grada Zagreba i

Generalnog urbanističkog plana, dr. sc. Stanko Žuljić, Zagreb 1998.

15. Cjeloviti sustav gospodarenja otpadom na području Grada Zagreba, ZGO Zagreb, 1999.
16. Konceptcija razvoja vodoopskrbnog sustava Grada Zagreba (materijal za izradu Generalnog urbanističkog plana Grada Zagreba), Vodoopskrba i odvodnja, Zagreb, 1999.
17. Planirani novi kapaciteti pošta za naredno plansko razdoblje, Hrvatska pošta, Zagreb, 1999.
18. Plinski distribucijski sustav Grada Zagreba, Gradska plinara Zagreb, 1999.
19. Program izgradnje i revitalizacije sustava za opskrbu električnom energijom i toplinom na širem području Grada Zagreba do 2010. godine (prilog za izradu Prostornog plana Grada Zagreba), HEP, Zagreb, 1999.
20. Razvoj sustava odvodnje Grada Zagreba, Vodoopskrba i odvodnja, Zagreb, 1999.
21. Sprečavanje nepovoljna utjecaja buke na okoliš, SONUS d.o.o., Zagreb, 1999.
22. Telekomunikacijski sustavi - prilog za izradu prostornog plana Grada Zagreba, Hrvatske telekomunikacije, Zagreb, 1999.
23. Zaštita od štetnog djelovanja voda i zaštita voda, Hrvatske vode, 1999.
24. Studija groblja, Gradski zavod za planiranje razvoja i zaštitu čovjekova okoliša, Zagreb 1993.

STUDIJE PROMETNIH SUSTAVA

1. Potrebe i mogućnosti izgradnje metroa u Zagrebu, 1997. Autori: Dr. Radovan Mišćević, Orsat Pucić i Zdenko Levar
2. Osnovna mreža cestovnih prometnica Grada Zagreba, 1997. Autori: Orsat Pucić o prof.dr. Aleksandar Klemečić
3. Osnovna konceptcija prostornog rješenja zagrebačkog željezničkog čvora, 1988, Svezak 1 i 2. Autori: Šukrija Berberović, Davorin Desselbruner, Zdenko Levar i Orsta Pucić.
4. Redefiniranje konceptije razvoja željezničkog čvora Zagreb, 1999. Autori: Arcadis, Den Haag, Nizozemska u suradnji s Željezničkim projektnim društvom, Zagreb
5. Prometna studija Zagreba, 1999. MVA

STUDIJE S CILJEM KOORDINACIJE S RAZVITKOM ZAGREBAČKE ŽUPANIJE

1. Grad Zagreb i Zagrebačka županija - temeljna zajednička polazišta za planiranje prostora, Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša, Zagreb, 1999.
2. Smjernice za korištenje vodozaštitnih područja Grada Zagreba, Vodopskrba i odvodnja, Zagreb, 1999.
3. Stanje gospodarstva Zagrebačke županije, Županijski upravni odjeli i uredi Zagrebačke županije, Zagreb, 1999.

DRUGI DOKUMENTI I STUDIJE

1. Vodoprivredna osnova Grada Zagreba - Kompleksno vodoprivredno rješenje, Elektroprojekt, Zagreb, prosinac 1981. god. u tekstu ODLUKE o vodoprivrednoj osnovi Grada Zagreba, odnosno u poglavlju II Uređivanja rijeke Save u istom dokumentu
2. Stanovati i biti - rasprave iz sociologije stanovanja, dr. sc. Ivan Rogić, Sociološko društvo Hrvatske, Zagreb, 1990.
3. Sustav gospodarenja otpadom IVO, Usporedba postupaka zbrinjavanja otpada Grada Zagreba, V. Potočnik, K. Grabowsky, Elektroprojekt Zagreb, Zagreb, lipanj 1991.
4. Ekološki projekt Zagreb, I. dio, Osnova, Zagreb, 1992.
5. Integralni razvoj komunalnih djelatnosti i zaštite okoliša u funkciji ukupnog razvoja, Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređivanja i stambeno komunalnih djelatnosti, Zagreb 1992.
6. Periferijski puls u srcu od grada - zamka revitalizacije, dr. sc. Ivan Rogić, Sociološko društvo Hrvatske, Zagreb, 1992.
7. Procjena rizika i mogućnosti smanjenja opasnosti za ljudsko zdravlje i okoliš od energetskih i drugih kompleksnih gospodarskih sustava na području grada Zagreba", Ekoneg, Zagreb 1992.
8. Vodoprivredna osnova Grada Zagreba - izmjene i dopune 1992. god. knjiga 11 - Uređivanje i zaštita od štetnog djelovanja voda Save i pritoka - Zagreb 1992. god. JVP "Hrvatska vodoprivreda" Zagreb
9. Osnovne smjernice budućeg razvitka Grada Zagreba, Ekonomski institut Zagreb i Gradski zavod za planiranje razvoja i zaštitu čovjekova okoliša, Zagreb 1993.

10. Polazne osnovice organizacije i funkcioniranja Grada Zagreba, Ekonomski institut Zagreb, Zagreb, 1993.
11. Studija izvodljivosti Integralnog koncepta gospodarenja otpadom i otpadnim muljem u gradu Zagrebu - Hrvatska, konzorcij ARGE (Radna zajednica SFC-Salzburg, TBU-Innsbruck i ITU-Berlin, u suradnji sa Elektroprojekt Zagreb), studeni 1993.
12. "Studija izvodljivosti integralnog sustava gospodarenja zdravstvenim otpadom grada Zagreba", IPZ-Uniprojekt, Zagreb 1993.
13. "Projekt uspostave katastra emisija u okoliš", Zavod za informatičku djelatnost Hrvatske, Zagreb 1994.
14. Program razvitka informacijske infrastrukture za gospodarenje prostorom i okolišem - Prijedlog, Zagreb 1994.
15. Strateški marketinški plan turizma Grada Zagreba, Institut za turizam, Zagreb 1994.
16. Sustav financiranja i unapređenja zaštite okoliša u Gradu Zagrebu, Ekonomski institut Zagreb u suradnji s Gradskim zavodom za planiranje razvoja i zaštitu čovjekova okoliša, JP ZGO-om i drugim gradskim institucijama, Zagreb 1994.
17. Sažetak studije - Analiza osjetljivosti i ekonomske usporedbe varijanti iz studije Arge, Cjeloviti sustav gospodarenja otpadom i otpadnim muljem u Gradu Zagrebu, V. Potočnik, mr. K. Grabowsky, J. Grabowsky, Zagreb, 1995.
18. Teze i stručni stavovi za izradu Odluke o izmjenama i dopunama Vodnogospodarske osnove Grada Zagreba, Zagreb, ožujak 1995. - poglavlje II - UREĐIVANJE I ZAŠTITA OD ŠTETNOG DJELOVANJA VODA, ad a). Uređivanje i zaštita od štetnog djelovanja voda rijeke Save i pritoka
19. Gospodarenje šumama i šumskim prostorom na području Grada Zagreba i Zagrebačke županije, Sveučilište u Zagrebu - Šumarski fakultet, Zagreb, 1997. (po narudžbi Gradskog ureda za poljoprivredu i šumarstvo)
20. Katastar tehnološkog otpada na području grada Zagreba, Ekoneg, Zagreb 1997.
21. Perspektive gospodarskog razvitka Zagreba - materijali za raspravu na konferenciji u HGK - Gospodarska komora Zagreb, svibanj 1997.
22. Projekcija razvitka poljoprivrede na području Grada Zagreba i Zagrebačke županije, Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 1997. (po narudžbi Gradskog ureda za poljoprivredu i šumarstvo)
23. Vodič za inozemne i domaće investitore (Poslovni identitet grada Zagreba), Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, Zagreb, 1997. i 1999.
24. Hrvatsko sveučilište za 21. stoljeće - Idejno rješenje razvoja Sveučilišta u Zagrebu, Sveučilišni vjesnik, Universitatis Zagrabienis Informationes, Vol. XLIV., posebni broj, Zagreb, 1998.
25. Strategija energetskog razvitka Republike Hrvatske - Prijedlog, Ministarstvo gospodarstva Republike Hrvatske i Energetski institut "Hrvoje Požar", Zagreb, 1998.
26. Projekt kompleksnih geotehničkih i seizmičkih istraživanja za potrebe planiranja i građenja na području Grada Zagreba - radni materijal, Institut građevinarstva Hrvatske, Zavod za geotehniku, Zagreb, Zagreb, ožujak 1999.
27. Nacionalna strategija i akcijski plan zaštite biološke i krajobrazne raznolikosti (NSAP), Pregled stanja i zaštite biološke i krajobrazne raznolikosti u Hrvatskoj - nacrt, Državna uprava za zaštitu prirode i okoliša, Zagreb, 1999.
28. Prometna studija Grada Zagreba, MVA, Zagreb, 1999.
29. Novelacija "Osnovnog rješenja elektrodistributivne mreže 110 kV i i 30 kV grada Zagreba", Energetski institut "Hrvoje Požar", Zagreb, 1996.

SURADNJA GRADSKOG ZAVODA ZA PLANIRANJE S EUROPSKIM GRADOVIMA

1. Piano Strategico De Lisboa, Comuna Municipal de Lisboa, Lisabon 1992. (prevedeno);
2. Municipal Plan for Copenhagen, Proposal for revision, Copenhagen, 1991.;
3. Structure Plan for Stockholm, Stockholm, 1992.;
4. Lisboa - The Atlantic Capital of Europe, Comuna Municipal de Lisboa, Lisabon 1993.; Lisboa - Plano Director Municipal, Comuna Municipal de Lisboa, Lisabon 1994., Unitary development plan, City of London, 1994.;
5. STEP - Stadtentwicklungs plan für Wien, Stadtplanung Wien, 1994.;
6. 5 sur 5, Plan de Mandat, 1995. - 2001. Documents Thematiques des 55 Communes du Grand Lyon, Lyon 1995.
7. Berlin, Postdamer Platz, Dress & Sommer + Stadt Berlin, Berlin, 1995.;
8. Paris - Seine - Rive Gauche, Paris 1996.
9. München - Sozialgerechte Bodennutzung, Landeshauptstadt München - Kommunalreferat, München 1998.

10. Strategie für Wien, Eine Initiative der Wiener Stadregierung, Wien 1999
11. Intelligente Mobilität, Sustav radionica u pripremi konferencije URBAN 21 (Berlin, srpanj 2000.), radionice koordinira Beč – MA18, a njihov je sudionik i Zagreb
12. "Best of European Cities" (Beč, Berlin, München, Hamburg, Amsterdam, Zürich, London) - kontakti, izložbe i medijske prezentacije, kojoj se temeljem suradnje Gradskog zavoda za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša s bečkim i minhenskim uredima za planiranje 1999. pridružio i Zagreb

**SURADNJA S TIJELIMA DRŽAVNE UPRAVE,
PRAVNIM OSOBAMA S JAVNIM OVLASTIMA I
DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA U TIJEKU IZRADE
PLANA**

U tijeku izrade Nacrta prijedloga Generalnoga urbanističkog plana grada Zagreba u prethodnoj raspravi sudjelovali su:

1. Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja,
2. Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, Zavod za prostorno uređenje,
3. Ministarstvo znanosti i tehnologije,
4. Ministarstvo unutarnjih poslova,
5. Ministarstvo pomorstva, prometa i veza,
6. Ministarstvo gospodarstva,
7. Ministarstvo obrane,
8. Ministarstvo zdravstva,
9. Ministarstvo kulture,
10. Ministarstvo turizma,
11. Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva,
12. Sveučilište u Zagrebu,
13. Nadbiskupski duhovni stol,
14. Državni hidrometeorološki zavod,
15. Državna uprava za vode,
16. Državna uprava za zaštitu prirode i okoliša (danas u sastavu Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja),
17. Državni zavod za statistiku,
18. Hrvatska uprava za ceste,
19. Hrvatska vodoprivreda,
20. Hrvatske vode,
21. Hrvatska elektroprivreda, sektor za razvoj,
22. Hrvatska elektroprivreda, Direkcija za upravljanje i prijenos,
23. Hrvatska elektroprivreda, Direkcija za proizvodnju, sektor za toplinarstvo,
24. Hrvatska elektroprivreda, DP Elektra Zagreb, Služba za tehničke poslove
25. Hrvatske željeznice,
26. Hrvatska pošta i telekomunikacije, TKC Zagreb,
27. Hrvatske šume,
28. Županijski ured za prostorno uređenje, stambene poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša Zagrebačke županije,
29. Županijski zavod za prostorno uređenje i zaštitu okoliša Zagrebačke županije,
30. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet, Odjel za promet,
31. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet, Odjel za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo,
32. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Prvi područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Črnomerec,
33. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Drugi područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Medveščak,
34. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Treći područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Dubrava,
35. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Četvrti područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Peščenica,
36. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Peti područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Novi Zagreb,
37. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Šesti područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Trešnjevka,
38. Gradski ured za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet - Sedmi područni odsjek za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i graditeljstvo - Susjedgrad,
39. Gradski zavod za zaštitu spomenika kulture i prirode,
40. Gradski ured za obrazovanje i šport,
41. Gradski ured za zdravstvo, rad i socijalnu skrb,
42. Gradski ured za gospodarstvo,
43. Gradski ured za poljoprivredu i šumarstvo,
44. Gradski ured za kulturu,
45. Gradski ured za upavljanje imovinom Grada,
46. Gradski ured za imovinsko-pravne poslove,
47. Gradski ured za izgradnju Grada,
48. Vodoopskrba i odvodnja, Sektor vodoopskrbe,
49. Vodoopskrba i odvodnja, Sektor odvodnje,
50. Institut građevinarstva Hrvatske,
51. Gradska plinara Zagreb
52. Gradska groblja,
53. INA - Industrija nafte - Naftaplin, Služba za posebne objekte,
54. INA - Industrija nafte, SD Prirodni plin,
55. Zagrebačke ceste,
56. Savez organizacija invalida Hrvatske,
57. Zagrebački električni tramvaj,
58. Geofoto, d.o.o.
59. Sonus, d.o.o.
60. Turistička zajednica grada Zagreba,
61. ZGOS, d.o.o. i
62. ZGO gospodarenje otpadom i zaštita okoliša, d.o.o.

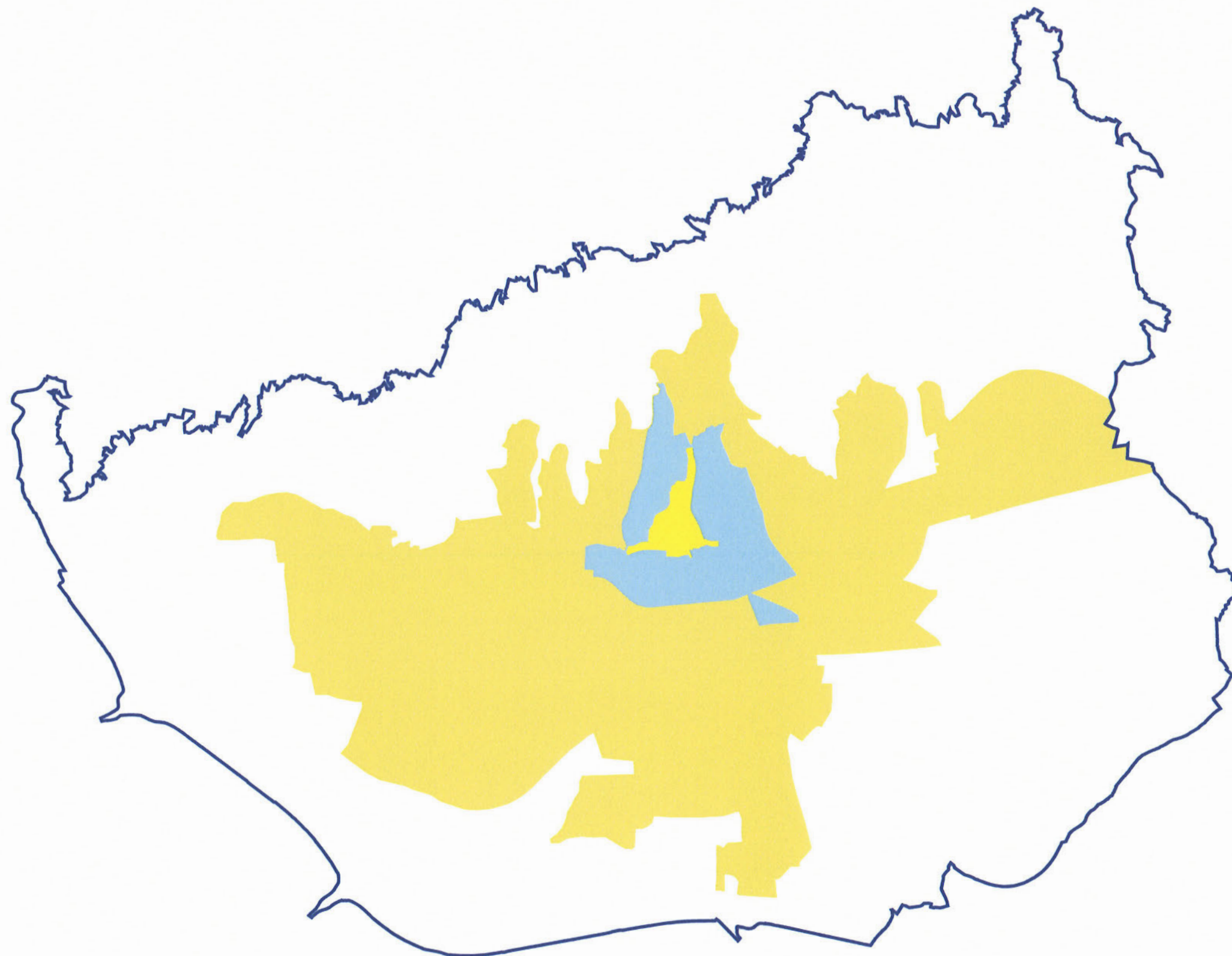
Tijekom izrade plana Gradski zavod za planiranje razvoja Grada i zaštitu okoliša surađivao je i sa stručnim uredima za planiranje u brojnim europskim gradovima, kako bi se upoznala cjelina sustava prostornog uređenja i gospodarenja s gradskim prostorom.

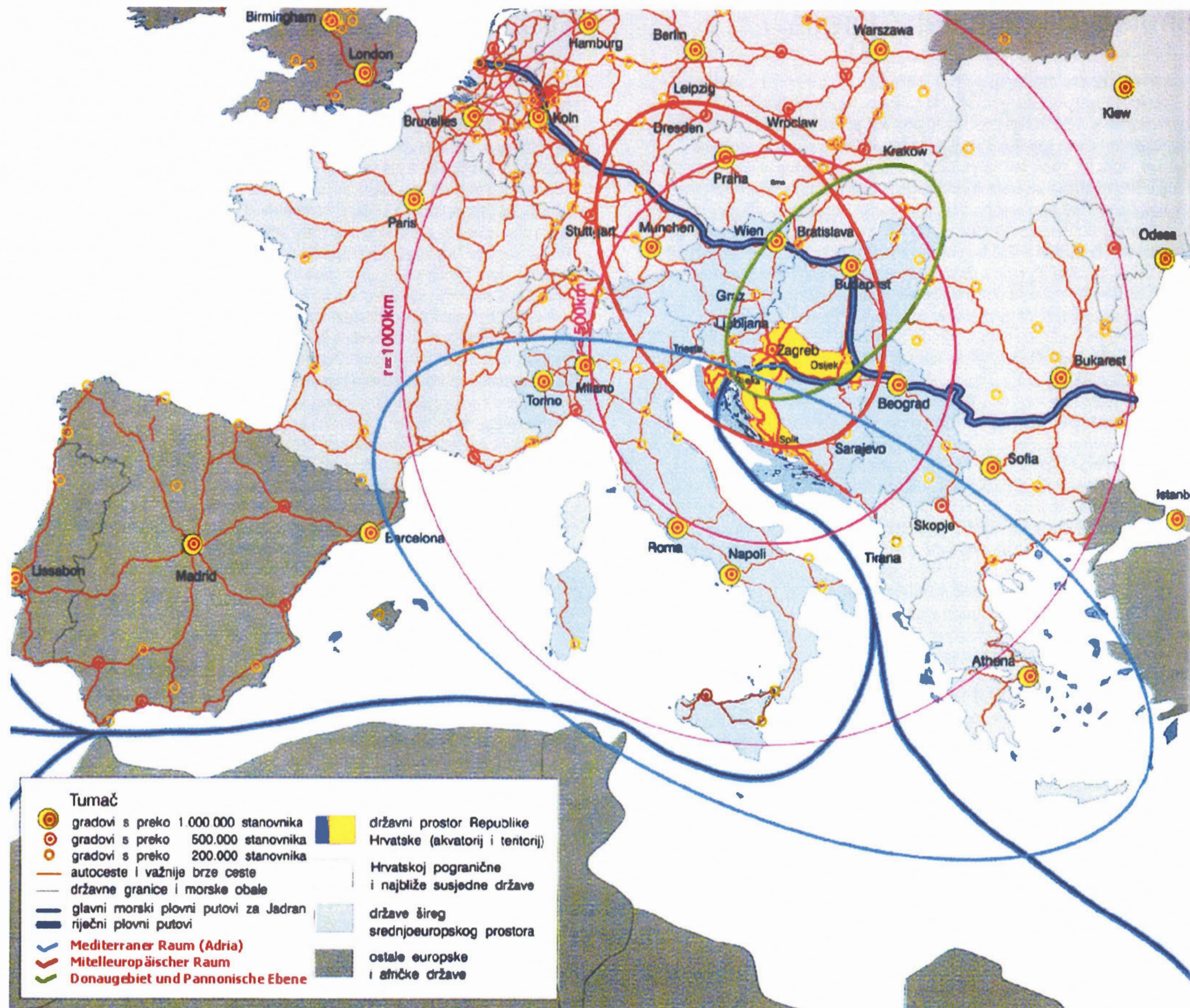
KARTOGRAMI

Broj	Naziv
1	POVIJESNI SLOJEVI
2	ZAGREB U ŠIRIM URBANIM SUSTAVIMA
3	GRANICE GRAĐEVINSKOG PODRUČJA I GRADSKIH ČETVRTI
4	URBANISTIČKI PLANOVI
5	BESPRAVNA GRADNJA
6	NISKO KONSOLIDIRANA PODRUČJA
7	URBANE JEDINICE
8	NAMJENA POVRŠINA
9	STANOVANJE
9a	STANOVANJE javni promet
10	GOSPODARSKE DJELATNOSTI
10a	GOSPODARSKE DJELATNOSTI glavne prometnice i javni promet
11	JAVNE I DRUŠTVENE DJELATNOSTI
11a	JAVNE I DRUŠTVENE DJELATNOSTI javni promet
12	ŠPORT, REKREACIJA, ZELENE I VODNE POVRŠINE
12a	ŠPORT, REKREACIJA, ZELENE I VODNE POVRŠINE šport, rekreacija i javni promet
12b	ŠPORT I REKREACIJA biciklističke staze i pješački potezi
12c	ŠPORT I REKREACIJA javni promet
13	PROMETNE MREŽE integralni promet
13a	PROMETNE MREŽE osnovna ulična mreža
13b	MINIMALNI POPREČNI PROFILI OSNOVNE ULIČNE MREŽE načelni raspored površina
13c	PROMETNE MREŽE zona bez novih javnih garaža
13d	PROMETNE MREŽE šinski podsustavi
13e	PROMETNE MREŽE biciklističke staze
14	INFRASTRUKTURNE MREŽE plinopskrba
15	URBANA PRAVILA
16	ZAŠTITA KULTURNE BAŠTINE
17	ZAŠTITA PRIRODNE BAŠTINE
18	ZAŠTITA OD BUKE
19	POVRŠINE ZA GRADNJU
20	PROCEDURE

LEGENDA:

- SREDNJEVJEKOVNI GRAD
- GRAD PRVE MODERNIZACIJE
- GRAD DRUGE MODERNIZACIJE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**GRANICA GRAĐEVINSKOG
PODRUČJA I GRADSKIH
ČETVRTI**

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

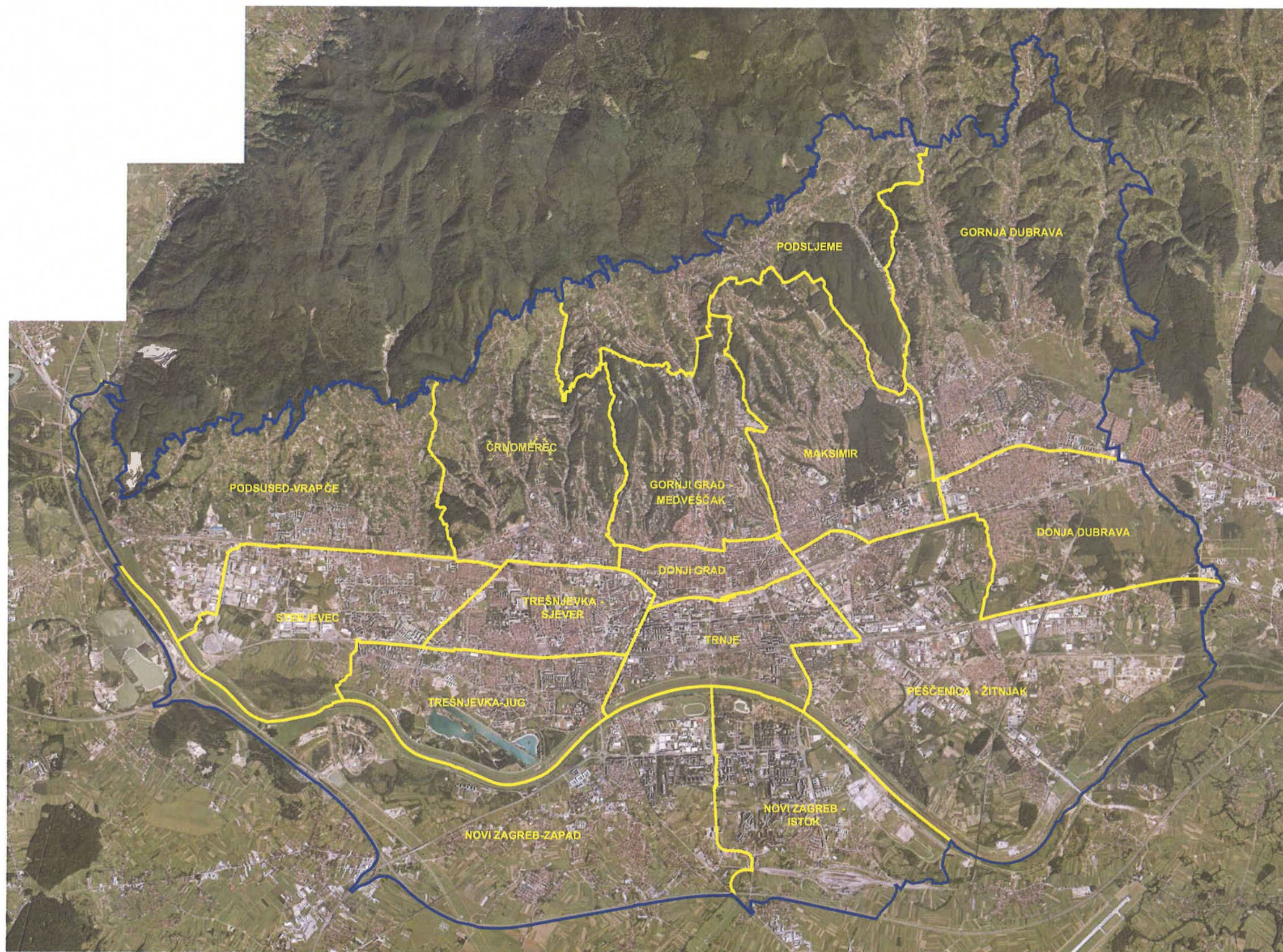
3

M 1 : 80 000

LEGENDA:

— GRANICA GRAĐEVINSKOG PODRUČJA

— GRANICA GRADSKIH ČETVRTI

GENERALNI URBANISTIČKI PLAN
GRADA ZAGREBA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**URBANISTIČKI
PLANOVI-STANJE**

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

4

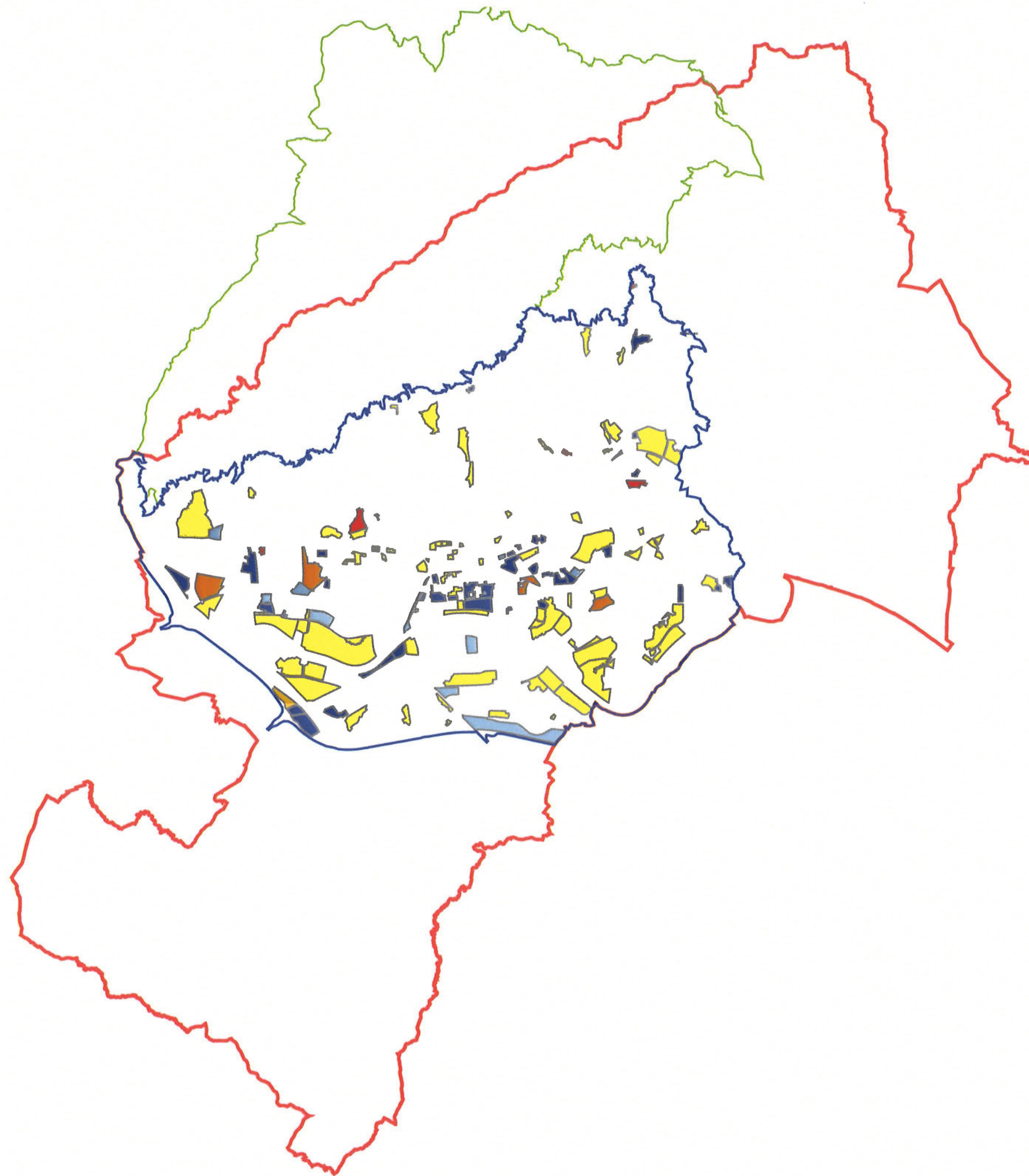
M 1 : 150 000

LEGENDA:

- PROSTORNI PLAN GRADA ZAGREBA
- PROSTORNI PLAN PODRUČJA
POSEBNOG OBILJEŽJA PARKA
PRIRODE MEDVEDNICA
- GENERALNI URBANISTIČKI PLAN
GRADA ZAGREBA

PROVEDBENI DOKUMENTI
PROSTORNOG UREĐENJA
- stanje Studeni 2012.

- USVOJEN PLAN
- USVOJENE IZMJENE I DOPUNE PLANA
- PLAN U PROCEDURI DONOŠENJA
- PLAN U PROCEDURI DONOŠENJA
IZMJENA I DOPUNA
- PLAN U OBVEZI IZRADE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
DEGRADIRANA PODRUČJA

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

5

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- DEGRADIRANA PODRUČJA
- GRANICA GRAĐEVINSKOG PODRUČJA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**NISKOKONSOLIDIRANA
PODRUČJA**

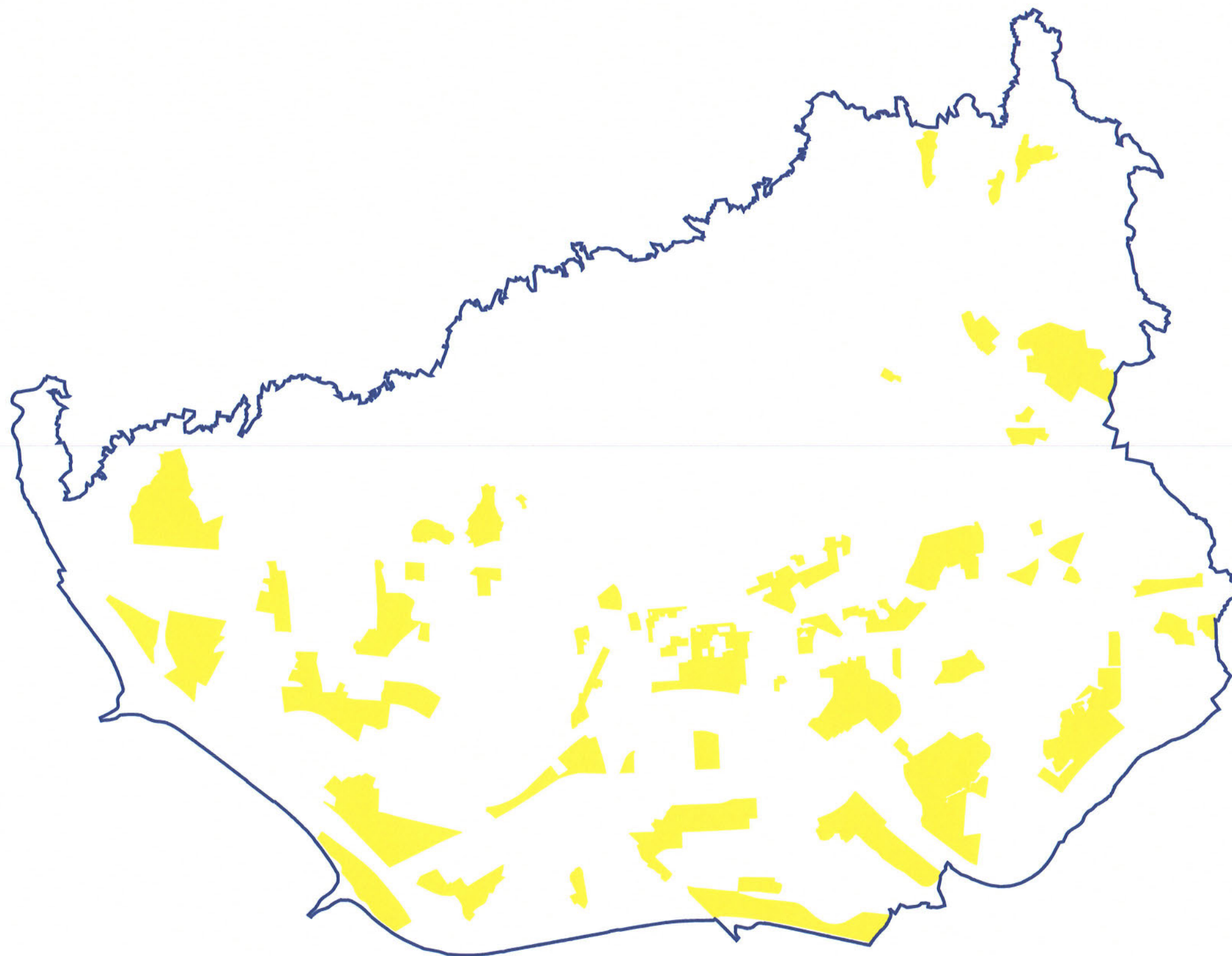
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

6

M 1 : 80 000

LEGENDA:

 NISKOKONSOLIDIRANA PODRUČJA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
URBANE JEDINICE

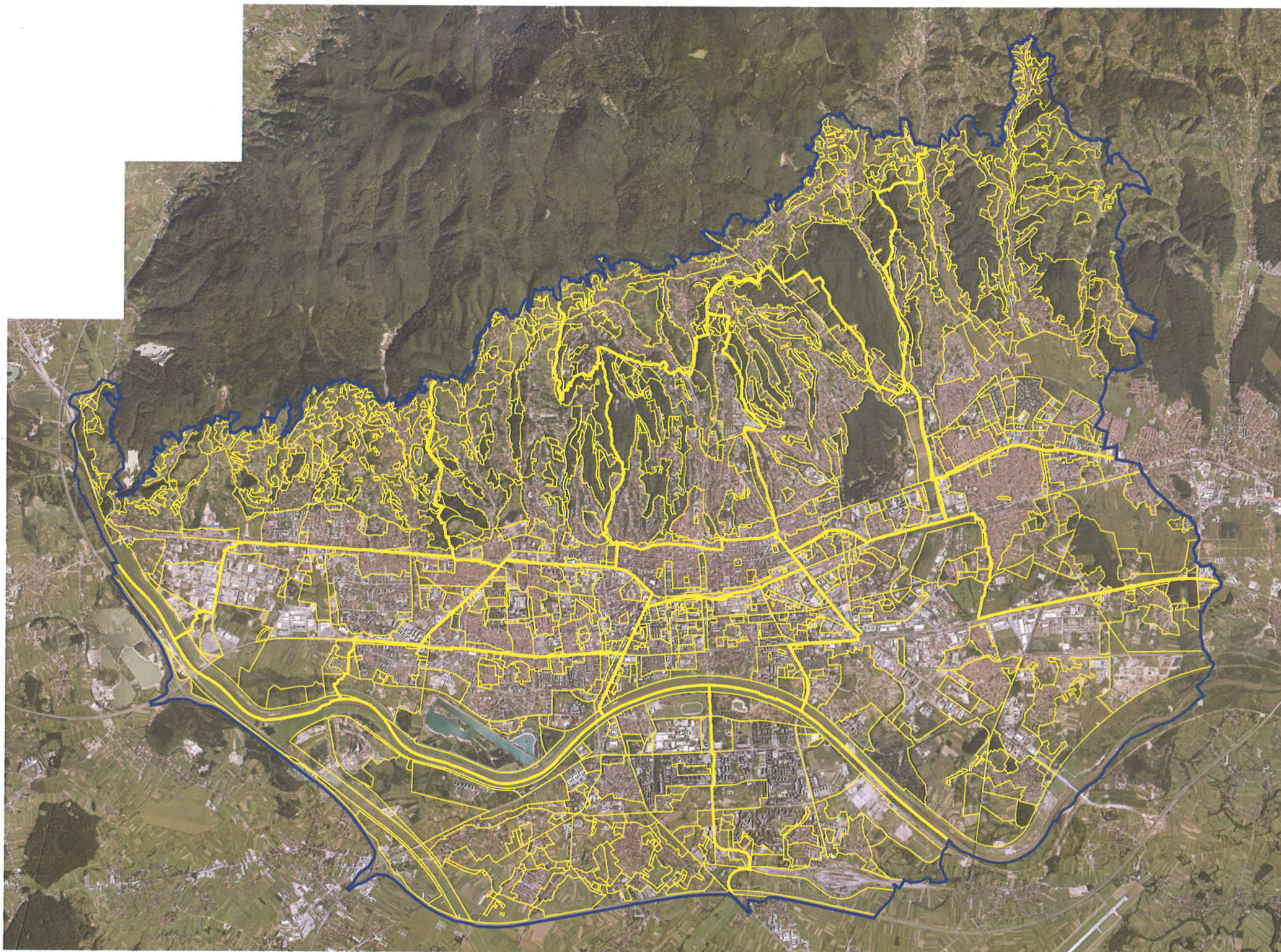
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

7

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- GRANICA GRAĐEVINSKOG PODRUČJA
- GRANICA GRADSKIH ČETVRTI
- GRANICA URBANIH JEDINICA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
NAMJENA POVRŠINA

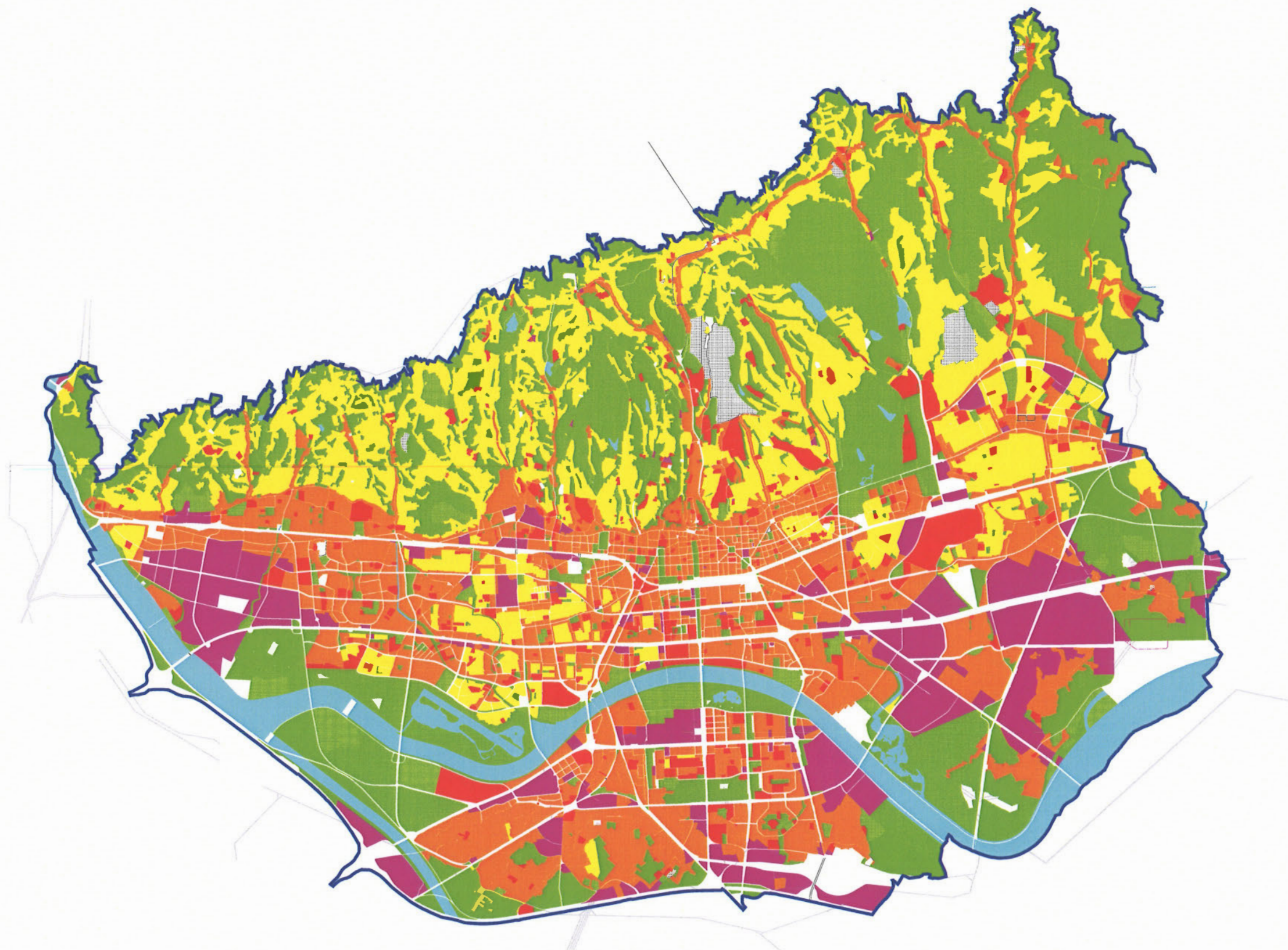
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

8

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- STAMBENA NAMJENA
- MJEŠOVITA NAMJENA
- JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- GOSPODARSKA NAMJENA, POSEBNA NAMJENA
- ŠPORTSKO REKREACIJSKA NAMJENA,
JAVNE ZELENE POVRŠINE
- POVRŠINE INFRASTRUKTURNIH SUSTAVA
- GROBLJE
- VODENE POVRŠINE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
STANOVANJE

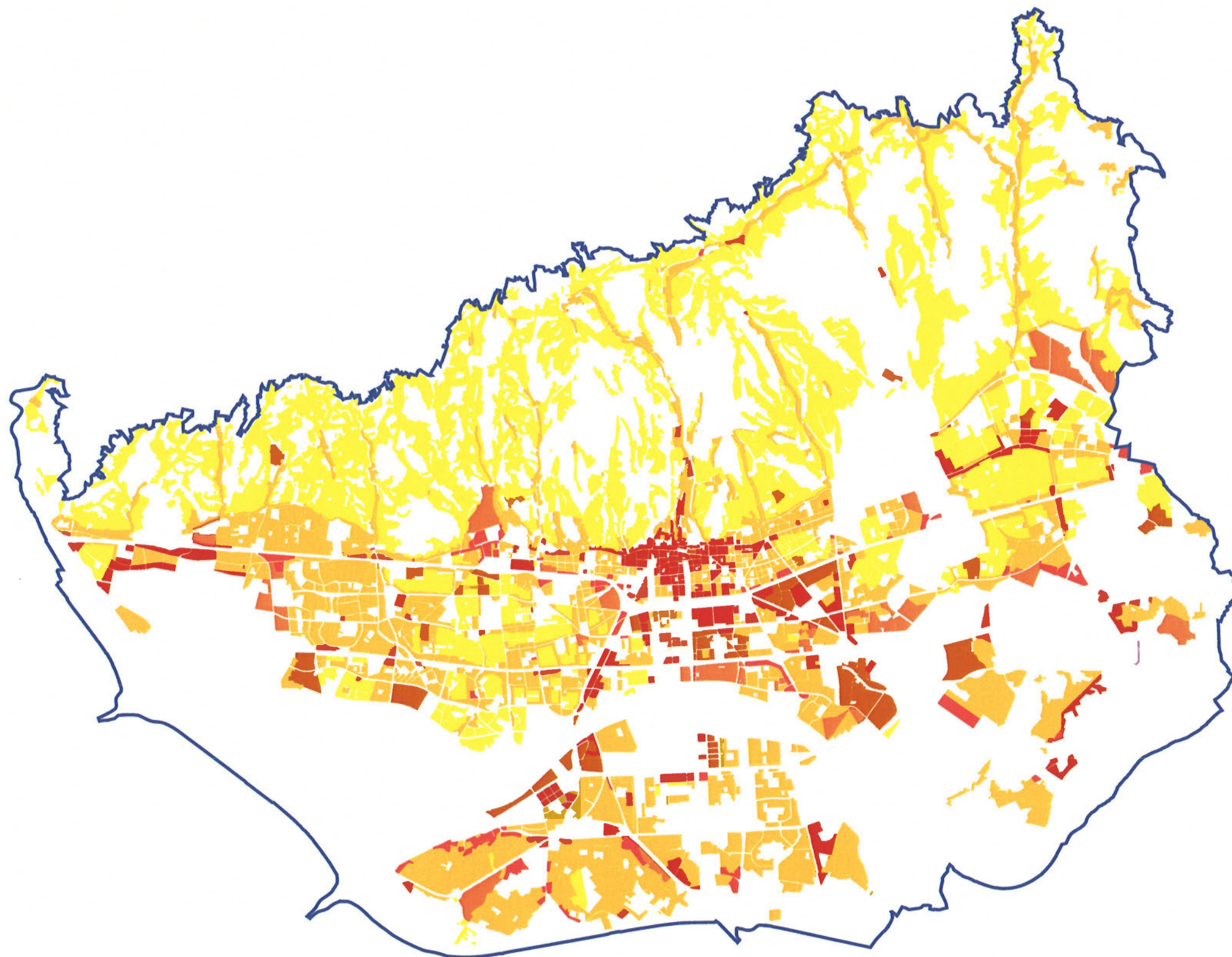
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

9

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- STAMBENA NAMJENA
- MJEŠOVITA NAMJENA
- MJEŠOVITA NAMJENA - PRETEŽITO STAMBENA
- MJEŠOVITA NAMJENA - PRETEŽITO POSLOVNA

GENERALNI URBANISTIČKI PLAN
GRADA ZAGREBA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
STANOVANJE
javni promet

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

9a

M 1 : 80 000

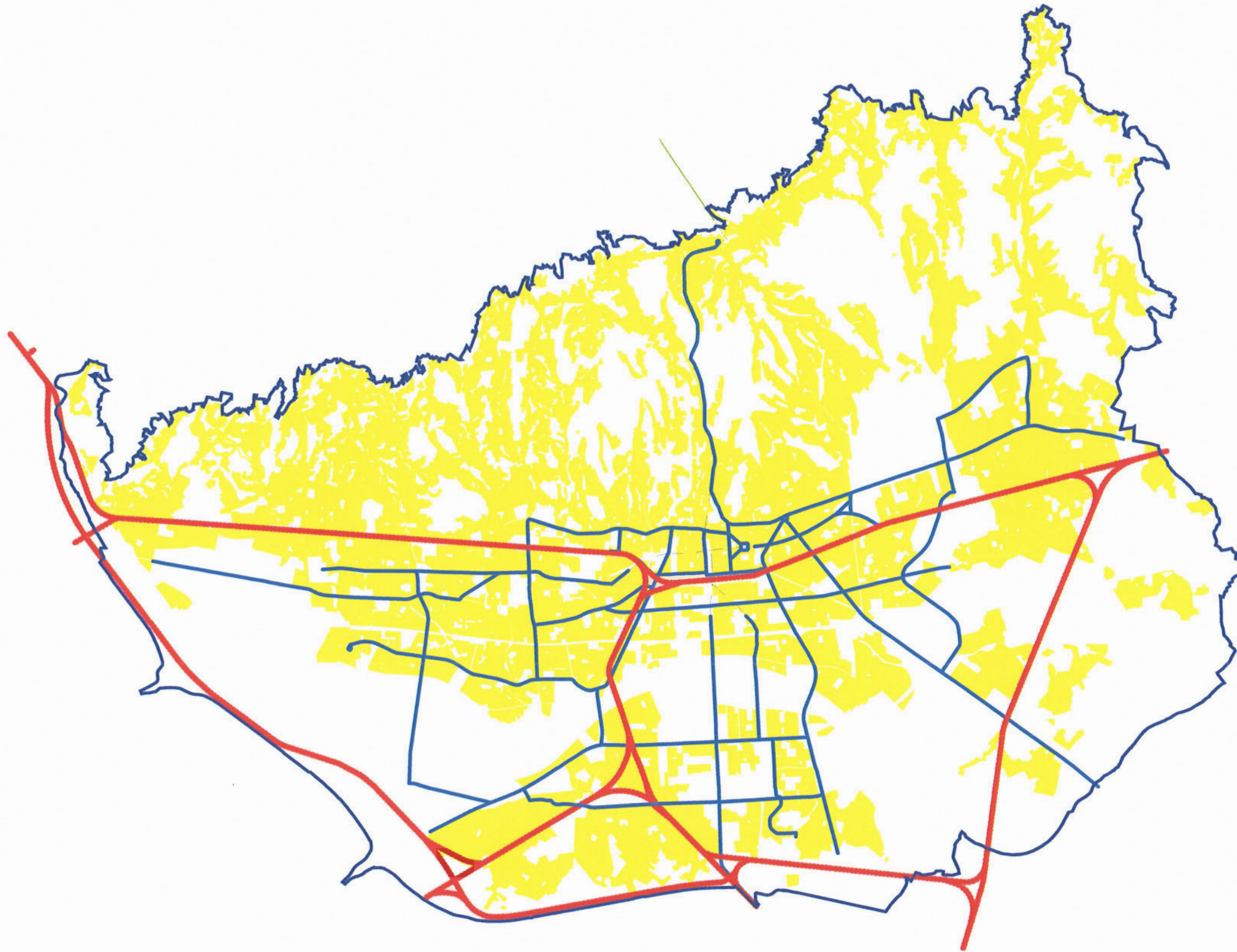
LEGENDA:

 STANOVANJE

 ŽELJEZNIČKE PRUGE

 TRAMVAJ I LAKOŠINSKA ŽELJEZNICA

 ŽIČARA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**GOSPODARSKE
DJELATNOSTI**

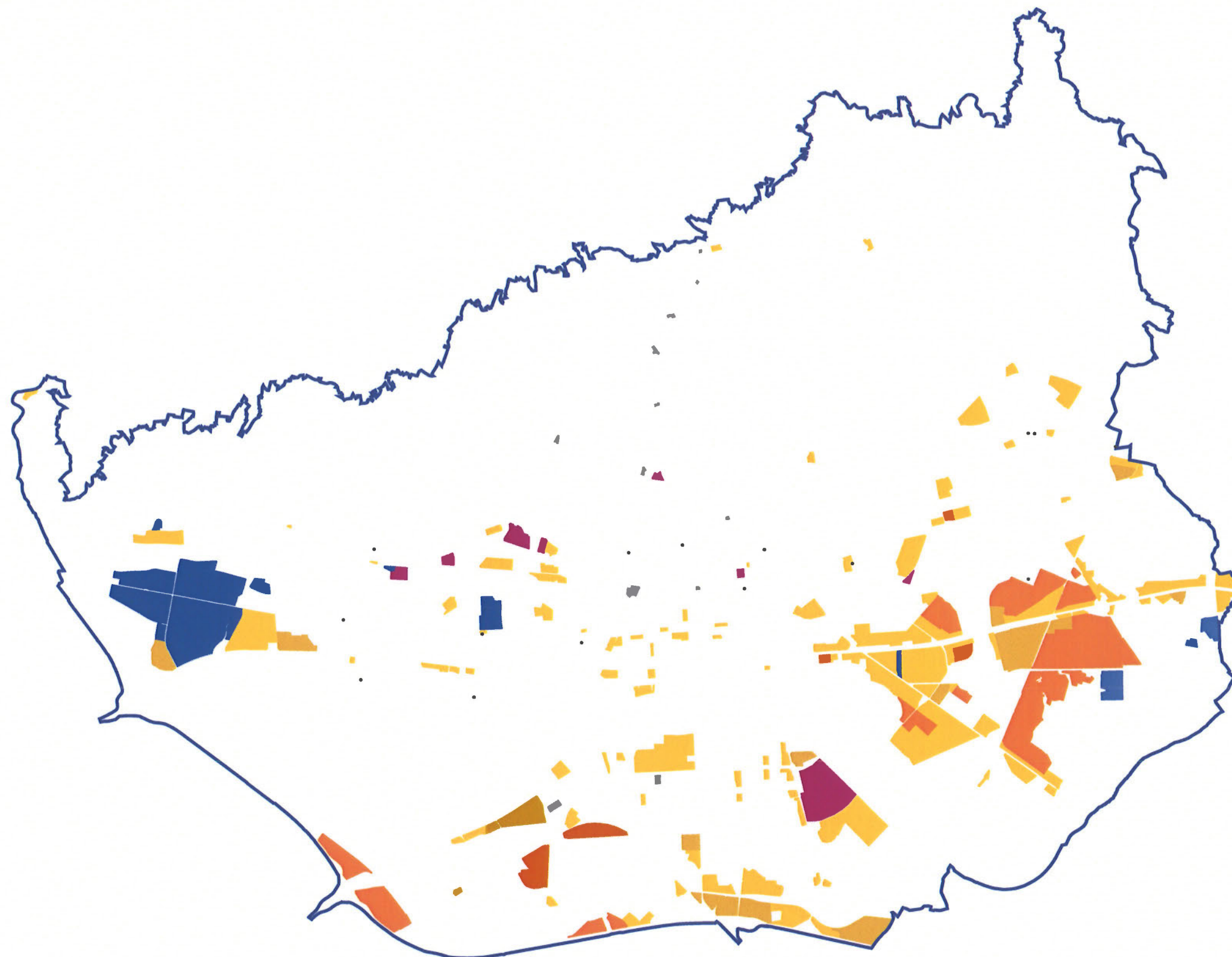
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

10

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- G - GOSPODARSKA NAMJENA
- I - GOSPODARSKA NAMJENA - PRIZVODNA
- K1 - GOSPODARSKA NAMJENA - POSLOVNA
- K2 - GOSPODARSKA NAMJENA
- TRGOVAČKI KOMPLEKSI
- T - GOSPODARSKA NAMJENA
- UGOSTITELJSKO TURISTIČKA
- TR TR - GOSPODARSKA NAMJENA - TRŽNICE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**GOSPODARSKE
DJELATNOSTI
glavne prometnice i javni promet**

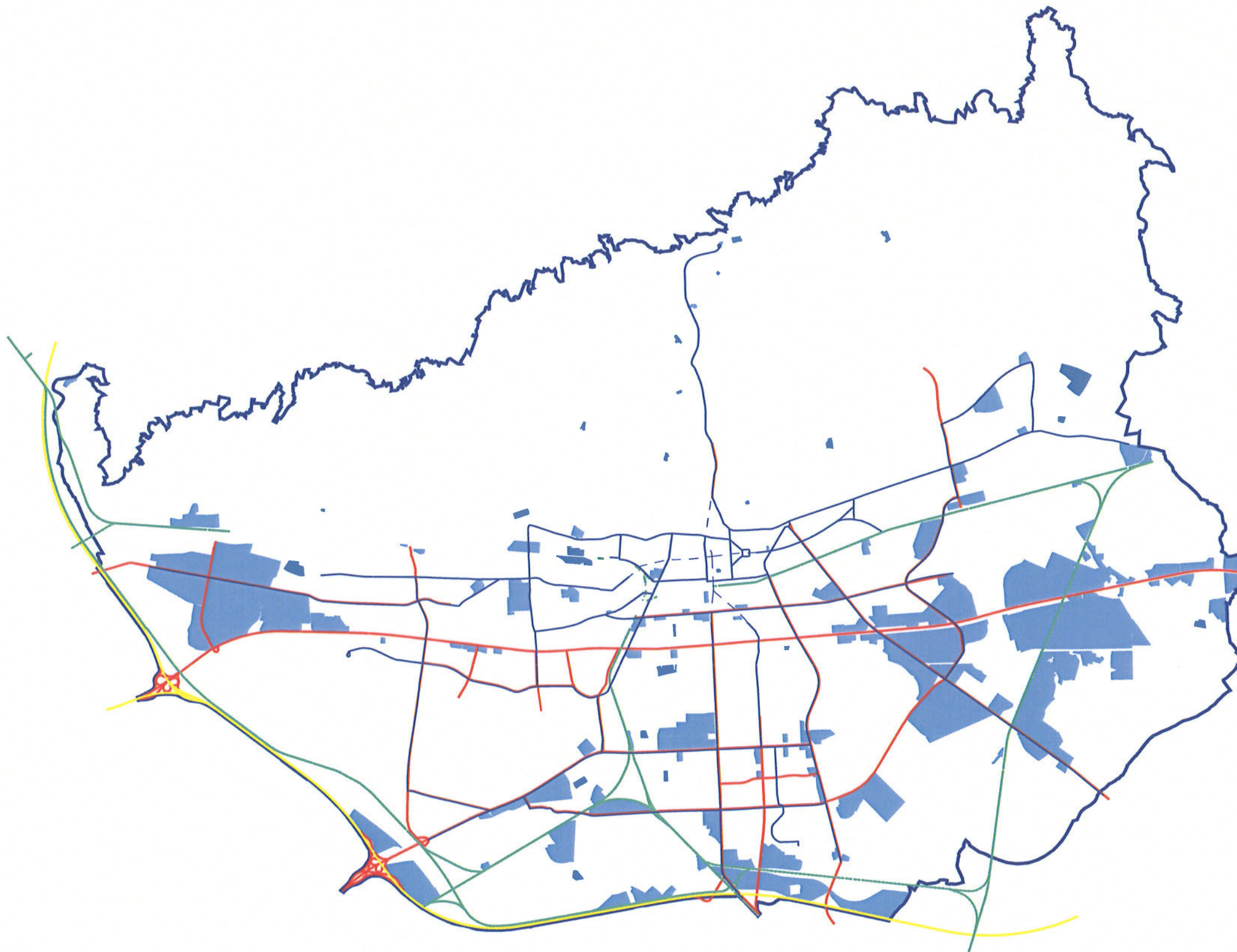
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

10a

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- GOSPODARSKA NAMJENA
- ŽELJEZNIČKE PRUGE
- TRAMVAJ I LAKOŠINSKA ŽELJEZNICA
- GRADSKA AUTOCESTA
- GRADSKA AVENIJA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**JAVNE I DRUŠTVENE
DJELATNOSTI**

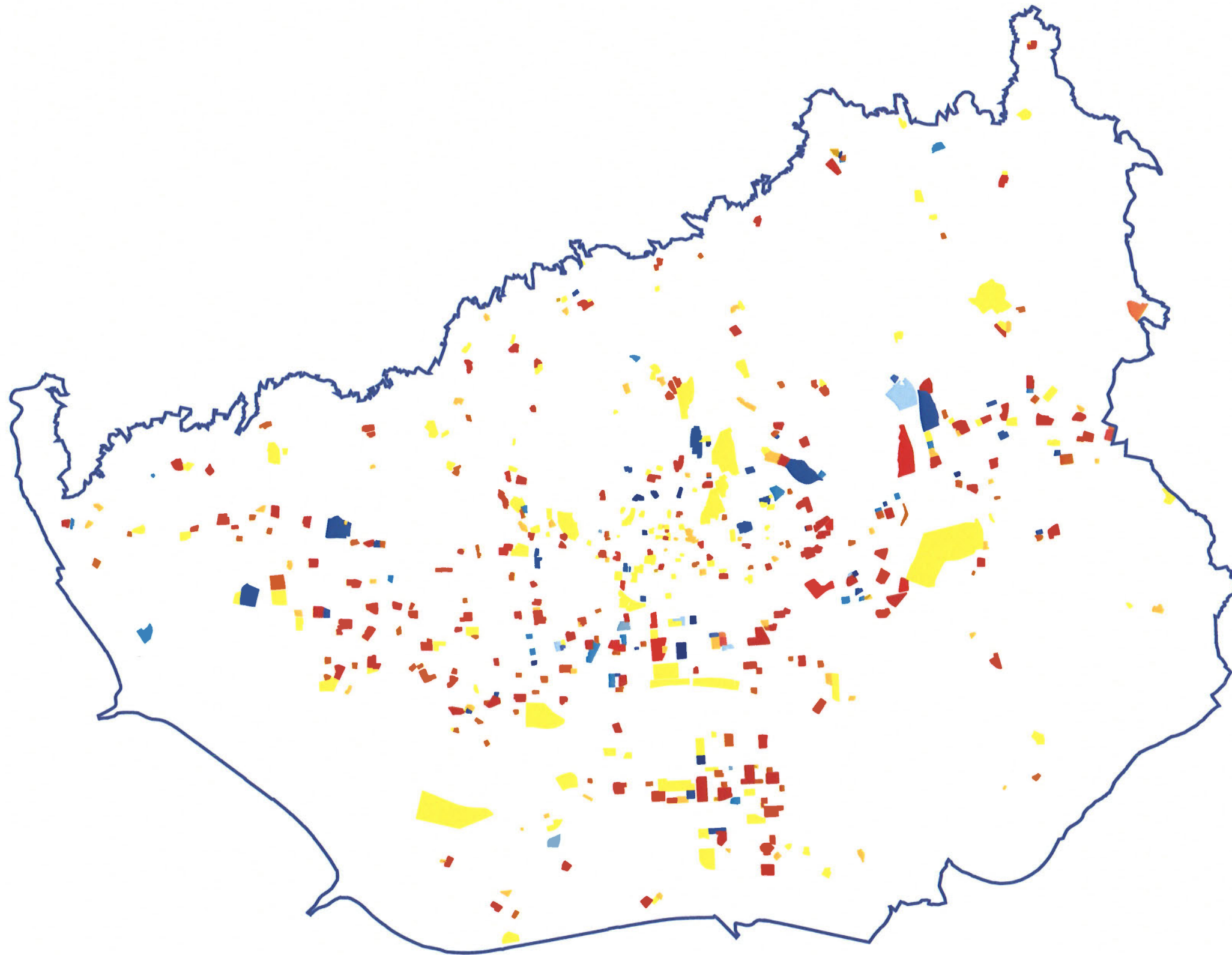
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

11

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- D1 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- UPRAVNA
- D2 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- SOCIJALNA
- D3 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- ZDRAVSTVENA
- D4 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- PREDŠKOLSKA
- D5 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- ŠKOLSKA
- D6 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- VISOKO UČILIŠTE
- D7 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- KULTURNA
- D8 - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- VJERSKA
- D - JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**JAVNE I DRUŠTVENE
DJELATNOSTI**
javni promet

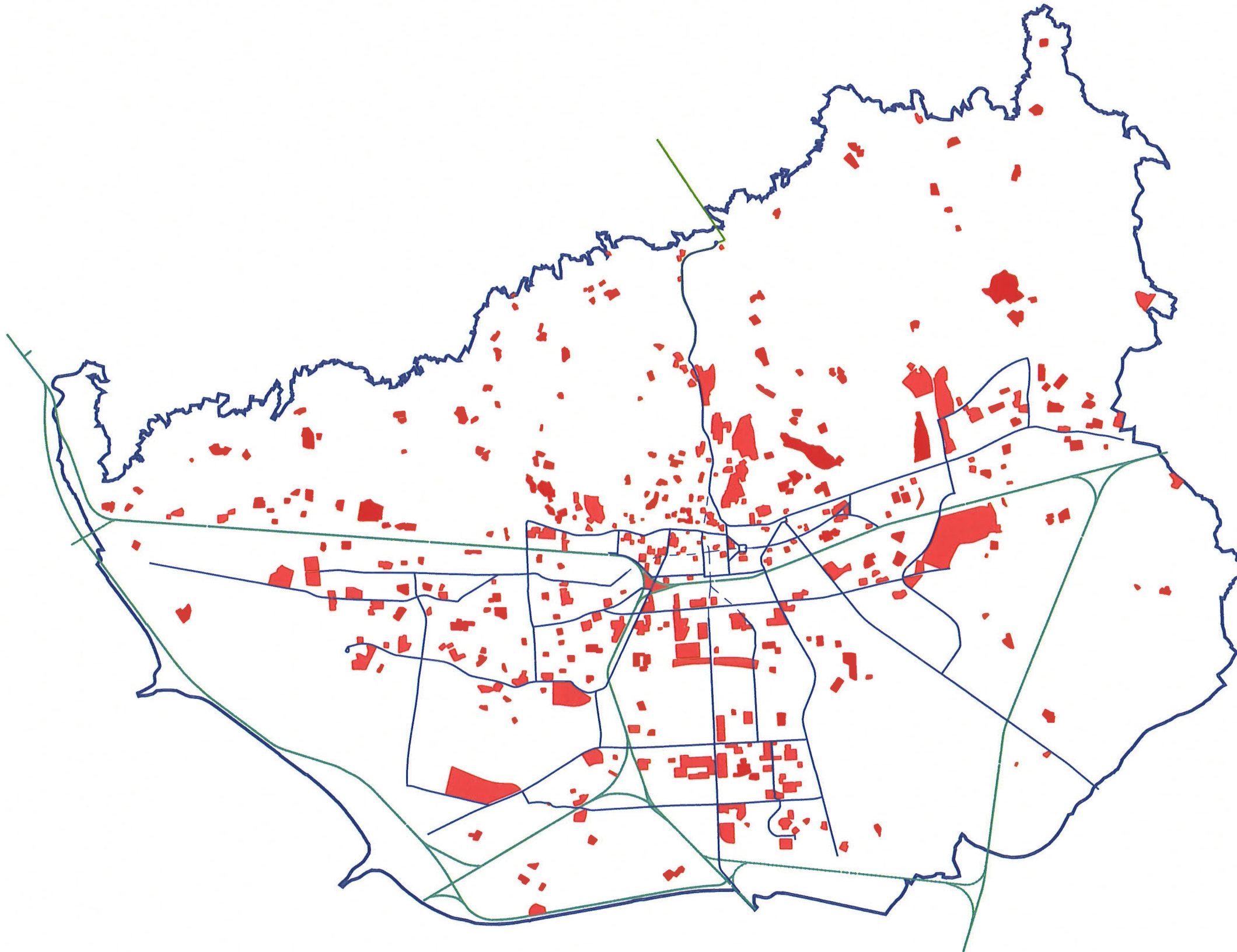
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

11a

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- ŽELJEZNIČKE PRUGE
- TRAMVAJ I LAKOŠINSKA ŽELJEZNICA
- ŽIČARA

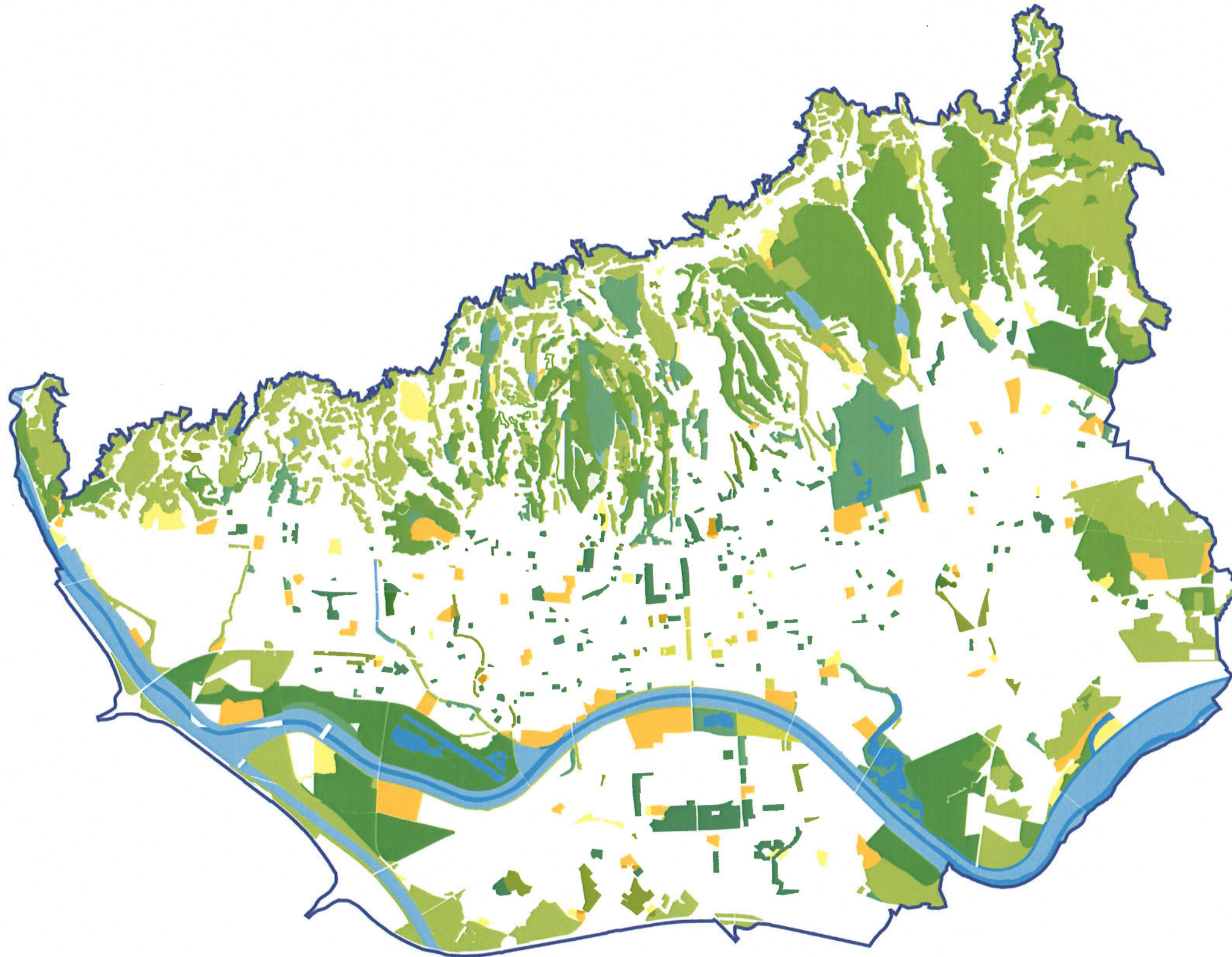
NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**ŠPORT, REKREACIJA,
JAVNE ZELENE I
VODENE POVRŠINE**
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

12

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- R1 - ŠPORTSKO-REKREACIJSKA NAMJENA
- ŠPORT SA IZGRADNJOM
- R2 - ŠPORTSKO-REKREACIJSKA NAMJENA
- ŠPORT BEZ IZGRADNJE
- Z1 - JAVNE ZELENE POVRŠINE
- JAVNI PARK
- Z2 - JAVNE ZELENE POVRŠINE
- PARK ŠUME
- Z3 - JAVNE ZELENE POVRŠINE
- TEMATSKI PARK
- Z4 - JAVNE ZELENE POVRŠINE
- TEMATSKÉ ZONE
- Z - ZAŠTITNE ZELENE POVRŠINE
- V1 - VODENE POVRŠINE
- POVRŠINE POD VODOM
- V2 - VODENE POVRŠINE
- POVRŠINE PRIVREMNO POD VODOM

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**ŠPORT, REKREACIJA,
JAVNE ZELENE I
VODENE POVRŠINE**
šport, rekreacija i javni promet
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

12a

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- ŠPORTSKO - REKREACIJSKA NAMJENA
- JAVNE ZELENE POVRŠINE
- VODENE POVRŠINE
- ŽELJEZNIČKE PRUGE
- TRAMVAJ I LAKOŠINSKA ŽELJEZNICA
- ŽIČARA
- BICIKLISTIČKE STAZE
- PJEŠAČKI POTEZI

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
ŠPORT I REKREACIJA
biciklističke staze i pješački potezi

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

12b

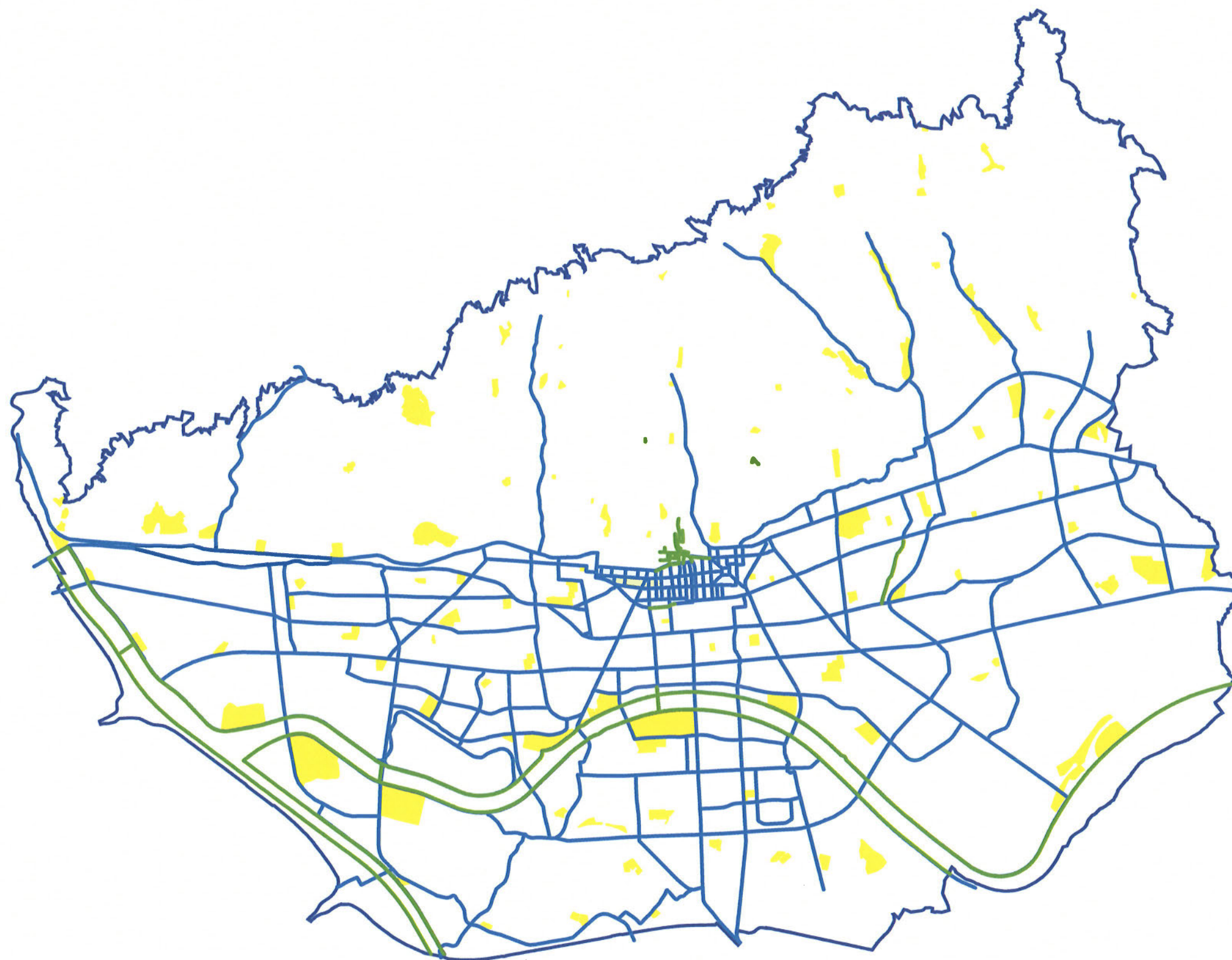
M 1 : 80 000

LEGENDA:

 ŠPORTSKO - REKREACIJSKA NAMJENA

 BIKIKLISTIČKE STAZE

 PJEŠAČKI POTEZI

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
ŠPORT I REKREACIJA
javni promet

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

12c

M 1 : 80 000

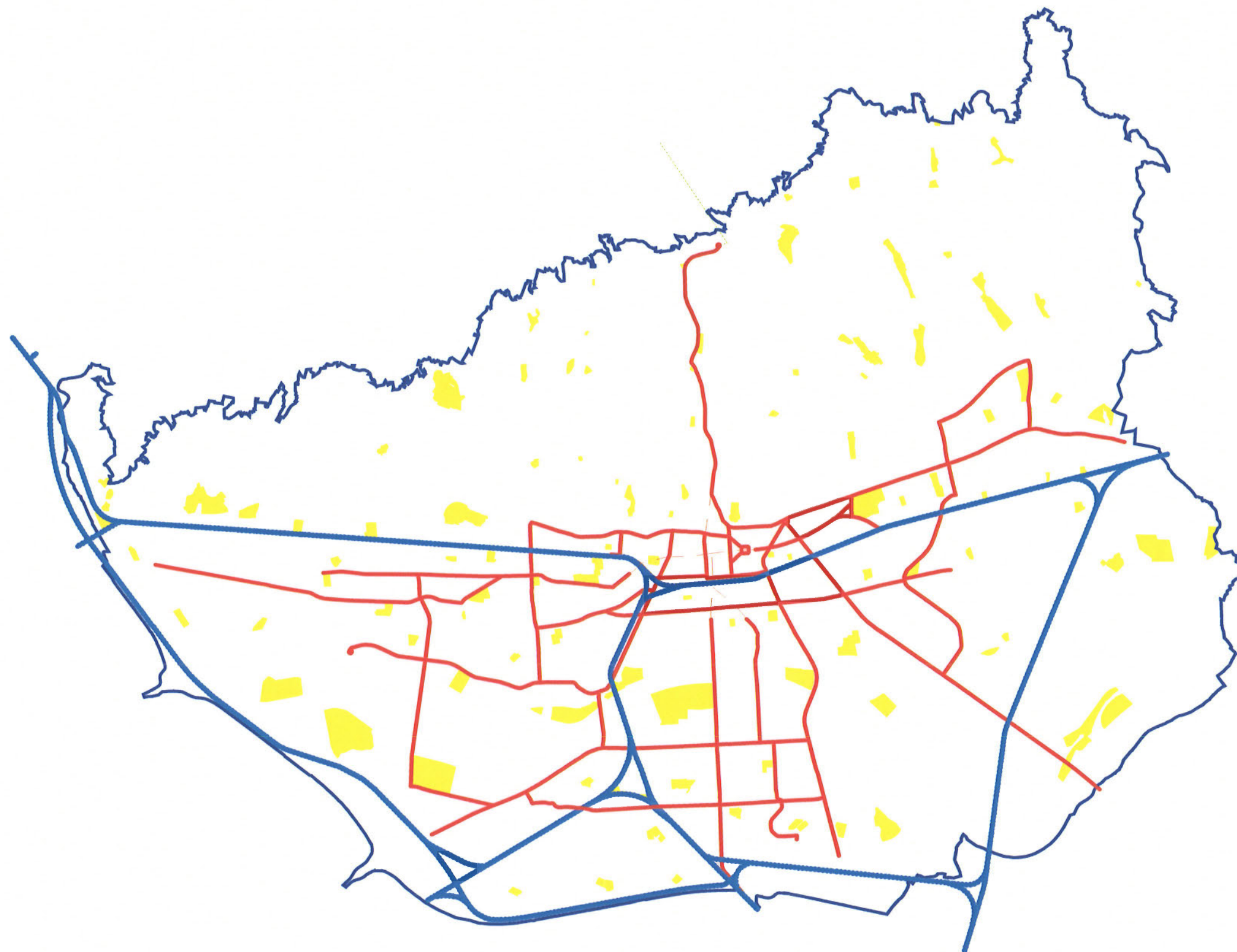
LEGENDA:

 ŠPORTSKO - REKREACIJSKA NAMJENA

 ŽIČARA

 TRAMVAJSKA PRUGA

 ŽELJEZNIČKA PRUGA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
PROMETNE MREŽE
integralni promet

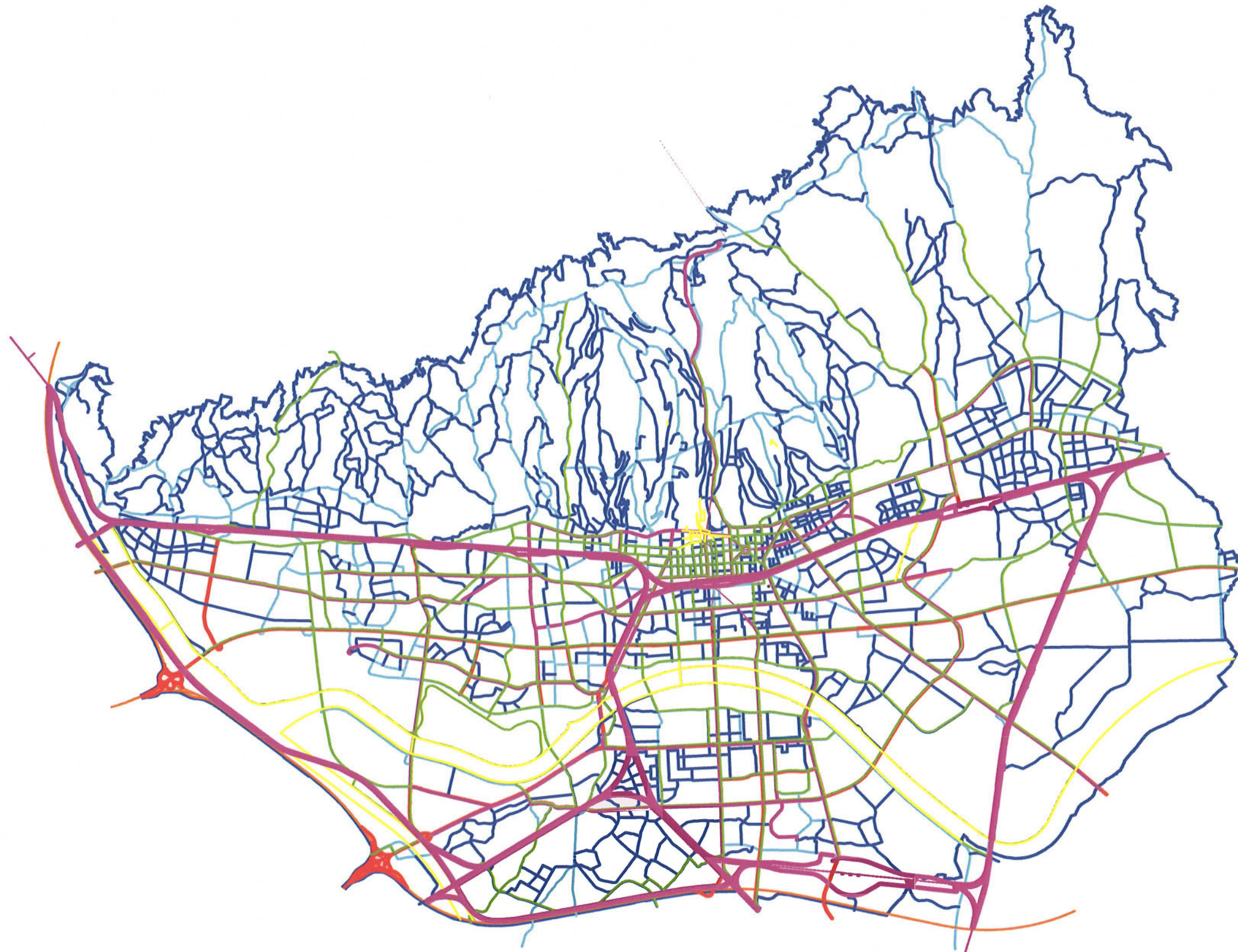
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

13

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- ŽELJEZNIČKE PRUGE
- TRAMVAJ I LAKOŠINSKA ŽELJEZNICA
- PODZEMNA DIONICA
- ŽIČARA
- GRADSKA AUTOCESTA
- GRADSKA AVENIJA
- GLAVNA GRADSKA ULICA
- GLAVNA GRADSKA ULICA - PODZEMNA DIONICA
- GRADSKA ULICA
- BIKIKLISTIČKE STAZE
- PJEŠAČKE POVRŠINE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
PROMETNE MREŽE
osnovna ulična mreža

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

13a

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- GRADSKA AUTOCESTA
- GRADSKA AVENIJA
- GLAVNA GRADSKA ULICA
- GLAVNA GRADSKA ULICA - PODZEMNA DIONICA
- GRADSKA ULICA

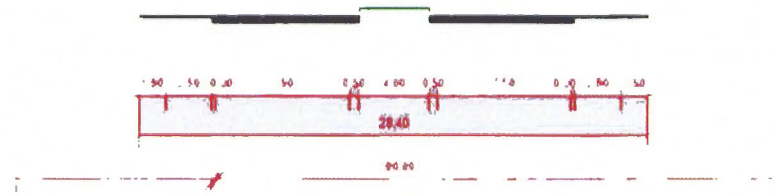
NAZIV KARTOGRAMSKOG PRILAZA
**MINIMALNI POPREČNI PROFILI
OSNOVNE ULIČNE MREŽE**
načelni raspored površina

BROJ KARTOGRAMSKOG PRILAZA

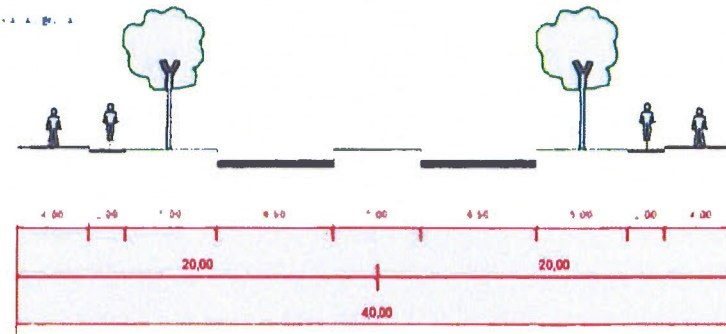
110

M 1:60000

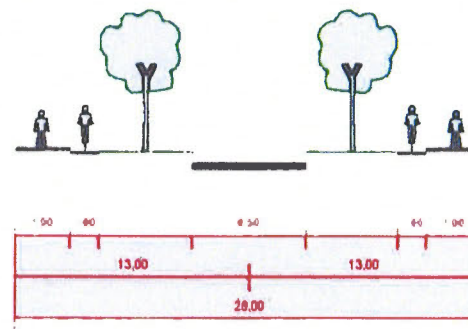
PROJEKCIJA

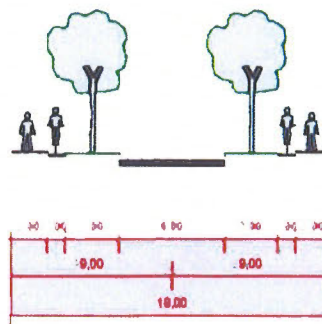
PROJEKCIJA

PROJEKCIJA

PROJEKCIJA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
PROMETNE MREŽE
zona bez novih javnih garaža

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

13c

M 1 : 80 000

LEGENDA:

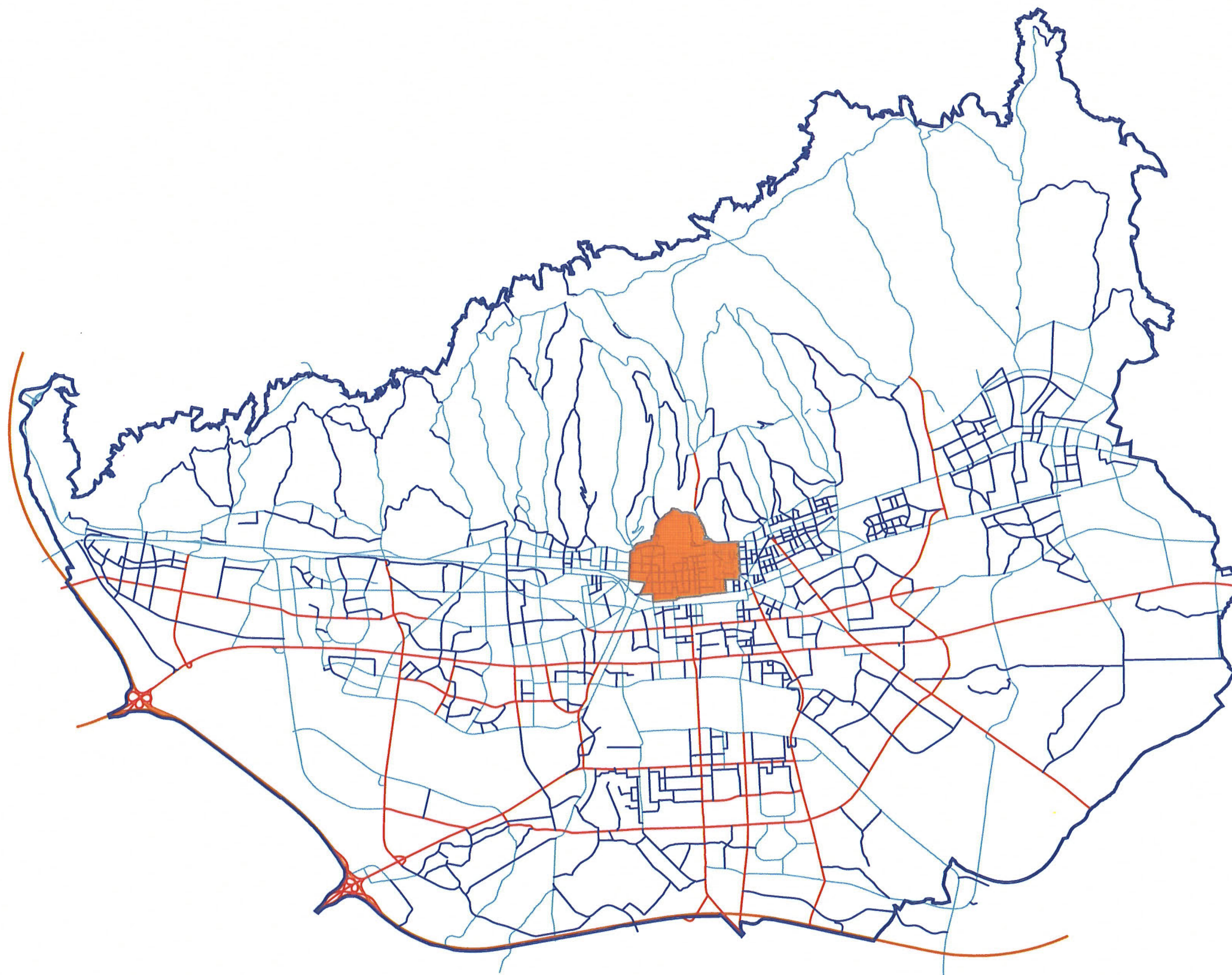
 ZONA BEZ NOVIH JAVNIH GARAŽA

 GRADSKA AUTOCESTA

 GRADSKA AVENIJA

 GLAVNA GRADSKA ULICA

 GRADSKA ULICA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
PROMETNE MREŽE
šinski podsustavi

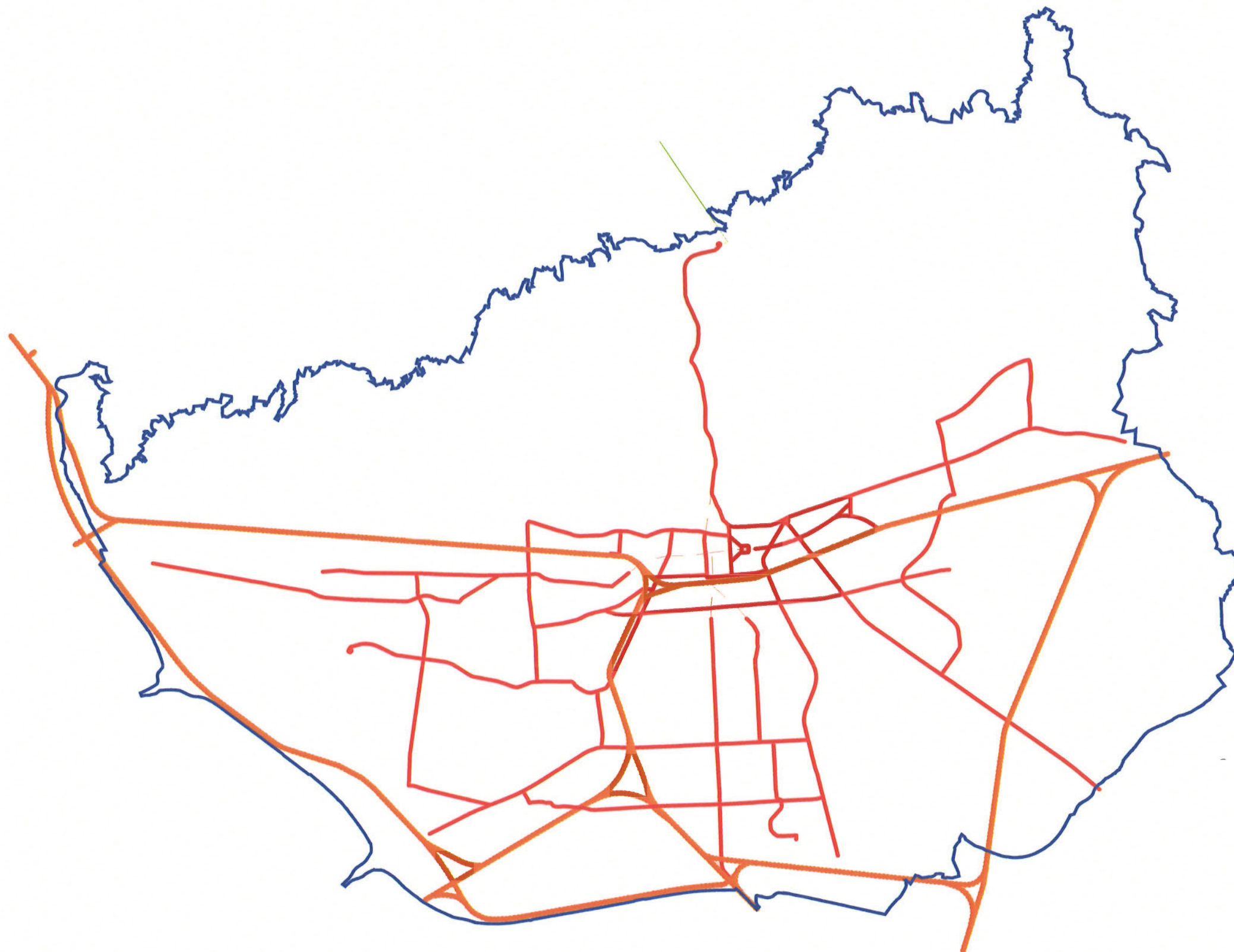
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

13d

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- ŽELJEZNIČKE PRUGE
- TRAMVAJ I LAKOŠINSKA ŽELJEZNICA
- PODZEMNA DIONICA
- ŽIČARA

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**PROMETNE MREŽE
biciklističke staze**

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

13e

M 1 : 80 000

LEGENDA:

— BICIKLISTIČKE STAZE

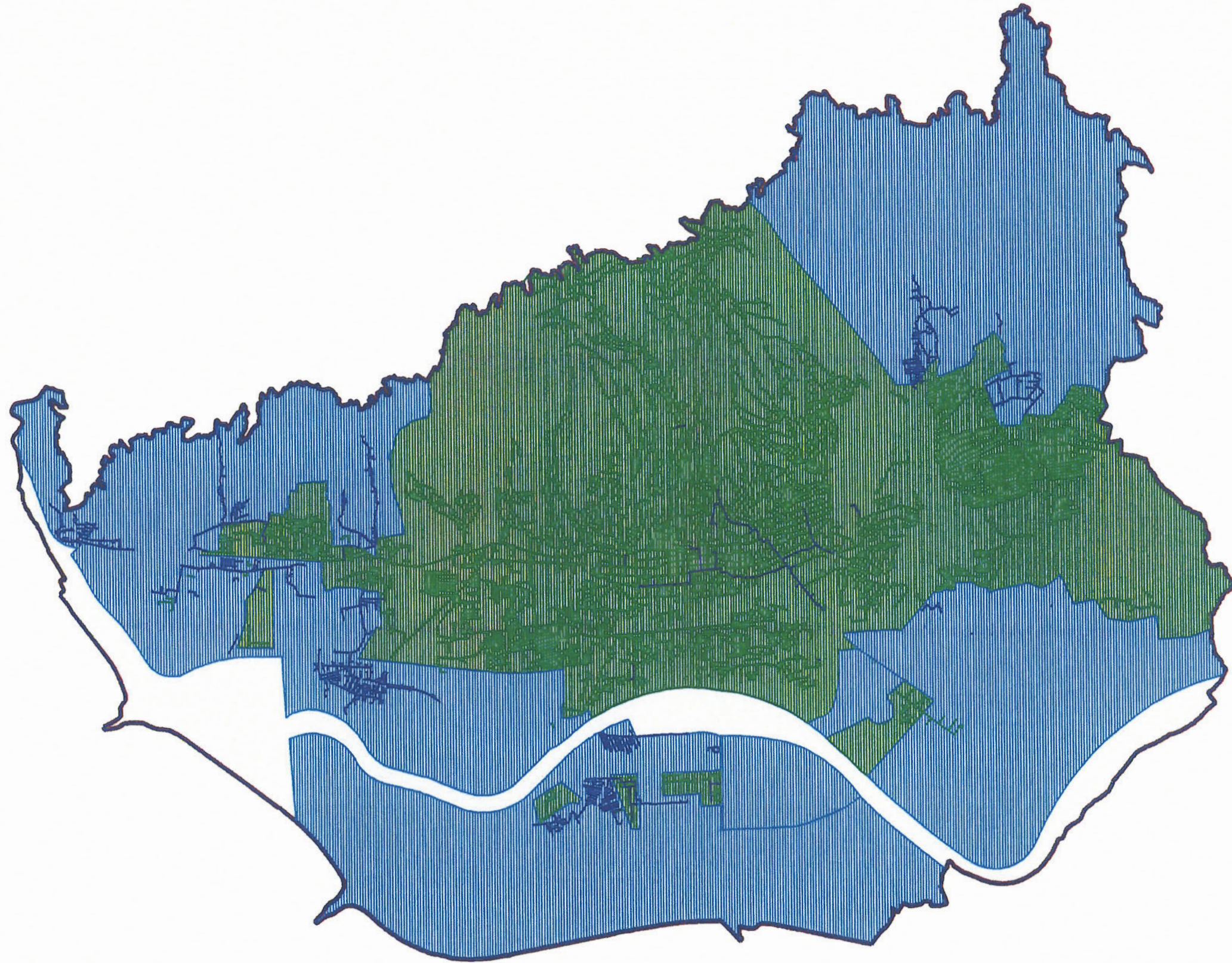

GENERALNI URBANISTIČKI PLAN
GRADA ZAGREBA

NAZIV KARTOGRAFSKOG PRIKAZA:
INFRASTRUKTURNE MREŽE
PLINOOPSKRBA

BROJ KARTOGRAFSKOG PRIKAZA:
14

M 1:80000

LEGENDA

PLANIRANA PODRUČJA PLINOOPSKRBE

 SREDNJI TLAK

 NISKI TLAK

IZGRADENA PLINOOPSKRBNA MREŽA

 SREDNJI TLAK

 NISKI TLAK

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
URBANA PRAVILA

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

15

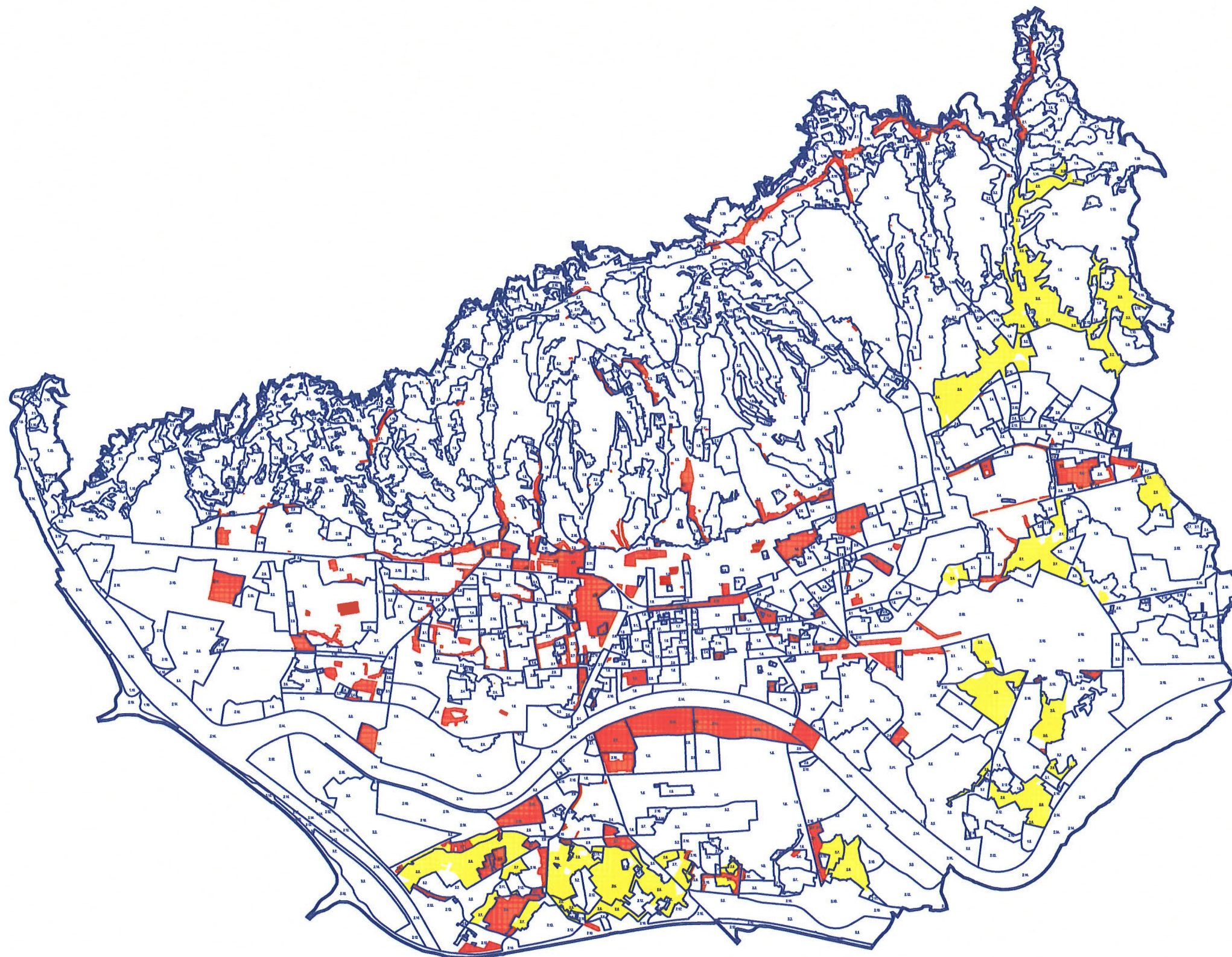
M 1 : 80 000

LEGENDA:

— ZONE URBANIH PRAVILA

■ IZNIMKE OD URBANIH PRAVILA

■ IZNIMKE OD URBANIH PRAVILA
- ZA ZATEČENO STANJE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**ZAŠTITA
KULTURNE BAŠTINE**

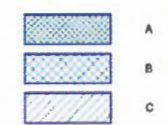
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

16

M 1 : 80 000

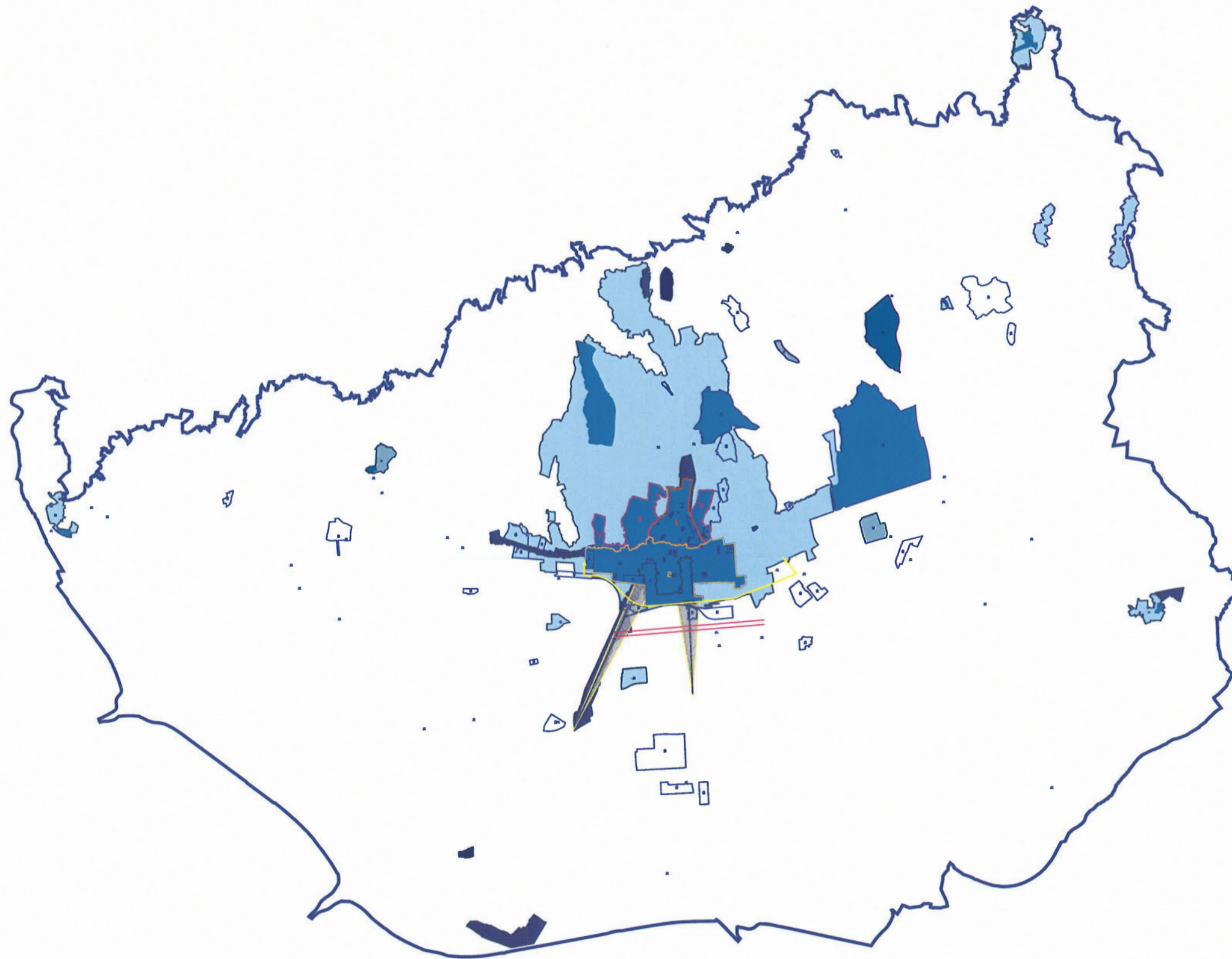
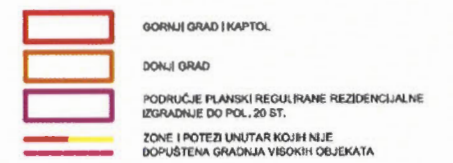
LEGENDA:

SUSTAV ZAŠTITE:

VIZURNI KORIDOR

POVIJESNO GRADSKO SREDIŠTE - DETALJNE MJERE

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**ZAŠTITA
PRIRODNE BAŠTINE**

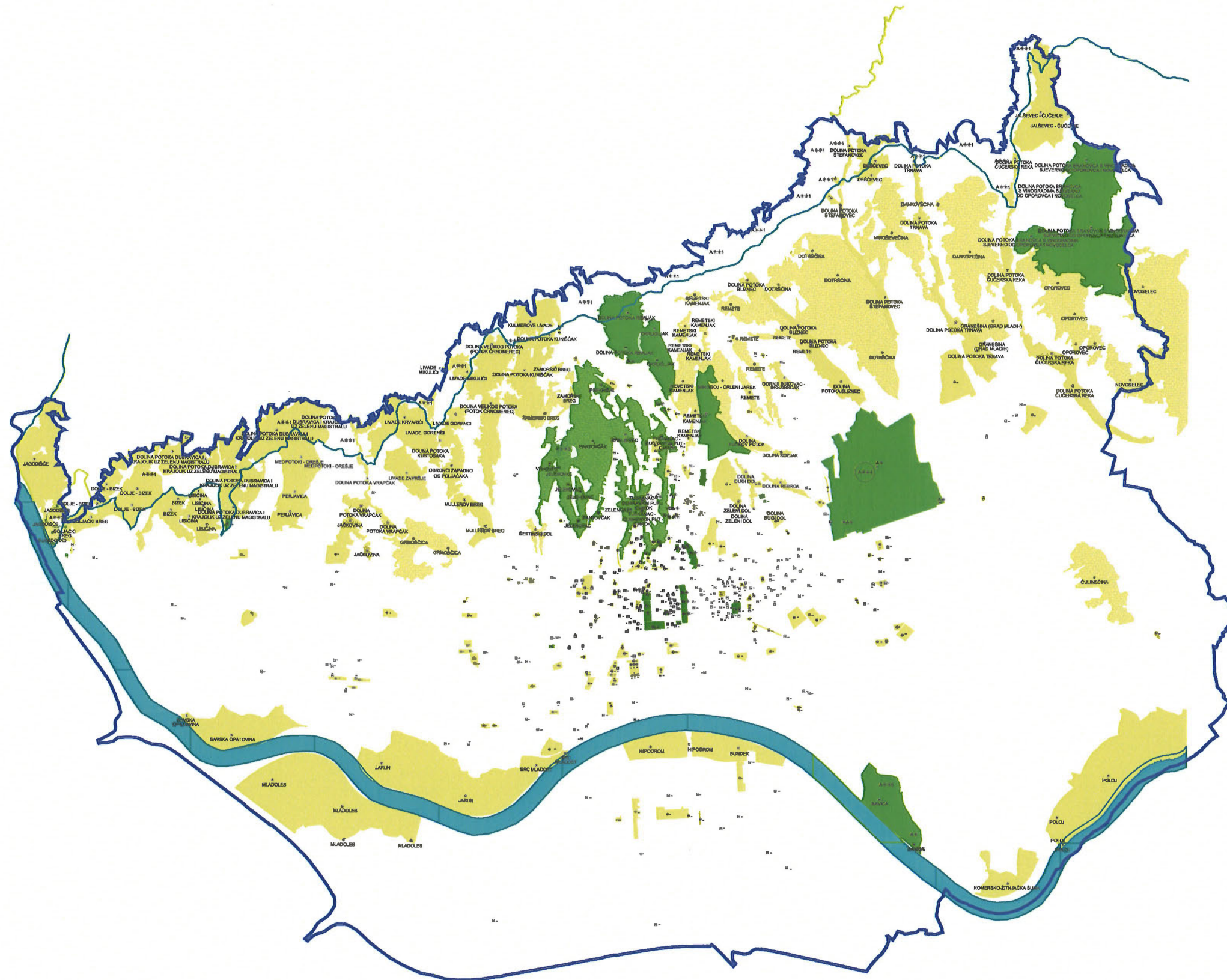
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

17

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- PARK PRIRODE MEDVEDNICA
- GRANICA PODRUČJA
- GRANICA EKOLOŠKE MREŽE
- PARK ŠUMA
- ZAŠTIĆENI KRAJOBRAZ
- SPOMENIK PARKOVNE ARHITEKTURE
- SPOMENIK PRIRODE
- ŠUMA
- KRAJOBRAZ
- PARKOVNA ARHITEKTURA

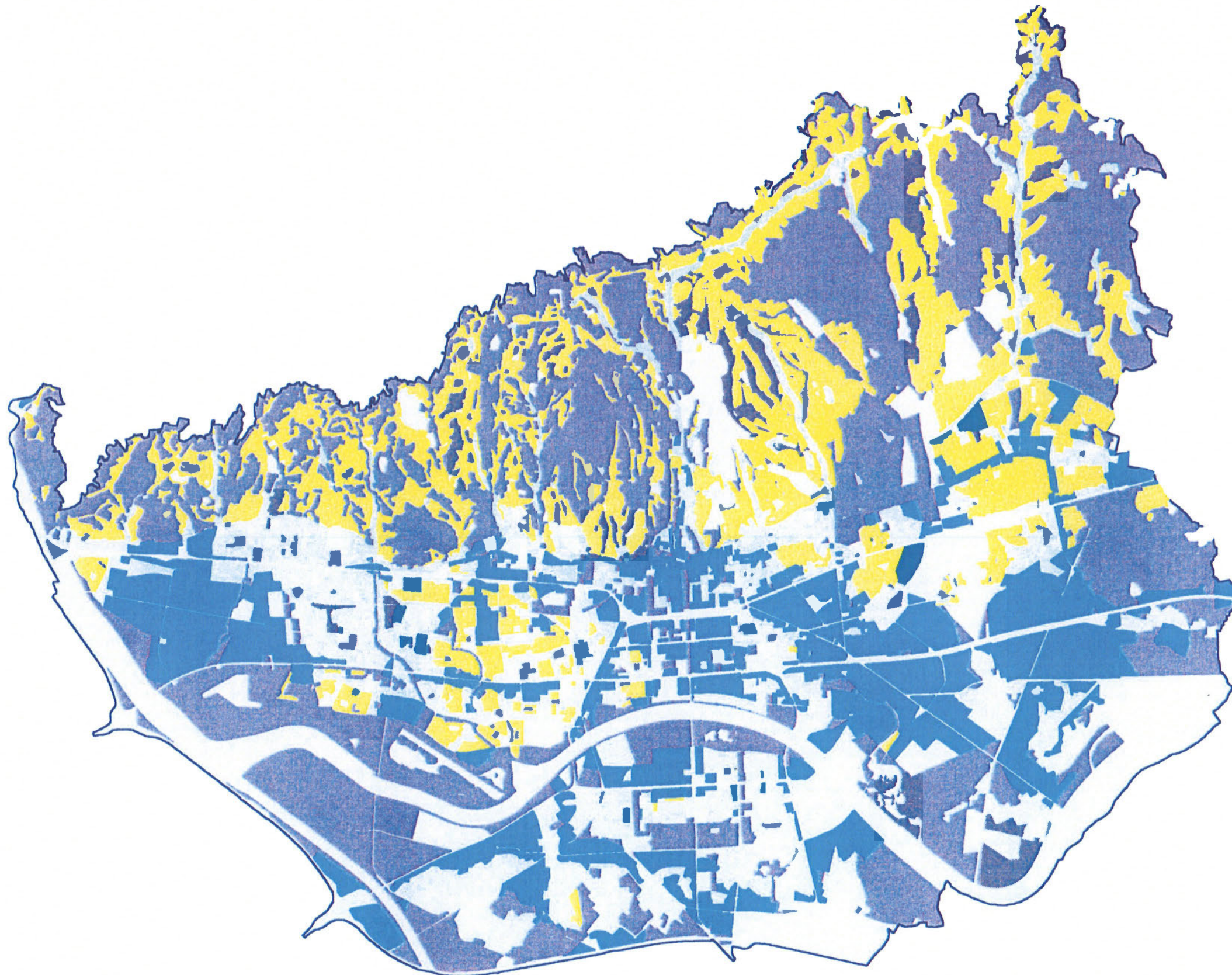

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
ZAŠTITA OD BUKE

BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

18

M 1:80000

NAJVIŠA DOPUŠTENA PLANSKA RAZINA BUKE U dB

	DAN	NOĆ	NAMJENA POVRŠINA
	50	40	D2,D3,R1,R2, Z,Z1,Z2,Z3,Z4
	55	45	S,D1,D4,D5, D6,D7,D8,D
	60	50	M1
	65	50	M,M2,G,I, K1,K2,T

NAZIV KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:
**POVRŠINE ZA
GRADNJU**

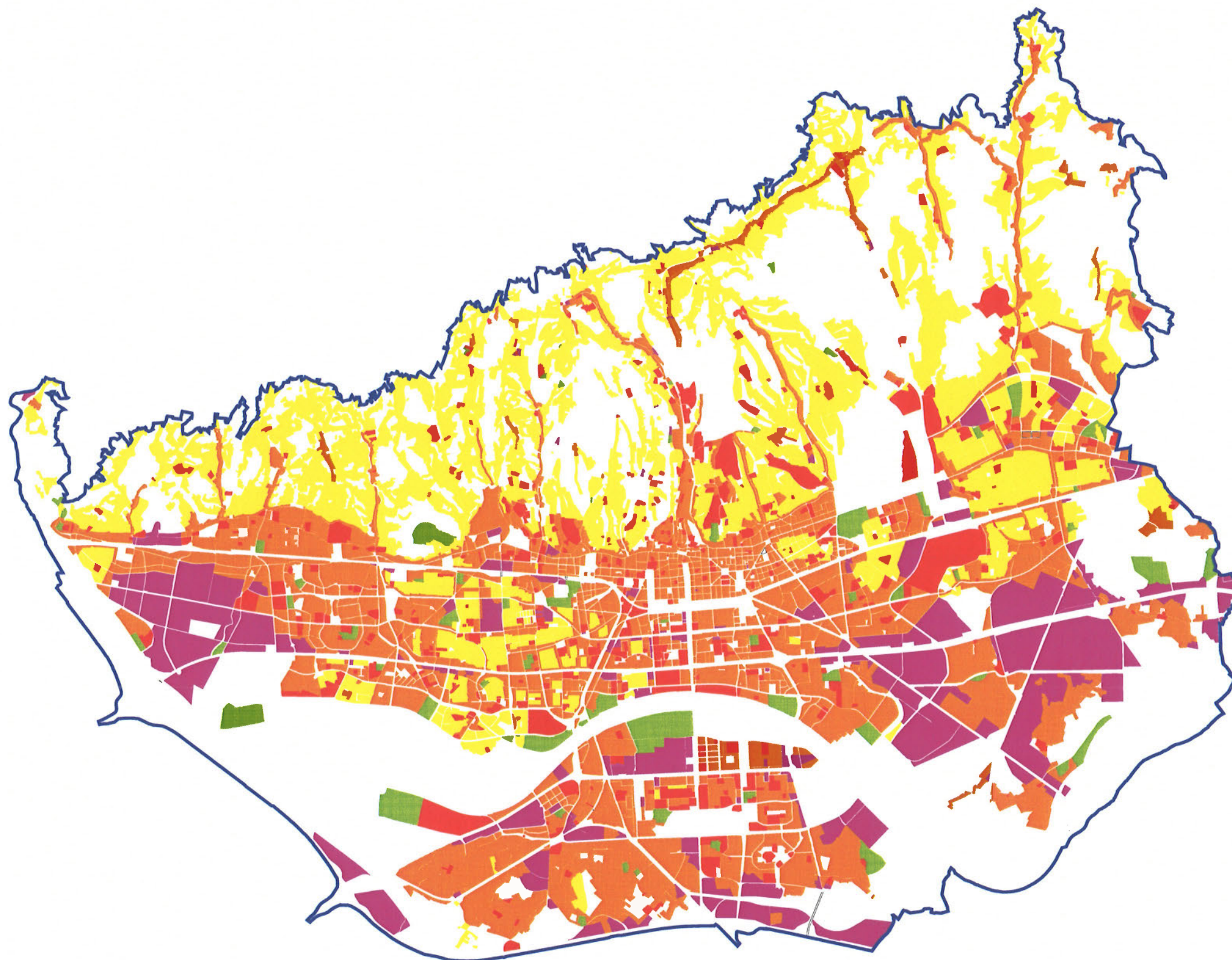
BROJ KARTOGRAMSKOG PRIKAZA:

19

M 1 : 80 000

LEGENDA:

- STAMBENA NAMJENA
- MJEŠOVITA NAMJENA
- JAVNA I DRUŠTVENA NAMJENA
- GOSPODARSKA NAMJENA
- ŠPORTSKO REKREACIJSKA NAMJENA

LEGENDA:

- OBAVEZNA IZRADA STUDIJE UTJECAJA
NA OKOLIŠ
- OBAVEZNA IZRADA
PROVEDBENIH DOKUMENATA
PROSTORNOG UREĐENJA
- OBAVEZNA PROVEDBA
JAVNIH NATJEČAJA

